LIKKUTEI TORAH · THE CHASSIDISHE PARSHA

פרשת ראה

Parshas Re’eh

The 12 maamarim of Likkutei Torah on the parsha.

The Hebrew and the translation

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ”ל

Dedicated in honor of the Rebbe’s father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA
likuteitorah.com/likkutei-torah/reeh/

Contents

PARSHAS RE'EH

Maamar 1 — ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה את הברכה וגו' — 3
"See, I give before you today a blessing and a curse"

Maamar 2 — אחרי ה' אלהיכם תלכו ואותו תיראו וגו' — 26
After Havayah your G-d shall you walk

Maamar 3 — ביאור אחרי — 49
An explanation of "After Havayah your G-d shall you walk"

Maamar 4 — כי תשמע בקול ה' אלקיך לשמור את כל... — 93
When you hearken to the voice of Havayah your G-d

Maamar 5 — ביאור הדברים — 113
An explanation of the words: "Now, the matter of the higher unity and the lower unity is known..."

Maamar 6 — ושמתי כדכד שמשותיך ושעריך לאבני אקדח וגו' (בישעיה... — 128
"And I will make your windows of kadkod, and your gates of ekdach stones"

Maamar 7 — ושמתי כדכד שמשותיך — 163
"And I will make your windows of kadkod"

Maamar 8 — וכל בניך למודי הוי' ורב שלום בניך וגו' — 207
"And all your children shall be taught by Havayah"

Maamar 9 — ביאור הדברים בענין א"ת בניך שהוא בחי' אהבה... — 243
An Explanation of "Do Not Read Banayich"

Maamar 10 — אני לדודי ודודי לי — 265
I Am My Beloved's, and My Beloved Is Mine

Maamar 11 — אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים — 284
I am my Beloved's and my Beloved is mine, who grazes among the roses

Maamar 12 — ביאור ע"פ אני לדודי — 298
An explanation on the verse "I am my Beloved's"

LIKKUTEI TORAH · PARSHAS RE'EH · MAAMAR 1

ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה את הברכה וגו'

"See, I give before you today a blessing and a curse"

1 ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה את הברכה וגו'. הנה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] כל מקום שנאמר היום הוא נצחי ולעולם גם היום הזה.

"See, I give before you today a blessing and a curse: the blessing," etc. Now, our Sages, of blessed memory, said: wherever it says "today," it is eternal and forever, [applying] also [to] this very day.

ולהבין זה בכאן וגם מלת לפניכם דהוי ליה לומר לכם. אך הענין כי הנה יש בכל אחד ואחד מישראל בחי' פנימיות ובחינת חיצוניות (עמ"ש מזה ע"פ ויהי מקץ בדבור השני)

[We need] to understand this here, and also the word "before you" (lifneichem), since it should have said "to you" (lachem). But the explanation is this: in each and every one of Israel there is an inner dimension (pnimiyus) and an outer dimension (chitzoniyus) (see what is written on this on [the verse] "And it came to pass at the end," in the second discourse).

והנה כתיב פנים בפנים דבר ה' עמכם כי בשעת קבלת התורה נמשך לכל אחד ואחד מישראל בחינת הוי' בבחי' פנים שלהם בכל ניצוץ נשמותיהם

Now it is written, "Face to face Havayah spoke with you," for at the time of the receiving of the Torah, the level of Havayah was drawn down to each and every one of Israel, into their level of "face" (panim), in every spark of their souls.

וזהו ענין קבלת הדבור אנכי ה' אלקיך פי' שיהיה בחי' שם הוי' מאיר ומתגלה בך כל כך עד שיהא נקרא על שמך להיות אלהיך אלהים שלך כמ"ש במ"א.

And this is the meaning of receiving the utterance "I am Havayah your G-d": that is, that the level of the Name Havayah should shine and be revealed in you so much that it is called by your name, to be "your G-d," a G-d that is yours, as is explained elsewhere.

2 וביאור ענין זה איך יש בחינת שם הוי' בכל אחד ואחד. הנה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] אפילו רשעים מלאים חרטות שנופלים להם הרהורי תשובה מחמת שאינו רוצה להיות נפרד מהקב"ה והוא בלי טעם ודעת מפני

The explanation of this matter — how the level of the Name Havayah is in each and every one: our Sages, of blessed memory, said that even the wicked are full of regrets, for thoughts of teshuvah (return) come to them, because he does not want to be separated from the Holy One, blessed be He. And this is without reason or knowledge, because

כי בחינה זו היא באה מבחינת חכמה שהיא בחי' ביטול אליו ית' שלמעלה מן ההשכלה והדעת המושג (כמ"ש בסש"ב [בספר של בינונים] פי"ח)

this level comes from the level of Chochmah (wisdom), which is the level of self-nullification (bittul) before Him, may He be blessed, that is higher than intellection and comprehended knowledge (as is explained in Sefer Shel Beinonim [Tanya], chapter 18).

ונקרא בחי' משכיל על דבר וכתיב משכיל לאיתן אזרחי פי' משכיל להיות איתן מלשון חיזוק כמו איתן מושבך כי בחינה זו היא בחינה חזקה שנתחזק בכל אחד ואחד מישראל מאד בבחי' קשה עורף כמ"ש

It is called the level of "one who has insight into a matter" (maskil al davar), and it is written, "A maskil of Eisan the Ezrachi." The meaning is: maskil, to be eisan, a term for strength, as in "Firm (eisan) is your dwelling place"; for this level is a strong level, very strongly fixed in each and every one of Israel, in the manner of stiff-neckedness, as it is written,

כי עם קשה עורף הוא וסלחת וגו' כמ"ש במ"א לפי שהוא רצון פשוט בלי שום טעם ושכל מושג

"for it is a stiff-necked people, and You will pardon," etc., as is explained elsewhere; because it is a simple will, without any reason or comprehensible intellect.

וגם אותיות איתן משמשות לעתיד לבא (שהן באין בראש התיבה להורות על שימוש הפעולה להבא אפע"ל יפע"ל תפע"ל נפע"ל)

Also, the letters of eisan serve for what is to come (le'asid lavo) (for they come at the beginning of a word to indicate that the action is meant for the future: efal, yifal, tifal, nifal [I, he, you, we will act]).

כי לעתיד לבא יהיה בחי' חכמה בחי' ביטול הנ"ל בהתגלות בכל אחד ואחד מישראל משא"כ עכשיו הרוח שטות מכסהו שדומה בעיניו שעודנו ביהדותו כמ"ש במ"א

For in the Time to Come (le'asid lavo) the level of Chochmah, the level of bittul mentioned above, will be revealed in each and every one of Israel; whereas now the spirit of folly covers it, so that it seems in his eyes that he is still within his Jewishness, as is explained elsewhere

(ע' [עיין] בסש"ב [בספר של בינונים] פכ"ד) וזהו האזרחי מלשון אזרח הארץ שיש בכל אחד ואחד בחינה זו מאז מעולם

(see Sefer Shel Beinonim [Tanya], chapter 24). And this is [the meaning of] "the Ezrachi," from the term "a native (ezrach) of the land": for this level is in each and every one from of old, from eternity,

כי ישראל עלו במחשבה במקורא דכולא ובחינה זו היא בחינת יו"ד של שם הוי' ב"ה

for Israel arose in thought, in the Source of all. And this level is the level of the yud of the Name Havayah, blessed be He

(עיין באגרת התשובה פ"ד ועמ"ש בד"ה ביום השמיני שלח בפי' וקדם צרתני ובד"ה יונתי בחגוי שהוא בחי' מחשבה הקדומה ועמ"ש בד"ה בשעה שהקדימו ישראל נעשה פי' וענין בקדמין וז"ש [וזהו שכתוב] כאן מאז מעולם כו'

(see Iggeres HaTeshuvah, chapter 4; and see what is written in the discourse beginning "On the eighth day he sent," on the meaning of "and before (kedem) You formed me," and in the discourse beginning "My dove, in the clefts," that it is the level of the primordial thought; and see what is written in the discourse beginning "When Israel put 'we will do' first," on the meaning and concept of "bekadmin" (in the beginning); and this is what it says here, "from of old, from eternity," etc.;

ועמ"ש ס"פ שלח בענין ישראל לי ראש ועמ"ש בד"ה ה' לי בעוזרי בפי' כל האזרח בישראל כלומר מה שאני עתיד להזריח כו' ושני הפי' אמת שלעתיד יזריח ויאיר בחינה זו בגילוי בכל אחד מישראל).

and see what is written at the end of Parshas Shelach on the subject of "Yisrael — li rosh" ("a head to Me"); and see what is written in the discourse beginning "Havayah is with me among my helpers," on the meaning of "every native (ha'ezrach) in Israel," that is, what I am destined to make shine (lehazriach), etc. And both interpretations are true, for in the Time to Come this level will shine forth and give light openly in each one of Israel).

ובחי' ה"א עילאה היא בחי' בינה רחובות הנהר שיש לה אורך ורוחב כו' דהיינו ענין התבוננות בגדולת ה' כל חד לפום שיעורא דיליה איך הוא בשמים ממעל

And the level of the upper hei is the level of Binah (understanding), "the broad expanses of the river," which has length and breadth, etc.; that is, contemplation of the greatness of G-d, each one according to his own measure — how He is "in the heavens above

ועל הארץ מתחת אין עוד וכולא קמיה כלא חשיב ממש וב' בחי' אלו צריכין להיות תמיד אצל האדם בעבודת ה' בלי פירוד

and on the earth below; there is nothing else," and all before Him is considered as truly nothing. These two levels must always be with a person in his service of G-d, without separation;

כי על ב' בחינות אלו איתא בזהר שהן תרין ריעין דלא מתפרשין לכן צריך להיות גם באדם כך

for concerning these two levels it is stated in the Zohar that they are "two companions that never part." Therefore it must be so in a person as well:

דהיינו להתבונן ולהעמיק שכלו ובינתו באורך ורוחב כפי אשר יד שכלו ורוח בינתו מגעת וליבטל אליו ולדבקה בו במסירת נפש ממש בבחי' חכמה שלמעלה מטעם ודעת המושג שאם לא יהי' [יהיה] לו בחי' ביטול הנ"ל

namely, to contemplate, and to deepen his intellect and understanding in length and breadth, as far as the hand of his intellect and the spirit of his understanding reach; and to be nullified before Him and to cleave to Him with actual self-sacrifice (mesirus nefesh), at the level of Chochmah, which is above reason and comprehensible knowledge. For if he does not have the bittul mentioned above,

אזי אפילו אם יתבונן בגדולת ה' בהרחבה כפי כחו ויוליד מזה אהבה ויראה לא יהיה להם קיום אמיתי ויפול ממדרגתו ח"ו [חס ושלום]

then even if he contemplates the greatness of G-d expansively, according to his ability, and from this gives birth to love and awe, they will have no true permanence, and he will fall from his level, G-d forbid.

כי החכמה תחיה בעליה פי' בעליה דתרגום בעל מרא ורבון דהיינו אפילו מה שיש לו בחינת ממשלה על הארה מבחינה זו

For "wisdom gives life to its possessors (be'aleha)." The meaning of be'aleha: as the Targum renders ba'al, "mara" and "ribbon" (master, lord); that is, even [where] he has [only] a measure of mastery over an illumination from this level.

כי ההתבוננות בגדולת ה' בהרחבה ובעומק יש לה מעלה יתירה על בחי' ביטול שמבחי' חכמה הנ"ל

For contemplation of the greatness of G-d, expansively and in depth, has an added advantage over the bittul that comes from the level of Chochmah mentioned above

(ועמ"ש ר"פ לך לך בענין ה"א דאברהם וע' בע"ח [בעץ חיים] שער או"א [אבא ואימא] פ"ב [פרק ב'] שהבינה נק' א"ח [אשת חיל] עטרת בעלה כו')

(and see what is written at the beginning of Parshas Lech Lecha on the subject of the hei of Avraham; and see Etz Chaim, Sha'ar Abba ve'Imma, chapter 2, that Binah is called "a woman of valor, the crown of her husband," etc.),

לפי שאין מחשבה תפיסא ביה כי אם הארה כל שהוא מבחינת חכמה אבל ההתבוננות הרי המחשבה תפיסא בכולא ואעפ"כ [ואף על פי כן]

because thought does not grasp it, except for a minute illumination from the level of Chochmah; but contemplation — thought grasps all of it. Nevertheless,

הנה החכמה תחיה ונקרא נקודה בהיכליה (עיין בזהר בראשית) (ד' ו') ובת"ז [ובתיקוני זהר] תיקון ה' ועמ"ש סד"ה

"wisdom gives life," and it is called "a point in its palace" (see the Zohar, Bereshis, page 6, and the Tikkunei Zohar, Tikkun 5; and see what is written at the end of the discourse beginning

כי אתה נרי בפ' מקץ ועפ"ז י"ל [יש לומר] דענין פך של שמן שמצאו כו' הנז' [הנזכר] שם זהו ענין הנקודה שבהיכליה

"For You are my lamp," in Parshas Mikeitz. According to this, it may be said that the [matter of the] cruse of oil that they found, etc., mentioned there, is the concept of the point within its palace,

כי שמן הוא חכמה עילאה ע"ש שהנקודה מחיה את ההיכל שאם אין נקודה אין ההיכל משמש כלום

for oil is supernal Chochmah; see there): for the point gives life to the palace, since if there is no point, the palace serves no purpose at all.

וגם אם יהיה לו בחי' נקודה זו אם אין היכל אינו כלום ולפיכך צריך להיות שתיהן כאחד והם תרין ריעין דלא מתפרשין למטה כמו למעלה:

And also, if he has this level of the point but there is no palace, it is nothing. Therefore the two must be together as one, and they are "two companions that never part," below as above.

3 ב ובחי' וא"ו של שם הוי' הוא בחינת נחל איתן שמבחי' איתן הנ"ל יורד בחי' נחל בחי' המשכה למטה למקום מדות שבלב שנחלקין לשש בחי'

2. And the level of the vav of the Name Havayah is the level of nachal eisan (a mighty stream): from the level of eisan mentioned above there descends the level of a stream (nachal), the level of a drawing down below, to the place of the emotive attributes (middos) in the heart, which divide into six levels,

והוא בחי' וא"ו להפכם לקדושה ואח"כ לבחי' ה' אחרונה בחי' מחשבה דבור ומעשה שהם כנגד ג' קוין שבה' אחרונה והוא בחי' תורה שבע"פ [שבעל פה] מלכות פה קרינן לה וגדול תלמוד שמביא לידי מעשה

and this is the level of the vav, to transform them to holiness; and afterwards [it is drawn] to the level of the final hei, the level of thought, speech and action, which correspond to the three lines in the final hei. And this is the level of the Oral Torah — "Malchus (sovereignty), we call it 'mouth'" — and "great is study, for it leads to action."

(ענין נחל איתן מבואר באגה"ק [באגרת הקודש] בסופו בד"ה וצדקה כנחל איתן שהיא הארת חכמה עילאה שיאיר בפנימית הלב ליבטל ביחודו ית' בתכלית מעומקא דליבא.

(The concept of nachal eisan is explained in Iggeres HaKodesh, at its end, in the discourse beginning "And charity like a mighty stream (nachal eisan)": that it is the illumination of supernal Chochmah (wisdom), which is to shine in the inner dimension (pnimiyus) of the heart, to be utterly nullified in His unity, may He be blessed, from the depth of the heart.

וכן נתבאר בד"ה בכ"ה בכסליו שפנימית הלב מתאחדת עם המוח בבחי' תרין ריעין כו' וזהו ענין המבואר לקמן בפ' נצבים בד"ה כי המצוה הזאת בפי' ממעמקים קראתיך לשון רבים כי יש עומק למעלה מעומק כו'

So too it is explained in the discourse beginning "On the twenty-fifth of Kislev" that the inner dimension of the heart becomes one with the brain, as "two companions," etc. And this is the concept explained below, in Parshas Nitzavim, in the discourse beginning "For this commandment," on the meaning of "From the depths I called You": ["depths" is] in the plural, for there is a depth above a depth, etc.:

תשובה תשוב ה' במילוי יו"ד שהה"א היא בחי' תשובה עילאה שהיא מעומק הלב ומילוי היו"ד הוא בחי' תעלומות לב שבהעלם וכו' והיינו ב' יסודות דאו"א [דאבא ואימא] כי יסוד אימא בינה ליבא זהו בחי' פנימית הלב עומקא

Teshuvah (return) is tashuv hei ("the hei returns"), with the filling of yud: the hei is the level of the higher teshuvah, which is from the depth of the heart, and the filling of yud is the level of "the hidden recesses of the heart," which are in concealment, etc. And this is [the concept of] the two Yesods of Abba and Imma (Chochmah and Binah): for the Yesod of Imma — "Binah is the heart" — is the level of the inner dimension of the heart, the depth

דליבא ויסוד אבא הוא הארת ח"ע [חכמה עילאה] המאיר בפנימית הלב ונק' תעלומות לב ונתבאר מזה ע"פ ביום השמיני שלח הנ"ל וע' לקמן ע"פ ושמתי כדכד שבחי' אהבה זו הנמשכת מחכמה עילאה נק' אבני חפץ שהיא עמוק עמוק כו' ע"ש.

of the heart; and the Yesod of Abba is the illumination of supernal Chochmah that shines in the inner dimension of the heart and is called "the hidden recesses of the heart." This has been explained on [the verse] "On the eighth day he sent," mentioned above. And see below, on [the verse] "And I will make [your windows of] kadkod," that this level of love, which is drawn from supernal Chochmah, is called "stones of desire" (avnei chefetz), being "deep, deep," etc.; see there.

והנה חפץ הוא פנימיות הרצון וזהו ענין ועמך לא חפצתי חפצתי דייקא והרצון הוא חיצוניותו וזהו שרש בחינת נקודה בהיכליה וכמ"ש בביאור האדרא מהאריז"ל [מהאר"י זכרונו לברכה])

Now, chefetz (desire) is the inner dimension of will, and this is the meaning of "and besides You I desire (chafatzti) nothing" — "desire," specifically; while will is its outer dimension. And this is the root of the level of "a point in its palace," as is written in the explanation of the Idra by the Arizal)

(דכ"ב ע"א) שבחי' גלגלתא המקפת את המוח זהו בחי' בינה שהוא היכל לחכמה הגנוזה בתוכה ועמש"ל [ועיין מה שכתוב לעיל] ס"פ שלח בפי' לי ראש

(page 22a), that the level of the gulgalta (skull) that surrounds the brain is the level of Binah, which is a palace for the Chochmah hidden within it. And see what is written above, at the end of Parshas Shelach, on the meaning of "li rosh" ("a head to Me").

והנה חכמה מקורה בח"ס [בחכמה סתימאה] וזהו שהאהבה הנמשכת מחכמה נקרא אבני חפץ כו' וזהו ענין תעלומות לבו וז"ש [וזהו שכתוב] בזהר בשלח

Now, Chochmah has its source in the hidden Chochmah (Chochmah setimaah); and this is why the love drawn from Chochmah is called "stones of desire," etc., and this is the concept of "the hidden recesses of his heart." And this is what is said in the Zohar, Beshalach

(דס"ג ע"ב) בפי' ממעמקים עומקא דכולא עומקא דבירא שהם ב' יסודות דאו"א [דאבא ואימא] נקודה בהיכליה כו'

(page 63b), on the meaning of "From the depths": "the depth of all, the depth of the well," which are the two Yesods of Abba and Imma, "a point in its palace," etc.;

דהיינו חכמה עילאה שבפנימית הלב תשוב ה' במילוי יו"ד ועי"ז מעורר ג"כ למעלה בחי' ממעמקים שהוא בחי' גלגלתא וחכמה הגנוזה בתוכה בחי' מאד עמקו מחשבותיך כו' שהם שרש ומקור בחי' נקודה בהיכליה כנ"ל

that is, supernal Chochmah in the inner dimension of the heart, tashuv hei with the filling of yud. And through this one also arouses above the level of "from the depths," which is the level of the gulgalta and the Chochmah hidden within it, the level of "Your thoughts are very deep," etc., which are the root and source of the level of "a point in its palace," as mentioned above.

וזהו בשעה שישראל עונין אמן יהא שמיה רבא מברך הקב"ה מנענע ראשו וכדפי' לקמן יהי שם י"ה רבא שיגדל בחי' שם י"ה דהיינו גילוי חו"ב [חכמה ובינה] בחי' נחל איתן כו'

And this is [the meaning of]: "When Israel respond 'Amen, yehei shemei rabba mevarach' ('May His great Name be blessed'), the Holy One, blessed be He, nods His head"; and as is explained below, "May the Name Yah (shem Yah) be great": that the level of the Name Yah should grow great, that is, the revelation of Chochmah and Binah, the level of nachal eisan, etc.

לכן ע"י נמשך מלמעלה התגלות רצונו וחפצו יתי' בחי' ממעמקים קראתיך מאד עמקו מחשבותיך כו'

Therefore, through this, the revelation of His will and desire, may He be blessed, is drawn down from above: the level of "From the depths I called You," "Your thoughts are very deep," etc.

וע' עוד מענין איתן בזהר פ' ויחי (דר"ל ע"ב) ובסבא דמשפטים (דק"י סע"א [סוף עמוד א]) אית משכיל לעילא כו'

And see further on the subject of eisan in the Zohar, Parshas Vayechi (page 230b), and in the Sava deMishpatim (end of page 110a): "There is a maskil above," etc.

(וע"ב) ובפ' תרומה (דק"ע ע"ב) ובפ' אחרי (דס"ו סע"ב [סוף עמוד ב]) ובמק"מ [ובמקדש מלך] שם וענין בחי' אלו הנרמזים בשם הוי' הוא ענין קבלת התורה בדבור אנכי הוי' אלהיך

(and side b), and in Parshas Terumah (page 170b), and in Parshas Acharei (end of page 66b), and in the Mikdash Melech there. And the concept of these levels alluded to in the Name Havayah is the concept of the receiving of the Torah in the utterance "I am Havayah your G-d."

וזהו שאמרו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] גבי עובר בבטן אמו נר דלוק על ראשו ומלמדין אותו כל התורה כולה.

And this is what our Sages, of blessed memory, said about a fetus in its mother's womb: "A lamp is lit above its head, and they teach it the entire Torah."

נר דלוק הוא בחי' יו"ד שבשם הוי' ומלמדין אותו כל התורה הוא בחי' ה"א אחרונה שבשם לומר לך שכל הענין מבחינות אלו שבשם הוי' מיו"ד עד ה"א אחרונה מלמדין אותו

"A lamp is lit" is the level of the yud of the Name Havayah, and "they teach it the entire Torah" is the level of the final hei of the Name — to tell you that the whole matter of these levels of the Name Havayah, from the yud to the final hei, they teach him,

כדי להיות לו אחר לידתו וצאתו לאויר העולם יותר בנקל תפיסת וקליטת הבחינות האלו במוחו ולבו ולצאת מהעלם אל הגילוי

so that after his birth and his coming out into the air of the world, the grasping and absorbing of these levels in his mind and heart will be easier for him, and [they will] come out from concealment into revelation

(ועיין מ"ש מזה ע"פ שחורה אני ונאוה בשיר השירים ובפ' שלח ע"פ והיה לכם לציצית. וזהו משכני אחריך נרוצה הביאני המלך חדריו כו' וכמש"ש [וכמה שכתוב שם]):

(and see what is written on this on [the verse] "I am black but comely," in Shir HaShirim, and in Parshas Shelach on [the verse] "And it shall be for you as tzitzis." And this is [the meaning of] "Draw me after you, we will run; the king has brought me into his chambers," etc., as is written there).

4 ג אך אמרו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] שבזמן הגלות אין השם שלם כו' (עמ"ש מזה ע"פ ועשית ציץ וע"פ זכור את אשר עשה לך עמלק ובמגלת אסתר בדרוש הראשון שעל מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] חייב אינש לבסומי בפוריא) והיינו שאותיות ו"ה הם מפורדים מאותיות י"ה.

3. But our Sages, of blessed memory, said that in the time of exile the Name is not whole, etc. (see what is written on this on [the verse] "And you shall make a tzitz," and on [the verse] "Remember what Amalek did to you," and in Megillas Esther, in the first discourse, on the saying of our Sages, of blessed memory, "A person is obligated to become intoxicated on Purim"). That is, the letters vav-hei are separated from the letters yud-hei.

והענין בעבודת ה' הוא שאע"פ [שאף על פי] שמתבונן ומעמיק בגדולת ה' ומעמיק דעתו בבחי' בטול אליו ית' בבחינה שלמעלה מהדעת עכ"ז [עם כל זה] אינן פועלים להיות נמשך בלב להפך המדות אהבה ויראה בהתגלות הלב ברשפי אש ותשוקה להי' לבדו

The meaning of this in the service of G-d is that even though one contemplates and goes deep into the greatness of G-d, and deepens his mind in the level of self-nullification (bittul) before Him, may He be blessed, at a level above knowledge (daas), nevertheless these do not succeed in being drawn into the heart, to transform the emotive attributes (middos) [into] love and awe revealed in the heart, with "flashes of fire" and longing for G-d alone.

והיינו בסיבת הגלות שמלובש בתאות וענינים גשמיים וע"ז נאמר ומלתם את ערלת לבבכם וגו' וביאור הענין כי הנה כתיב ומל ה' אלהיך את לבבך.

This is because of the exile, in that [a person] is clothed in desires and physical matters. And of this it is said, "You shall circumcise the foreskin of your heart," etc. And the explanation of the matter: it is written, "And Havayah your G-d will circumcise your heart."

5 וצריך להבין דמשמע שבחי' מילה זו יהיה מאת ה' לבדו והרי נאמר ומלתם וגו' אך הענין כי בחינת הערלה החופפת על הלב

Now this needs to be understood, for it implies that this aspect of circumcision will come from G-d alone, yet it is said, "You shall circumcise," etc. But the explanation is this: the foreskin that covers over the heart,

דהיינו בחינת תאוות ועניינים גשמיים המונעים ומפסיקים בין שם ייי לוי"ה שלא יהיה התגלות האהבה אין הדבר תלוי אלא בתשובה כאמור עונותיכם מבדילים וגו' וכתיב ונרגן מפריד אלוף כו'

that is, the level of desires and physical matters, which hold back and interpose between the Name Yah and vav-hei so that there is no revelation of love — this depends only on teshuvah (return), as it is said, "Your iniquities separate," etc., and it is written, "A grumbler separates the Chief (aluf)," etc.

אך בענין התגלות עצמיות האהבה יש ב' בחי' בחי' חיצויות הלב ובחי' פנימיות נקודת הלב

But regarding the revelation of the very essence of love, there are two levels: the level of the outer dimension (chitzoniyus) of the heart, and the level of the inner dimension (pnimiyus) of the point of the heart,

דהיינו שיתגלה אהבתו כ"כ [כל כך] עד שתהיה בחי' ביטול לגמרי ולא יהיה הרגש האהבה מפני שהיא נקודה עצמיות מעומקא דליבא כמ"ש במ"א (באגהי"ק [באגרת הקודש] ד"ה אין ישראל נגאלין אלא בצדקה וע"ש)

that is, that his love be revealed so much that it becomes the level of complete self-nullification (bittul), and the love will not be felt, because it is an essential point from the depth of the heart, as is explained elsewhere (in Iggeres HaKodesh, the discourse beginning "Israel will be redeemed only through charity"; see there).

המשל מענין אדם אם נוגע אל תוך פנימיות נקודת לבו שלו מעצמותו ומהותו ושכל חייו תלויין בזה.

The analogy is from a person: if [something] touches the very inner dimension of the point of his own heart, from his essence and being, and his whole life depends on it.

וזו הבחינה היא מבחינת נחל איתן המשמשות לעתיד שלעתיד לבא כתיב אם יהיה נדחך בקצה השמים וגו' והביאך וגו'

And this level comes from the level of nachal eisan, [whose letters] serve for the future. For of the Time to Come it is written, "If your dispersed will be at the end of the heavens," etc., "and He will bring you," etc.,

והיטבך והרבך מאבותיך שתהיה בעילוי אחר עילוי במדרגה גבוה מאד אפי' [אפילו] יותר מהאבות כמ"ש כי

"and He will do you good and multiply you more than your fathers": that you will be in ascent after ascent, at a very high level, even higher than the Patriarchs, as it is written that

הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד ירום מאברהם וכו' ואז כתיב ומל ה' אלהיך את לבבך ערלת לבבך לא כתיב אלא לבבך

"Behold, My servant shall be wise; he shall be exalted and lifted up and be very high" — "exalted" above Avraham, etc. And then it is written, "And Havayah your G-d will circumcise your heart": it does not say "the foreskin of your heart," but "your heart,"

דהיינו שכל בחי' חיצוניות הלב ימול לצאת מן ההעלם אל הגילוי בחי' פנימיות נקודת הלב הנ"ל:

meaning that He will circumcise the entire level of the outer dimension of the heart, so that the level of the inner dimension of the point of the heart, mentioned above, will come out from concealment into revelation.

6 ד וזהו שאנו מתפללים יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך כי בזה"ג [בזמן הגלות] אין השם שלם כו' ולזאת אנו אומרים יהי שם י"ה רבא שיגדל בחינת שם י"ה

4. And this is why we pray, "May His great Name be blessed forever and to all eternity (le'alam ule'almei almaya); may it be blessed": for in the time of exile the Name is not whole, etc., and therefore we say, "May the Name Yah be great" — that the level of the Name Yah should grow great

(זהו כפי' הטא"ח [הטור אורח חיים] סי' נ"ו בפי' שמיה רבא ולעיל ס"פ שלח ע"פ אני כו' נתבאר דשמיה רבא היינו שמו הגדול והוא כמ"ש התוס' [התוספות] ריש ברכות ושתי הכוונות אמת.

(this follows the interpretation of the Tur, Orach Chaim, section 56, on the meaning of shemei rabba. Above, at the end of Parshas Shelach, on [the verse] "I am," etc., it was explained that shemei rabba means "His great Name," and this follows what Tosafos write at the beginning of Berachos; and both intentions are true.

וגם י"ל [יש לומר] כי הא בהא תליא ע"ד שנז' [שנזכר] בביאור ע"פ זכור הנ"ל שלהיות התחברות י"ה בו"ה הוא ע"י המשכה מא"א [מאריך אנפין] בחי' קוצי דשערי כו'

It may also be said that the one depends on the other, along the lines of what was mentioned in the explanation of [the verse] "Remember," mentioned above: that yud-hei comes to be joined with vav-hei through a drawing down from Arich Anpin, the level of "the locks of hair" (kotzei desa'arei), etc.;

וגם ע"י ששם י"ה רבא בנפש האדם ע"י"ז נמשך גילוי בחי' שמשו הגדול כומ"ש [כמו שכתוב] בסמוך בפי' בשעה שישראל אומרין אמן יהא שמיה רבא מברך הקב"ה מנענע ראשו כו')

and also, through the Name Yah being great in a person's soul, the revelation of the level of His great Name is thereby drawn down, as is written nearby on the meaning of "When Israel say 'Amen, yehei shemei rabba mevarach,' the Holy One, blessed be He, nods His head," etc.)

דהיינו ההתבוננות בגדולת השם והביטול אליו ית' עד שיהיה יתברך בחי' ברכה והמשכה למקום המדות להפכם לקדושה מעומק נקודת פנימיות הלב וכידוע וכמ"ש במ"א ענין ההפרש שבין ברכה להודאה

That is: contemplation of the greatness of G-d and self-nullification (bittul) before Him, may He be blessed, until there is "may it be blessed" (yisbarach) — the level of blessing and drawing down to the place of the emotive attributes (middos), to transform them to holiness from the depth of the inner point of the heart. As is known, and as is explained elsewhere on the difference between blessing (berachah) and acknowledgment (hodaah):

כי ברכה הוא בחי' ראיה בחי' ביטול הנ"ל ואח"כ יתפשט יותר לעלם דהיינו העלם אחד ולעלמי העלם בי' עלמיא העלם ג'

for blessing is the level of sight, the level of the bittul mentioned above. And afterwards it spreads further: le'alam, that is, one concealment (helem); ule'almei, a second concealment; almaya, a third concealment,

דהיינו בחי' ג' לבושים מחשבה דבור ומעשה שאפילו בבחי' מעשה שהוא העלם ולבוש השלישי החיצון מכולם יאיר שם י"ה שיהיו כולם להי' לבדו ובטלים אליו דהיינו ע"י מחשבות ודבורי התורה ומעשה המצות.

that is, the three garments: thought, speech and action; so that even in the level of action, which is the third concealment and garment, the most external of them all, the Name Yah will shine, so that they will all be for G-d alone and nullified before Him — that is, through the thoughts and words of Torah and the action of the mitzvos.

כי הנה מראש מקדם נסוכה סוף מעשה במחשבה תחילה פי' מראש היינו מראשית כל השתלשלות העולמות ומקדם היינו קודם למראש

For "from the beginning (merosh), from of old (mikedem), she was anointed (nesuchah); last in deed, first in thought." The meaning: "from the beginning" is from the very start of the entire chain of descending worlds (hishtalshelus), and "from of old" is prior to "from the beginning,"

שהוא יתי אינו בגדר עלמין כלל ואתה הוא קודם שנברא העולם ואתה הוא לאחר כו' בלי שום שינוי כמ"ש אני ה' לא שניתי וגו'

for He, may He be blessed, is not within the bounds of worlds at all: "You were He before the world was created, and You are He after," etc., without any change, as it is written, "For I, Havayah, have not changed," etc.

כי הוא למעלה מבחי' עולמות מבחינת ממלא ומבחי' סובב כל עלמין כי ממלא וסובב שייך לומר בגדר ובחי' עולמות

For He is above the level of worlds — above the level of the light that fills [all worlds] (memalei) and the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin); for "filling" and "encompassing" apply within the bounds and level of worlds,

אבל במהותו ועצמותו לא שייך לומר לא בחי' ממלא ולא בחינת סובב וע"ז אמרו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] מה לפנים מה לאחור כו'.

but of His being and essence one cannot speak of either the level of memalei or the level of sovev. And of this our Sages, of blessed memory, said, "what is before, what is after," etc.

7 והנה בחינה זו ירדה ונשתלשלה ונתלבשה במעשה המצות אשר לזאת גם במעשה המצות יש בחינת ביטול הנ"ל

Now, this level descended, came down step by step, and was clothed in the action of the mitzvos; and therefore in the action of the mitzvos, too, there is the level of self-nullification (bittul) mentioned above.

וצריך בעסק התורה והמצות שתכלה אליו הנפש למקורא דכולא מקור מים חיים וגו' משא"כ האומר אין לי אלא תורה כו' ועל זה נאמר אותי עזבו מקור מים חיים וגו'.

And in occupying oneself with Torah and mitzvos the soul must pine away for Him, for the Source of all, "the source of living waters," etc.; whereas one who says, "I have nothing but Torah," etc. — of this it is said, "They have forsaken Me, the source of living waters," etc.

וזהו ראה אנכי נותן פי' אנכי מי שאנכי דהיינו בחי' אנכי ה' אלהיך שהוא דבור ראשון של קבלת התורה

And this is [the meaning of] "See, I give": "I" (Anochi) means "the One who I am," that is, the level of "I am Havayah your G-d," which is the first utterance of the receiving of the Torah

(ועיין ברבות ר"פ ראה א"ר [אמר רבי] אלעזר משאמר כו' ועמ"ש בד"ה וידבר אלקים את כל הדברים האלה).

(see the Midrash Rabbah at the beginning of Parshas Re'eh: "Rabbi Elazar said: From when [He] said," etc.; and see what is written in the discourse beginning "And G-d spoke all these words").

נותן לפניכם בבחי' פנים שלכם בחי' ברכה שבשביל שיש בבחי' פנים שלכם בחי' הוי' כי ישראל עלו במחשבה לזאת תוכלו להמשיך עליכם בחינת ברכה ממקורא דכולא

"Give before you" — in your level of "face" (panim) — the level of blessing: because in your level of "face" there is the level of Havayah, for Israel arose in thought, therefore you can draw down upon yourselves the level of blessing from the Source of all.

וזהו את הברכה אשר תשמעו אל מצות הוי' מפני כי מראש מקדם נסוכה (ופי' מקדם יובן ממ"ש בד"ה חייב אינש לבסומי בפוריא בענין שנק' התורה משל הקדמוני קדמונו של עולם כו'

And this is [the meaning of] "the blessing, that (asher) you listen to the commandments of Havayah," because "from the beginning, from of old, she was anointed." (The meaning of "from of old" (mikedem) will be understood from what is written in the discourse beginning "A person is obligated to become intoxicated on Purim," on the Torah being called "the parable of the Ancient One" (mashal hakadmoni), the One who preceded the world, etc.;

ובד"ה ששית ימים תאכל מצות בפי' רוח קדים דגבי קריעת ים סוף ובד"ה ביום השמיני שלח בפי' וקדם צרתני כנ"ל ולשון נסוכה הוא כמ"ש במ"א ע"פ ושמנה נסיכי אדם.

and in the discourse beginning "Six days you shall eat matzos," on the meaning of "the east wind" (ruach kadim) at the splitting of the Sea of Reeds; and in the discourse beginning "On the eighth day he sent," on the meaning of "and before (kedem) You formed me," as mentioned above. And the term nesuchah is as explained elsewhere on [the verse] "and eight princes (nesichei) of men."

וביאור ענין ראה אנכי נותן כו' הנה במ"א נת' [נתבאר] בענין ההפרש בין ברכה לתפלה שהברכה היא גילוי השרש שבהעלם שיתברך ויהיה נמשך לידי גילוי ולא המשכה חדשה לגמרי.

And the explanation of "See, I give," etc.: it was explained elsewhere, regarding the difference between blessing and prayer, that blessing is the revelation of the root that is in concealment, that it be "blessed" and drawn down into revelation, and not an entirely new drawing down.

וזהו ההפרש בין ברכה לתפלה וזהו איש אשר כברכתו ברך אותם ולכן אמר ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו כי שרשו נעלה יותר וזהו שבשביל שעלו במחשבה לזאת דייקא תוכל להמשיך אליכם בחי' ברכה כו'.)

And this is the difference between blessing and prayer. And this is [the meaning of] "each according to his blessing he blessed them"; and therefore he said, "But his younger brother shall be greater than he," for his root is higher. And this is [the point]: because they arose in thought, for this reason specifically you can draw down to yourselves the level of blessing, etc.)

(ועמ"ש ע"פ ואלה המשפטים בפי' כי תקנה עבד עברי) להמשיך בהם בחי' הדעת משרשן כו' ע"ש

(And see what is written on [the verse] "And these are the ordinances," on the meaning of "If you acquire a Hebrew servant") — to draw down into them the level of Daas (knowledge) from their root, etc.; see there.

והנה מבואר לעיל שההפרש בין ברכה להודאה שברכה היא בחי' ראיה וזהו ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה.

Now, it was explained above that the difference between blessing and acknowledgment is that blessing is the level of sight; and this is [the meaning of] "See, I give before you today a blessing":

שע"י שאנכי נותן לפניכם ברכה ע"י"ז ראה בחי' ראיה שהוא בחי' ביטול דחי"ע [דחכמה עילאה] כו' ועו"ל [ועוד יש לומר] בענין אנכי נותן כו' ברכה ע"ד מ"ש סד"ה האזינו השמים בענין הברכה ויתן לך האלקים מטל השמים כו':

that through "I give before you a blessing," there is thereby "See," the level of sight, which is the level of the bittul of supernal Chochmah, etc. One may further explain "I give … a blessing" along the lines of what is written at the end of the discourse beginning "Listen, O heavens," on the blessing "And may G-d give you of the dew of heaven," etc.

8 קיצור(א) בשעת קבלת התורה דכתיב פב"פ [פנים בפנים] דבר הוי' עמכם נמשך לכל אחד בחינת הוי' בבחינת פנים בהנשמה (עמ"ש בד"ה זכור ושמור שהנשמות שרשן מבחינת גרמוהי וע"י התורה מתעלים בבחי' חיוהי וזהו שאזי נמשך בהם בחינת הוי'.

Summary. (1) At the time of the receiving of the Torah, of which it is written, "Face to face Havayah spoke with you," the level of Havayah was drawn to each one, in the level of "face" (panim) in the soul (see what is written in the discourse beginning "Remember and Keep," that the souls are rooted in the level of "His vessels" (garmohi), and through the Torah they rise to the level of "His life-forces" (chayohi); and this is why the level of Havayah was then drawn into them.

והיינו ע"י דבור אנכי בחינת איהו ממש ועמ"ש ע"פ וארא כו' ושמי הוי"ה לא נודעתי להם כ"א זהו נמשך על ידי מתן תורה)

That is, through the utterance "I," the level of ihu ("He") Himself. And see what is written on [the verse] "And I appeared," etc., "but by My Name Havayah I did not make Myself known to them": rather, this was drawn down through the Giving of the Torah.)

בחינת היו"ד דשם הוא החכמה שהיא בחינת ביטול שלמעלה מהבינה והדעת כמ"ש בסש"ב [בספר של בינונים] ס"פ י"ח ונק' משכיל לאיתן וזה כפי' הפרדס ערך משכיל וערך איתן זח"ב [זהר חלק ב'] משפטים (ק"י סע"א [סוף עמוד א])

The level of the yud of the Name is Chochmah (wisdom), which is the level of self-nullification (bittul) that is higher than Binah (understanding) and Daas (knowledge), as is explained in Sefer Shel Beinonim [Tanya], at the end of chapter 18; and it is called "a maskil of Eisan." This follows the explanation of the Pardes, under the entries "maskil" and "eisan"; Zohar, Part II, Mishpatim (end of 110a)

(ועמ"ש בד"ה מצה זו ובד"ה מי מנה בענין הבחינה הרביעית דרובע ישראל) ובחי' ה"א עילאה היא בחי' בינה התבוננות (עמ"ש סד"ה ביום השמיני עצרת)

(and see what is written in the discourse beginning "This matzah" and in the discourse beginning "Who has counted," on the subject of the fourth level, of "the fourth part (rova) of Israel"). And the level of the upper hei is the level of Binah, contemplation (see what is written at the end of the discourse beginning "On the eighth day, an assembly").

וב' בחי' אלו נקרא נקודה בהיכליה ונקרא תרין ריעין ועמ"ש מענין יו"ד של שם בבה"ז [בביאורי הזהר] פ' אחרי ע"פ המאמר שם (דע"ט ע"ב) הביאו עלי כפרה:

And these two levels are called "a point in its palace," and are called "two companions." And see what is written on the subject of the yud of the Name in Biurei HaZohar, Parshas Acharei, on the saying there (page 79b), "Bring an atonement for Me."

9 (ב) ובחינת וא"ו הוא ההמשכה מחו"ב [מחכמה ובינה] לששה מדות שבלב ונק' נחל איתן עיין בפרדס ערך נחל ובמא"א [ובמאורי אור] אות נו"ן סכ"ו ואח"כ ה' אחרונה היא מחודומ"ע [מחשבה דבור ומעשה] של התורה.

(2) And the level of the vav is the drawing down from Chochmah and Binah to the six emotive attributes (middos) in the heart, and it is called nachal eisan; see the Pardes, under the entry "nachal," and Me'orei Or, letter nun, section 26. And afterwards, the final hei is the thought, speech and action of the Torah.

וזהו נר דלוק על ראשו (ועמ"ש בד"ה כי אתה נרי הויה) ומלמדי' [ומלמדים] אותו כו' (ועמ"ש ע"פ וכל בניך למודי הוי' ועיין במא"א [במאורי אור] אות למ"ד סעיף כ"ט):

And this is [the meaning of] "a lamp is lit above its head" (and see what is written in the discourse beginning "For You are my lamp, Havayah") "and they teach it," etc. (and see what is written on [the verse] "And all your children shall be taught of Havayah," and see Me'orei Or, letter lamed, section 29).

10 (ג) אך ענין שאין השם שלם היינו שאין נמשך בחי' נחל איתן לתוך המדות ומחדומ"ע [ומחשבה דיבור ומעשה] וכענין מ"ש בזח"א [בזהר חלק א] (ד"ו ע"ב) ע"פ ונהר יחרב ויבש וע' בפ' שמות (ד"ט ע"ב).

(3) But the matter of the Name not being whole is that the level of nachal eisan is not drawn into the emotive attributes (middos) and into thought, speech and action, like what is written in the Zohar, Part I (page 6b), on [the verse] "And the river shall be wasted and dried up"; and see in Parshas Shemos (page 9b).

וצ"ל ומלתם את ערלת לבבכם שעי"ז אח"כ ומל ה' את לבבך גם מילה היינו מל י"ה

And there must be "You shall circumcise the foreskin of your heart," so that through this, afterwards, "Havayah will circumcise your heart." Also, milah (circumcision) is [the letters of] mal Yah.

והנה את לבבך ואת לבב זרעך ר"ת [ראשי תיבות] אלול כי הם ימי רצון עמ"ש בד"ה אני לדודי:(ד)

Now, "es levavcha ve'es levav [zarecha]" ("your heart and the heart of [your offspring]") are the initials of Elul, for they are days of [Divine] favor; see what is written in the discourse beginning "I am my Beloved's." (4)

וזהו שאנו מתפללים יהא שמיה רבא מברך פי' שם י"ה יהיה רבא שיהיה נמשך בבחי' ו"ה.

And this is why we pray, "May His great Name be blessed" (yehei shemei rabba mevarach): the meaning is, the Name Yah will be great, so that it will be drawn into the level of vav-hei.

וכן פי' בזח"ב [בזהר חלק ב'] תרומה (קס"ה ע"ב) ע"פ סלו לרוכב בערבות בי"ה שמו. וע"ש בהרמ"ז [בהרב משה זכות] ומ"ש מזה בביאור ע"פ כי כאשר השמים החדשים.

So too it is explained in the Zohar, Part II, Terumah (page 165b), on [the verse] "Extol Him who rides upon the heavens, by His Name Yah." See there in the Ramaz, and what is written on this in the explanation of [the verse] "For as the new heavens."

והמשכה זו היינו ע"י מחשבה ודבור של התורה ומעשה המצות וזהו את הברכה שיהיה שם י"ה מברך זהו על ידי אשר תשמעו אל מצות הוי"ה עמ"ש ע"פ ועתה יגדל נא כח אד'.

And this drawing down is through the thought and speech of Torah and the action of the mitzvos. And this is [the meaning of] "the blessing": that the Name Yah be blessed, and this is through "that you listen to the commandments of Havayah." See what is written on [the verse] "And now, may the power of Ado-nai be great,"

ומ"ש סד"ה טובה הארץ מאד מאד. וסד"ה מי מנה. וגם כי מל"ת [מצות לא תעשה] שרשם בי"ה ומ"ע [ומצות עשה] בו"ה כמ"ש בד"ה אלה פקודי המשכן.

and what is written at the end of the discourse beginning "The land is very, very good," and at the end of the discourse beginning "Who has counted." And also, the prohibitive commandments are rooted in yud-hei and the positive commandments in vav-hei, as is written in the discourse beginning "These are the accounts of the Mishkan."

ועיין מענין ברכה בזח"ב [בזהר חלק ב'] בשלח (ס"ג ע"ב) ובמא"א [ובמאורי אור] אות בי"ת (סל"ה ול"ט). והיינו שעיקר הברכה הוא המשכת אור הסוכ"ע בחי' ע"ק [עתיקא קדישא] בממכ"ע [בממלא כל עלמין] והיינו ענין שיהיה השם שלם.

And see on the subject of blessing in the Zohar, Part II, Beshalach (page 63b), and in Me'orei Or, letter beis (sections 35 and 39). That is, the essence of blessing is the drawing down of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), the level of Atika Kadisha, into the light that fills all worlds (memalei kol almin); and this is the matter of the Name becoming whole.

עיין זח"ב [זהר חלק ב'] ס"פ תרומה (קע"ה ב') ובפ' וישלח (קס"ז ב'). ועמ"ש מענין וברכת את ה' סד"ה ואכלת ושבעת.

See the Zohar, Part II, at the end of Parshas Terumah (page 175b), and in Parshas Vayishlach (page 167b). And see what is written on "and you shall bless Havayah" at the end of the discourse beginning "And you shall eat and be satisfied."

ולכן הכח הזה להמשיך הברכה זהו ע"י דבור אנכי שעל ידי זה נמשך בכל אחד שם הוי' שעל ידי זה הוא המשכת הברכה להיות ברוך הוי' כו'

Therefore this power to draw down the blessing comes through the utterance "I" (Anochi), through which the Name Havayah was drawn into each one; and through this comes the drawing down of the blessing, so that there is "Blessed is Havayah," etc.,

מן העולם ועד העולם כו' (בתהלים סס"י [סוף סימן] ק"ו):(ה) וגם כי הנה התורה מתחלת בבי"ת לפי שהוא סימן ברכה ועמ"ש מזה בזח"א [בזהר חלק א] ר"פ ויגש (דר"ה ע"ב) ואע"פ [ואף על פי] שהאל"ף הוא אותיות פלא שלמעלה מבחינת בי"ת

"from world to world," etc. (in Psalms, at the end of Psalm 106). (5) Also, the Torah begins with a beis because it is a sign of blessing (and see what is written on this in the Zohar, Part I, at the beginning of Parshas Vayigash (page 205b)). And although the alef is the letters of pele (wonder), which is above the level of the beis,

אך הוא בבחי' פלא והעלם וגם כי שם הוא כחשכה כאורה כו' וכמ"ש בד"ה בשלח פרעה בענין כמה ארך אפים כו'

it is in the state of wonder and concealment; and also, there "darkness is like light," etc., as is written in the discourse beginning "When Pharaoh sent," on the subject of "How long-suffering," etc.

ואיתא ברבות ר"פ בראשית כ"ו דורות היה האל"ף קורא תגר כו' למחר אני בא ליתן תורה ואיני פותח

And it is stated in the Midrash Rabbah at the beginning of Bereshis that for twenty-six generations the alef complained, etc.: "Tomorrow I am coming to give the Torah, and I will open

אלא בך שנאמר אנכי כו' והיינו כי ע"י שניתנה תורה אזי יוכל להיות גילוי ההעלם וגם אז נמשך אנכי להיות הוי' אלקיך כו

only with you, as it is said, 'I (Anochi),'" etc. That is, through the Torah being given, there could then be a revelation of what is concealed; and also, then Anochi was drawn down to be "Havayah your G-d," etc.

ולכן ניתנה בהר סיני שירדה שנאה על הרע עמ"ש סד"ה מצה זו בענין בעבור זה כו' ועמ"ש בד"ה

Therefore it was given on Mount Sinai, from which hatred (sinah) descended upon evil; see what is written at the end of the discourse beginning "This matzah," on the subject of "because of this," etc.; and see what is written in the discourse beginning

להבין ענין הברכות בפי' פותח בברוך כו' וזהו ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה היינו שמבחי' אלף דאנכי שלמעלה ממדרגת הבי"ת נמשך היום הברכה לפניכם כו'

"To understand the matter of the blessings," on the meaning of "opens with 'Blessed,'" etc. And this is [the meaning of] "See, I give before you today a blessing": that from the level of the alef of Anochi, which is above the rank of the beis, the blessing is drawn down today before you, etc.

והיינו ע"ד מ"ש בזח"א [בזהר חלק א] ויצא (קנ"ח ב') ע"פ ברוך הוי' כו' מן העולם ועד העולם מעלמא דאתכסיא לעלמא דאתגליא דהיינו ע"ד מ"ש לפני יג"מ [י"ג מדות] ויקרא הוי' הוי'

This is along the lines of what is written in the Zohar, Part I, Vayetzei (page 158b), on [the verse] "Blessed is Havayah," etc., "from world to world": from the hidden world to the revealed world. That is, along the lines of what is written before the Thirteen Attributes, "And He called: Havayah, Havayah,"

דהיינו לחבר ולהמשיך שם הוי' שלמעלה מהשתלשלות שהוא ע"ק [עתיקא קדישא] בשם הוי' שבסדר השתלשלות והתהוות העולמות וכמ"ש מזה סד"ה וירא ישראל את היד הגדולה.

that is, to join and draw down the Name Havayah that is above the chain of descending worlds (hishtalshelus), which is Atika Kadisha, into the Name Havayah that is within the order of hishtalshelus and the coming into being of the worlds; as is written on this at the end of the discourse beginning "And Israel saw the great hand."

11 וזהו ענין שמיה רבא מברך כו' וזהו למעלה ממדרגת הברכה מה שנברא העולם באות בי"ת שהוא הברכה משם הוי' שבהשתלשלות העולמות כו'.

And this is the meaning of "shemei rabba mevarach," etc.; and this is above the rank of the blessing by which the world was created with the letter beis, which is the blessing from the Name Havayah that is within the chain of descending worlds (hishtalshelus), etc.

אבל על ברכה והמשכה זו דבחי' הוי' ה' מן העולם ועד העולם על זה נאמר ראה אנכי מי שאנכי נותן לפניכם היום דוקא ע"י מתן תורה ברכה כו'.

But concerning this blessing and drawing down of the level of "Havayah, Havayah," "from world to world" — of this it is said, "See, I" — the One who I am — "give before you today," specifically through the Giving of the Torah, "a blessing," etc.

12 ולהמשיך ברכה זו זהו ע"י אשר תשמעו אל מצות הוי' כנ"ל וע"ד מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] היום אם בקולו תשמעו.

And drawing down this blessing is through "that you listen to the commandments of Havayah," as mentioned above; and along the lines of the saying of our Sages, of blessed memory, "Today — if you will listen to His voice."

עמ"ש מזה בד"ה ביום השמע"צ [השמיני עצרת] והקללה אם לא תשמעו הוא רק להעביר רוח החיצונים והטומאה של היצה"ר [היצר הרע] בכדי שיתקיים הברכה הנ"ל כמ"ש מזה בד"ה אלה החוקים והמשפטים בפ' בחקתי.

See what is written on this in the discourse beginning "On the eighth day, an assembly" (Shemini Atzeres). And "the curse, if you do not listen," is only in order to remove the spirit of the external forces and the impurity of the evil inclination, so that the blessing mentioned above will be fulfilled, as is written on this in the discourse beginning "These are the statutes and the ordinances," in Parshas Bechukosai.

וז"ש [וזהו שכתוב] גבי ברכה אשר תשמעו ולא אם תשמעו כמ"ש גבי והקללה אם. כי הברכה אינה בספק כי בין כך ובין כך הסוף שיקויים הברכה

And this is why, regarding the blessing, it says "that (asher) you listen," and not "if (im) you listen," as it says regarding "and the curse, if." For the blessing is not in doubt, since either way, in the end the blessing will be fulfilled.

וזהו ויברך דוד את ה' ר"ת [ראשי תיבות] ודאי. הודאי שמו כן תהלתו עיין מ"ש מזה במא"א [במאורי אור] אות וא"ו ס"ו:

And this is [the meaning of] "And David blessed Havayah" (Vayevarech David es Havayah): the initials of vadai (certain). "His Name is 'the Certain,' and so is His praise"; see what is written on this in Me'orei Or, letter vav, section 6.

LIKKUTEI TORAH · PARSHAS RE'EH · MAAMAR 2

אחרי ה' אלהיכם תלכו ואותו תיראו וגו'

After Havayah your G-d shall you walk

◇

1 אחרי ה' אלהיכם תלכו ואותו תיראו וגו'. פרט הכתוב ששה דברים בעבודת ה'. תלכו. תיראו.

"After Havayah your G-d shall you walk, and Him shall you fear," etc. The verse spells out six things in the service of G-d: "you shall walk"; "you shall fear";

תשמרו. ובקולו תשמעו. ואותו תעבודו. ובו תדבקון. הנה מה כתיב לעיל מיניה כי מנסה ה' אלהיכם אתכם לדעת וגו'.

"you shall keep"; "and to His voice you shall listen"; "and Him shall you serve"; "and to Him shall you cleave." Now, what is written just before it? "For Havayah your G-d is testing you, to know," etc.

2 ולהבין מהו כי מנסה וגו'. הענין כי הנה הנשמה קודם ירידתה בעולם הזה היתה עומדת בעולם העליון.

To understand what "For [Havayah your G-d] is testing," etc., means: the matter is that the soul, before its descent into this world, stood in the higher world,

וכמ"ש חי ה' אשר עמדתי לפניו ושם היה אצלה גילוי אלהותו יתי, ואח"כ ירדה בסתר המדרגות בעוה"ז השפל להיות בהסתר פנים וריחוק מקום מאור ה' ותכלית ירידתה היא בשביל הנסיונות שבאין להאדם

as it is written, "As Havayah lives, before Whom I stood"; and there it had a revelation of His G-dliness, blessed be He. Afterwards it descended, in the concealment of the levels, into this lowly world, to be in the hiding of the Face and in remoteness of place from the light of G-d. And the purpose of its descent is for the sake of the tests that come to a person,

שהם מהסתר פנים והסתלקות חיות השפע במניעת בריאת הגוף או מניעת ממון כדי להסתיר על אור וחיות ה' וקדושתו יתי ולהיות מונע מבית ומבחוץ לאדם שבא להתקרב לה' ולעבודתו יתי כי דרך רשעים צלחה.

which come from the hiding of the Face and the withdrawal of the life-force of the divine flow: in the withholding of the body's health, or the withholding of money, in order to conceal the light and life-force of G-d and His holiness, blessed be He, and to be a hindrance, from within and from without, to a person who comes to draw near to G-d and to His service, blessed be He; for "the way of the wicked prospers."

3 וזהו ובא האות והמופת לאמר נלכה כו'. כלומר ששם גילוי האות והמופת והגבהת קרנם בהגדלה וריבוי החיות

This is [the meaning of] "And the sign and the wonder come, saying, 'Let us go…,'" etc. That is to say, there is a revelation of the sign and the wonder there, and a raising of their horn, through a magnifying and an increase of life-force.

ולכן אומרים ידינו דוקא רמה וגו' ומגביהין כנשר קנם וצריך האדם התגברות יתירה לעמוד בנסיון שלא לחוש לשום מניעה ח"ו [חס ושלום].

Therefore they say, "Our hand," specifically, "is high," etc., and they raise their nest high like the eagle. So a person needs extra strengthening to withstand the test, so as not to heed any hindrance, G-d forbid.

ובשביל כך באין לו הנסיונות כדי שיתגבר עליהם כדי שעי"ז כן יבוא למעלת ומדרגת לדעת

And it is for this reason that the tests come to him: so that he will overcome them, so that through this he will come to the eminence and level of "to know,"

דהיינו שיהא אצלו בחי' דעת והשגה והרגשה בו יתי בבחי' ראיה והשגה שהדעת הוא נמשך מבחי' ראיה

that is, that he will have the level of Daas (knowledge), comprehension and feeling of Him, blessed be He, in the manner of seeing and comprehending; for Daas is drawn from the level of sight,

כדכתיב אתה הראת לדעת שהוא בחי' ומבשרי אחזה אחזה ממש (ובזה יובן הפסוק כי מנסה כו' אתכם לדעת כו')

as it is written, "You have been shown, to know," which is the level of "From my flesh I behold": actually "behold." (And with this the verse "For [Havayah your G-d] is testing you, to know," etc., will be understood.)

(דאין פי' הפסוק לדעת הישכם אוהבים כו' שיהיה הקב"ה יודע כו' דאטו לנסיון הוא צריך כדי לדעת והלא הכל גלוי לפניו יתי' ויודע בראש מה שיהיה בסוף ומה שיבחור האדם ועיין במדרש רבה פ' וירא

(For the meaning of the verse "to know whether you love," etc., is not that the Holy One, blessed be He, will know, etc. Does He, then, need a test in order to know? Is not everything revealed before Him, blessed be He, and He knows at the beginning what will be at the end, and what a person will choose? See the Midrash Rabbah, Parshas Vayera,

ר"פ נ"ד והרמב"ן [והרבי משה בן נחמן] בפי' החומש ס"פ וירא פי' שהנסיון הוא כדי להיות לאדם שכר מעשה טוב ולא שכר לב טוב לבד ועיין בזהר וירא) [דק"ו ע"ב] וצ"ל דא"כ מהו פי' כי מנסה כו' לדעת כו'.

at the beginning of chapter 54; and the Ramban, in his commentary on the Chumash at the end of Parshas Vayera, explains that the test is so that a person will have the reward of a good deed, and not only the reward of a good heart. And see the Zohar, Vayera) (106b). So we must understand: if so, what is the meaning of "For [He] is testing, etc., to know," etc.?

ולפמ"ש [ולפי מה שכתוב] א"ש [אתי שפיר] דפי' לדעת היינו שעי"ז יומשך בחי' הדעת בנפש האדם דהיינו כמו שמרגיש את נפשו כאלו רואה

But according to what has been said, it is well resolved: the meaning of "to know" is that through this the level of Daas will be drawn into a person's soul. That is, just as he feels his soul, as though he sees

שהיא היא המחיה את הגוף ובלעדה אין לגוף קיום וחיות כו', כך יהא מורגש אצלו כי הוא יתי' חיי החיים כאלו רואה כו'.

that it is what gives life to the body, and without it the body has no existence and no life, etc., so will he feel that He, blessed be He, is the Life of life, as though he sees, etc.

4 והטעם שהנסיונות מביאין את האדם לידי דעת כי הנה הנסיונות הגם שירדו בהסתר פנים להיות מסתירים על חיות ה' וקדושתו יתי'

The reason the tests bring a person to Daas: although the tests have descended in the hiding of the Face, in order to conceal the life-force of G-d and His holiness, blessed be He,

הנה מוסתר בהם חיות אלהי כענין ה' אמר לו קלל כו' וכמאמר רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] גלו לבבל שכינה עמהם שהיא היא המסתתרת ומתלבשת בשר של בבל להיות הוא המושל ולהיות ישראל נתונים תחתיו.

yet a G-dly life-force is hidden within them, as in "Havayah said to him, 'Curse,'" etc.; and as the saying of our Sages, of blessed memory: "[When] they were exiled to Babylon, the Shechinah (Divine Presence) was with them." For it is [the Shechinah] that hides itself and enclothes itself in the prince of Babylon, so that he will be the ruler and Israel will be placed under him.

5 והנה החיות אלהי שירד מטה מטה בהעלם והסתר פנים יסודתו בהררי קדש ממקום גבוה מאד נעלה ממדרגות עליונות דקדושה כנודע ממשל נפילת החומה כו'

Now, the G-dly life-force that has descended lower and lower, in concealment and the hiding of the Face, "its foundation is in the mountains of holiness": from a very high and exalted place, from the higher levels of holiness, as is known from the parable of the falling of a wall, etc.;

אלא שנפל וירד מטה מטה בסתר המדרגות וכשעומד האדם בנסיון ומתגבר נגד כל מונע אזי קורע כל המסכים המסתירים ומעלימים אור וחיות ה'

only, it fell and descended lower and lower, in the concealment of the levels. And when a person withstands the test and prevails against every hindrance, he then tears apart all the screens that hide and conceal the light and life-force of G-d.

ונמצא שיוצא אור וחיות ה' מהעלם אל הגילוי ונמשך גילוי זה בנפשו להמשיך לה בחי' דעת והתגלות אלקותו יתי'

It follows that the light and life-force of G-d emerge from concealment into revelation, and this revelation is drawn into his soul, drawing into it the level of Daas and the revelation of His G-dliness, blessed be He.

וכמו מוצא פי' ה' שבמאכל שמחיה את האדם לפי ששרשו מאד נעלה כו' כמ"ש במ"א

It is like the "utterance of the mouth of Havayah" in food, which gives life to a person because its root is very lofty, etc., as is explained elsewhere.

(אלא שזה הניצוץ המוסתר בהנסיון שרשו גבוה ונעלה יותר מהניצוץ שבמאכל שהרי נפל למטה יותר כו' וכנודע מענין פני אריה ופני שור כו' וזהו אחרי ה' תלכו והוא ע"ד מ"ש משכני אחריך נרוצה.

(Except that this spark, hidden in the test, has a root higher and loftier than the spark in food, since it has fallen lower, etc., as is known from the matter of the face of the lion and the face of the ox, etc. And this is "After Havayah [your G-d] shall you walk." It is along the lines of what is written, "Draw me; after You we will run."

פי' אחריך דייקא בחינת אחוריים שהוא כמ"ש ואנכי הסתר אסתיר פני כמו האב המסתיר א"ע [את עצמו] מבנו בכדי שהבן ירדוף אחריו ויתגלה חכמת הבן ודעתו החזקה שיבין שההסתר אינו אמיתי אלא רק בכדי שיבקשנו בחפש מחופש ואז ימצאנו וישמחו שניהם

That is: "after You," precisely: the level of the back, which is as it is written, "And I will surely hide My face"; like a father who hides himself from his son so that the son will chase after him, and the son's wisdom and his firm knowledge will be revealed, in that he understands that the hiding is not real, but only so that he will seek him with diligent searching, and then he will find him, and both of them will rejoice.

וזהו משכני להיות אחריך נרוצה. ועי"ז אח"כ נגילה ונשמחה בך שמבחי' אב"א [אחור באחור] יבוא לבחי' פנים בפנים כו' ועמ"ש בפ' תצוה בד"ה זכור את כו' ועיין בזח"ג [בזהר חלק ג] ויקרא דף כ' תחלת ע"ב).

And this is "Draw me," so as to be "after You we will run." And through this, afterwards, "We will exult and rejoice in You": from the level of back to back he will come to the level of face to face, etc. See what is written in Parshas Tetzaveh, in the discourse beginning "Remember what," etc.; and see the Zohar, Part III, Vayikra, page 20, at the beginning of side b.)

אך להיות גילוי הדעת באדם היינו כאשר תתבונן נפש השכלית בגדולת א"ס ב"ה כל חד לפום

However, for Daas to be revealed in a person: this is when the intellectual soul contemplates the greatness of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, each one according to

שיעורא דיליה וכמרז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] אם אין בינה אין דעת שע"י התבוננות נעשה הרחבת הדעת להגדיל האהבה המוסתרת בלב שהיא בהעלם בבחינת נקודה חדא

his own measure; and as our Sages, of blessed memory, said, "If there is no understanding, there is no knowledge": for through contemplation an expansion of Daas comes about, to magnify the love hidden in the heart, which is in concealment, as a single point.

ועל ידי ההתבוננות נגדלת ונתרבה האהבה ויוצאת מהעלם אל הגילוי כו' וענין התבוננות זו שגורמת הגדלת אהבה זו היא מבוארת בפסוק אחרי ה' אלהיכם תלכו.

And through the contemplation the love grows and increases, and emerges from concealment into revelation, etc. And the nature of this contemplation, which brings about the growth of this love, is explained in the verse "After Havayah your G-d shall you walk."

כי הנה ביאור ענין אחרי וביאור ענין תלכו הוא על פי מה שנודע מאמר המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית שבכל יום מתחדש חידוש הבריאה מאין ליש

For the explanation of "after" and the explanation of "you shall walk" rest on the known saying, "Who in His goodness renews each day, continually, the work of Creation": each day creation is renewed afresh, from nothing into something,

וכמו שהיתה תחלת הבריאה בשי"ב [בששת ימי בראשית] מאין ליש ממש. כמו"כ [כמו כן] עתה מתחדשת הבריאה יש מאין ממש כו'.

and just as the beginning of creation, in the six days of Creation, was from nothing into something, literally, so too now creation is renewed, something from nothing, literally, etc.

6 ולהבין ענין יש מאין והלא כתיב כי ממך הכל וכולא קמיה כלא חשיב כו' שכל מה שלמטה מטה הוא כלא וכאין כו' ולמה נק' הבריאה בשם יש מאין והלא נהפוך הוא.

To understand [the concept of] "something from nothing": is it not written, "For everything is from You," and "All before Him are considered as nothing," etc., [meaning] that everything far below is as nothing and as naught, etc.? Why, then, is creation called by the name "something from nothing"? Is it not just the reverse?

אך על זה אמר דוד המלך עליו השלום כי עמך מקור חיים באורך נראה אור שהאמת הוא שמקור החיים הוא עמך כי ממך הכל ומ"מ נק' יש מאין כי באורך נראה אור.

But concerning this King David, peace be upon him, said, "For with You is the source of life; in Your light we see light." The truth is that the source of life is with You, for everything is from You; nevertheless it is called "something from nothing," because "in Your light we see light."

פי' באור וזיו בעלמא כמשל זיו השמש מהשמש שאינו מערך מהותו כלל כך השתלשלות והתהוות כל העולמות הם רק בחי' הארה והארה דהארה כו'

That is: by mere light and radiance, as in the analogy of the sun's radiance from the sun, which bears no comparison at all to its essence. So the chain of descent (hishtalshelus) and the coming into being of all the worlds are only the level of an illumination, and an illumination of an illumination, etc.

באורך הם עולמות עליונים נראה אור הם עולמות תחתונים שהם הארה דהארה כו' (ע' [עיין] באגה"ק [באגרת הקודש] ד"ה איהו וחיוהי).

"In Your light": these are the higher worlds; "we see light": these are the lower worlds, which are an illumination of an illumination, etc. (See Iggeres HaKodesh, the section beginning "He and His life-forces.")

ולכן אמר כי עמך ולא אמר כי אתה דהוה משמע שאתה בעצמך כביכול הוא המתלבש כו'.

Therefore he said "For with You," and did not say "For You," which would imply that You Yourself, as it were, are the one who is enclothed, etc.

אבל כי עמך פי' שמקור חיים הוא בטל וטפל עמך שנמשך מבחי' זיו בלבד כי מהותו ועצמותו ית' כביכול אינו בגדר השתלשלות והתלבשות כלל.

But "For with You" means that the source of life is nullified and subordinate with You, since it is drawn from the level of radiance alone; for His Being and Essence, blessed be He, as it were, is not within the bounds of descent and enclothement at all.

7 ולכן נקרא הבריאה יש מאין דהיינו מבחי' שהוא כאין ואפס וכלא חשיב שאינה מבחי' עצמותו ומהותו ית' כלל

Therefore creation is called "something from nothing," that is, from a level that is as nothing and naught and considered as nothing, for it is not from the level of His Essence and Being, blessed be He, at all,

רק בחי' זיו והארה ממנו ית' והוא בחי' ומדת מלכותו ית' וכמ"ש מלכותך מלכות כל עולמים שע"י שעלה במחשבתו ית' אנא אמלוך כו'

but only the level of radiance and illumination from Him, blessed be He. This is the level and attribute of His Malchus (sovereignty), blessed be He, as it is written, "Your kingship is a kingship over all worlds": that is, through its having arisen in His thought, blessed be He, "I will reign," etc.;

שבחי' מלוכה הוא רק בחי' שם שהיא התפשטות לזולתו להיות שמו נקרא מלך עליהם שאין זה אלא זיו כו'.

for kingship is only the level of a name, which is an extension to others besides himself, so that his name is called king over them; and this is nothing but radiance, etc.

8 וזהו ענין אחרי ה' בחי' אחוריים ומזה נמשך תלכו היא בחי' אהבה שנק' בשם הליכה כמ"ש הלוך ונסוע הנגבה שכאשר יתבונן ויעמיק בשכלו ותבונתו מקרב איש ולב עמוק שכל השתלשלות העולמות אינן

And this is the meaning of "after Havayah": the level of the back (achorayim). And from this is drawn "you shall walk," which is the level of love, called by the name "walking," as it is written, "going on and journeying toward the south." For when a person contemplates and delves, with his intellect and understanding, from "the inner part of a man and a deep heart," [into the fact] that the whole chain of descending worlds is nothing

אלא זיו כו' ממילא יומשך לאהבת ה' לבדו וכמ"ש מי לי בשמים ועמך לא חפצתי כו'

but radiance, etc., he will naturally be drawn to the love of G-d alone, as it is written, "Whom do I have in heaven? And besides You I desire nothing," etc.

(ועמ"ש בפ' וארא בפי' וידבר אלקים וגו' אני הוי'. שעל ידי ההתבוננות בגדולת א"ס ב"ה והתפשטותו בנבראים שזהו בחי' שם אלקים מזה ישוב לאהבה את הוי' דלית מחשבה תפיסא ביה כו'.

(See what is written in Parshas Va'eira on the explanation of "And Elokim spoke, etc.... I am Havayah": through contemplating the greatness of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, and His extension into the created beings, which is the level of the Name Elokim, one will come from this to love Havayah, Whom no thought can grasp, etc.

וזהו פי' אחרי הוי' תלכו דבחי' גדולת א"ס ב"ה והתפשטותו בנבראים נק' אחרי הוי' בחינת מלכותו ית' ומזה יומשך ההליכה לאהבת ה' לבדו כו')

And this is the meaning of "After Havayah shall you walk": the level of the greatness of the Infinite One, blessed be He, and His extension into the created beings, is called "after Havayah," the level of His Malchus, blessed be He; and from this the walking is drawn forth, to the love of G-d alone, etc.)

ולהיות בחי' הליכה באהבה זו ממדרגה למדרגה דכמה דרגין על דרגין עד אין חקר ואהבה זו היא גדולה ונפלאה לאין קץ ותכלית להתענג על ה' ממש תענוג נפלא לאין קץ מאחר שבאמת כל העולמות אינן

And since there is a level of walking in this love, from level to level, for there are "many levels upon levels," without limit, this love is great and wondrous, without end or limit: to delight in G-d, truly, a wondrous delight without end, since in truth all the worlds are nothing

אלא זיו כו' וכתיב הודו על ארץ ושמים וירם קרן לעמו כו' לבני ישראל עם קרובו שהם קרוביו ממש כי חלק ה' ממש עמו.

but radiance, etc. And it is written, "His splendor is over earth and heaven, and He has raised up a horn for His people," etc., "for the children of Israel, the people near to Him": for they are truly His near ones, since "His people is the portion of Havayah," truly.

9 ואי לזאת מה מאד תהיה שמחת הנפש גדולה לאלהים ואהבה בתענוגים. ועל זה נאמר עבדו את ה' בשמחה היא שמחת הנפש המשכלת ומתבוננת בה' חיי

Accordingly, how very great will be the soul's joy in G-d, and [its] "love with delights"! Of this it is said, "Serve Havayah with joy": this is the joy of the soul that comprehends and contemplates G-d, the Life

החיים ברוך הוא ואמרו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העוה"ב [העולם הבא] לפי שחיי עולם הבא אינן אלא זיו ממנו ית' כו'.

of life, blessed be He. And our Sages, of blessed memory, said, "One hour of teshuvah and good deeds in this world is better than all the life of the World to Come," because the life of the World to Come is nothing but a radiance from Him, blessed be He, etc.

מה שאין כן תשובה ומעשים טובים שענין תשובה הוא להשיב את הנפש ולדבקה בו יתברך מקורא ושרשא דכולא.

This is not so with teshuvah (return) and good deeds, for the meaning of teshuvah is to return the soul and make it cleave to Him, blessed be He, the Source and Root of all.

וזהו ג"כ מ"ש בשמחה ובטוב לבב מרוב כל דהיינו יותר מעולם הבא שנק' יום שכולו ארוך כו' (ועמ"ש בפ' וארא ע"פ לכן אמור לבנ"י [לבני ישראל] וע"פ ובבואה לפני המלך במגלת אסתר):

And this is also what is written, "with joy and with gladness of heart, more than the abundance of everything": that is, more than the World to Come, which is called "the day that is entirely long," etc. (See what is written in Parshas Va'eira on the verse "Therefore say to the children of Israel," and on the verse "And when she came before the king," in Megillas Esther.)

10 ב ואותו תיראו. הוא בחינת שוב כי תלכו הוא בחי' רצוא הלוך ונסוע ממדרגה למדרגה באהבה כו'

2. "And Him shall you fear": this is the level of "returning" (shov). For "you shall walk" is the level of "running" (ratzo), going on and journeying from level to level in love, etc.;

והשוב הוא להיות תיראו יראה בושת היא יראה פנימית מפני גדולת א"ס ב"ה בעצמו ובכבודו דלית מחשבה תפיסא בי' [ביה] וכל נהוראין מתחשכאן קמיה כו'.

and the returning is to be "you shall fear": the fear of shame, which is inner fear, before the greatness of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, Himself and in His glory, Whom no thought can grasp, and before Whom all lights grow dark, etc.

כי אית יראה ואית יראה יראה חיצוניות היא מפני התפשטות גדולת מלכותו ית' כמורא בשר ודם מפני התפשטות גדולת מלכותו על ריבוי עם ומדינות מלכותו כו'.

For there is fear and there is fear. Outer fear is before the spreading forth of the greatness of His sovereignty, blessed be He, like the awe of [a king of] flesh and blood because of the spreading forth of the greatness of his sovereignty over a multitude of people and the provinces of his kingdom, etc.

11 וכך כתיב אלף אלפין ישמשוניה כו'. וע"ד זה תקנו ברכת יוצר אור ששם נאמרה ונשנית יראה זו יוצר משרתים ואשר משרתיו כולם עומדים כו'

And so it is written, "A thousand thousands serve Him," etc. Along these lines they instituted the blessing of Yotzer Or, where this fear is stated and repeated: "Who forms ministering beings, and Whose ministers all stand," etc.,

ומשמיעים ביראה כו' כולם כאחד עונים באימה ואומרים ביראה כו' והאופנים וחיות הקודש ברעש גדול כו'

"and proclaim with fear," etc.; "all of them as one respond with dread and say with fear," etc.; "and the Ofanim and the holy Chayos, with a great noise," etc.;

שמזה מקבלים ישראל ג"כ בחי' יראה זו. כמשל הרואה שרים משתחוים לפני המלך כו' וכמ"ש במ"א.

for from this Israel too receive this level of fear, as in the analogy of one who sees ministers bowing before the king, etc., as is explained elsewhere.

12 והנה יראה זו קודמת לאהבה שעי"ז שמקבלים יראה זו נמשכה מדרגת האהבה האמורה באהבת עולם אהבתנו כו'

Now, this fear comes before love: for through receiving this fear, the level of love spoken of in "With an everlasting love You have loved us," etc., is drawn forth,

ויחד לבבנו לאהבה כו' הבוחר בעמו ישראל באהבה עד שבק"ש [שבקריאת שמע] נמשכה מדת האהבה העליונה לקיים ואהבת את ה' אלהיך כו'

"and unite our hearts to love," etc., "Who chooses His people Israel with love," until in the Shema the supernal attribute of love is drawn forth, to fulfill "And you shall love Havayah your G-d," etc.

ועל בחינת יראה ואהבה זו נאמר אכלתי יערי עם דבשי יער הוא שבו כל עץ ועצי שטים עומדים הם המלאכים שרפים עומדים.

Of this level of fear and love it is said, "I have eaten My forest with My honey." A forest is that in which there is every tree, and "acacia wood, standing": these are the angels, "Seraphim stood."

13 וזהו בברכת יוצר אור ששם נאמר ענין המלאכים שעומדים ומשמיעים ביראה והאופנים ברעש גדול כו'.

And this is in the blessing of Yotzer Or, where the matter of the angels is stated: that they stand and proclaim with fear, and "the Ofanim, with a great noise," etc.

ודבשי היינו מתיקות ותענוג היא האהבה בתענוגים שנמשכה בק"ש [בקריאת שמע] ואהבת בכל לבבך שגם תוכיות הלב שהיא בהעלם והסתר האהבה המסותרת יהיה גם תוכו רצוף אהבה בהתגלות.

And "My honey" is sweetness and delight: this is the "love with delights" that is drawn forth in the Shema, "And you shall love… with all your heart": that even the inwardness of the heart, which is in concealment and hiddenness, the hidden love, shall also have "its inside inlaid with love" in a revealed way.

ובכל נפשך כל כחות הנפש מחשבה במחשבה כו' ובכל מאדך בלי שיעור והפסק שהאהבה בתענוגים אין לה קץ וסוף שיש להתענג מרוב כל כנ"ל

"And with all your soul": all the powers of the soul, thought within thought, etc. "And with all your might": without measure and without pause, for the love with delights has no end or limit, since one is to delight more than in "the abundance of everything," as mentioned above.

(ועמ"ש ע"פ אני ישנה כו' גבי פי' יונתי), ומבחינת אהבה זו יבא ויגיע למדרגת יראה פנימיות בחי' ביטול במציאות ממש והיינו בחי' השתחואות שבתפלת שמונה עשרה

(See what is written on the verse "I am asleep," etc., regarding the explanation of "My dove.") And from the level of this love he will come and reach the level of inner fear, the level of the nullification (bittul) of one's very existence, truly; and this is the level of the bowings in the prayer of Shemoneh Esreh.

כי בחינת יוצר אור הוא מדרגת המלאכים ויראתם והשתחואתם הוא בבחינת חיצוניות. משא"כ תפלת שמונה עשרה היא בחי' ביטול והשתחואות הנשמות שהם בבחי' פנימיות.

For the level of Yotzer Or is the level of the angels, and their fear and their bowing are on the level of the outer dimension (chitzoniyus); whereas the prayer of Shemoneh Esreh is the level of the bittul and the bowings of the souls, who are on the level of the inner dimension (pnimiyus).

דהיינו להיות בבחי' בטול במציאות ממש מפני אור א"ס ב"ה בעצמו ובכבודו דלית מחשבה כו'

That is, to be in a state of the bittul of one's very existence, truly, before the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, Himself and in His glory, Whom no thought [can grasp], etc.:

בחי' סובב כל עלמין [ועמ"ש מענין ביטול במציאות שבשמונה עשרה ע"פ יהודה אתה כו' וע"פ השמים כסאי כו' איזה בית אשר תבנו לי כו'

the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin). (See what is written about the bittul of existence in Shemoneh Esreh, on the verse "Yehudah, you," etc., and on the verse "The heavens are My throne," etc., "What house can you build for Me?" etc.,

והקדוש בשמים ובארץ שאין לפניו יתי בחי' שמים ולא בחינת ארץ שמעלה ומטה שוין אצלו ואין תופס מקום לפניו יתי גשמיות כמו רוחניות ממש

and "the Holy One in heaven and on earth": for before Him, blessed be He, there is neither the level of heaven nor the level of earth, since above and below are equal to Him, and physicality takes up no space before Him, blessed be He, exactly like spirituality [takes up none].

ולכן יכול להיות נמשך בחינת ביטול זה גם בגשמיות כי הכל רק בבחינת באורך נראה אור באורך גן ע דן העליון ונראה אור גן עדן התחתון וכולם אינם רק אור וזיו כו' כנ"ל:

Therefore this level of bittul can be drawn even into physicality, for everything is only on the level of "In Your light we see light": "In Your light" is the higher Gan Eden, and "we see light" is the lower Gan Eden, and all of them are nothing but light and radiance, etc., as mentioned above.)

14 ג ואת מצותיו תשמרו. הנה במצות כתיב אשר אנכי מצוך היום על לבבך. פי' כדי להמשיך לבבך אליו יתי כמים הפנים כו'

3. "And His commandments shall you keep." Now, concerning the mitzvos it is written, "which I command you today, upon your heart": that is, in order to draw your heart to Him, blessed be He, "as water [mirrors] the face," etc.;

שעל ידי המצות שהם רצונו יתי אשר קדשנו במצותיו שנמשכות למטה על נפש האדם יתעורר רצון הנפש ג"כ אליו יתי כמים הפנים.

for through the mitzvos, which are His will, blessed be He, "Who has sanctified us with His commandments," which are drawn down below upon a person's soul, the soul's will will also be aroused toward Him, blessed be He, "as water [mirrors] the face."

וזהו עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו. פי' שיומשך רצונו ית' שהן המצות למטה כדי שיומשך רצון הנפש אליו ית'.

And this is "Do His will as your will, so that He will do your will as His will": that is, that His will, blessed be He, which is the mitzvos, will be drawn below, so that the soul's will will be drawn to Him, blessed be He.

וזהו ענין נר מצוה דהיינו שמן המצוה נמשך נר והארה בנפש היא הארת הרצון והאהבה שבלב

And this is the meaning of "a mitzvah is a lamp": that from the mitzvah a lamp and an illumination are drawn into the soul, which is the illumination of the will and of the love in the heart.

(ועמ"ש מזה ע"פ והיה לכם לציצית איך שהמצות הן הן שממשיכות בחי' חכמה עילאה בחינת ביטול לכללות נשמות ישראל כו' ונר בגימט' [בגימטריא] ר"ן [רבינו נסים] כי בחי' רמ"ח מ"ע [מצות עשה] הן נמשכות ע"י ב' בחי' ימין ושמאל כו' ע"ש, וכמ"ש בזהר תרומה)

(See what is written about this on the verse "And it shall be for you as tzitzis": how it is the mitzvos themselves that draw the level of supernal Chochmah, the level of bittul, to the souls of Israel as a whole, etc.; and נר (lamp) is numerically 250, because the 248 positive commandments are drawn through two levels, right and left, etc.; see there. And as is written in the Zohar, Terumah)

(דקס"ו ע"ב) ע"פ כי נר מצוה כו'. ועיין ברבות קדושים פכ"ה אחרי כו' תלכו וכי אפשר לב"ו [לבשר ודם] כו'

(166b), on the verse "For a mitzvah is a lamp," etc. And see the Midrash Rabbah on Kedoshim, chapter 25: "'After [Havayah your G-d] shall you walk': is it then possible for flesh and blood," etc.,

ובו תדבקון כו' עד אלא למטע תחלה כו' ע"ש והיינו להמשיך בהארץ מבחי' עץ החיים

"and to Him shall you cleave," etc., until "but with planting first," etc.; see there. And this is to draw into the land from the level of the Tree of Life.

(ועיין בזהר בפ' ויחי דרכ"ו ע"ב גבי בפסח על התבואה בעצרת על פירות האילן קדושים דפ"ז סע"א [סוף עמוד א]. בלק דף ר"ב. פנחס רנ"ג א'. ועיין ברבות נשא פ"י [פרק י / פרשה י] רל"ו ג' ובשה"ש [ובשיר השירים] בפסוק שוקיו עמודי).

(See the Zohar, Parshas Vayechi, 226b, regarding "On Pesach, concerning the grain; on Atzeres, concerning the fruit of the tree"; Kedoshim, 87a, at the end of the side; Balak, page 202; Pinchas, 253a. And see the Midrash Rabbah on Naso, section 10, [page] 236, [column] 3, and on Song of Songs, on the verse "His legs are pillars.")

אך הנה המצות צריכות שמירה דהיינו הנר שנמשך מהן וכענין לא כאברהם שיצא ממנו ישמעאל כו', ואמרז"ל [ואמרו רבותינו זכרונם לברכה] עבירה מכבה מצוה דהיינו שמכבה את הנר ונשקע אש האהבה,

However, the mitzvos need guarding, that is, the lamp that is drawn from them, as in the matter of "not like Avraham, from whom Yishmael came forth," etc. And our Sages, of blessed memory, said, "A transgression extinguishes a mitzvah": that is, it extinguishes the lamp, and the fire of love sinks away;

אבל אינו מכבה גוף המצוה עצמה ח"ו [חס ושלום] לומר כי לא תזכרנה לו המצות בחשבון ח"ו [חס ושלום]

but it does not extinguish the body of the mitzvah itself, G-d forbid, so as to say that the mitzvos will not be remembered for him in the reckoning, G-d forbid;

שהרי מי שיש בידו מחצה זכיות ומחצה עונות הרי זה מנוחלי עוה"ב [עולם הבא] אלא שנפרעין ממנו על עונותיו ואינו מאבד זכיותיו ח"ו [חס ושלום]

for one who has half merits and half sins is among those who inherit the World to Come; only, he is punished for his sins, but he does not lose his merits, G-d forbid.

אלא הכוונה שמכבה את הנר וההארה שנמשך מהמצוה בנפש וע"ז נאמר ואת מצותיו תשמרו שלא יבא לידי איבוד ח"ו [חס ושלום] והיינו ע"י ובקולו תשמעו הוא קול התורה כי עבירה מכבה מצוה ואינה מכבה תורה.

Rather, the intent is that it extinguishes the lamp and the illumination drawn from the mitzvah into the soul. Of this it is said, "And His commandments shall you keep," so that it not come to be lost, G-d forbid; and this is through "and to His voice you shall listen," which is the voice of the Torah; for a transgression extinguishes a mitzvah but does not extinguish Torah.

15 והטעם שעם היות שהמצוה היא הארת רצון העליון ב"ה עכ"פ [על כל פנים] הרי ירדה למטה בנפש ונגבלה בבחי' כלי

The reason is that, although the mitzvah is an illumination of the Supreme Will, blessed be He, nevertheless it has descended below into the soul and become limited in the form of a vessel;

והרי יש בחי' זה לעומת זה שכשם שע"י המצוה הוא מקיים הרצון כך הנה בעבירה הוא עובר הרצון ולכן עבירה מכבה הארת המצוה.

and there is the level of "one opposite the other": just as through the mitzvah one fulfills the Will, so through a transgression one transgresses the Will. Therefore a transgression extinguishes the illumination of the mitzvah.

אבל התורה היא אלפים שנה כו' אורייתא מחכמה נפקת כו' היא המאירה את הנר מצוה וכמ"ש כי נר מצוה ותורה אור שהתורה הוא האור להנר של מצוה

But the Torah is "two thousand years," etc.; "the Torah issues from Chochmah," etc.; it is what lights the lamp of the mitzvah, as it is written, "For a mitzvah is a lamp and the Torah is light": the Torah is the light for the lamp of the mitzvah.

(ועיין בהרמ"ז [בהרב משה זכות] ר"פ בהעלותך פי' משום דהתורה היא עץ החיים שהוא בחי' יסוד אבא כו' ואין כח בקליפה לשלוט שם, משא"כ במצוה שהיא בחי' מלכות ששם עה"ד [עץ הדעת] טו"ר [טוב ורע] ויש שם אחיזה לחיצונים, והיינו שהמצוה נק' נר

(See the Ramaz at the beginning of Parshas Beha'aloscha, who explains [that this is] because the Torah is the Tree of Life, which is the level of Yesod of Abba, etc., and the kelipah has no power to rule there; whereas the mitzvah is the level of Malchus, where the Tree of Knowledge of good and evil is, and the external forces have a hold there. That is, the mitzvah is called a lamp

שהיא המשכת ח"ע [חכמה עילאה] ע"י רמ"ח אברים, אבל התורה אור היינו המשכת ח"ע [חכמה עילאה] ממש כמו שהיא למעלה מהתלבשות באברים כו' וזהו ענין הנז' [הנזכר] כאן שהתורה היא אלפים שנה כו' אאלפך חכמה אאלפך בינה בחינת עץ החיים כנ"ל.

because it is the drawing down of the higher Chochmah through the 248 limbs, but "the Torah is light," that is, the drawing down of the higher Chochmah itself, as it is above enclothement in limbs, etc. And this is what is mentioned here, that the Torah is "two thousand years," etc.: "I will teach you Chochmah, I will teach you Binah," the level of the Tree of Life, as mentioned above.

ויובן זה עוד ממ"ש ע"פ והיה מספר בנ"י [בני ישראל] בענין פקדת הארץ ותשוקקה דקאי על המצות שע"ז נעשה הנפש שוקקה כמים הפנים כו'

This will be understood further from what is written on the verse "And the number of the children of Israel shall be," regarding "You have remembered the earth and made it yearn," which refers to the mitzvos, through which the soul becomes yearning, "as water [mirrors] the face," etc.;

אך התורה היא בחי' עד יערה עלינו רוח ממרום שלמעלה מבחי' מים שהן המצות כו' ע"ש ועיין ברע"מ [ברעיא מהימנא] פ' צו) (דכ"ח ע"ב) מענין ואין עבירה מכבה תורה ובהרמ"ז [ובהרב משה זכות] שם.

but the Torah is the level of "until a spirit is poured upon us from on high," which is above the level of water, which is the mitzvos, etc.; see there. And see the Raaya Mehemna, Parshas Tzav) (28b), on the matter of "and a transgression does not extinguish Torah," and the Ramaz there.

כי מקור התורה ושרשה היא הגבה למעלה מקורא ושרשא דכולא מבחי' י"ג מדה"ר [מדות הרחמים] הנמשכות בחדש אלול

For the source and root of the Torah is exceedingly high above, the Source and Root of all, from the level of the Thirteen Attributes of Mercy that are drawn forth in the month of Elul,

כי אז הוא זמן ועת רצון למעלה, ובכל השנה ממשיכים י"ג מדה"ר [מדות הרחמים] על ידי התורה

for then is a time and season of favor above; and throughout the year the Thirteen Attributes of Mercy are drawn forth through the Torah.

כי מקור התורה תרי"ג מצות דאורייתא וז' מצות דרבנן בגימט' [בגימטריא] תר"ך הם תר"ך עמודי אור מקורות הרחמים והסליחות ושם נושא עון ופשע

For the source of the Torah, the 613 commandments of the Torah and the 7 commandments of the Rabbis, numerically 620, are the 620 pillars of light, the sources of mercy and forgiveness; and there is "Who bears iniquity and transgression."

ולכן אין עבירה מכבה תורה לפי שנמשך מבחי' נושא עון כו' (וזהו הרועה בשושנים שהם י"ג מדה"ר [מדות הרחמים] ואמרו בזהר שמות דף עשרים ע"ב באותן ששונין בתורה כו'.

Therefore a transgression does not extinguish Torah, since it is drawn from the level of "Who bears iniquity," etc. (And this is "who grazes among the roses," which are the Thirteen Attributes of Mercy; and they said in the Zohar, Shemos, page 20b, [that this refers] to those who study Torah, etc.

ויובן זה ממ"ש במ"א ע"פ ואתחנן שהתורה הוא המשכת אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] מבחינה שאין אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] מגעת שם וזהו ענין ואתחנן מתנת חנם חנם בלא מצות וגם ואתחנן בחינת חנון ורחום הוי' שזהו בחי' י"ג מדה"ר [מדות הרחמים] כו' ע"ש.

This will be understood from what is written elsewhere on the verse "And I pleaded": that the Torah is the drawing down of an arousal from above from a level that an arousal from below does not reach. And this is the meaning of "And I pleaded": a free gift, free without mitzvos; and also, "And I pleaded" is the level of "Gracious and merciful is Havayah," which is the level of the Thirteen Attributes of Mercy, etc.; see there.

הרי מכ"ז [מכל זה] מבואר איך שייך המשכת י"ג מדה"ר [מדות הרחמים] ע"י התורה ועמ"ש עוד מענין תורה ומצות בד"ה בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע גבי שבועות).

From all this it is clear how the drawing down of the Thirteen Attributes of Mercy through the Torah applies. And see further what is written on Torah and mitzvos in the discourse beginning "When Israel put 'we will do' before 'we will listen,'" for Shavuos.)

וזהו ובקולו תשמעו כי כל קול הוא ענין המשכה מלמעלה למטה כך התורה הנה נמשכה מלמעלה ממקום גבוה מאד ע"י תנאים ואמוראים מארי

And this is "and to His voice you shall listen": for every voice is a drawing down from above to below; so the Torah was drawn down from above, from a very high place, through the Tannaim and Amoraim, the masters

מתניתין וגמרא והלכה זו שנאמרה מפי בית שמאי ובית הלל היא דבר ה' עצמו וכמ"ש ודברי אשר שמתי בפיך דברי ממש וזהו ובקולו ממש תשמעו

of the Mishnah and the Gemara. And this halachah, stated by the mouth of Beis Shammai and Beis Hillel, is the word of G-d itself, as it is written, "And My words which I have put in your mouth": My words, literally. And this is "and to His voice," literally, "you shall listen";

כי כל היושב ושונה הקב"ה יושב ושונה כנגדו רק אתם תשמעו כענין שמע השמע לאזנך מה שאתה מוציא מפיך, פי' שאתה הוא בחי' תורה שבעל פה שהיא היא הדבר ה' המדברת בפיך.

for whoever sits and studies, the Holy One, blessed be He, sits and studies opposite him; only, you are to listen, as in "'Hear': let your ears hear what you bring out from your mouth": that is, "you" is the level of the Oral Torah, which is itself the word of G-d speaking in your mouth.

16 ואותו תעבודו פי' תעבודו להיות בחי' עבד וכמ"ש עבדו את ה' בשמחה כי צריך להיות בב' בחינות בחי' בן ובחי' עבד. בחי' בן הוא האהבה ושמחת הנפש להיות תלכו ממדרגה למדרגה.

"And Him shall you serve": "you shall serve" means to be on the level of a servant, as it is written, "Serve Havayah with joy." For one must be in two modes, the level of a son and the level of a servant. The level of a son is the love and the joy of the soul, to be "you shall walk," from level to level.

17 ובחי' עבד הוא לעבוד כמו העבד שהוא עובד את אדונו שאין כונתו רק לעבוד את אדונו למלאות רצונו הגם שלא יהיה לו שום טעם והשגה בעבודתו

And the level of a servant is to serve like a servant who serves his master, whose only intent is to serve his master and fulfill his will, even though he has no reason or understanding at all in his service,

וגם אינו יודע טיב העבודה ומהותה שיהיה לו חפץ ותשוקה מצד העבודה עצמה אעפ"כ [אף על פי כן] הרי הוא עובד בלב שלם מחמת שמקבל

and also does not know the quality and nature of the work, such that he would have desire and longing for the work itself; nevertheless he serves with a whole heart, because he accepts

עליו עול רבו לעבדו בכל כחו, כך צריך אדם לקבל עליו עול מלכות שמים ולקיים מצותיו יתי' מחמת כי כן צוה לו המלך כוי', הגם

upon himself the yoke of his master, to serve him with all his strength. So a person must accept upon himself the yoke of the Kingdom of Heaven and fulfill His commandments, blessed be He, because the King has so commanded him, etc. Even though

כי מצות צריכות כוונה וכוונתה היא השמחה באהב ת ה' כמים הפנים מפני שבה ועל ידה נמשך רצון העליון אשר קדשנו במצותיו, מ"מ צריך להיות ג"כ בחי' עבודה

mitzvos require intention, and their intention is joy in the love of G-d, "as water [mirrors] the face," because in it and through it the Supreme Will is drawn down, "Who has sanctified us with His commandments," nevertheless there must also be the level of service;

כי הגם שעבודה זו היא מדרגה התחתונה שבנפש נגד השמחה באהבת ה' מ"מ הרי יש בה מעלה אחרת מצד ההכנעה והביטול כוי'

for although this service is the lowest level of the soul compared with the joy in the love of G-d, nevertheless it has another advantage, by virtue of the submission and the bittul, etc.,

וכמ"ש במ"א, שזהו שהוכיח שמואל את שאול הלא שמוע מזבח טוב וגו' (ועמ"ש עוד מענין מעלת בחינת עבודה זו דבחינת עבד בפי' שלח ע"פ ועתה יגדל נא כו').

as is explained elsewhere. This is how Shmuel rebuked Shaul: "Is not obedience better than sacrifice?" etc. (See further what is written on the advantage of this level of service, the level of a servant, in Parshas Sh'lach, on the verse "And now, I pray, let it be great," etc.)

וגם הנה ע"י ובו תדבקון לי' [לשון] רבים כי יש בנפש ג' בחי' נפש רוח ונשמה שהם מחשבה דבור ומעשה.

Also, through this, "and to Him shall you cleave," in the plural; for the soul has three levels, nefesh, ruach and neshamah, which are thought, speech and action.

ומעשה הוא בחי' עבד בחי' עשיה וצריך האדם לאכללא דבור בדבור ומחשבה במחשבה כו' והנה התקשרות המחשבה היא בדביקות הנפש ושמחתה באלהים חיים,

And action is the level of a servant, the level of asiyah (action). A person must "include speech in speech and thought in thought," etc. Now, the binding of thought is through the soul's cleaving and its joy in the living G-d;

אך המעשה שהיא מדרגה אחרונה וצריכה ג"כ לעלות ולהתקשר בה' אין התקשרותה אלא ע"י בחי' עבד שהוא בחינת עשי' [עשיה],

but action, which is the last level and also needs to rise and be bound to G-d, is bound only through the level of a servant, which is the level of asiyah.

וגם למי שאין יד שכלו ותבונתו מגעת להוליד מהם אהבה עזה בבחינת תלכו תהיה זאת עבודתו עבודה תמה לעבוד עבודת עבד.

And also, for one whose intellect and understanding cannot reach so far as to give birth from them to a powerful love on the level of "you shall walk," let this be his service, a perfect service: to serve the service of a servant.

18 וע"י ובו תדבקון כתיב בתוספת נו"ן כי הנו"ן פשוטה יש לה רגל ארוכה ומשוכה למטה לרמז שתתפשט ותומשך הארת והמשכת גילוי אלהותו יתי'

And through this, "and to Him shall you cleave" (tidbakun) is written with an additional nun; for the final nun has a long leg, extended downward, to hint that the illumination and the drawing down of the revelation of His G-dliness, blessed be He, will spread and be drawn

למטה מטה עד שאפי' [שאפילו] בחי' עשיה יהיה כולו קדש להי' שאז לא יהיה יניקה לסט"א [לסטרא אחרא] וחיצונים כלל וכמ"ש ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ וגו'

lower and lower, until even the level of asiyah (action) will be entirely holy to G-d; for then the sitra achra (the other side) and the external forces will have no nurture at all, as it is written, "And I will remove the spirit of impurity from the earth," etc.,

זכריה סי' י"ג ועמ"ש מענין נו"ן פשוטה ע"פ נשא את ראש בני גרשון כו' וע' בזהר בשלח דף מ"ט ע"א מענין ובו תדבקון:

Zechariah, chapter 13. See what is written about the final nun on the verse "Take a count of the sons of Gershon," etc.; and see the Zohar, Beshalach, page 49a, on "and to Him shall you cleave."

19 קיצור מד"ה אחרי הוי' אלקיכם תלכו

Summary of the discourse beginning "After Havayah your G-d shall you walk"

20 (א) ענין כי מנסה ה' שהנסיונות באין לאדם כדי שיתגבר עליהן כדי שעל ידי כן יבא למעלת ומדרגת לדעת.

(1) The matter of "For Havayah is testing": the tests come to a person so that he will overcome them, so that through this he will come to the eminence and level of "to know."

אך אם אין בינה אין דעת שעל ידי התבוננות נעשה הרחבת הדעת והיינו להתבונן איך שהבריאה יש מאין שמקור ההתהוות מבחי' זיו והארה שהוא כאין ונק' שם.

But "if there is no understanding, there is no knowledge": through contemplation an expansion of Daas comes about. That is, to contemplate how creation is something from nothing: the source of coming into being is from the level of radiance and illumination, which is as nothing and is called a "name."

וזהו כי עמך מקור חיים. ונקרא אחרי הוי' בחי' אחוריים ומזה נמשך תלכו הלוך ונסוע ממדרגה למדרגה וזהו בחי' רצוא שהוא הנמשך מבחי' אחרי ה':

And this is "For with You is the source of life." And it is called "after Havayah," the level of the back; and from this is drawn "you shall walk," "going on and journeying," from level to level. This is the level of "running" (ratzo), which is drawn from the level of "after Havayah."

21 (ב) ואח"כ ואותו תיראו הוא בחי' שוב שזה נמשך מבחינת אותו ממש דהיינו מפני גדולת א"ס ב"ה בעצמו ועמ"ש בד"ה וידעת היום.

(2) And afterwards, "and Him shall you fear": this is the level of "returning" (shov), which is drawn from the level of "Him" Himself, that is, before the greatness of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, Himself. See what is written in the discourse beginning "And you shall know this day."

וזהו ענין שמו"ע [שמונה עשרה] ויש יראה חיצוניות שהיא ביוצר אור כולם עומדים כו' ביראה ואח"כ בק"ש [בקריאת שמע] בחי' אהבה תלכו

And this is the matter of Shemoneh Esreh. And there is outer fear, which is in Yotzer Or, "all of them stand," etc., "with fear"; and afterwards, in the Shema, the level of love, "you shall walk"

(ועמ"ש בד"ה נשא את ראש בני גרשון בענין בני מררי קרשים עומדים ואח"כ ונתתי לך מהלכים בין העומדים ואחר כך יראה עילאה) ואח"כ ואותו תיראו יראה פנימיות:

(see what is written in the discourse beginning "Take a count of the sons of Gershon," regarding the sons of Merari, the standing beams, and afterwards "And I will give you places to walk among those who stand," and afterwards the higher fear); and afterwards "and Him shall you fear," inner fear.

22 (ג) ואת מצותיו שעל ידי המצות שהם רצונו ית' יתעורר רצון הנפש ג"כ וכמ"ש בד"ה

(3) "And His commandments": through the mitzvos, which are His will, blessed be He, the soul's will is also aroused, as is explained in the discourse beginning

כי תצא בענין לך אמר לבי בקשו פני והיינו על ידי את פניך ה' אבקש.

"When you go out," regarding "On Your behalf my heart said, 'Seek My face'"; and this is through "Your face, Havayah, I will seek."

וזהו נר מצוה. ועמ"ש מזה ע"פ והיה לכם לציצית אך נר המצוה הנ"ל צריך שמירה מעבירה המכבה מצוה. והיינו ע"י ובקולו תשמעו היינו תורה.

And this is "a mitzvah is a lamp." See what is written about this on the verse "And it shall be for you as tzitzis." But the lamp of the mitzvah mentioned above needs guarding from transgression, which extinguishes a mitzvah; and this is through "and to His voice you shall listen," that is, Torah.

ותורה אור שמקור התורה מבחי' י"ג מדה"ר [מדות הרחמים] ולכן יש יג"מ [י"ג מדות] שהתורה נדרשת בהן אלפיים שנה קדמה ועמ"ש בד"ה באתי לגני וגם נוצר חסד לאלפים הנ"ל:

And "the Torah is light," for the source of the Torah is from the level of the Thirteen Attributes of Mercy; therefore there are thirteen rules (middos) by which the Torah is expounded. It preceded [the world] by two thousand years. See what is written in the discourse beginning "I have come into My garden," and also "He preserves kindness for thousands," mentioned above.

23 (ד) ואותו תעבודו להיות בחי' עבד בלי טעם שעז"נ [שעל זה נאמר] הלא שמוע מזבח טוב. ועי"ז ובו תדבקון התקשרות מחודומ"ע [מחשבה דבור ומעשה] של האדם במחודומ"ע [במחשבה דבור ומעשה] של הקב"ה:

(4) "And Him shall you serve": to be on the level of a servant, without reason; of this it is said, "Is not obedience better than sacrifice?" And through this, "and to Him shall you cleave": the binding of a person's thought, speech and action with the thought, speech and action of the Holy One, blessed be He.

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS RE'EH • MAAMAR 3

ביאור אחרי

An explanation of "After Havayah your G-d shall you walk"

◇

1 ביאור אחרי

An explanation of [the verse] "After."

2 א הנה פי' אחרי הוי' אלקיכם תלכו. שכל ההשתלשלות נמשך ונתהוה רק מבחי' מדת מלכותו ית' שהיא הנקראת אחרי הוי' בחי' אחוריים הארה בעלמא כו'

(1) Now, the meaning of "After Havayah your G-d shall you walk": that the entire chain of descending worlds (hishtalshelus) is drawn forth and comes into being only from the level of the attribute of His Malchus (sovereignty), may He be blessed, which is what is called "after Havayah": the level of the back (achorayim), a mere radiance, etc.

(וכמ"ש בפ' תצוה בד"ה זכור את כו' בפי' וישב ה' מלך לעולם ועיין בזהר ויקרא)

(As is written in Parshas Tetzaveh, in the discourse beginning "Remember what," etc., on the meaning of "And Havayah sits as King forever"; and see the Zohar, Vayikra)

(דף עשרים בתחלת עמוד ב') ועמ"ש ע"פ הזהר קדושים (דפ"ו סע"א [סוף עמוד א]) ע"פ ואחרי לא יהיה והוא

(folio 20, at the beginning of side b). And see what is written on the [passage of the] Zohar, Kedoshim (folio 86, end of side a), on the verse "And after Me there shall be none." And it is

כמו כן עד רום המעלות, כי גם הקו נמשך ע"י צמצום ומקום פנוי מבחי' מלכות דא"ס לבד,

likewise up to the loftiest heights; for even the kav (line of light) is drawn forth, through the tzimtzum (contraction) and the vacated space, from the level of the Malchus of the Infinite One (Ein Sof) alone.

(וזהו ענין אל תקרי שמות אלא שמות המבואר במ"א ע"פ ובבואה לפני המלך כו' ע"ש וכמ"ש ע"פ את שבתותי תשמרו בפי' וענין בורא קדושים ישתבח שמך כו' ע"ש.

(And this is the meaning of "Do not read shammos (desolations) but shemos (names)," which is explained elsewhere, on the verse "And when she came before the king," etc.; see there. And as is written on the verse "My Shabbosos you shall keep," on the meaning and concept of "Creator of holy beings, may Your Name be praised," etc.; see there.

ובזה יש להבין ענין ג"פ קדוש ע"ד מ"ש האריז"ל [ג' פעמים] [האר"י זכרונו לברכה] כדלקמן. דהנה פי' קדוש היינו מובדל שאינו כדמיון הנשמה שמתפעלת ממקרי הגוף לפי שמלובשת ממש כו' משא"כ אצלו ית' שהוא קדוש ומובדל כו'.

And through this one can understand the meaning of "Holy" [said] three times, along the lines of what the Arizal wrote, as [will be explained] below. For the meaning of kadosh (holy) is "separate": not like the soul, which is affected by the happenings of the body because it is actually enclothed [in it], etc.; whereas He, may He be blessed, is holy and separate, etc.

וצ"ל מהו ענין כפילות הקדוש ג"פ [ג' פעמים]. אך הענין דהנה מבואר במ"א בד"ה וקבל היהודים וע"פ קול דודי פי' יהללו את שם הוי' כי הוא צוה ונבראו,

And we need to understand what the repetition of "Holy" three times means. But the explanation is this: it is explained elsewhere, in the discourse beginning "And the Jews accepted," and on the verse "The voice of my beloved," [on] the meaning of "Let them praise the Name of Havayah, for He commanded and they were created":

כי הוא דהיינו עצמותו ומהותו ית' צוה ונבראו שלא שייך עליו ית' לומר לשון ברא לנוכח דמשמע שיש כח הפועל בנפעל ולא שייך זה

"for He," that is, His essence and being, may He be blessed, "commanded and they were created"; for regarding Him, may He be blessed, it does not apply to use the term bara ("created") in the sense of presence, which implies that the power of the Actor is in the acted-upon; and this does not apply

אלא בשמותיו יתי כמ״ש בראשית ברא אלקים וזהו יהללו את שם בחי׳ שם בלבד שאינו מערך עצמותו ומהותו אבל כי הוא עצמותו ומהותו כביכול הוא רק כאלו צוה ונבראו ממילא כו׳ ע״ש.

except to His Names, may He be blessed, as it is written, "In the beginning Elokim created." And this is "Let them praise the Name": the level of a name alone, which is not of the order of His essence and being. But "for He," His essence and being, so to speak, it is only as if "He commanded and they were created" of themselves, etc.; see there.

והנה גם לשון ברא לנוכח הוא מורה על התהוות יש מאין דוקא וכמ״ש הרמב״ן [הרבי משה בן נחמן] ר״פ בראשית. וצ״ל מאחר דפי׳ ברא לנוכח היינו שיש כח הפועל בנפעל איך נק׳ יש מאין.

Now, the term bara in the sense of presence also denotes, specifically, coming into being as something from nothing (yesh me'ayin), as the Ramban writes at the beginning of Parshas Bereshis. And we need to understand: since the meaning of bara in the sense of presence is that the power of the Actor is in the acted-upon, how is it called something from nothing?

אמנם הענין כמ״ש באגה״ק [באגרת הקודש] בד״ה איהו וחיוהי וגרמוהי חד דהיינו שהכלים דע״ס [דעשר ספירות] דאצילות הנק׳ גרמוהי הן אלקות לברוא יש מאין כמו הא״ס ולא בבחי׳ השתלשלות עילה ועלול לבד,

However, the explanation is as is written in Iggeres HaKodesh, in the passage beginning "He and His life-forces and His vessels are one": that the vessels of the Ten Sefiros of the World of Atzilus (Emanation), which are called "His vessels" (gramohi), are G-dliness, [able] to create something from nothing like the Infinite One, and not merely in the manner of a chain of descent of cause and effect;

כי ע״י סדר ההשתלשלות לבד אפילו צמצומים רבים לא יועילו להיות התהוות גשמיות מרוחניות, ולכן נקרא יש מאין ע״ש וכן כתבו ג״כ חכמי המחקר שהתהוות הגשמיות מרוחניות אין לך יש מאין גדול מזה,

for through the order of hishtalshelus alone, even many contractions would not avail to bring about the coming into being of the physical from the spiritual; and therefore it is called something from nothing; see there. And so too the sages of [philosophical] inquiry have written that, [as for] the coming into being of the physical from the spiritual, there is no greater something from nothing than this;

שהרי גם ריבוא רבבות ירידות והשתלשלות לא יועילו שיתהוה הגשמיות מהרוחניות, אלא שזהו רק כחו ויכולתו לבד יתברך שהוא הכל יכול והכח הזה בכלים דאצילות היינו לפי שבהן מלובש הארת הקו מאור א"ס שהאור מעין המאור כו'

for even myriads upon myriads of descents and stages of hishtalshelus would not avail for the physical to come into being from the spiritual; rather, this is only His power and ability alone, may He be blessed, for He is the Omnipotent. And this power is in the vessels of Atzilus because within them is enclothed the radiance of the kav from the Infinite Light (Or Ein Sof), for the light is akin to the luminary, etc.,

ומתייחד עמהן בבחינת איהו וגרמוהי חד ועל ידי זה בורא על ידן יש מאין. ובאמת גם התהוות נבראים רוחניים דבי"ע מהכלים דאצילות הוא בחינת יש מאין ולא דרך השתלשלות כמש"ש [כמה שכתוב שם] באגה"ק [באגרת הקודש] הנ"ל.

and it unites with them in the manner of "He and His vessels are one" (ihu vegarmohi chad); and through this He creates, through them, something from nothing. And in truth, even the coming into being of the spiritual created beings of Beriah, Yetzirah and Asiyah from the vessels of Atzilus is [a matter of] something from nothing, and not by way of hishtalshelus, as is written there in the Iggeres HaKodesh mentioned above.

והנה מצד הארת הקו המלובש בכלים דאצילות שייך לומר ברא לשון נוכח שהרי הארה מהכלים ו גם אפילו הארה דהארה מהקו מלובש ממש בהנבראים להחיותם כמ"ש באגה"ק [באגרת הקודש] שם וכמ"ש בסש"ב [בספר של בינונים] ח"ב [חלק ב'] פ"א בשם האריז"ל [האריי זכרונו לברכה] שגם בדומם ממש מלובש אותיות הדבור מעשרה מאמרות כו'

Now, from the perspective of the radiance of the kav that is enclothed in the vessels of Atzilus, it is appropriate to say bara, a term of presence; for a radiance from the vessels, and even a radiance of a radiance from the kav, is actually enclothed in the created beings to give them life, as is written in the Iggeres HaKodesh there, and as is written in Sefer Shel Beinonim, Part II, chapter 1, in the name of the Arizal, that even in actual inanimate matter the letters of speech from the Ten Utterances are enclothed, etc.

והרי זה בחי' כח הפועל המלובש ממש בהנפעל כמש"ש [כמה שכתוב שם] פ"ג [פרק ג'] ואעפ"כ [ואף על פי כן] התהוות הנפעל כמו האבן מבחינת כח הפועל המלובש בו שהן צרופי אותיות דבר ה' המלובש בו זהו ממש התהוות יש מאין

And this is the level of the power of the Actor actually enclothed in the acted-upon, as is written there in chapter 3. Nevertheless, the coming into being of the acted-upon, such as a stone, from the power of the Actor enclothed in it, which is the combinations of the letters of the word of G-d enclothed in it, is truly a coming into being of something from nothing;

שהרי האותיות הם כחות אלקיים ושיתהוה מזה אבן גשמי עד"מ הרי זה ממש מאין ואפס כו' שהרי על פי דרך השתלשלות בלתי אפשר כלל וכלל שהכח הרוחני ונבדל מגדר הגשם יהיה ממנו לבד התהוות אבן גשמי עד"מ.

for the letters are G-dly powers, and that a physical stone, for example, should come into being from this is truly from nothing and naught, etc.; for by way of hishtalshelus it is utterly impossible that from a power that is spiritual and separate from the bounds of the physical, by itself, there should come into being a physical stone, for example.

וזהו ענין קדוש דפי' מובדל כי אע"פ [אף על פי] שיש כח הפועל ממש בנפעל מ"מ כח זה הוא רק בחי' הארה בעלמא שאינו נוגע להארת הקו המלובש בע"ס [בעשר ספירות] דאצילות כי הוא רק

And this is the meaning of kadosh, which means "separate": for although the power of the Actor is actually in the acted-upon, nevertheless this power is only a mere radiance, which does not touch the radiance of the kav enclothed in the Ten Sefiros of Atzilus; for it is only

כמו זיו השמש מהשמש וע"ש באגה"ק [באגרת הקודש] שהוא רק הארה דהארה, והארה דהארה דהארה כו', ועוד זאת שגם כח הפועל מעשרה מאמרות וכלים דאצילות המלובש ממש בהנפעל שהם בי"ע אינו כלל כדמיון הנשמה המלובשת בגוף

like the radiance of the sun from the sun; and see there in the Iggeres HaKodesh that it is only a radiance of a radiance, and a radiance of a radiance of a radiance, etc. And furthermore, even the power of the Actor from the Ten Utterances and the vessels of Atzilus that is actually enclothed in the acted-upon, which is Beriah, Yetzirah and Asiyah, is not at all like the soul enclothed in the body;

שהרי אין שרש התהוות הגוף ועצמותו מנשמתו כו' מה שאין כן כח הפועל ורוח פיו יתי שבנפעל הוא מהוה את הנפעל מאין ליש כו' ולכן הנפעל בטל באמת לגבי כח הפועל שבו ולא

for the root of the coming into being of the body and its essence is not from its soul, etc.; whereas the power of the Actor and the breath of His mouth, may He be blessed, that is in the acted-upon, brings the acted-upon into being from nothing to something, etc. Therefore the acted-upon is truly nullified before the power of the Actor within it, and not

כמו גוף לגבי הנשמה כמ"ש כ"ז [כל זה] בסש"ב [בספר של בינונים] ח"ב [חלק ב'] פ"ג [פרק ג'] וספ"ו, ועיין עוד באגה"ק [באגרת הקודש] קרוב לסופו בד"ה להבין מ"ש בפע"ח [בפרי עץ חיים] במש"ש [במה שכתוב שם] והיינו חיצוניות דחיצוניות דכלים כו' שהיא מסותרת לגמרי ברוח נפש דעשיה כהסתר והעלם הבורא מהנברא:)ב

as the body [is] before the soul, as all this is written in Sefer Shel Beinonim, Part II, chapter 3 and the end of chapter 6. And see further in the Iggeres HaKodesh, near its end, in the passage beginning "To understand what is written in Pri Etz Chaim," in what is written there, that this is the outer dimension (chitzoniyus) of the outer dimension of the vessels, etc., which is entirely hidden in the ruach [and] nefesh of Asiyah, like the hiding and concealment of the Creator from the created.) (2)

והנה ידוע דיש ב' מיני המשכות מאור א"ס ב"ה בחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] ובחי' סוכ"ע ונק' פנימיים ומקיפים

Now, it is known that there are two kinds of drawing-down from the Infinite Light, blessed be He: the level of the light that fills all worlds (memalei kol almin) and the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin); and they are called inner [lights] and encompassing [lights].

והנה כל הנ"ל מענין התלבשות הארת הקו בע"ס דאצילות שע"ז מהוה בי"ע יש מאין זהו בחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] שהוא נמשך בבחי' התלבשות וכח הפועל בנפעל.

Now, all that was said above about the enclothing of the radiance of the kav in the Ten Sefiros of Atzilus, through which He brings Beriah, Yetzirah and Asiyah into being as something from nothing, is the level of the light that fills all worlds, which is drawn forth in the manner of enclothing and of the power of the Actor in the acted-upon.

אבל בחי' סכ"ע [סובב כל עלמין] הוא מה שאינו מתלבש כלל אפילו בע"ס [בעשר ספירות] דאצילות אלא שמהוה ומחיה ע"י בחי' מקיף לבד דהיינו כמ"ש כל אשר חפץ ה' עשה

But the level of the light that encompasses all worlds is that which does not enclothe itself at all, not even in the Ten Sefiros of Atzilus; rather, it brings into being and gives life by way of encompassing alone, that is, as it is written, "Whatever Havayah desired, He has done."

כי ע"י שעלה ברצונו להיות התהוות העולם ע"ז ממש נתהוה העולם, אף שאין הרצון מלובש כלל בהנברא שהרי הוא בחי' א"ס ואפילו בע"ס [בעשר ספירות] דאצילות אינו מתלבש כו'

For through its having arisen in His will that the world should come into being, through this itself the world came into being, even though the will is not enclothed in the created being at all, since it is the level of the Infinite One, and it is not enclothed even in the Ten Sefiros of Atzilus, etc.

וזהו כי לא מחשבותי מחשבותיכם שע"י שעלה במחשבה ע"ז נתהוו כו' וכמבואר ענין זה בביאור ע"פ יביאו לבוש מלכות,

And this is "For My thoughts are not your thoughts": that through its having arisen in [His] thought, through this they came into being, etc., as this matter is explained in the explanation on the verse "Let them bring royal apparel."

ונמצא כל נברא בפרט וכל העולמות בכלל יש בהם שני מיני חיות האחד הנמשך ומתלבש בתוכיותם

It follows that every created being in particular, and all the worlds in general, have in them two kinds of life-force: the first is drawn forth and enclothed within their inwardness,

והוא מבחינת ממכ"ע [ממלא כל עלמין] ושרשו מהארת הקו שבע"ס [שבעשר ספירות] דאצילות וע"ז נאמר ברא לשון נוכח כנ"ל, והבי' הוא בחי' המקיף מבחי' סוכ"ע

and it is from the level of the light that fills all worlds, and its root is from the radiance of the kav in the Ten Sefiros of Atzilus; and about this it is said bara, a term of presence, as mentioned above. And the second is the level of the encompassing [light], from the level of the light that encompasses all worlds,

וכמאמר נשמה שנתת בי כו' ואתה משמרה בקרבי כו' וכמו שהוא בהנשמה כך בכללות הבריאה כו'

as in the saying, "The soul that You have placed within me," etc., "and You guard it within me," etc. And as it is with the soul, so it is in creation as a whole, etc.

והנה על זה נאמר כי הוא צוה ונבראו כי מבחינה זו דסוכ"ע אין שייך כלל התלבשות כח הפועל בהנפעל

Now, about this it is said, "For He commanded and they were created"; for from this level, the light that encompasses all worlds, enclothing of the power of the Actor in the acted-upon does not apply at all,

שהרי אינו מלובש כלל כי"א שעל ידי שעלה ברצונו שיהיה ההתהוות עי"ז דוקא נעשה ע"כ אין שייך ע"ז רק כמ"ש כי הוא צוה ועי"ז ונבראו כו'.

since it is not enclothed at all; rather, through its having arisen in His will that the coming into being should take place, through this specifically it was done. Therefore nothing applies to it except as it is written, "For He commanded," and through this, "and they were created," etc.

ועיין מ"ש מענין ממכ"ע [ממלא כל עלמין] וסוכ"ע בד"ה אלה מסעי גבי ברכת המצות שיש בהם לשון נוכח ברוך אתה כו' ולשון נסתר אשר קדשנו כו' ע"ש.

And see what is written about the light that fills all worlds and the light that encompasses all worlds in the discourse beginning "These are the journeys," regarding the blessings over the mitzvos, which have in them the language of presence [direct address], "Blessed are You," etc., and the language of the hidden [third person], "who has sanctified us," etc.; see there.

3 והנה ידוע דעיקר ההתהוות והחיות הוא מבחי' סוכ"ע שהוא בחי' א"ס ממש וכמש"ש [וכמה שכתוב שם] ע"פ יביאו לבוש מלכות וכמ"ש בסש"ב פכ"ב [בספר של בינונים]

Now, it is known that the main [source of] coming into being and of life-force is from the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), which is truly the level of the Infinite One (Ein Sof), as is written there on the verse "Let them bring royal apparel," and as is written in Sefer Shel Beinonim, chapter 22.

והנה רצון העליון הוא מקור החיים המהוה את כל העולמות כו' וזהו יש מאין דהיינו שאין שום התלבשות כלל בהנפעל מבחי' כח הפועל שבבחי' סוכ"ע

Now, the Supreme Will is the source of life that brings all the worlds into being, etc. And this is something from nothing (yesh me'ayin): that there is no enclothing whatsoever in the acted-upon of the power of the Actor that is in the level of the light that encompasses all worlds.

(וגם מבחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] אע"פ [אף על פי] שנמשך כח הפועל ומתלבש בהנפעל נק' יש מאין ממש כנ"ל) וזהו ענין הקדוש הב'

(And even from the level of the light that fills all worlds (memalei kol almin), although the power of the Actor is drawn forth and enclothed in the acted-upon, it is called truly something from nothing, as mentioned above.) And this is the meaning of the second "Holy":

דהיינו בחי' סוכ"ע שהוא קדוש ומובדל מבחי' העלמין יותר מבחי' קדוש הג' שהוא בחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין]

namely, the level of the light that encompasses all worlds, which is holy and separate from the worlds more than the level of the third "Holy," which is the level of the light that fills all worlds;

דהיינו שאפילו בחי' זיו והוד לא נמשך ממנו להתלבש בהעלמין בפנימיותם אלא שהוא אור מקיף ועד"ז נתבאר במ"א בפי' אתה קדוש ושמך קדוש.

that is, not even a glow and splendor is drawn from it to be enclothed within the worlds in their inner dimension (pnimiyus); rather, it is an encompassing light. And along these lines it was explained elsewhere on the meaning of "You are holy and Your Name is holy."

שמך קדוש היינו בחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] וכדכתיב כי נשגב שמו לבדו אלא הודו וזיוו של שמו נמשך ומתלבש בהעלמין וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] זיו השכינה זיו דייקא

"Your Name is holy" is the level of the light that fills all worlds, as it is written, "For His Name alone is exalted"; only the splendor and glow of His Name is drawn forth and enclothed in the worlds, as our Sages, of blessed memory, said, "the glow of the Shechinah (Divine Presence)": specifically "the glow."

אבל אתה קדוש היינו שאפילו זיו והוד לא היו העולמות יכולים לקבל חיות ממנו בפנימיותם ותוכיותם

But "You are holy" means that the worlds could not receive life-force from it, not even a glow and splendor, in their inner dimension and their inwardness;

אלא שמחיה ומהוה אותם ע"י בחי' מקיף כנ"ל ועמ"ש מזה פ' וארא ע"פ לכן אמור לבני ישראל כו' וע"פ אסרי לגפן בפי' ויחי:

rather, it gives them life and brings them into being by way of encompassing, as mentioned above. And see what is written about this in Parshas Va'eira, on the verse "Therefore say to the children of Israel," etc., and on the verse "Binding to the vine," in the explanation [in] Vayechi.

4 ג והנה בבחי' סוכ"ע יש ג"כ ב' בחינות כי הנה כתר לשון כותרת שהוא סובב ומקיף

(3) Now, in the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin) there are also two levels. For Keser (the Crown) is related to the word koseres (an encircling crown), which surrounds and encompasses.

והנה הכתר הוא הממוצע בין המאציל לנאצלים ויש בו ב' בחי' עתיק ואי"א עתיק בחינה אחרונה שבמאציל ואי"א בחינת שרש הנאצלים

Now, Keser is the intermediary between the Emanator and the emanated, and it has two levels, Atik and Arich Anpin: Atik is the last level of the Emanator, and Arich Anpin is the level of the root of the emanated.

כי בחי' שרש הנאצלים יש לה איזה שייכות עם עלמין להיות ממנה התהוות הנאצלים בבחי' סוכ"ע שנק' ע"ש [על שם] עלמין אלא שהוא סובב ומקיף מבחוץ ואינו נכנס בפנימית כו'

For the level of the root of the emanated has some relation to worlds, in that from it comes the coming into being of the emanated, in the manner of the light that encompasses all worlds, which is named for the worlds (almin); except that it surrounds and encompasses from outside and does not enter within, etc.

אבל בחינה אחרונה שבמאציל אין לה ערך ויחוס כלל עם התהוות עלמין כי הוא המתנשא מימות עולם

But the last level of the Emanator has no relation or connection at all with the coming into being of worlds, for He is "the One who is exalted since the days of the world";

אלא שהוא מקיף דמקיף וכמ"ש במ"א ע"פ מזמור שיר חנוכת הבית בענין ג' בחי' מזון לבוש בית והמקיף דמקיף הוא המחבר המקיף עם הפנימי כו'

it is only that it is the encompassing of the encompassing, as is written elsewhere on the verse "A psalm, a song of the dedication of the House," on the matter of the three levels: food, clothing, house. And the encompassing of the encompassing is what joins the encompassing with the inner, etc.;

היינו שיהיה התחברות סובב וממלא שלום בפמליא של מעלה כו' וזהו שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] שהעוסק בתורה עושה שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה

that is, so that there be a joining of the encompassing and the filling [lights] (sovev and memalei), peace in the household above, etc. And this is what our Sages, of blessed memory, said, that one who occupies himself with Torah makes peace in the household above and in the household below;

כי התורה נקרא משל הקדמוני בחי' קדמונו של עולם ע"כ ממשיך שלום בפמליא של מעלה כללות בחי' סובב וממלא וגם בפמליא של מטה היינו

for the Torah is called "the proverb of the Ancient One," the level of the Ancient One of the world; therefore it draws down peace in the household above, the encompassing and the filling [lights] as a whole, and also in the household below, that is,

כי בכל נברא יש מב' בחי' הנ"ל וכמאמר ואתה נפחת בי ואתה משמרה בקרבי וכנ"ל וזהו ענין הקדוש הא' שהוא המשכת בחי' עתיק

for in every created being there is [something] from the two levels mentioned above, as in the saying, "and You breathed it into me, and You guard it within me," as mentioned above. And this is the meaning of the first "Holy": it is the drawing-down of the level of Atik,

שהיא המשכה גדולה ועצומה מאור א"ס ב"ה מה שהוא מובדל עדיין ומרומם מגדר עלמין כו' אלא שבחי' א"א הנמשך ממנו הוא בחי' סוכ"ע כו'.

which is a great and mighty drawing-down from the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, [from] that which is still separate and exalted beyond the bounds of worlds, etc.; it is only that the level of Arich Anpin, which is drawn from it, is the level of the light that encompasses all worlds, etc.

5 והנה נודע מענין כי אל דעות שממטה למעלה כל מה שהוא למעלה יותר נק' אין לפי שאינו מושג וע"כ הגם שהתהוות הנבראים מבחי' מל' דאצי'

Now, it is known from the matter of "For a G-d of knowledges" that from below upward, whatever is higher is called "nothing" (ayin), because it is not grasped. Therefore, even though the coming into being of the created beings from the level of Malchus (sovereignty) of the World of Atzilus (Emanation),

ממכ"ע [ממלא כל עלמין] נקרא יש מאין מ"מ עיקר בחי' אין הוא בחי' סוכ"ע לפי שאינו מושג יותר שאינו מתלבש כלל וכמ"ש במ"א ע"פ היש הוי' בקרבנו אם אין

the light that fills all worlds (memalei kol almin), is called something from nothing, nevertheless the main level of "nothing" is the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), because it is even less grasped, since it is not enclothed at all; as is written elsewhere on the verse "Is (hayesh) Havayah among us, or not (ayin)?"

אך מלמעלה למטה הוא בהפך שכל מה שלמטה יותר נקרא אין משום דכלא חשיב ולכן אדרבה בחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] נקרא אין

But from above downward it is the reverse: whatever is lower is called "nothing," because it is "considered as nothing." Therefore, on the contrary, the level of the light that fills all worlds is called "nothing."

וזהו כי עמך מקור חיים היא בחי' מלי דאצי' מקור ממכ"ע [ממלא כל עלמין] נק' עמך שהוא טפל ובטל וכלא חשיב ונקרא אחרי הוי' בחי' אחוריים כו'

And this is "For with You is the source of life": the level of Malchus of Atzilus, the source of the light that fills all worlds, is called "with You," for it is secondary and nullified and considered as nothing; and it is called "after Havayah," the level of the back, etc.

וגם אפי' [אפילו] בחי' סובב נקרא אין לגבי בחינה שאינו בגדר עלמין וכמאמר כתרא עילאה אע"ג [אף על גב] דאיהו אור צח אוכם הוא קדם עילת העילות כו'

And even the level of sovev (the encompassing) is called "nothing" relative to a level that is not within the bounds of worlds; as in the saying, "The Supernal Crown, although it is a clear light, is black before the Cause of causes," etc.;

וכמ"ש ע"פ שחורה אני כו' וזהו שהבריאה נק' יש מאין היינו שמקור התהוות העלמין הוא מבחי' שנק' אין גם מלמעלה למטה כו'.

and as is written on the verse "I am black," etc. And this is why creation is called something from nothing: that the source of the coming into being of the worlds is from a level that is called "nothing" also from above downward, etc.

6 ועמ"ש ע"פ ואהיה אצלו אמון בפי' אחור וקדם צרתני דגבי תורה וע"פ שובה ישראל בפי' וראית את אחורי כו'

And see what is written on the verse "And I was with Him as a nursling," on the meaning of "Back and front You have formed me," regarding the Torah; and on the verse "Return, O Israel," on the meaning of "And you shall see My back," etc.

והנה בפע"ח [בפרי עץ חיים] שער חזרת העמידה פי"ד בכת"י [בכתב יד] קודש האריז"ל [האר"י זכרונו לברכה] וז"ל [וזה לשונו] והנה ג' קדושות לג' רישין דע"ק [דעתיקא קדישא]. א' להההוא דלא אתיידע כלל. הב' לכתר עילאה.

Now, in Pri Etz Chaim, Sha'ar Chazaras HaAmidah (the Gate of the Repetition of the Amidah), chapter 4, in the holy handwriting of the Arizal, these are his words: "Now, the three [declarations of] 'Holy' [correspond] to the three heads of Atika Kadisha: the first to that which is not known at all; the second to the Supernal Crown;

הג' למו"ס [למוחא סתימאה] חכמה קדמאה עכ"ל [עד כאן לשונו] והיינו כי רדל"א [רישא דלא אתידע] היינו עתיק בחינה תחתונה שבמאציל וכתר עילאה היינו כתר דא"א סוכ"ע והיינו ב' בחי' הנ"ל דסוכ"ע.

the third to Mocha Stima'ah (the hidden brain), the primordial Chochmah (wisdom)." Thus far his words. That is, the Unknowable Head (Reisha deLo Isyada) is Atik, the lowest level of the Emanator; and the Supernal Crown is the Keser (Crown) of Arich Anpin, the light that encompasses all worlds (sovev kol almin); and these are the two levels of the light that encompasses all worlds mentioned above.

אמנם מ"ש הג' למו"ס [למוחא סתימאה] אף דמו"ס [דמוחא סתימאה] הוא בחי' חכמה שבכתר בחי' סוכ"ע היינו לפי שהוא דיבר בשרש בחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] שבעולם האצי'.

However, as for what he wrote, "the third to Mocha Stima'ah": although Mocha Stima'ah is the level of Chochmah within Keser, the level of the light that encompasses all worlds, this is because he was speaking of the root of the level of the light that fills all worlds (memalei kol almin) in the World of Atzilus (Emanation).

7 והנה כמו שבי"ע ממש התהוותם יש מאין מבחי' מלי דאצילות שהוא מקור בחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] דבי"ע כמ"כ [כמו כן] באצי' יש ג"כ בי"ע

Now, just as Beriah, Yetzirah and Asiyah themselves come into being as something from nothing from the level of Malchus (sovereignty) of the World of Atzilus (Emanation), which is the source of the level of the light that fills all worlds (memalei kol almin) of Beriah, Yetzirah and Asiyah, so too in Atzilus there are also Beriah, Yetzirah and Asiyah:

היינו או"א [אבא ואימא] הם בריאה דאצילות וכמ"ש והחכמה מאין תמצא שהיא נק' בריאה יש מאין וזהו ענין בורא קדושים ישתבח שמך כמ"ש במ"א

that is, Abba and Imma (Chochmah and Binah) are the Beriah of Atzilus, as it is written, "And Chochmah (wisdom) shall be found me'ayin (from nothing)": for it is called beriah (creation), something from nothing. And this is the meaning of "Creator of holy beings, may Your Name be praised," as is written elsewhere.

וגם קנה חכמה קנה בינה ב"פ [ב' פעמים] קנה בגימט' [בגימטריא] יש והאין שממנו תמצא החכמה הוא בחי' כתר

And also, "Acquire Chochmah, acquire Binah (understanding)": kneh ("acquire") twice equals in gematria yesh ("something"). And the ayin ("nothing") from which Chochmah is found is the level of Keser (the Crown);

והוא ג"כ ע"י ב' המשכות ממלא וסובב א"פ [אור פנימי] וא"מ [ואור מקיף] וח"ס [וחכמה סתימאה] הוא מקור לבחי' הא"פ [האור פנימי] וכמ"ש בע"ח [בעץ חיים] שער א"א פ"ד

and this too is through two drawings-down, filling and encompassing, inner light (or pnimi) and encompassing light (or makif); and the hidden Chochmah (Chochmah Stima'ah) is the source of the level of the inner light, as is written in Etz Chaim, Sha'ar Arich Anpin, chapter 4.

וגם כי או"א [אבא ואימא] יונקים מב' מזלות ונוצר ונקה ששרשן ממו"ס [ממוחא סתימאה] וז"ש [וזהו שכתוב] בזהר ח"ג [חלק ג'] (דרפ"ט) דח"ס [דחכמה סתימאה] הוא רישא דכל רישא לשאר חכמות.

And also, Abba and Imma draw nourishment from the two mazalos, Notzer and Nakeh, whose root is from Mocha Stima'ah (the hidden brain). And this is what is written in the Zohar, Part III (folio 289), that the hidden Chochmah is "the head of every head" to the other [levels of] Chochmah.

וזהו ענין הקדוש הג' כי ההמשכה רק מבחי' שערות וח"ס [וחכמה סתימאה] עצמה הוא קדוש ומובדל וכתרא עילאה הוא בחי' מקיף וסובב כתר לשון כותרת כו' ועתיק הוא בחי' מקיף למקיף

And this is the meaning of the third "Holy": for the drawing-down is only from the level of the hairs, while the hidden Chochmah itself is holy and separate. And the Supernal Crown is the level of the encompassing and surrounding [light], Keser being related to koseres (an encircling crown), etc.; and Atik is the level of the encompassing of the encompassing.

וזהו ענין ג"פ [ג' פעמים] קדוש והם ג' המשכות להיות שרש ג' בחי' בית לבוש מזון דכללות העולמות בית נק' בחי' מקיף למקיף כו' ולבוש הוא בחי' מקיף וסוכ"ע וכמ"ש במ"א ע"פ יביאו לבוש מלכות.

And this is the meaning of "Holy" [said] three times; and they are three drawings-down, to be the root of the three levels of house, clothing [and] food of the worlds as a whole. "House" is called the level of the encompassing of the encompassing, etc.; and "clothing" is the level of the encompassing, the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), as is written elsewhere on the verse "Let them bring royal apparel."

8 ומזון היינו בחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] ודרך פרט ממל' דאצי' לבי"ע נמשכים ג"כ ג' בחי' אלו שהרי נעשית עתיק וכתר לבריאה שהוא נק' מקיף כו' ע"ד שמל' דא"ק [דאדם קדמון] נעשה עתיק וכתר לאצי'

And "food" is the level of the light that fills all worlds (memalei kol almin). And in particular, from Malchus (sovereignty) of Atzilus to Beriah, Yetzirah and Asiyah these three levels are also drawn down; for it becomes Atik and Keser (the Crown) to Beriah, which is called encompassing, etc., in the same way that Malchus of Adam Kadmon becomes Atik and Keser to Atzilus;

וגם מתלבשת בפנימיותם (וע' מ"ש ע"פ מי מנה בפי' והים עליהם מלמעלה ומ"ש בפסוק ויקהל משה וע"פ קחו מאתכם תרומה כו' ובביאור ע"פ ועתה יגדל נא כו'

and it is also enclothed within their inner dimension (pnimiyus). (And see what is written on the verse "Who has counted," on the meaning of "And the sea was upon them, above"; and what is written on the verse "And Moshe assembled"; and on the verse "Take from among you an offering," etc.; and in the explanation on the verse "And now, I pray, let [it] be great," etc.;

וע"פ כי אתה נרי כו' ומ"מ עיקר הפי' בפסוק אחרי הוי' קאי על מל' דאצילות כמבואר בזהר) (ויקרא דף כ' ע"ב) וכדלקמן גבי ואותו תיראו כו'.

and on the verse "For You are my lamp," etc. Nevertheless, the main meaning of the verse "After Havayah" refers to Malchus of Atzilus, as is explained in the Zohar) (Vayikra, folio 20b), and as [will be explained] below regarding "and Him shall you fear," etc.

וזהו אחרי כו' תלכו היינו שכאשר יתבונן ויבין שכל השתלשלות העולמות אינן אלא מבחי' זיו והארה ונק' אחרי ה' ע"ד וראית את אחורי

And this is "After," etc., "shall you walk": that is, when one contemplates and understands that the entire chain of descent of the worlds (hishtalshelus) is only from a level of glow and radiance, and is called "after Havayah," in the manner of "And you shall see My back"—

ועמ"ש עוד בד"ה שובה ישראל עד מענין פני' אחוריים ופנים מזה יומשך בחי' תלכו והוא בחי' אהבה ותשוקה נפלאה אליו ית' לבדו מקורא ושרשא דכולא

and see further what is written in the discourse beginning "Return, O Israel, unto," on the meaning of back and front—from this will be drawn forth the level of "shall you walk," which is the level of a wondrous love and longing for Him alone, may He be blessed, "the source and root of all."

אך היינו דוקא ע"י שיתבונן ויעמיק בזה בשכלו ותבונתו מקרב איש ולב עמוק כי אם אין בינה אין דעת וגם אם אין דעת אין בינה.

But this is specifically through one's contemplating and delving deeply into this with his intellect and understanding, from "the inward part of a man and a deep heart"; for "if there is no Binah (understanding), there is no Daas (knowledge)," and also "if there is no Daas, there is no Binah."

9 וביאור ענין כי מנסה כו' לדעת כו' הנה בחינת הנסיונות הם הסתר פנים ובהסתר עצמו יש אלהות ואנכי הסתר אסתיר כו'

And the explanation of "For [He] is testing," etc., "to know," etc.: trials are [a state of] the hiding of the Face, and in the hiding itself there is G-dliness: "And I will surely hide," etc.

וכתיב ה' אמר לו קלל וע"כ כח ה' שיש בנסיון הוא המביא לידי דעת וגלוי אלהות כשעובר עליו כל הנסיון ועומד בנסיונו שבכל הנסיונות יש כח ה' המחיה את הדבר ההוא שמביא הנסיון עליו

And it is written, "Havayah said to him, 'Curse.'" Therefore the power of G-d that is in the trial is what brings to knowledge (daas) and the revelation of G-dliness, when the whole trial passes over him and he withstands his trial; for in every trial there is the power of G-d that gives life to the very thing that brings the trial upon him.

וזהו כי ה' אמר לו קלל והיכן אמר לשמעי אלא שמחשבה זו שנפלה לשמעי בלבו ומוחו ירדה מאת ה' ורוח פיו

And this is "For Havayah said to him, 'Curse.'" Where did He say [this] to Shimi? Rather, this thought that fell into Shimi's heart and mind came down from G-d; and the breath of His mouth,

המחיה כל צבאם החיה רוחו של שמעי בשעה שדיבר דברים אלו לדוד כי אלו נסתלק רוח פיו ית' מרוחו של שמעי לא יוכל לדבר מאומה

which gives life to all their host, gave life to Shimi's spirit at the time he spoke these words to David; for had the breath of His mouth, may He be blessed, withdrawn from Shimi's spirit, he would not have been able to speak anything at all.

וזהו כי ה' אמר לו ממש בעת ההיא לקלל את דוד כו' (ועיין בע"ח [בעץ חיים] שמ"ח פ"ב [פרק ב']) והטעם שהנסיונות מביאין לידי גילוי אלהות כי

And this is "For Havayah said to him": literally, at that very time, to curse David, etc. (And see Etz Chaim, Sha'ar 48, chapter 2.) And the reason that trials bring to a revelation of G-dliness is that

הנה הנסיונות וההסתר פנים הוא מעולם התהו מלפני מלך מלך שירדו ונתלבשו בקליפות והקליפה היא המסתרת (ועיין בזהר וירא דקי"ט ע"ב) וכששוברין הקליפה ע"י שעומד בנסיון

the trials and the hiding of the Face are from the World of Tohu, from [the kings of] "before any king reigned," who descended and became enclothed in the kelipos (husks); and the kelipah is what conceals (and see the Zohar, Vayera, folio 119b). And when the kelipah is broken through one's withstanding the trial,

נמצא הפרי בתוכו הוא כח ה' המוסתר ומלובש שם ה' אמר לו קלל שבא לידי גילוי

the fruit within it is found, which is the power of G-d hidden and enclothed there, [as in] "Havayah said to him, 'Curse,'" which comes to be revealed;

לפי שכח ה' המלובש בו הוא מלמעלה מעלה כנודע ממשל נפילת החומה שהאבן העליון יותר נופל למטה יותר וכמ"ש ועברתי בארץ מצרים אני

because the power of G-d enclothed in it is from the very highest, as is known from the analogy of a falling wall, where the higher stone falls lower; and as it is written, "And I will pass through the land of Egypt": "I,

ולא מלאך שכדי שירד וישתלשל גם למקום הקליפות צריך להיות ממקום גבוה מאד נעלה עד שיגיע שיהיה גילוי אלהות גם במקום הקליפות

and not an angel"; for in order that it descend and be drawn down even to the place of the kelipos, it must be from a very high and exalted place, so that it reaches [the point] that there is a revelation of G-dliness even in the place of the kelipos.

ולכן אותו הכח מביא לידי דעת לפי שהוא מרפ"ח ניצוצין מעולם התהו עקודים נקודים כו' וס"ג [ושם ס"ג] מעולה ממ"ה [משם מ"ה] כו' ועמ"ש ע"פ וידעת היום והשבות.

Therefore that power brings to knowledge, because it is from the 288 sparks from the World of Tohu, Akudim, Nekudim, etc.; and [the Name] Sag is superior to [the Name] Mah, etc. And see what is written on the verse "And you shall know this day, and take [it] to [heart]."

רק אם אין בינה אין דעת כו' שכל ההולדה הוא מבינה שהפסולת נברר בדם נדות והולד נגדל בט' חדשים שמתחלה היתה

But "if there is no Binah (understanding), there is no Daas (knowledge)," etc.: for all giving birth is from Binah, in which the waste is separated out in the menstrual blood, and the child grows over nine months; for at first it was

רק טפה ואח"כ נעשה הולדת אברים בבחי' פרצוף ובמעי אמו אוכל מה שאמו אוכלת ואח"כ יוצא

only a drop, and afterwards the formation of limbs takes place in the form of a full configuration (partzuf); and in its mother's womb it eats what its mother eats; and afterwards it comes out

ונפרד לעצמו וככל המשל הזה הוא בחסידות ביראה ואהבה שמתחלה היתה האהבה מסותרת נקודה אחת ואח"כ נגדלה להגדיל מדורת אש האהבה בהתלהבות כו'

and becomes separate, on its own. And just like this whole analogy is [what happens] in chassidus (piety), in awe and love: at first the love was hidden, a single point, and afterwards it grew, enlarging the blaze of the fire of love with fervor, etc.

וכן היראה וזהו שלאה אם הבנים ילדה ששה בנים הם נקראים בחי' אהבה ובת הוא מדת מלכות ושמה דינה דינא דמלכותא דינא

And so too awe. And this is why Leah, "the mother of the children," bore six sons, who are called the level of love, and a daughter, who is the attribute of Malchus (sovereignty), and her name was Dinah: "the law (dina) of the kingdom is law."

(וכמ"ש ע"פ אמר עם הספר שהבירור הוא במחשבה שהיא בחינת בינה על ייד התלבשות החכמה שם כו' והוא כענין כולם בחכמה עשית בבינה וכמ"ש במ"א בפי' ברוך עושה בראשית):

(And as is written on the verse "He said with the book," that the refinement is in thought, which is the level of Binah, through the enclothing of Chochmah (wisdom) there, etc.; and this is like "You have made them all with Chochmah," [and] with Binah, as is written elsewhere on the meaning of "Blessed is He who makes the work of creation.")

10 ד והנה תלכו הוא בחי' רצוא ואח"כ ואותו תיראו הוא בחי' שוב והענין כי הנה נודע מ"ש דשם הוי' הוא דחילו ורחימו רחימו ודחילו ו"ה הוא בחי' אהבה ויראה ז"א הוא אהבה זוטא

(4) Now, "shall you walk" is the level of running forth (ratzo), and afterwards "and Him shall you fear" is the level of returning (shov). The explanation: it is known, from what is written, that the Name Havayah is "awe and love, love and awe." Vav-hei are the level of love and awe: Z'eir Anpin (the emotive attributes) is the lesser love (ahavah zuta)

(ולכן נק' זעיר) ויראה היא המלכות יראה חיצונית מהתפשטות מלכותו כמ"ש בהערה לתיקון חצות ובזו היראה קודם לאהבה ממטה למעלה ויראה זו אינה כתובה בתורה כאן

(and therefore it is called ze'ir, "small"), and awe is Malchus (sovereignty), an outer awe, from the spreading forth of His sovereignty, as is written in the note to Tikkun Chatzos. And in this [order] awe precedes love, from below upward. And this awe is not written in the Torah here

(שהרי התחלת הפסוק מבחי' תלכו שהוא אהבה ואע"ג [ואף על גב] דההתחלה צ"ל מבחי' יראה דיקא כי זה השער כו' דיראה היא תרעא לאעלאה אך הוא כמ"ש בזהר פ' בא) (דל"ח ע"ב) ובאתר דאשתכחי דכר ונוק' [ונוקבא] לית שבחא

(for the verse begins with the level of "shall you walk," which is love; and although the beginning must be specifically from the level of awe, for "This is the gate," etc., since awe is "the gate for entering"—but it is as is written in the Zohar, Parshas Bo) (folio 38b): "And in a place where male and female are found, the praise is

אלא לדכורא וה"נ [והכי נמי] כיון שנאמר תלכו שהיא בחי' אהבה שנק' דכר זכר חסדו א"צ [אין צריך / אינו צריך] להזכיר היראה שנק' נוק' [נוקבא] אשה יראת ה'

only for the male." So too here: since it says "shall you walk," which is the level of love, which is called male, [as in] "He remembered (zachar) His kindness," there is no need to mention awe, which is called female (Nukva), [as in] "a woman who fears Havayah,"

כי היראה צ"ל כלולה באהבה לאכללא שמאלא בימינא כו' ועוד י"ל [יש לומר] שיראה זו נרמזת כאן בתיבת אחרי הוי'

for awe must be included in love, "to include the left in the right," etc. And furthermore, it may be said that this awe is alluded to here in the words "after Havayah,"

שהיא בחי' מלכות ואח"כ אהבה רבה היא בינה וחכמה יראה פנימית היא בחי' יראו את ה' משא"כ יראה חיצוניות הוא בחי' ייראו מה'.

which is the level of Malchus. And afterwards, great love (ahavah rabbah) is Binah (understanding), and Chochmah (wisdom) is inner awe, which is the level of "Fear (yir'u es) Havayah," whereas outer awe is the level of "Let them fear from (yir'u mi-) Havayah."

אבל יראו את ה' היינו להיות בחי' את הטפל שהוא בחי' ביטול והוא בחי' אצילות.

But "Fear (es) Havayah" means to be on the level of es, the subordinate [particle], which is the level of self-nullification (bittul); and this is the level of Atzilus,

שהוא בחי' חכמה דכללות העולמות כי בדרך כלל אצי' הוא חכמה כי אבא שרש האצי' ובינה אימא מקננא בכורסייא כמ"ש בע"ח [בעץ חיים] שמ"ז פ"ג [פרק ג']

which is the level of Chochmah of the worlds as a whole; for in general, Atzilus is Chochmah, since Abba is the root of Atzilus, and Binah [is] "Imma nests in the Throne," as is written in Etz Chaim, Sha'ar 47, chapter 3.

(ואפ"ל [ואפשר לומר] שזהו ואותו תיראו בחי' יראו את שבטל לבחי' ואותו כו' וע' בזהר ח"א [חלק א'] (דצ"ד ע"א)

(And it may be said that this is "and Him (ve'oso) shall you fear": the level of "Fear es," which is nullified to the level of ve'oso, etc. And see the Zohar, Part I) (folio 94a)

ע"פ אותו ואת נוהו כו' גם פי' ואותו לשון אות ורושם וכמ"ש אות היא ביני ובין בני ישראל.

on the verse "Him (oso) and His abode," etc. Also, the meaning of ve'oso is related to os (a sign) and a mark, as it is written, "It is a sign between Me and the children of Israel."

ופי' כידוע דכשהיה הצמצום הראשון להיות מקום פנוי כו' נשאר רשימו מהאור שנסתלק כו' ואח"כ נמשך קו כו'

And the explanation, as is known: when the first tzimtzum (contraction) took place, to make a vacated space, etc., there remained a reshimu (impression) of the light that withdrew, etc.; and afterwards a kav (line of light) was drawn forth, etc.

ועל זה אמר ואותו היינו אות ורושם הנ"ל תיראו כי אות היא ביני ובין כו'

And about this it says, "And Him (ve'oso)," that is, the sign and mark mentioned above, "shall you fear"; for "it is a sign between Me and," etc.

(וענין שייכות יראה עילאה הנ"ל לבחי' אות ורושם הנ"ל אפ"ל [אפשר לומר] ע"ד מ"ש בזהר ח"ג [חלק ג'] (קכ"ח סע"ב [סוף עמוד ב]) גבי חכמה סתימאה

(And the connection of the higher awe mentioned above with the level of the sign and mark mentioned above may be explained along the lines of what is written in the Zohar, Part III) (folio 128, end of side b) regarding the hidden Chochmah:

והיינו דתנינן ברישומי אתוון ת"ו רשים רישומ' [רישומא] לעתיק יומין ועמ"ש בביאור האדרא מהאריז"ל [מהאר"י זכרונו לברכה] ובפע"ח [ובפרי עץ חיים] ובמשנת חסידים בענין כוונת תשר"ק הנזכר במוסף שבת שהוא סוד הארת כ"ב אתוון במוחא עילאה כו' ע"ש

"And this is what we have learned concerning the impressions of the letters: the tav made an impression for Atik Yomin." And see what is written in the Arizal's commentary on the Idra, in Pri Etz Chaim and in Mishnas Chassidim, on the kavanah (intention) of Tashrak (the letters tav-shin-reish-kuf) mentioned in the Musaf of Shabbos, which is the mystery of the illumination of the twenty-two letters in the supernal brain, etc.; see there.

נמצא בחי' אות ורשימו הנ"ל מאיר בח"ס [בחכמה סתימאה] וח"ס [וחכמה סתימאה] היא שרש בחי' יראה עילאה כמ"ש במ"א

It follows that the level of the sign and the reshimu mentioned above shines in the hidden Chochmah, and the hidden Chochmah is the root of the level of the higher awe, as is written elsewhere.

ולכן שפיר שייך ואותו דייקא תיראו כו' שהיראה בושת ששרשה מחכמה סתימאה] מח"ס נמשכת מבחי' ואותו ועמ"ש עוד מענין דחילו ורחימו רחימו ודחילו בביאור ע"פ כי אתה נרי בפי מקץ.

Therefore it is quite fitting [to say] specifically "and Him (ve'oso) shall you fear," etc.: for the awe of shame, whose root is from the hidden Chochmah, is drawn forth from the level of ve'oso. And see further what is written about "awe and love, love and awe" in the explanation on the verse "For You are my lamp," in Parshas Mikeitz.

11 ובענין ובמורא גדול זה גילוי שכינה ע"פ ששת ימים תאכל מצות גבי פסח וע"פ קול דודי כו'

And on the matter of "And with great awe (mora gadol): this is the revelation of the Shechinah (Divine Presence)," [see] on the verse "Six days you shall eat matzos," regarding Pesach, and on the verse "The voice of my beloved," etc.,

בשיר השירים ושם נת' מורא גדול נמשך ע"י גילוי בחי' מלך מלכיך המלכים מלכות דא"ס כו' נתבאר]

in Shir HaShirim. And there it was explained that great awe is drawn forth through the revelation of the level of "the King of the kings of kings," the Malchus (sovereignty) of the Infinite One (Ein Sof), etc.

וזהו ממש ענין הרשיטמו שבמו"ס כי הרשימו הוא מבחינת מלכות דא"ס כמ"ש בביאור האדרא מהאריז"ל שבמוחא סתימאה] שם מהאר"י זכרונו לברכה]

And this is precisely the matter of the reshimu (impression) in Mocha Stima'ah (the hidden brain); for the reshimu is from the level of Malchus of the Infinite One, as is written in the Arizal's commentary on the Idra there.

ולכן מזה נמשך בחי' מורא גדול שהוא בחי' ח"ס כו' ומורא גדול לשון זכר משא"כ יראה תתאה היא בחי' נוקבא כנ"ל. חכמה סתימאה]

Therefore from this is drawn forth the level of great awe, which is the level of the hidden Chochmah (wisdom), etc. And mora gadol ("great awe") is in the masculine form, whereas the lower awe is the level of Nukva (the feminine), as mentioned above.

לפ"ז פי' אחרי הוי' ואותו היינו בחינת מלכות דאצילות ומלכות דא"ס כו' ועמ"ש במ"א מענין לפי זה]

Accordingly, the meaning of "after Havayah" and "and Him" is the level of Malchus of Atzilus (Emanation) and Malchus of the Infinite One, etc. And see what is written elsewhere on the matter of

אם אין יראה אין חכמה אם אין חכמה אין יראה גבי חג השבועות על פסוק וידבר אלקים כו' ועמ"ש בד"ה וידעת היום ע"ש:

"If there is no awe, there is no wisdom; if there is no wisdom, there is no awe," regarding the festival of Shavuos, on the verse "And Elokim spoke," etc.; and see what is written in the discourse beginning "And you shall know this day"; see there.

12 ה ואת מצותיו תשמרו הנה השמירה היא ע"י המקיף וכנודע מענין ואתה משמרה בקרבי והיינו בחי' חיה יחידה שאינם מתלבשים בכלים

(5) "And His commandments shall you keep": Now, guarding is through the encompassing [light], as is known from the matter of "and You guard it within me"; that is, the level of chayah [and] yechidah, which are not enclothed in vessels,

אלא שהם בחי' מקיפים והם בחי' השמירה לנר"נ [לנפש רוח נשמה] המתלבשים בכלים נשמה במוח כו' כי אור מקיף מצחצח חצי הכלי מבחוץ וגם המקיף מסמא עיני החיצונים נמצא ע"י המקיף אין החיצונים יכולים להתקרב כו'.

but are encompassing [levels]; and they are the guarding for the nefesh, ruach and neshamah, which are enclothed in vessels, the neshamah in the brain, etc. For the encompassing light polishes half the vessel from outside, and the encompassing [light] also blinds the eyes of the external forces; thus, through the encompassing [light], the external forces cannot draw near, etc.

13 והנה השמירה צריך לא"פ [לאור פנימי] כשנתלבשו בכלים כי אז צריך שמירה לפי שע"י הפגם ח"ו [חס ושלום] כלי נמשך יניקה גם מן האור המלובש בה

Now, guarding is needed for the inner light (or pnimi) once it has been enclothed in vessels; for then it needs guarding, because through a blemish in the vessel, G-d forbid, nurture is drawn [by the external forces] even from the light enclothed in it,

כמו ע"י שחותך ידו יוצא דם כמ"ש במ"א משא"כ כשאורות כלולים עדיין במאצילן וכן אורות מקיפים לא שייך בהם פגם ויניקה כו'

just as when one cuts his hand, blood comes out, as is written elsewhere; whereas when lights are still included in their Emanator, and likewise encompassing lights, blemish and nurture do not apply to them, etc.

והנה המצות נקרא רמ"ח אברים דמלכא שהם המשכות אורות בכלים (ע' [עיין] באגה"ק [באגרת הקודש] בסופו בד"ה להבין מ"ש בפע"ח [בפרי עץ חיים] שכל המצות לתקן רמ"ח אברי ז"א ע"י המשכת אור א"ס ב"ה בהן כו)

Now, the mitzvos are called "the 248 limbs of the King," for they are drawings-down of lights into vessels. (See Iggeres HaKodesh, at its end, in the passage beginning "To understand what is written in Pri Etz Chaim," that all the mitzvos are to rectify the 248 limbs of Z'eir Anpin (the emotive attributes) through drawing down the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, into them, etc.)

וזהו כי נר מצוה כי בלשון תורה נק' נר הכלי שבתוכה הנר הדולק כמ"ש נרות המערכה וגם הנרות הדולקים שבהכלי נק' נרות כמ"ש בהעלותך את הנרות

And this is "For a mitzvah is a lamp (ner)": for in the language of the Torah, the vessel within which the burning light is [held] is called ner, as it is written, "the lamps of the arrangement"; and also the burning lights in the vessel are called nerot (lamps), as it is written, "When you kindle the lamps."

והיינו שבמצות יש שני בחינות שהם בחינת כלים וגם על ידן נמשכים אורות המתלבשים בהכלים וע"כ צריכים שמירה

That is, in the mitzvos there are two levels: they are the level of vessels, and also through them lights are drawn forth that are enclothed in the vessels; and therefore they need guarding.

וזהו ואת מצותיו תשמרו והיינו על ידי ובקולו תשמעו היא התורה שנק' ותורה אור בחי' מקור האור הנמשך בהנרות (ע' [עיין] בזהר ר"פ בהעלותך ובהרמ"ז [ובהרב משה זכות] שם)

And this is "And His commandments shall you keep"; and this is through "and to His voice shall you listen," which is the Torah, which is called "and the Torah is light," the level of the source of the light that is drawn into the lamps. (See the Zohar at the beginning of Parshas Beha'alosecha, and the Ramaz there.)

והיינו שהיא בחינת אור מקיף שלמעלה מבחינת הכלים ואברים כ'ו כי הגם דאורייתא מחכמה נפקת נפקת דייקא אכן שרשה למעלה מהחכמה כו'

That is, it is the level of encompassing light, which is above the level of the vessels and limbs, etc.; for although "the Torah comes forth from Chochmah (wisdom)"—specifically "comes forth"—its root, indeed, is above Chochmah, etc.

והיינו שהיא מבחי' מקיפים למ"ד ומ"ם כו' עמ"ש בביאור ע"פ כי תצא כו' וזהו ג"כ פי' ותורה אור

That is, it is from the level of the encompassing [lights], lamed and mem, etc.; see what is written in the explanation on the verse "When you go out," etc. And this is also the meaning of "and the Torah is light":

כי המצות שהם בחי' אורות המתלבשים בכלים מתחלקים לתרי"ג בחי' רמ"ח מ"ע [מצות עשה] כו' היינו לכל כלי וכלי אור בפ"ע [בפני עצמו] כו'

for the mitzvos, which are the level of lights enclothed in vessels, are divided into 613 levels, 248 positive commandments, etc.; that is, for each and every vessel a light of its own, etc.

אבל התורה שהיא בחי' מקיף היא בחי' אור אחד ר"ל [רוצה לומר] למעלה מבחי' התחלקות כו' ועמ"ש בפ' וארא סוף דבור הראשון וארא אל כו' שהתורה הוא המשכת בחי' יחיד אנכי מי שאנכי כו'

But the Torah, which is the level of encompassing, is the level of one light, that is to say, above the level of division, etc. And see what is written in Parshas Va'eira, at the end of the first discourse, "And I appeared to," etc., that the Torah is the drawing-down of the level of the Singular One, "Anochi (I), who I am," etc.;

ע"ש (וז"ש [וזהו שכתוב] באדרא דנשא דקכ"ט א' חד ארחא דנהיר כו' לתרי"ג ארחין דאורייתא דפליג בז"א דכתיב ביה כל ארחות כו' ואיתא שם הפי' בספר רוח דוד ובביאור האדרא מהאריז"ל [מהארי"י זכרונו לברכה] שבז"א נתגלים התרי"ג מצות עצמם כו'

see there. (And this is what is written in the Idra of Naso, folio 129a: "One path that shines," etc., "to the 613 paths of the Torah, which are divided in Z'eir Anpin, of which it is written, 'All the paths,'" etc. And the explanation is found there in the book Ruach David and in the Arizal's commentary on the Idra: that in Z'eir Anpin the 613 mitzvos themselves are revealed, etc.;

וז"ש [וזהו שכתוב] כל ארחות כו' ובא"א כתיב וארח צדיקים כאור נוגה הולך ואור כו' אורח ואור לשון יחיד כי שם נעלמים ובז"א מתגלים ונעשים התרי"ג מצות עכ"ד [עד כאן דבריו].

and this is what is written, "All the paths," etc. But regarding Arich Anpin it is written, "And the path of the righteous is like the shining light, growing ever brighter," etc.: "path" and "light" in the singular, for there they are hidden, and in Z'eir Anpin they are revealed and become the 613 mitzvos. Thus far his words.

ואמנם התורה נמשכה ממו"ס [ממוחא סתימאה] דא"א וזהו ותורה אור לשון יחיד וזהו ענין המבואר במ"א שהתורה היא בחי' רעוא דכל רעוין

Indeed, the Torah is drawn from the Mocha Stima'ah (hidden brain) of Arich Anpin; and this is "and the Torah is light," in the singular. And this is the matter explained elsewhere, that the Torah is the level of the Will of all wills (Ra'ava deChol Ra'avin),

שהיא ממשכת הנהגת הרצון עליון לתוך הרצון המתפשט בתוך המצות עיין בד"ה בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע ע"ש באריכות וזהו שהמצוה נק' נר והתורה היא האור המאירה את הנר בחי' דעדכ"ר [רעוא דכל רעוין] הוא מקור הרצון שבמצות כו'

which draws the conduct of the Supreme Will into the will that spreads forth within the mitzvos; see the discourse beginning "When Israel put 'we will do' before 'we will hear'"; see there at length. And this is why the mitzvah is called a lamp, and the Torah is the light that illumines the lamp: the level of the Will of all wills, which is the source of the will in the mitzvos, etc.

ועמ"ש ע"פ ויקהל משה שבחי' כתר דז"א הנק' רצון הוא הכלי לבחי' רצון עליון רעוא דכל רעוין כתר דא"א שהוא בחי' האור כו' ע"ש ועמש"ל [ועיין מה שכתוב לעיל] שהתורה נק' משל הקדמוני בחי' קדמונו של עולם כו')

And see what is written on the verse "And Moshe assembled," that the level of the Keser (Crown) of Z'eir Anpin, which is called will, is the vessel for the level of the Supreme Will, the Will of all wills, the Keser of Arich Anpin, which is the level of the light, etc.; see there. And see what is written above, that the Torah is called "the proverb of the Ancient One," the level of the Ancient One of the world, etc.)

והנה עיקר שמירה זו היינו לבחי' ההארה הנמשך מהמצוה לנפש האדם כו'. וענין הארה זו שנמשך מן המצוה על הנפש יובן ע"ד מאמרז"ל [מאמרו רבותינו זכרונם לברכה] שבשעת מ"ת [מתן תורה] כפה עליהם הר כגיגית כו'

Now, the main [point] of this guarding is for the level of the illumination that is drawn from the mitzvah to a person's soul, etc. And the matter of this illumination that is drawn from the mitzvah upon the soul will be understood along the lines of the saying of our Sages, of blessed memory, that at the time of the Giving of the Torah "He held the mountain over them like a barrel," etc.,

ומכאן מודעא רבא לאורייתא וידוע פי' וענין כפה עליהם הר שהוא בחי' וימינו תחבקני דהיינו התגלות אהבה העליונה לישראל כמ"ש אהבתי אתכם אמר ה'.

"and from here [comes] a great protest regarding the Torah." And the meaning and concept of "He held the mountain over them" is known: it is the level of "and His right hand embraces me," that is, the revelation of the supernal love for Israel, as it is written, "I have loved you, says Havayah."

14 וע"י זה ממילא נתעורר האהבה ג"כ בנש"י [בנשמות ישראל] ע"ד כמים הפנים לפנים כן לב האדם כו' עד שבאו לכלות הנפש

And through this, love was automatically aroused also in the souls of Israel, in the manner of "As water [reflects] face to face, so the heart of man," etc., until they reached the expiry of the soul (klos hanefesh);

וזהו המודעא רבא דהיינו שאתעדל"ת [שאתערותא דלתתא] זו שלהם לא היה בבחירה ורצון כ"א שע"י הגילוי מלמעלה נמשך ממילא בלבם כ"כ [כל כך] כך כו'

and this is the "great protest": that this arousal from below (isarusa dilesata) of theirs was not by choice and will, but rather, through the revelation from above, it was drawn forth automatically in their hearts, to such an extent, etc.

וכך מעין זה יובן ג"כ בענין קיום המצות שהם המשכת רצון עליון ממש וה' חסדים וימינו תחבקני התגלות אהבה עליונה כו'

And similarly, something like this will be understood also regarding the fulfillment of the mitzvos, which are the drawing-down of the Supreme Will itself, and the five chassadim (kindnesses), "and His right hand embraces me," the revelation of the supernal love, etc.

לכן ע"י"ז נתעורר ג"כ רצון האדם אליו ית' כמים הפנים כו' וזהו פקדת הארץ ותשוקקיה כו' וזהו אשר אנכי מצוך היום על לבבך כו'

Therefore, through this a person's will is also aroused toward Him, may He be blessed, "as water [reflects] face," etc. And this is "You have visited the earth and caused it to yearn (vateshokekeha)," etc. And this is "which I command you this day, upon your heart," etc.

וע"ז אמרו עבירה מכבה מצוה שע"ט [שעל ידי] העבירה שהיא נגד רצון העליון ב"ה נכבה הארה זו שנמשך לו מרצון העליון על נפשו כו'

And about this they said, "A transgression extinguishes a mitzvah": for through the transgression, which is against the Supreme Will, blessed be He, this illumination that was drawn to him from the Supreme Will upon his soul is extinguished, etc.

משא"כ בהמצוה עצמה שהיא רמ"ח אברים דמלכא לא שייך כיבוי ח"ו [חס ושלום] וז"ש [וזהו שכתוב] שחת לו לא בניו מומם וכתרגומו חבילו להון לא ליה.

Whereas in the mitzvah itself, which is [of] the 248 limbs of the King, extinguishing does not apply, G-d forbid. And this is what is written, "Corruption is not His; His children's is the blemish," and as its Targum [renders it], "They have harmed themselves, not Him."

אמנם אין עבירה מכבה תורה כי התורה היא מבחי' רעוא דכל רעוין כו' שמשם נמשך בחי' נושא עון.

However, "a transgression does not extinguish Torah," for the Torah is from the level of the Will of all wills, etc., from where the level of "bearing iniquity" is drawn forth.

כי הנה ידוע שכדי להיות המחילה וסליחה ע"י תשובה שהיא החזרת הרצון שנסתלק ע"י העבירה

For it is known that in order for there to be pardon and forgiveness through teshuvah (return), which is the restoring of the will that withdrew through the transgression,

הנה הוא ע"י המשכות מבחי' רצון העליון שלמעלה יותר מבחי' הרצון שבמצות והוא בחי' רעדכ"ר [רעוא דכל רעוין] שאין שם לעומת זה כו'

this is through drawings-down from the level of the Supreme Will that is higher than the level of the will that is in the mitzvos; and this is the level of the Will of all wills, where there is no "one opposite the other," etc.;

ומשם שרש התורה וכמ"ש ע"פ ואתחנן שהתורה נמשכה מבחי' שאין אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] מדעת שם כי היא מבחי' מקיפים עליונים אשר שם נאמר לא הביט און ביעקב כו'.

and from there is the root of the Torah. And as is written on the verse "And I pleaded," that the Torah is drawn from a level which an arousal from below does not reach, for it is from the level of the supernal encompassing [lights], where it is said, "He has not beheld iniquity in Yaakov," etc.

15 וזהו שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] כל הקורא ושונה הקב"ה קורא ושונה כנגדו דייקא ע"ד ה' צלך שהוא בחי' צל ומקיף מה שאינו יכול להיות מתלבש בכלים כו'. ועמ"ש ע"פ ביום השמע"צ [השמיני עצרת] בפי' ואשים דברי בפיך ובצל ידי כסיתיך.

And this is what our Sages, of blessed memory, said: "Whoever reads and studies, the Holy One, blessed be He, reads and studies opposite him": specifically "opposite him," in the manner of "Havayah is your shade," which is the level of a shade and encompassing [light], that which cannot be enclothed in vessels, etc. And see what is written on the verse "On the eighth day, an assembly (Shemini Atzeres)," on the meaning of "And I have put My words in your mouth, and in the shade of My hand I have covered you."

16 ומ"מ כל האומר אין לי אלא תורה אפי' [אפילו] תורה אין לו וכמ"ש במ"א כו' כי התורה אשר אינה בטהרת הלב נקראת רק תרעא לדרתא כו'

Nevertheless, "whoever says, 'I have nothing but Torah,' does not have even Torah," as is written elsewhere, etc.; for Torah that is not in purity of heart is called only "a gate to the courtyard," etc.

וגם כי בצדקה תכונני כתיב כו' כי לית ברכתא שריא אלא כו' לכך א"א להיות המשכת המקיפים העליונים שע"י דבור התורה

And also, it is written, "Through tzedakah (charity) you shall be established," etc.; for "blessing does not rest except," etc. Therefore it is impossible for there to be the drawing-down of the supernal encompassing [lights] that comes through the speech of Torah

אלא כשיש מכון להשראה זהו דהיינו בחי' כלי וא"פ [ואור פנימי] שע"י המצות רמ"ח אברים דמלכא כו'

unless there is a fitting place (machon) for this indwelling, namely, the level of a vessel and inner light, which comes through the mitzvos, the 248 limbs of the King, etc.

ועמ"ש כעין זה סד"ה ועשית בגדי קדש בענין ברכת המצות כו' ועמ"ש ר"פ ויקרא ע"פ ויקרא אל משה כו':

And see what is written along these lines at the end of the discourse beginning "And you shall make holy garments," on the matter of the blessing over the mitzvos, etc.; and see what is written at the beginning of Parshas Vayikra, on the verse "And He called to Moshe," etc.

17 קיצור(א) ענין ההתבוננות שהבריאה יש מאין וזהו אחרי הוי"ה הוא ענין ג' פעמים קדוש עד שאח"כ נמשך הוי' צבאות שמהוה צבאי צבאות וכמ"ש מזה בד"ה זאת חנוכת המזבח.

Summary. (1) The matter of the contemplation that creation is something from nothing; and this is "after Havayah." It is the matter of "Holy" three times, until afterwards [the Name] Havayah Tzevaos (of Hosts) is drawn forth, which brings into being hosts upon hosts, as is written about this in the discourse beginning "This is the dedication of the altar."

והענין דכתיב כי הוא צוה ונבראו וכתיב ברא לנוכח היינו כח הפועל בנפעל כמ"ש בסש"ב [בספר של בינונים] ח"ב [חלק ב'] פ"א ופ"ג [ופרק ג'] ועמ"ש מזה בד"ה אני ה' אלקיכם דפ' ציצית ובשה"ש [ובשיר השירים] בד"ה מי יתנך כאח לי.

And the explanation: it is written, "For He commanded and they were created," and it is written bara, in the sense of presence, meaning the power of the Actor in the acted-upon, as is written in Sefer Shel Beinonim, Part II, chapters 1 and 3. And see what is written about this in the discourse beginning "I am Havayah your G-d," of the section of tzitzis, and in Shir HaShirim, in the discourse beginning "If only you were like a brother to me."

18 ואעפ"כ [ואף על פי כן] נקרא יש מאין ממש שלהיות התהוות הגשמיות מן המאמר ואותיות רוחניים המלובשים בו ה"ז [הרי זה] בריאה חדשה מאין ואפס ממש

Nevertheless, it is called truly something from nothing; for the coming into being of the physical from the utterance and the spiritual letters enclothed in it is a new creation, truly from nothing and naught,

ולא השתלשלות מההעלם אל הגילוי לבד ועמ"ש מזה בד"ה ואתחנן בפי' המחדש בטובו ומקור להמשכה והתהוות זו

and not merely a descent from concealment to revelation. And see what is written about this in the discourse beginning "And I pleaded," on the meaning of "Who in His goodness renews." And the source of this drawing-down and coming into being

הוא מהארת הקו המלובש בע"ס [בעשר ספירות] דאצילות וע"ז ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] בעשרה דברים נברא העולם בחכמה בתבונה ובדעת כו' (פ"ב [פרק ב'] דחגיגה י"ב א'). וע"ז נאמר ברא לשון נוכח.

is from the radiance of the kav (line of light) enclothed in the Ten Sefiros of the World of Atzilus (Emanation). And about this our Sages, of blessed memory, said, "With ten things the world was created: with wisdom, with understanding and with knowledge," etc. (Chagigah, chapter 2, 12a). And about this it is said bara, a term of presence.

וזהו ענין קדוש השלישי שהוא"ו דקדוש זהו המשכה מבחי' קדש והוא הארת הקו להיות מקור לבחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] ואעפ"כ [ואף על פי כן] הוא קדוש ומובדל

And this is the meaning of the third "Holy": the vav of kadosh is a drawing-down from the level of kodesh; and it is the radiance of the kav, to be a source for the level of the light that fills all worlds (memalei kol almin); and nevertheless it is holy and separate,

כי רק הארה דהארה לבד נמשך להיות מלובש בכלים דע"ס [דעשר ספירות] דבי"ע ועמ"ש מענין וא"ו דקדוש בד"ה צאינה וראינה (ב) וכ"ז [וכל זה] הוא נקרא ממכ"ע [ממלא כל עלמין]

for only a radiance of a radiance is drawn forth to be enclothed in the vessels of the Ten Sefiros of Beriah, Yetzirah and Asiyah. And see what is written on the matter of the vav of kadosh in the discourse beginning "Go forth and see." (2) And all this is called the light that fills all worlds;

אבל בחינת סוכ"ע הוא מה שאינו מתלבש כלל אפילו בע"ס [בעשר ספירות] דאצילות אלא שמהוה ומחיה על ידי בחינת מקיף לבד ע"ד כל אשר חפץ ה' עשה.

but the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin) is that which is not enclothed at all, not even in the Ten Sefiros of Atzilus; rather, it brings into being and gives life by way of encompassing alone, in the manner of "Whatever Havayah desired, He has done,"

וע"ד כי לא מחשבותי מחשבותיכם בביאור ע"פ יונתי בחגוי. ועל זה נאמר כי הוא צוה ונבראו וזהו ענין שהבריאה יש מאין ממש.

and in the manner of "For My thoughts are not your thoughts," in the explanation on the verse "My dove, in the clefts." And about this it is said, "For He commanded and they were created"; and this is the meaning of creation being truly something from nothing,

שמבחינה זו אין שום התלבשות כח הפועל בנפעל וזהו ענין הקדוש השני. שקודם הקדוש השלישי:(ג) והנה בבחי' סוכ"ע יש ג"כ ב' בחינות.

for from this level there is no enclothing whatsoever of the power of the Actor in the acted-upon; and this is the meaning of the second "Holy," which precedes the third "Holy." (3) Now, in the level of the light that encompasses all worlds there are also two levels.

וזהו ענין גאה גאה. דהיינו ב' הבחי' שבכתר עליון ונקרא בגמרא שני כתרים א' כנגד נעשה ואחד כנגד נשמע אשר הבחינה הראשונה לא שייך כלל

And this is the meaning of "He is exalted, exalted" (ga'oh ga'ah): namely, the two levels in the Supreme Keser (Crown), which are called in the Gemara "two crowns, one corresponding to 'we will do' and one corresponding to 'we will hear.'" Of the first level it does not apply at all

לומר עליה סובב כל עלמין לפי שאינו בגדר עלמין כלל ועמ"ש מזה ג"כ בד"ה והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול רק שהוא המחבר סוכ"ע וממכ"ע [וממלא כל עלמין].

to say "encompassing all worlds," because it is not within the bounds of worlds at all—and see what is written about this, too, in the discourse beginning "And it shall be on that day, a great shofar shall be sounded"—except that it is what joins the light that encompasses all worlds and the light that fills all worlds.

19 וגם בחינה זו הוא רק המשכה מאור א"ס ב"ה וזהו ענין הקדוש הראשון. ומלמעלה למטה נק' סוכ"ע בחי' אין לגבי בחי' זו היינו שהוא רק הארה כו' וכ"ש [וכל שכן] בחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] וזהו ענין שהבריאה היא יש מאין.

And this level too is only a drawing-down from the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He; and this is the meaning of the first "Holy." And from above downward, the light that encompasses all worlds (sovev kol almin) is called the level of "nothing" relative to this level, that is, that it is only a radiance, etc.; and all the more so the level of the light that fills all worlds (memalei kol almin). And this is the meaning of creation being something from nothing.

20 וזהו ענין אחרי הוי' אלקיכם תלכו וענין בורא קדושים ישתבח שמך. וענין א"ת [אל תקרי] שמות אלא שמות.

And this is the meaning of "After Havayah your G-d shall you walk," and the meaning of "Creator of holy beings, may Your Name be praised," and the meaning of "Do not read shammos (desolations) but shemos (names)."

אך היינו ע"י כי מנסה כו' לדעת כו' ע"ד כי ה' אמר לו קלל שע"י שעומד בנסיון שובר הקליפה ואזי דוקא נתגלה הפרי.

But this is through "For [He] is testing," etc., "to know," etc., in the manner of "For Havayah said to him, 'Curse'": for by withstanding the trial one breaks the kelipah (husk), and then specifically the fruit is revealed.

ומבואר במ"א איך קליפה קדמה לפרי. דהיינו שהאור והחיות המלובש בתוכם בבחינת הסתר משבה"כ [משבירת הכלים] נפל שמה ממדרגות עליונות וגבוהות מאד.

And it is explained elsewhere how "the husk preceded the fruit": namely, that the light and life-force enclothed within them in a state of concealment fell there, from the shattering of the vessels, from supernal and very lofty levels.

לכן דוקא ע"י שבירת הקליפה מתגלה בחי' הדעת וזהו ענין מי יתן טהור מטמא. ועמ"ש בד"ה בשלח פרעה את העם:

Therefore, specifically through breaking the kelipah, the level of Daas (knowledge) is revealed. And this is the meaning of "Who can bring a pure thing out of an impure one?" And see what is written in the discourse beginning "When Pharaoh sent the people."

21 (ד) תלכו היינו ב' בחינות אהבה עמ"ש בד"ה להבין קישור וחבור הזכרת ברית ותורה בברכת הארץ.

(4) "Shall you walk" refers to two levels of love; see what is written in the discourse beginning "To understand the connection and joining of the mention of the covenant and the Torah in the blessing for the land."

ואח"כ ואותו תיראו יראה פנימית יראו את ה' ועמ"ש סד"ה בשעה שהקדימו ישראל נעשה. גם פי' ואותו לשון אות ורושם.

And afterwards, "and Him shall you fear": inner awe, "Fear (es) Havayah"; and see what is written at the end of the discourse beginning "When Israel put 'we will do' first." Also, the meaning of ve'oso is related to os, a sign and mark.

ועמ"ש סד"ה ואתה מרכבות קדש בפי' מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] אות הוא בצבא שלו:(ה) ואת מצותיו תשמרו המצות נקראו רמ"ח אברים שהם המשכת אורות בכלים עמ"ש בד"ה אלה פקודי המשכן.

And see what is written at the end of the discourse beginning "And He came from the holy myriads," on the meaning of the saying of our Sages, of blessed memory, "He is a sign (os) among His host." (5) "And His commandments shall you keep": the mitzvos are called the 248 limbs, for they are the drawing-down of lights into vessels; see what is written in the discourse beginning "These are the accounts of the Mishkan."

ומשם ע"י הפגם נמשך יניקה לחיצונים ע"ד שופך דם האדם באדם ועמ"ש מזה בביאור ע"פ בשעה שהקדימו הנ"ל.

And from there, through a blemish, nurture is drawn to the external forces, in the manner of "Whoever sheds the blood of man in man." And see what is written about this in the explanation on "When [Israel] put first," mentioned above.

והיינו מבחי' נר"נ [נפש רוח נשמה] המלובש בכלים. ולכן צ"ל ואת מצותיו תשמרו והיינו ע"י המקיפים חיה יחידה

That is, from the level of nefesh, ruach and neshamah, which are enclothed in vessels. Therefore it must be "And His commandments shall you keep"; and this is through the encompassing [levels], chayah [and] yechidah;

וזהו ע"י ובקולו תשמעו היא התורה שכל העוסק בתורת עולה כאלו הקריב עולה אף בזה"ז [בזמן הזה] כי היא למעלה מבחינת אורות שבכלים.

and this is through "and to His voice shall you listen," which is the Torah: for "whoever occupies himself with the Torah of the burnt-offering is as if he had offered a burnt-offering," even in the present time; for it is above the level of lights in vessels.

(ועמ"ש בד"ה וזאת המצוה כו' לשמור את כל חקותיו כו' ושמרת לעשות כו' ע"ש) ועיקר השמירה צ"ל לבחינת נר מצוה

(And see what is written in the discourse beginning "And this is the commandment," etc., [on] "to keep all His statutes," etc., [and] "and you shall keep to do," etc.; see there.) And the main guarding must be for the level of "a mitzvah is a lamp,"

היינו לבחינת ההארה הנמשך מהמצוה בנר"נ [בנפש רוח נשמה] של האדם ועיין בזח"ג [בזהר חלק ג] נשא (קכ"ט ב') ע"פ שומר ישראל. ובפ' האזינו (דף רכ"ט א'):

that is, for the level of the illumination that is drawn from the mitzvah into a person's nefesh, ruach and neshamah. And see the Zohar, Part III, Naso (129b), on the verse "Guardian of Israel," and in Parshas Haazinu (folio 229a).

22 ו ואפ"ל [ואפשר לומר] עוד בענין ואותו תעבודו ע"ד מ"ש ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עובד אלקים לאשר לא עבדו.

(6) And it may further be said regarding "and Him shall you serve," along the lines of what is written, "Then you shall again discern between the righteous and the wicked, between one who serves Elokim and one who has not served Him."

(במלאכי סי' ג' י"ח) ואמרו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] (פרק קמא דחגיגה דף ט' ע"ב) עובד ואשר לא עבדו תרוייהו צדיקי גמורי נינהו ואינו דומה שונה פרקו

(Malachi, chapter 3, [verse] 18.) And our Sages, of blessed memory, said (first chapter of Chagigah, folio 9b): "'One who serves' and 'one who has not served Him' are both completely righteous; but there is no comparison between one who reviews his chapter

מאה פעמים לשונה פרקו מאה פעמים ואחד. ועיין מזה בספ"ב [בספר של בינונים] פט"ו [פרק ט"ו / פרשה ט"ו]. עכ"פ [על כל פנים] דבחינת עובד אלקים הוא למעלה מבחינת צדיק גמור.

one hundred times and one who reviews his chapter one hundred and one times." And see about this in Sefer Shel Beinonim, chapter 15. At any rate, the level of "one who serves Elokim" is above the level of one who is completely righteous.

23 וזהו שאחר ד' מדרגות. תלכו. תיראו. תשמורו. תשמעו. שזהו ודאי בחינת צדיק גמור. נאמר אח"כ ואותו תעבודו שזהו בחי' שלמעלה במדרגה יותר. והיינו על ידי שמהפך טבעו מלשון עורות עבודים.

And this is why, after four levels—"shall you walk," "shall you fear," "shall you keep," "shall you listen"—which is certainly the level of one who is completely righteous, it says afterwards, "and Him shall you serve," which is a level higher in degree. And this is through transforming one's nature, from the expression "tanned (avudim) hides."

ועיין מ"ש בביאור על פסוק מים רבים בפ' תולדות שעל זה שאל רבי חנינא בן תרדיון מה אני לחיי העולם הבא דהיה מסתפק שמא הטבע שלו גורם שקידתו בתורה אף במס"נ כו' [במסירות נפש]

And see what is written in the explanation on the verse "Many waters," in Parshas Toldos, that about this Rabbi Chanina ben Tradyon asked, "What [is to become of] me in the life of the World to Come?"; for he was in doubt whether perhaps his nature caused his diligence in Torah, even with self-sacrifice (mesirus nefesh), etc.;

ואם כן עדיין מסופק אם שינה טבעו לגמרי להיות בבחינת עובד אלקים דשמא הוא עדיין בחינת אשר לא עבדו אף שהיה צדיק גמור.

and if so, it was still in doubt whether he had changed his nature completely, to be on the level of "one who serves Elokim"; for perhaps he was still on the level of "one who has not served Him," even though he was completely righteous.

24 והנה אלקים גימטריא הטבע היינו כי שמש ומגן הוי"ה אלקים ששם אלקים הוא מגן ונרתק המסתיר על גילוי שם הוי' ומזה נמשך מה שעולם כמנהגו נוהג שבחי' זו נקרא הטבע.

Now, Elokim is equal in gematria to hateva (nature). That is, "For a sun and a shield is Havayah Elokim": the Name Elokim is a shield and sheath that conceals the revelation of the Name Havayah; and from this comes about that "the world follows its custom," and this level is called nature.

אף שהוא באמת הכל משם הוי' המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית רק שנמשך ע"י מגן ונרתק המכסה ומסתיר ועיין מענין הטבע בשו"ת חי"צ [בשאלות ותשובות] [חכם צבי] סי' י"ח קרוב למ"ש.

Even though in truth it is all from the Name Havayah, "who in His goodness renews each day, continually, the work of creation," it is only that it is drawn forth through a shield and sheath that covers and conceals. And see about the matter of nature in the Responsa of the Chacham Tzvi, section 18, [which is] close to what is written [here].

לכן ע"י שהאדם הוא עוסק בעבודת הש"י [השם יתברך] יותר מטבעו ומשנה טבעו נקרא עובד אלקים היינו שלא יהיה הסתר הנרתק

Therefore, when a person engages in the service of G-d, blessed be He, beyond his nature, and changes his nature, he is called "one who serves Elokim," that is, so that there will not be the concealment of the sheath;

לכן ע"י"ז זוכה למ"ש אח"כ וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא שהוא ענין מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] הקב"ה מוציא חמה מנרתקה (בפ"ק [בפרק קמא] דע"ז [דעבודה זרה] דף ד' ע"א).

therefore, through this he merits what is written afterwards, "And for you who fear My Name a sun of righteousness shall shine, and healing," which is the matter of the saying of our Sages, of blessed memory, "The Holy One, blessed be He, takes the sun out of its sheath" (in the first chapter of Avodah Zarah, folio 4a).

ועיין מזה ברבות ויצא פע"ח ובפ' בא פט"ו משפטים פל"א (דקמ"ט ע"א). ובזח"א [ובזהר חלק א] מקץ (דר"ג ע"ב) ובפרשה אמרו (דפ"ח ע"א).

And see about this in Midrash Rabbah, Vayetzei, section 78; and in Parshas Bo, section 15; Mishpatim, section 31 (folio 149a). And in the Zohar, Part I, Mikeitz (folio 203b), and in Parshas Emor (folio 88a).

וזהו ענין אינו דומה שונה פרקו מאה פעמים כו' וכמ"ש בסש"ב [בספר של בינונים] שע"י זו האחד היתירה על מאה מהפך טבעו והרגלו כו'.

And this is the meaning of "There is no comparison between one who reviews his chapter one hundred times," etc.; and as is written in Sefer Shel Beinonim, that through this one [time] beyond one hundred he transforms his nature and habit, etc.

ועיין במהרש"א [במהרש"א] בח"א [בחידושי אגדות] שם שפי' דמספר מאה זהו מגיע עד נר"נ [נפש רוח נשמה] שהם בסוד יחידות עשירות מאות וזהו ענין מאה ברכות.

And see the Maharsha in Chiddushei Aggados there, who explains that the number one hundred reaches up to nefesh, ruach and neshamah, which are in the mystery of units, tens [and] hundreds; and this is the meaning of the hundred blessings.

אבל השונה פעם אחת יותר מזה הוא חלק אלוה ממעל כו' ע"ש. ובשל"ה [ובשני לוחות הברית] במסכת שבועות שלו (דקפ"ב ע"א) כ' [כתב]

But one who reviews one time more than this is "a part of G-d above," etc.; see there. And the Shelah, in his tractate Shavuos (folio 182a), wrote

כי החכמה מאין תמצא מאין הוא מספר מאה ואחד כו'. והנה פי' מאין ידוע שהוא בחינת שלמעלה מהחכמה.

that [in] "And Chochmah (wisdom) shall be found me'ayin," me'ayin is the number one hundred and one, etc. Now, the meaning of me'ayin is known: it is the level that is above Chochmah.

וזהו הנמשך ע"י שעובד אלקים ומשנה טבעו שהוא ביטול היש ומשנה מבחינת יש לאין ועי"ז ממשיך מבחי' אין תמצא.

And this is what is drawn forth through one's serving Elokim and changing his nature, which is the nullification (bittul) of the yesh ("something"), changing from the level of yesh to ayin ("nothing"); and through this he draws down from the level of "from ayin shall it be found."

והנה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] פ"ק דקדושין [פרק קמא] (ד"ל ע"ב) ע"פ ושמתם סם תם נמשלה התורה לסם חיים. ועזח"ג [ועיין זהר חלק ג'] ר"פ חקת (דקע"ט סע"ב [סוף עמוד ב]) מענין סמא דחיי.

Now, our Sages, of blessed memory, said in the first chapter of Kiddushin (folio 30b), on the verse "And you shall place (vesamtem)": sam tam ("a perfect elixir"), "the Torah is likened to an elixir of life (sam chayim)." And see the Zohar, Part III, at the beginning of Parshas Chukas (folio 179, end of side b), on the matter of the "elixir of life" (samma dechayei).

והי"ע [וזהו ענין] רפואה כמ"ש ולכל בשרו מרפא. והנה בזח" ב תרומה (קכ"ז ע"ב) סמ"ך מ"ם כו' רזא דאינון מאה ברכאן כו'

And this is the matter of healing, as it is written, "and healing to all his flesh." Now, in the Zohar, Part II, Terumah (127b): "samech, mem," etc., "the mystery of the hundred blessings," etc.;

ובמק"מ [ובמקדש מלך] ובהרמ"ז [ובהרב משה זכות] שם דבחי' מ"ם זהו תבונה ובחינת סמ"ך זהו בינה עילאה המקבלת מששה ספירות ראשונות דחכמה כו' והוא ב' בחינות דעולם הנשמות דהיינו ג"ע [גן עדן] ועולם התחייה.

and in the Mikdash Melech and the Ramaz there: that the level of mem is Tevunah, and the level of samech is the supernal Binah (understanding), which receives from the first six Sefiros of Chochmah, etc.; and these are the two levels of the World of Souls, namely, Gan Eden and the World of the Resurrection.

ואפ"ל [ואפשר לומר] שזהו ענין מ"ס [מוחא סתימאה] וסמ"ך שבלולות בנס היו עומדים כו' וזהו ענין סם חיים בחי' הנ"ל דמאה ברכות שהם סמ"ך ומ"ם כו'

And it may be said that this is the matter of the closed mem (mem setumah) and the samech of the Tablets, which "stood by a miracle," etc. And this is the meaning of sam chayim: the level mentioned above of the hundred blessings, which are samech and mem, etc.

ומבואר במ"א ע"פ מאמר הזח"א [הזהר חלק א] פ' חיי (קכ"ג א') בענין חיי שרה מאה שנה ששרש מאה ברכות הוא המשכות מבחי' א"א דהיינו מבחי' סוכ"ע.

And it is explained elsewhere, on the passage of the Zohar, Part I, Parshas Chayei [Sarah] (123a), on the matter of "The life of Sarah was one hundred years," that the root of the hundred blessings is drawings-down from the level of Arich Anpin, that is, from the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin).

אך ע"י שעובד אלקים ומשנה טבעו להיות שונה פרקו מאה פעמים ואחד ממשיך עוד מבחי' שלמעלה מבחי' סוכ"ע שהוא בחי' חד ולא בחושבן כו' וכנ"ל בענין הקדוש הראשון ועמ"ש ע"פ ואתה מרבבות קדש.

But through one's serving Elokim and changing his nature, to be one who reviews his chapter one hundred and one times, he draws down further from the level that is above the level of the light that encompasses all worlds, which is the level of "One, but not in number," etc., as mentioned above regarding the first "Holy." And see what is written on the verse "And He came from the holy myriads."

25 ואפשר שזהו פי' סם חיים. וזהו ואותו תעבודו פי' ואותו ע"ד אות היא ברבבה שלו שהוא בחי' חד ולא בחושבן.

And possibly this is the meaning of sam chayim (elixir of life). And this is "and Him (ve'oso) shall you serve": the meaning of ve'oso is along the lines of "He is a sign (os) among His myriad," which is the level of "One, but not in number,"

והיינו על ידי תעבודו בבחי' עובד אלקים. ועמ"ש בפ' ויצא בד"ה ושבתי בשלום כו' והיה הוי"ה לי לאלקים.

and this is through "shall you serve," on the level of "one who serves Elokim." And see what is written in Parshas Vayetzei, in the discourse beginning "And I return in peace," etc., "then Havayah will be Elokim to me."

26 ועפ"ז יי"ל [יש לומר] [ועל פי זה] שזהו ההפרש בין בחי' ואותו תעבודו לבחי' ד' מדרגות הראשונות כי ד' בחי' תלכו תיראו תשמרו תשמעו יי"ל [יש לומר] שהן נגד ד' אותיות הוי"ה. כי תלכו תיראו זהו רצוא ושוב שהוא בחי' י"ה שהן אהוי"ר [אהבה ויראה].

And according to this, it may be said that this is the difference between the level of "and Him shall you serve" and the level of the first four levels: for the four levels "shall you walk," "shall you fear," "shall you keep," "shall you listen" may be said to correspond to the four letters of [the Name] Havayah. For "shall you walk" [and] "shall you fear" are running and returning (ratzo vashov), which is the level of yud-hei, which are love and awe.

27 ואח"כ תשמרו תשמעו תורה ומצות זהו ענין ו"ה וכמ"ש ע"פ וכל בניך למודי הוי"ה וזהו בבחי'

And afterwards, "shall you keep" [and] "shall you listen," Torah and mitzvos, are the matter of vav-hei, as is written on the verse "And all your children shall be taught by Havayah." And this is on the level

ומדרגת ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע שעל זה נאמר וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה כו' גילוי שמש הוי'. שלא יהיה מסתיר הנרתק ומגן כו'.

and degree of "Then you shall again discern between the righteous and the wicked," about which it is said, "And for you who fear My Name a sun of righteousness shall shine," etc.: the revelation of the "sun" of Havayah, so that the sheath and shield will not conceal, etc.

אך בחי' ואותו תעבודו שזהו למעלה מבחי' צדיק כנ"ל זהו כענין עד יעבור עמך הוי' למעלה מבחי' שם הוי' ואפשר שע"ז רומז קוצו של יו"ד דשם הוי' וע"ש בד"ה ולא אבה בפ' כי תצא.

But the level of "and Him shall you serve," which is above the level of a tzaddik (righteous person), as mentioned above, is like the matter of "Until Your people pass over, Havayah": above the level of the Name Havayah. And possibly this is alluded to by the tip of the yud of the Name Havayah. And see there, in the discourse beginning "But [He] would not," in Parshas Teitzei,

וסד"ה קדש ישראל בעניין ד' הידות כו' והחמישית כו'. וזהו הבחי' החמישית ואותו תעבודו וע"ז ובו תדבקון כו'

and at the end of the discourse beginning "Israel is holy," on the matter of the four portions, etc., and the fifth, etc. And this is the fifth level, "and Him shall you serve," and through this, "and to Him shall you cleave," etc.

והוא בחי' פנימית הכתר ע"ד שפי' בזח"ג [בזהר חלק ג] פ' אחרי (דס"ו ע"ב) בענין בי נשבעתי ובפ' נשא (דק"ל ע"א)

And this is the level of the inner dimension (pnimiyus) of Keser (the Crown), along the lines of what is explained in the Zohar, Part III, Parshas Acharei (folio 66b), on the matter of "By Myself I have sworn," and in Parshas Naso (folio 130a).

וע' בע"ח [בעץ חיים] שמ"א פ"ג [פרק ג'] שיש ה' בחי' נרנח"י [נפש רוח נשמה חיה יחידה] ובתוך הבחינה החמשית שהוא יחידה מלובש הבחי' תחתונה דאור א"ס כו' וזהו ענין הב' כתרים כו'

And see Etz Chaim, Sha'ar 41, chapter 3, that there are five levels, nefesh, ruach, neshamah, chayah and yechidah, and within the fifth level, which is yechidah, is enclothed the lowest level of the Infinite Light (Or Ein Sof), etc. And this is the matter of the two crowns, etc.,

כנ"ל ועי"ז והיה הוי' לי לאלקים שמה שעתה הוא שם הוי' יהיה בחינת אלקים לגבי גילוי זה והיינו ע"י שהוא בבחי' עבד עובד אלקים

as mentioned above. And through this, "Havayah will be Elokim to me": what is now the Name Havayah will be the level of Elokim relative to this revelation. And this is through his being on the level of a servant, "one who serves Elokim";

והיינו שעבודתו הוא שיהיה בחי' והיה הוי' לי לאלקים כו' ואפ"ל [ואפשר לומר] שזהו פי' המדרש תלים שהביא הבחיי פ' בשלח ע"פ עזי וזמרת יה

that is, his service is that there should be the level of "Havayah will be Elokim to me," etc. And it may be said that this is the meaning of the Midrash Tehillim which Rabbeinu Bachya cites in Parshas Beshalach, on the verse "My strength and song is Yah":

אבל לעוה"ב [לעולם הבא] בשש אותיות שנאמר כי ביה הוי' צור עולמים כו' (ועיין זח"ב [זהר חלק ב'] תרומה קס"ה ב')

"But in the World to Come, with six letters, as it says, 'For in Yah, Havayah, is the Rock of worlds,'" etc. (And see the Zohar, Part II, Terumah, 165b.)

והיינו ע"י ששה מדרגות שפרט כאן תלכו תיראו תשמרו תשמעו תעבודו תדבקון והש"ך [והשפתי כהן] כאן פי' ששה דברים שבפסוק זה תלכו עד תדבקון הם כנגד ששה תיבות שבפסוק שמע ישראל.

And this is through the six levels that it enumerates here: "shall you walk," "shall you fear," "shall you keep," "shall you listen," "shall you serve," "shall you cleave." And the Shach (Siftei Kohen) here explains that the six things in this verse, from "shall you walk" to "shall you cleave," correspond to the six words of the verse "Hear, O Israel."

ועיין בפע"ח [בפרי עץ חיים] שער ק"ש [קריאת שמע] שעהמ"ט [שעל המטה] ר"פ י"א בענין רומח ואפשר לכוון הששה תיבות דפסוק שמע עם ששה בחינות הנ"ל.

And see Pri Etz Chaim, Sha'ar Krias Shema She'al HaMitah (the Gate of the Bedtime Shema), beginning of chapter 11, on the matter of romach ("spear"). And it is possible to align the six words of the verse Shema with the six levels mentioned above.

כי שמע היינו שם ע' וכמש"ל [וכמה שכתוב לעיל] בפ' ואתחנן בד"ה שמע ישראל ע"ש וא"כ זהו בחי' ומדרגת אחרי ה' אלקיכם

For Shema is shem ayin (the Name of seventy), as is written above in Parshas Va'eschanan, in the discourse beginning "Hear, O Israel"; see there. And if so, this is the level and degree of "After Havayah your G-d

תלכו ותיבת ישראל זהו ענין ואותו תיראו כמ"ש ברבות פ' ויחי פצ"ח שמעו אל ישראל שבשמים אביכם וכן איתא בפרקי דר"א [דרבי אליעזר] שהקב"ה נקרא ישראל.

shall you walk." And the word "Israel" is the matter of "and Him shall you fear," as is written in Midrash Rabbah, Parshas Vayechi, section 98: "Listen to Israel in heaven, your Father"; and so it is found in Pirkei deRabbi Eliezer, that the Holy One, blessed be He, is called Israel.

28 והיינו בחי' כי שרית עם אליקם שמשתרר ומושל על שם אלקים. ואח"כ תיבות הוי' אלקינו זהו ענין ההמשכה שע"י תורה ומצות.

And this is the level of "For you have striven with Elokim," that one rules and has dominion over the Name Elokim. And afterwards, the words "Havayah our G-d" are the matter of the drawing-down that comes through Torah and mitzvos.

וזהו ענין תשמרו תשמעו. ועמ"ש גבי ציון במשפט תפדה בענין שבחי ירושלים את הוי' הללי אלקיך ציון בד"ה ברבות פ' עקב. .

And this is the matter of "shall you keep" [and] "shall you listen." And see what is written regarding "Zion shall be redeemed with justice," on the matter of "Praise Havayah, O Jerusalem; praise your G-d, O Zion," in the discourse beginning "In Midrash Rabbah, Parshas Eikev."

29 ואח"כ הוי' אחד זהו ענין ואותו תעבודו כו' כי הנה מבואר בביאור ע"פ חקת התורה בענין ב' שמות הוי' בפסוק אחד שהשם הא' באצילות יו"ד חכמה ה' בינה כו'

And afterwards, "Havayah is One" is the matter of "and Him shall you serve," etc. For it is explained in the explanation on the verse "The statute of the Torah," on the matter of two Names Havayah in one verse, that the first Name is in the World of Atzilus (Emanation): yud is Chochmah (wisdom), hei is Binah (understanding), etc.;

והשם השני הוא למעלה מאצילות ועד"ז י"ל [יש לומר] גם כאן דפי' הוי' אלקינו היינו המשכת אור א"ס המלובש בע"ס [בעשר ספירות] דרמ"ח פקודין

and the second Name is above Atzilus. And in the same way it may be said here too: the meaning of "Havayah our G-d" is the drawing-down of the Infinite Light (Or Ein Sof) that is enclothed in the Ten Sefiros, [as in] "the 248 commandments

אינון רמ"ח אברים דמלכא ואח"כ בחי' הוי' אחד בחינה שלמעלה מאצילות אנת הוא חד ולא בחושבן כו' וזהו ע"י ואותו תעבודו ובו תדבקון לשנות טבעו

are the 248 limbs of the King." And afterwards, the level of "Havayah is One" is a level that is above Atzilus, "You are One, but not in number," etc. And this is through "and Him shall you serve" and "to Him shall you cleave," changing one's nature.

וזהו ענין למס"נ באחד [למסירות נפש] וברבות פ' ואתחנן אמרו דפסוק שמע ישראל הוא קבלת השני דברות אנכי ולא יהיה לך ששמעו מפי הקב"ה והיינו

And this is the matter of [giving oneself] to self-sacrifice (mesirus nefesh) in [the word] "One." And in Midrash Rabbah, Parshas Va'eschanan, they said that the verse "Hear, O Israel" is the acceptance of the two Utterances "I am" and "You shall not have," which they heard from the mouth of the Holy One, blessed be He. That is,

כי הוי' אלהינו הוא קבלת הדבור אנכי הוי' אלקיך והוי' אחד הוא קבלת דבור ולא יהיה לך וכ"ה בשל"ה [בשני לוחות הברית] במסכת תמיד שלו (דרנ"ב סע"ב [סוף עמוד ב]) בשם הרמב"ן [הרבי משה בן נחמן] שהובא ברד"א [באבודרהם] גבי ק"ש [קריאת שמע]

"Havayah our G-d" is the acceptance of the Utterance "I am Havayah your G-d," and "Havayah is One" is the acceptance of the Utterance "You shall not have." And so it is in the Shelah, in his tractate Tamid (folio 252, end of side b), in the name of the Ramban, which is cited in the Abudraham regarding the recital of Shema.

והנה דבור אנכי כולל כל רמ"ח מ"ע [מצות עשה] ודבור לא יהיה לך כולל כל שס"ה ל"ת [לא תעשה].

Now, the Utterance "I am" includes all 248 positive commandments, and the Utterance "You shall not have" includes all 365 prohibitions.

ומבואר במ"א דבחי' ל"ת [לא תעשה] זהו ענין אתכפיא וביטול יותר ממ"ע [ממצות עשה] ולכן ע"י ל"ת [לא תעשה] ממשיכים בחינה גבוה יותר ועמ"ש מזה בד"ה ולא אבה הוי' אלקיך לשמוע אל בלעם לכן עד"ז ג"כ א"ש [אתי שפיר] ענין הנזכר:

And it is explained elsewhere that the level of prohibitions is the matter of subduing (iskafya) and self-nullification more than the positive commandments; and therefore through the prohibitions a higher level is drawn down. And see what is written about this in the discourse beginning "But Havayah your G-d would not listen to Bilam." Therefore, along these lines, the matter mentioned [above] is also well understood.

LIKKUTEI TORAH · PARSHAS RE'EH · MAAMAR 4

כי תשמע בקול ה' אלקיך לשמור את כל...

When you hearken to the voice of Havayah your G-d

1 כי תשמע בקול ה' אלקיך לשמור את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעות הישר בעיני ה' אלקיך.

"When you hearken to the voice of Havayah your G-d, to keep all His commandments which I command you today, to do what is right in the eyes of Havayah your G-d."

הנה כתיב עין ה' אל יראיו וכתיב עיני ה' אל צדיקים. והענין יובן כי הנה התורה נקראת מפתחות הפנימיות והיראה נקרא מפתחות החיצוניות.

Now, it is written, "The eye of Havayah is toward those who fear Him," and it is written, "The eyes of Havayah are toward the righteous." The matter will be understood [as follows]: the Torah is called "the inner keys," and awe is called "the outer keys."

2 ואמרו כל מי שיש בו תורה ואין בו יראת שמים דומה לגזבר שמסרו לידו מפתחות הפנימיות ומפתחות החיצוניות לא מסרו לידו כו'.

And [the Sages] said: Whoever has Torah but has no fear of Heaven is like a treasurer into whose hands they gave the inner keys, but the outer keys they did not give into his hands, etc.

וביאור ענין זה הנה נודע ענין המצות דרמ"ח פיקודין אינון רמ"ח אברין דמלכא. שכמו שהאברים ממשיכים החיות של הנפש.

The explanation of this matter: it is known, concerning the mitzvos, that "the 248 commandments are the 248 limbs of the King." For just as the limbs draw the life-force of the soul,

כך המצות ממשיכים חיי עולם הבא לצדיקים שיושבין ונהנין מזיו השכינה שהנאתם ותענוגם על ה' אור א"ס ב"ה שאין לו סוף כו'

so the mitzvos draw down the life of the World to Come for the righteous, who "sit and enjoy the radiance of the Shechinah." For their enjoyment and delight in G-d, the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, who has no end, etc.,

ואין ערוך אליו ית' כלל אין זה אלא זיו והארה בעלמא להיות גילוי השגה בנשמות שהן בחי' נברא ומחודש יש מאין.

and to whom, may He be blessed, there is no comparison at all, this is nothing but a mere radiance and illumination, so that there be a revelation of comprehension in the souls, which are on the level of a created being, brought into being anew, something from nothing.

והגרם להמשכה זו הם המצות שהם הממשיכות הזיו הזה בגן עדן וזיו זה הוא זיו המצות עצמן וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] שכר מצוה מצוה (וכמ"ש הענין בסש"ב [בספר של בינונים] פל"ט)

And what brings about this drawing-down is the mitzvos: they draw this radiance down in Gan Eden, and this radiance is the radiance of the mitzvos themselves, as our Sages, of blessed memory, said, "The reward of a mitzvah is the mitzvah" (as the matter is explained in Sefer Shel Beinonim [Tanya], chapter 39).

וע"ז נאמר ויניחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה לעבדה במצות עשה כו' שע"י המצות עשה הוא עובד את הג"ע [הגן עדן] שממשיך בו את הזיו.

Of this it is said, "And He placed him in the Garden of Eden, to work it and to keep it": "to work it," through the positive commandments, etc.; for through the positive commandments one works Gan Eden, drawing the radiance down into it.

והנה לפי שיפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעוה"ז מכל חיי עוה"ב [עולם הבא] אי לזאת מכ"ש [מכל שכן] וק"ו [וקל וחומר]

Now, since "one hour of teshuvah and good deeds in this world is better than the whole life of the World to Come," therefore, all the more so and a fortiori,

שצריך להמשיך המשכת הזיו לעבודתו ית' בעוה"ז ומה גם שעוה"ז הוא דומה לפרוזדור בפני עוה"ב [עולם הבא] שדומה לטרקלין והתקן עצמך בפרוזדור כו'

one must draw the flow of the radiance into the service of Him, may He be blessed, in this world. And all the more so since "this world is like a corridor before the World to Come," which is like a banquet hall, and "prepare yourself in the corridor," etc.

אלא שבעוה"ז אינו בבחי' נהנה מהשגה ותענוג נפלא כבעולם הבא דשכר מצוה בהאי עלמא ליכא רק בבחי' באמונתו יחיה יחיה ממש כמ"ש במ"א (ע"פ וידעת היום כו').

Only, in this world it is not at the level of enjoying comprehension and wondrous delight, as in the World to Come, for "there is no reward for a mitzvah in this world"; it is only at the level of "by his faith he shall live," "shall live" literally, as is explained elsewhere (on the verse "And you shall know this day," etc.).

והנה העוה"ב [העולם הבא] שהוא משכן הנשמות בלא גופין מתגלה בחי' הזיו מן המצות בבחי' גילוי. אבל בעוה"ז שהנשמה מתלבשת בגוף צריך לשית עצות בנפשו להיות המשכה זו בגילוי הנפש

Now, in the World to Come, which is the dwelling place of souls without bodies, the radiance from the mitzvos is revealed in an open manner. But in this world, where the soul is clothed in a body, one must "set counsels in his soul" so that this drawing-down be revealed in the soul.

והיינו ע"י שיתבונן איך שהוא ית' ממלא כל עלמין אתה עשית את השמים ושמי השמים כו'

That is, through contemplating how He, may He be blessed, fills all worlds (memalei kol almin): "You made the heavens and the heavens of the heavens," etc.;

יוצר משרתים ואשר משרתיו כולם עומדים ביראה ומשמיעים בקול כו' והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול כו'.

"Who forms ministering [angels], and whose ministers all stand in awe and proclaim aloud," etc.; "and the Ofanim and the holy Chayos, with a great noise," etc.

3 ומזה תפול על האדם ג"כ אימה ויראה והיא בחי' מפתחות החיצוניות שיראה זו לקוחה מבחינת חיצוניות היא בחינת זיו והארה בעלמא להיות התהוות העולמות וכל צבא מעלה שבהם וע"י נמשכה בחינת היראה וכמ"ש

From this, dread and awe will fall upon the person as well. This is the level of the outer keys, for this awe is taken from the level of the outer dimension (chitzoniyus), which is the level of a mere radiance and illumination, for the coming into being of the worlds and all the host on high within them; and through it the quality of awe is drawn down, as it is written,

כי אראה שמיך מעשה אצבעותיך כו' שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה כו' ברוך שאמר והיה העולם שמה שברוך נלקח ממה שאמר והיה העולם שאין זה

"When I behold Your heavens, the work of Your fingers," etc.; "Lift up your eyes on high and see: who created these?" etc.; "Blessed is He who spoke, and the world came into being": that is, "Blessed" is derived from "who spoke, and the world came into being," for this is nothing

אלא זיו כו' ועמש"ל [ועיין מה שכתוב לעיל] ע"פ אחרי ה' אלקיכם תלכו. אבל העיקר הוא מפתחות הפנימיות בחי' מפתח לפתוח בגילוי בחי' פנימיות.

but a radiance, etc. And see what is written above on the verse "After Havayah your G-d shall you walk." But the main thing is the inner keys: the level of a key, to open up and reveal the level of the inner dimension (pnimiyus).

דהיינו גילוי אור א"ס ב"ה ממש שאינו בגדר עלמין כלל וכמ"ש אתה הוא ה' לבדך ממש

That is, the revelation of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, itself, which is not within the bounds of worlds at all, as it is written, "You are Havayah, alone": truly alone,

כמו קודם שנברא העולם שהיה הוא לבדו ית' ואני ה' לא שניתי וגו' והיינו משום דכולא קמיה כלא וכאין ממש חשיבא.

just as before the world was created, when He, may He be blessed, was alone; and "I, Havayah, have not changed," etc. And this is because "all before Him is considered as nothing," and as truly naught.

כי הנה כתיב כי ביה ה' צור עולמים ביו"ד נברא העוה"ב [העולם הבא] ובה' נברא העוה"ז שהן

For it is written, "For with Yah, Havayah is the Rock of the worlds": with the yud the World to Come was created, and with the hei this world was created. These are

כמו אותיות היו"ד וההי"א במחשבתו של אדם שבטילות לגבי כללות מחשבתו ושכלו ומכ"ש [ומכל שכן] לגבי מהותו ועצמותו כן ויותר מכן בטילות כל בחי' העוה"ז והעוה"ב [והעולם הבא] לגבי אור א"ס ב"ה בעצמו ובכבודו ואין עולות בשם עולמות כלל

like the letters yud and hei in a person's thought, which are nullified relative to his thought and intellect as a whole, and all the more so relative to his being and essence. So, and even more so, are all the levels of this world and the World to Come nullified relative to the Infinite Light, blessed be He, in His very Self and Glory, and they are not reckoned under the name "worlds" at all,

שהם כאין ואפס ממש והיה כלא היה רק לשכך את האזן ע"ד משל גשמי איתא בכתבי האריזי"ל [האר"י זכרונו לברכה] שהוא כדמיון טפה אחת בים אוקיינוס כו' ולכן גם עתה הוא לבדו יתברך.

for they are as truly naught and nothing, and as if they had never been. Only, to soothe the ear by way of a physical analogy, it is found in the writings of the Arizal, of blessed memory, that it is like a single drop in the ocean, etc. Therefore, now too, He is alone, may He be blessed.

4 ואותו אנו מבקשים שיהיה בגילוי הנפש וכמ"ש ואהבת את הוי' אלהיך. פי' ואהבת מלשון אבה שהוא לשון חפץ ורצון שיהיה רצון הנפש שיהיה הוי' אלהיך בגילוי לנוכח.

And it is He whom we ask to be revealed in the soul, as it is written, "And you shall love Havayah your G-d." The meaning: "ve'ahavta" (and you shall love) is from the word "avah," which denotes desire and will: that it be the soul's will that Havayah your G-d be revealed, present before [you].

וכמ"ש בזוהר ע"פ ויקחו לי תרומה כי לי פי' אותי כו' דהיינו שיהיה גילוי אור א"ס ב"ה ממש על נפשו להיות ביטול הנפש אליו יתי' בכל לבבך וגו'

As is written in the Zohar on the verse "That they take for Me an offering": that "for Me" (li) means "Me" (osi), etc. That is, that there be a revelation of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, itself, upon one's soul, so that there be self-nullification (bittul) of the soul toward Him, may He be blessed, "with all your heart," etc.

והיינו ע"י התורה והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום אנכי ממש (ועמ"ש בביאור ע"פ וארשתישך לי) ולא בחי' שם בלבד שהוא בחי' זיו והארה

(And see what is written in the explanation on the verse "And I will betroth you to Me.") And this is through the Torah: "And these words, which I command you today, shall be": "I" (Anochi) literally, and not the level of a name alone, which is the level of radiance and illumination,

אלא עצמותו ומהותו כביכול מתגלה ע"י התורה כי התורה נקראת קול הקל קול יעקב כמו שהקול הוא ממשיך מהלב אל הדיבור והוא המחבר רוחניות עם גשמיות.

but His Essence and Being, as it were, is revealed through the Torah. For the Torah is called "voice": "The voice is the voice of Jacob." Just as the voice draws from the heart to speech, and it is what joins spirituality with physicality,

כך התורה היא המשכת גילוי בחי' פנימיות שהוא אור א"ס ב"ה ממש להתלבש בגשמיות התורה ומצותיה הכתובים בה.

so the Torah is the drawing-down of the revelation of the inner level, which is the Infinite Light, blessed be He, itself, to be clothed in the physicality of the Torah and of its mitzvos written in it.

5 ולכן נק' קורא בתורה כאדם הקורא את חבירו שיבא אצלו כי כל התורה שמותיו של הקב"ה.

Therefore it is called "reading (korei) in the Torah," like a person who calls (korei) his friend to come to him; for the whole Torah is the Names of the Holy One, blessed be He.

פי' כמו שע"י שם האדם קורין עצמותו ומהותו. כך ע"י התורה קוראין וממשיכין עצמות אור א"ס ב"ה

That is: just as through a person's name one calls his essence and being, so through the Torah one calls and draws down the essence of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He,

כי היא שמו ית' שהיא חכמתו ורצונו ית' שאינו מובן ומושג בשכל אנושי שעל פי

for it is His Name, may He be blessed, being His wisdom and will, may He be blessed, which is not understood or grasped by human intellect; for according to

שכל אנושי לא היה הדין נותן כך כמ"ש בתורה אלא שכך עלה ברצונו ית' וכך חייבה חכמתו ית' שהוא למעלה משכל והשגת הנבראים.

human intellect, reason would not have dictated [that it be] as is written in the Torah; rather, so it arose in His will, may He be blessed, and so His wisdom, may He be blessed, required, which is above the intellect and comprehension of created beings.

6 ולכך נקראת בבחי' שמו שבה ועל ידה יקראוהו להמשיך גילוי אור א"ס ב"ה ממש פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון שנמשך רצון

Therefore it is called the level of "His Name," for with it and through it "they call Him," to draw down the revelation of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, itself. "You open Your hand and satisfy every living thing [with] will": that there is drawn the Will

העליון לכל חי ורחמיו על כל מעשיו ארך אפים וגדל חסד להיות קרוב לכל קוראיו ולכל אשר יקראוהו דייקא אותו בעצמו ולא בחי' שם כו':

of the Most High to every living thing; and "His mercies are upon all His works," "slow to anger and great in kindness," to be "near to all who call upon Him, to all who call Him": precisely "Him," Himself, and not the level of a name, etc.

7 ב וזהו כי תשמע בקול ה' אלהיך דכתיב בקול ולא לקול וכמ"ש ויאמר אם שמוע תשמע לקול ה' אלהיך כו'

2. And this is [the meaning of] "When you hearken to the voice (bekol) of Havayah your G-d": for it is written "bekol" [in the voice] and not "lekol" [to the voice], as it is written, "And He said: If you will diligently hearken to the voice (lekol) of Havayah your G-d," etc.

קול היינו המשכה מההעלם אל הגילוי ולקול פי' השמיעה וההבנה להמשכה זו והיינו לבחינת ההמשכה עצמה שהיא בחינת חיצוניות.

"Voice" is a drawing-forth from concealment into revelation; and "lekol" means hearing and understanding [directed] to this drawing-forth, that is, to the drawing-forth itself, which is the level of the outer dimension (chitzoniyus).

אבל בקול היינו בפנימית הקול כי תשמע שתהיה השמיעה בבחי' פנימית ההמשכה מה שנמשך מההעלם

But "bekol" means in the inner dimension (pnimiyus) of the voice: "when you hearken," that the hearing be at the level of the inner dimension of the drawing-forth, that which is drawn forth from the concealment,

דהיינו בחינת אור א"ס ב"ה שיומשך גילוי זה על נפשו להיות בבחינת ביטול וזהו שאמרו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] ברבות ר"פ

that is, the level of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He: that this revelation be drawn upon one's soul, so that it be in a state of self-nullification (bittul). And this is what our Sages, of blessed memory, said in [Midrash] Rabbah at the beginning of Parshas

כי תבא ע"פ אשרי אדם שומע לי אשרי לאדם בשעה ששמועותיו לי כ'ו (ועיין בזהר בהעלותך)

Ki Savo, on the verse "Fortunate is the man who listens to Me": fortunate is the man at the time when his hearings are for Me, etc. (And see in the Zohar, Beha'aloscha)

נשמתא דאמרן דא תפארת ישראל דאיהי אורייתא ממש ונודע דתפארת נקרא קול הקל (דף קנ"ב ע"א) קול יעקב כו'.

(folio 152a): "The soul of which we spoke: this is Tiferes Yisrael, which is the Torah itself." And it is known that Tiferes is called "voice": "The voice is the voice of Jacob," etc.

וא"כ מה שמלובש בפנימיות הקול זהו מש"ש [מה שכתוב שם] בזוהר ונשמתא לנשמתא דא הוא ע"ק [עתיקא קדישא] כו' ועמ"ש בד"ה שימני כחותם

If so, what is clothed in the inner dimension of the voice is what is written there in the Zohar: "And the soul of the soul: this is Atika Kadisha," etc. And see what is written in the discourse beginning "Set me as a seal,"

כי יש תורה ויש תורה כו' נקרא קורא בתורה כו' ע"ש והוא ענין מש"כ [מה שכתוב] ולכן נקרא קורא בתורה כו' וזהו כי תשמע בקול כו'.

that there is Torah and there is Torah, etc., [and that it] is called "reading in the Torah," etc.; see there. And this is the matter of what was written [above], "Therefore it is called 'reading in the Torah,'" etc. And this is "When you hearken to the voice (bekol)," etc.

אך צריך להיות כסדר המדרגות תחלה מפתחות החיצוניות ואח"כ מפתחות הפנימיות כי הנה יש חצר החיצונה וחצר הפנימית כמ"ש במגלת אסתר ותעמוד בחצר בית המלך הפנימית והמן בא לחצר בית המלך החיצונה.

But it must be in the order of the levels: first the outer keys, and afterwards the inner keys. For there is an outer courtyard and an inner courtyard, as it is written in the Megillah of Esther, "And she stood in the inner courtyard of the king's house," and "Haman had come into the outer courtyard of the king's house."

חצר החיצונה הוא בחי' פסוקי דזמרה שהם המדברים בשבח גדולת יוצר הכל והתפשטותו על כל הנבראים ואשר עשה את הנפלאות ואת הגדולות הללו את ה' מן השמים כו'

The outer courtyard is the level of Pesukei deZimrah (the Verses of Praise), which speak in praise of the greatness of the Former of all, and of His extending over all creatures, and of His having done the wonders and these great deeds: "Praise Havayah from the heavens," etc.;

אתה עשית את השמים כו' וכן ענין השירה שעל קריעת ים סוף התגלות הנס הנפלא בעולם הזה.

"You made the heavens," etc.; and so too the Song over the splitting of the Sea of Reeds, the revelation of the wondrous miracle in this world.

8 וחצר הפנימית הוא קריאת שמע וברכותיה. והמלך יושב על כסא מלכותו בבית המלכות הוא בחי' תפלת שמונה עשרה שהוא בחי' ביטול כו'

And the inner courtyard is the recital of the Shema and its blessings. And "the king was sitting on his royal throne in the royal house": this is the level of the prayer of Shemoneh Esreh, which is the level of self-nullification (bittul), etc.

ומשם ויושט המלך את שרביט הזהב הוא בחינת ומעלת הזהב דהיינו רשפי אש האהבה כו'

And from there, "the king extended the golden scepter": this is the level and the quality of gold, namely, "the flashes of fire" of love, etc.,

שהושיט והמשיך מבחינת בית לבחינת חצר הפנימית דהיינו שיהא גילוי אהבה זו גם בק"ש [בקריאת שמע] בקיום ואהבת כו'.

which he extended and drew from the level of "house" to the level of "inner courtyard"; that is, that this love be revealed also in the Shema, in the fulfillment of "And you shall love," etc.

וזהו אשרי תבחר ותקרב ישכון חצריך ב' חצרות חצר החיצונה וחצר הפנימית והדר נשבעה בטוב ביתך בחינת בית בתפלת שמונה עשרה שהוא בחינת ביטול כו'

And this is "Fortunate is the one You choose and bring near; he shall dwell in Your courtyards": two courtyards, the outer courtyard and the inner courtyard; and afterwards, "we shall be satisfied with the goodness of Your house": the level of "house," in the prayer of Shemoneh Esreh, which is the level of self-nullification, etc.

(ע' [עיין] בזוהר חיי שרה דף קכ"ט ע"ב מענין ישכון חצריך ועיין מ"ש ע"פ וארשתיך לי כו' בהפטרה דפרשת במדבר.

(See in the Zohar, Chayei Sarah, folio 129b, on the matter of "he shall dwell in Your courtyards"; and see what is written on the verse "And I will betroth you to Me," etc., in the haftarah of Parshas Bamidbar.

גם ע"פ ויקהל משה מענין שער החצר הפנימית כו' וע"פ ויושט המלך לאסתר כו' ומענין שמו"ע [שמונה עשרה] שנקי' בית ע"פ השמים כסאי כו' איזה בית כו')

Also on the verse "And Moshe assembled," on the matter of the gate of the inner courtyard, etc.; and on the verse "And the king extended to Esther," etc.; and on the matter of the Shemoneh Esreh being called "house," on the verse "The heavens are My throne," etc., "what house," etc.)

והנה המשכת ביטול זה להיות תקועה וקבועה בלב ונפש כל היום שלא יפסיקוהו ולא יטרידוהו מחשבות הזמן הטורדות כו'

Now, drawing down this self-nullification, so that it be fixed and established in the heart and soul all day, and the distracting thoughts of the times not interrupt it or disturb it, etc.,

היינו ע"י התורה שנאמר ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך כו' וזהו אשר יקראוהו באמת ואין אמת

is through the Torah, as it is said, "And you shall speak of them when you sit in your house and when you walk," etc. And this is "to all who call Him in truth," and "there is no truth

אלא תורה כו' כי שפת אמת דוקא תכון לעד כי האהבה המתגלה בתפלה לפי שהיא בזמן לכך חולפת ועוברת אחר התפלה.

but Torah," etc.; for specifically "the lip of truth shall be established forever." For the love that is revealed in prayer, since it is in time, therefore passes and goes away after the prayer.

אבל התורה היא למעלה מן הזמן אשר אנכי מצוך אנכי ממש הוא אור א"ס ב"ה הסובב כל עלמין

But the Torah is above time: "which I command you": "I" (Anochi) literally, which is the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, that encompasses all worlds (sovev kol almin);

ולכך נאמר בה היום כי כל מקום שנאמר היום פי' לעולם ולעולמי עולמים שאין לו ביטול והפסק:

and therefore "today" is said of it, for wherever "today" is said, it means forever and to all eternity, without cessation or interruption.

9 ג אך הנה יסוד התורה הוא מיוסד על מצות עשה ומצות לא תעשה הכתובים בה

3. However, the foundation of the Torah is founded on the positive commandments and the negative commandments written in it.

ולכך אין אור א"ס ב"ה שורה ומתגלה על פי התורה להיות קבוע בלב ונפש כ"א בקיום מצות עשה ומצות לא תעשה ובערת הרע כו'

Therefore the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, does not rest and become revealed through the Torah, so as to be fixed in the heart and soul, except through fulfilling the positive commandments and the negative commandments, and "you shall eradicate the evil," etc.

כי לא יגורך רע וטהור עינים מראות ברע וכמשל הבית שרוצה להכניס שם את המלך שצריך כיבוד וריחוץ שיהיה מנוקה מכל דבר מלוכלך שלא ימצא בו שום ניוול ואשפה כך

For "evil shall not dwell with You," and [You are] "of eyes too pure to look upon evil." It is like the analogy of a house into which one wishes to bring the king: it needs sweeping and washing, so that it be clean of anything soiled, and no unsightliness or refuse be found in it. So,

כדי שיהי' [שיהיה] הלב משכן ומכון להשראת גילוי אור א"ס בתוכו ובפנימיותו צריך לטהר את הלב מכל רע הן בסור מרע גמור באיסור כו' והן בכיבוש מדות רעות בנפש

in order that the heart be a dwelling and an abode for the indwelling of the revelation of the Infinite Light within it and in its inner depths, one must purify the heart of all evil: both by turning away from outright evil, in what is forbidden, etc., and by subduing bad traits in the soul,

כמו כעס כו' ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים כו' שקראם הכתוב בלשון זונים כמו זונה שאסורה לבעלה אחרי אשר הוטמאה וגו'.

such as anger, etc.; and "you shall not stray after your heart and after your eyes, after which you go astray (zonim)," etc. Scripture calls them by the term "zonim," like an unfaithful woman (zonah), who is forbidden to her husband "after she has been defiled," etc.

10 ולכן אמרו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] כל האומר אין לי אלא תורה אפילו תורה אין לו כי התורה בבחינה זו אשר אינה בטהרת הלב נקרא בחינת תרעא לדרתא שהיא למטה ממדרגת היראה כו'.

Therefore our Sages, of blessed memory, said, "Whoever says, 'I have only Torah,' does not have even Torah." For the Torah at this level, when it is not in purity of heart, is called the level of "a gate to the courtyard," which is below the level of awe, etc.

וזהו לשמור את כל מצותיו את פי' כמכו עם (כמו הולך את חכמים יחכם פי' עם חכמים)

And this is "to keep (es) all His commandments": "es" means "with" (as in "He who walks with (es) the wise will become wise," meaning with the wise);

דהיינו שעם המצות תהיה בחי' שמירה לבחינת המשכת אשר אנכי מצוך היום הנמשכת ע"י התורה להיות לה שמירה וקיום בלב בל תמוט עולם ועד.

that is, together with the mitzvos there is to be the aspect of safekeeping for the drawing-down of "which I command you today," which is drawn through the Torah, so that it have safekeeping and permanence in the heart, "never to be moved, forever and ever."

כי הנה במצות יש ב' בחינות כי המות הם רמ"ח אברין הממשיכים החיות של הנפש והבי'

For in the mitzvos there are two aspects: [one,] that the mitzvos are the 248 limbs, which draw the life-force of the soul; and the second,

שהם כלים לאור הנאחז ודולק שם שמבלעדי השמן והפתילה אין האור מאיר כלל וכן מבלעדי המנורה ישפך השמן ולא יומשך אחר הפתילה ויסתלק האור.

that they are vessels for the light that takes hold and burns there. For without the oil and the wick the light does not shine at all; and likewise, without the lamp the oil would spill and not be drawn after the wick, and the light would depart.

כך המצוה היא בחי' נר לאור התורה שאור א"ס ב"ה הנמשך ומתגלה בתורה אין לו קיום אמיתי כ"א ע"י המצות שהן בחי' שמירה וקיום

So the mitzvah is the level of a lamp for the light of the Torah: the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, that is drawn down and revealed in the Torah has no true permanence except through the mitzvos, which are the level of safekeeping and permanence

לאור התורה שיהא נשמר ומתקיים על ידן בקיום המצות במעשה בפועל ממש וע"ז נאמר והיה מעשה הצדקה שלום מעשה דוקא שצדקה היא כללות המצות.

for the light of the Torah, so that it be kept and endure through them, by fulfilling the mitzvos in actual deed. Of this it is said, "And the deed of charity shall be peace": specifically "the deed," for charity is the general and collective expression (klalus) of the mitzvos.

11 ולכן נקרא בשם מצוה סתם וכמ"ש בנחמיה והעמדנו עלינו מצות לתת שלישית השקל וגו' כי

Therefore it is called simply by the name "mitzvah," as it is written in Nehemiah, "And we laid upon ourselves commandments, to give a third of a shekel," etc. For

כמו שהצדקה היא השפעת והמשכת החיות להחיות רוח שפלים כך הוא קיום כל המצות כולם נקראים על שם צדקה וכתיב בצדקה תכונני.

just as charity is the bestowing and drawing-down of life-force, "to revive the spirit of the lowly," so is the fulfillment of all the mitzvos; they are all called by the name of charity. And it is written, "Through charity you shall be established (tikonani)."

פי' תכונני שע"י הצדקה תעשה מכון ומשכן להשראת אור א"ס ב"ה שאין לו קיום ומצב לעמוד על כנו אלא ע"י הצדקה שהוא בחי' כללות המצות שהן הן השומרים ומקיימים את האור.

The meaning of "tikonani" is that through charity you will become an abode (machon) and a dwelling for the indwelling of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, which has no permanence or footing to stand firmly in its place except through charity, which is the level of the general and collective expression of the mitzvos; for it is they that keep the light and make it endure.

12 ולכן אמרו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] כל האומר אין לי אלא תורה כו' שהפירוש הפשוט הוא שצריך שיעסוק בתורה ובגמילות חסדים ולא בתורה לבדה.

Therefore our Sages, of blessed memory, said, "Whoever says, 'I have only Torah,'" etc.; its plain meaning is that one must occupy oneself with Torah and with acts of kindness, and not with Torah alone.

והענין כי התורה לבדה הוא אור בלא כלי ואין לה קיום כ"א ע"י גמילות חסדים כללות המצות.

The point is that Torah alone is light without a vessel, and it has no permanence except through acts of kindness, the general and collective expression of the mitzvos.

(ועיין מ"ש ע"פ אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ג"כ שהשמירה היא ע"י המצות והיינו שע"י הכלים נשמר ומתקיים האור כו'.

(And see what is written on the verse "If you walk in My statutes and keep My commandments," that there too the keeping is through the mitzvos, that is, that through the vessels the light is kept and endures, etc.

אמנם לעיל ע"פ אחרי הוי' אלקיכם תלכו נתבאר שע"י התורה הוא השמירה לנר מצוה ולפ"ז [ולפי זה] היה אפשר לפרש כאן הפסוק כפשוטו

However, above, on the verse "After Havayah your G-d shall you walk," it was explained that the safekeeping of the "lamp of mitzvah" is through the Torah. Accordingly, one could have explained the verse here according to its plain sense:

כי תשמע בקול שהוא בחי' תורה שע"י"ז יומשך לשמור את כל מצותיו שהתורה היא השמירה לנר מצוה כו' וע' פנים לתורה וגם כי פי' השמירה הנזכר כאן ר"ל [רוצה לומר] שלא יסתלק האור לשרשו

"When you hearken to the voice," which is the level of Torah, so that through this it will be drawn "to keep all His commandments," for the Torah is the safekeeping of the lamp of mitzvah, etc. And there are seventy facets to the Torah. Also, the "keeping" mentioned here means that the light not withdraw to its source,

וזה הוא ע"י הכלים דוקא וכמשנ"ת [וכמו שנתבאר] בביאור ע"פ וקבל היהודים בפי' ענין נעשה ונשמע כו' ע"ש וע"פ והארץ הדום רגלי כו' ולעיל ר"ל [רוצה לומר] השמירה מבחי' עבירה מכבה מצוה דהיינו מיניקת החיצונים מהא"פ [מהאור פנימי] והכלי.

and this is specifically through the vessels, as was explained in the explanation on the verse "And the Jews accepted," on the meaning of "we will do and we will hear," etc.; see there; and on the verse "And the earth is My footstool," etc. While above, the keeping meant [keeping] from the level of "a sin extinguishes a mitzvah," that is, from the external forces' drawing nourishment from the inner light (or pnimi) and the vessel.

ושמירה זו הוא דייקא ע"י אורות מקיפים כו' ועיין מ"ש בפ' ואתחנן ע"פ וזאת המצוה כו' לשמור את כל חקותיו כו' ושמרת כו' ב' שמירות. ועיין מ"ש ע"פ תשמרו להקריב כו' שמור זו משנה כו').

And this keeping is specifically through encompassing lights (orot makifim), etc. And see what is written in Parshas Vaeschanan on the verse "And this is the commandment," etc., "to keep all His statutes," etc., "and you shall keep," etc.: two keepings. And see what is written on the verse "You shall keep, to offer," etc., "'Keep': this is Mishnah," etc.)

ובזה יובן מ"ש כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי כי אני ה' עושה חסד משפט וצדקה בארץ.

With this will be understood what is written, "But let him who glories glory in this: that he understands and knows Me, that I am Havayah who does kindness, justice and charity on the earth."

ולכאורה אינו מובן כי השכל וידוע אותי היינו להיות דעת אלהים אצלו ומאי מסיים כי אני ה' עושה חסד כו'.

At first glance this is not understood: "understands and knows Me" means having the knowledge of G-d; so why does it conclude, "that I am Havayah who does kindness," etc.?

אך עם הנ"ל יובן כי השכל וידוע אותי. פי' אותי ממש הוא אור א"ס ב"ה ממש עצמותו ומהותו כביכול המתגלה בתורה ועיין ברבות נשא ר"פ עשירי.

But with what was said above it will be understood: "understands and knows Me" means "Me" literally, which is the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, itself, His essence and being, as it were, which is revealed in the Torah. And see [Midrash] Rabbah, Naso, at the beginning of [chapter] ten.

אך אין זה קיום אמיתי כי"א ע"י עשיית חסד משפט וצדקה שהם בחי' כלים והטעם שהם דייקא בחי' כלים מפרש הכתוב

But this has no true permanence except through doing kindness, justice and charity, which are the level of vessels. And the reason why specifically they are the level of vessels, the verse explains:

כי באלה חפצתי כלומר שכך עלה ברצונו ית' להיות המצות דוקא בחי' כלים לגילוי אור א"ס ב"ה אשר אנכי מצוך היום שבבחי' היום לעשותם הוא גילוי אנכי ממש דהיינו מהותו ועצמותו כביכול

"for in these I delight"; that is, so it arose in His will, may He be blessed, that specifically the mitzvos be the level of vessels for the revelation of the Infinite Light, blessed be He. "Which I command you today": at the level of "today, to do them" there is the revelation of "I" (Anochi) itself, that is, His being and essence, as it were

(ועיין ברבות סוף קהלת בפ' ויותר שהיה קהלת חכם ובפ' נח ס"פ ל"ה משפטים פ"ל זח"ב [זהר חלק ב'] קכ"ב סע"א [סוף עמוד א] קנ"ח ב' ח"ג [חלק ג'] ק"י ע"א רנ"ו ע"ב) משא"כ עולם הבא הוא גילוי זיו והארה בעלמא.

(and see [Midrash] Rabbah at the end of Koheles, on "And moreover, because Koheles was wise," and in Parshas Noach, at the end of chapter 35; Mishpatim, chapter 30; Zohar, Part II, end of 122a, and 158b; Part III, 110a and 256b), whereas the World to Come is the revelation of a mere radiance and illumination.

ובזה יובן מ"ש מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו נקי כפים כו' שלא כל האדם זוכה לעוה"ב [לעולם הבא]

With this will be understood what is written, "Who shall ascend the mountain of Havayah, and who shall stand in His holy place? One of clean hands," etc.: that not every person merits the World to Come

כי אם ע"י יסורים של גיהנם ונהר דינור כו' וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] שלש מתנות טובות נתן הקב"ה לישראל וכולם לא נתנו אלא ע"י יסורים. עולם הבא תורה וארץ ישראל.

except through the sufferings of Gehinnom and the River of Fire (Nehar Dinur), etc., as our Sages, of blessed memory, said, "The Holy One, blessed be He, gave three good gifts to Israel, and all of them were given only through suffering: the World to Come, Torah, and the Land of Israel."

13 ויסורי עוה"ב [עולם הבא] הם כפלי כפלים מיסורי עוה"ז עד שאין ערך כו' ולכאורה אינו מובן שהרי אמרו

And the sufferings of the World to Come are many times over the sufferings of this world, to the point that there is no comparison, etc. At first glance this is not understood, for [the Sages] said,

יפה שעה אחת בתשובה ומע"ט [ומעשים טובים] בעוה"ז מכל חיי עוה"ב [עולם הבא] ולמה בעוה"ז יכול להיות בתשובה ומעשים טובים ואין צורך יסורים כ"כ [כל כך] לחיי עוה"ב [עולם הבא].

"One hour of teshuvah and good deeds in this world is better than the whole life of the World to Come." Why, then, can one in this world be in teshuvah and good deeds with no need of sufferings, [while] so much [suffering is needed] for the life of the World to Come?

אך הענין הוא לפי שעוה"ב [שעולם הבא] הוא גילוי הזיו שהגילוי הזה הוא דרך ירידת והשתלשלות המדרגות

But the explanation is this: the World to Come is the revelation of the radiance, and this revelation comes by way of the descent and chaining-down (hishtalshelus) of the levels,

שהן רבות ושונות וכדי להיות גילוי זה לכל אחד ואחד כאוי לו לפי מעשיו ומדרגתו מוכרח הוא לסבול יסורים כ"כ [כל כך] לפי ערך כו'

which are many and varied; and in order that this revelation come to each and every one as befits him, according to his deeds and his level, he must of necessity bear so much suffering, in proportion, etc.

אבל בעוה"ז שהוא גילוי אנכי ממש ה נה עליו יתי' נאמר גם חשך לא יחשיך כו' וקרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת

But in this world, which is the revelation of "I" (Anochi) itself, behold, of Him, may He be blessed, it is said, "Even darkness does not darken," etc., and "Havayah is near to all who call upon Him, to all who call Him in truth."

כי הוא השוה ומשוה קטן וגדול והמלאכים שואלים איה מקום כבודו היינו אור א"ס ב"ה ממש שאינו מושג כו'

For He is the One who is equal and makes small and great equal. And the angels ask, "Where is the place of His glory?": that is, the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, itself, which is not grasped, etc.

(משא"כ בבחי' הזיו הרי והאופנים ברעש גדול כו' יהללו את שם ה') ואומרים מלא כל הארץ. הלזו הגשמית. כבודו:

(Whereas at the level of the radiance, behold: "and the Ofanim, with a great noise," etc.; "let them praise the Name of Havayah.") And they say, "The whole earth" (this physical one) "is full of His glory."

14 ד אך הנה תכלית המכוון בכי תשמע בקול ה' אלהיך הוא המשכת בחינת אור א"ס

4. However, the ultimate intent in "When you hearken to the voice of Havayah your G-d," which is the drawing down of the level of the Infinite Light (Or Ein Sof),

ב"ה בגילוי על נפשו ובשמירת כל מצותיו להיות כלי ואור לגילוי זה הוא כדי להיות בחי' ביטול כו' וזהו לעשות הישר בעיני ה' כו'.

blessed be He, in revelation upon one's soul, and in keeping all His commandments, to be a vessel and a light for this revelation, is so that there be the level of self-nullification (bittul), etc. And this is "to do what is right in the eyes of Havayah," etc.

15 וביאור ענין זה הנה כתיב אל דעות ה' בי דעות יחודא עילאה ויחודא תתאה יחודא עילאה מלמעלה למטה דכולא קמיה כלי [כלא] כו'.

The explanation of this matter: it is written, "A G-d of knowledges (de'os) is Havayah": two knowledges, the higher unity (yichuda ila'ah) and the lower unity (yichuda tata'ah). The higher unity is from above to below: "all before Him is as nothing," etc.

ויחודא תתאה ממטה למעלה בחי' יש מאין כו' כמ"ש במ"א ושתיהם הם כחות אלהות יחודא תתאה בשם אלקים המצמצם ומפריד להיות עלמא דפרודא בחי' יש כו' שיהיה ביטול היש דוקא ויחודא עילאה בשם הוי' כו'.

And the lower unity is from below to above: the level of something from nothing, etc., as is explained elsewhere. And both of them are G-dly powers: the lower unity is in the Name Elokim, which contracts and separates so that there be a world of separation, the level of "something" (yesh), etc., so that there be specifically the nullification of the "something"; and the higher unity is in the Name Havayah, etc.

16 וזהו משמים הביט ה' השקיפה ממעון קדשך מן השמים ה' משמים השקיף כו'. פי' שנתלבש במדה זו להשגיח משמים מלמעלה למטה

And this is "From heaven Havayah looked"; "Look down from Your holy abode, from heaven"; "Havayah looked down from heaven," etc. That is, He clothed Himself in this attribute, to watch over from heaven, from above to below,

דהיינו בחינת יחודא עילאה שלפעמים מתלבש במדה זו ולפעמים מתלבש ומשגיח במדה שממטה למעלה בחי' יחודא תתאה.

that is, the level of the higher unity (yichuda ila'ah). For at times He clothes Himself in this attribute, and at times He clothes Himself in, and watches over with, the attribute that is from below to above, the level of the lower unity (yichuda tata'ah).

17 וזהו עין ה' אל יראיו שליראיו שהן בבחי' מפתחות החיצוניות הוא משגיח בבחי' עין אחת או יחודא עילאה או יחודא תתאה משא"כ אל הצדיקים שהן בבחינת התקשרות עמוד אחד וצדיק שמו

And this is "The eye of Havayah is toward those who fear Him": toward those who fear Him, who are at the level of the outer keys, He watches over with the level of one eye, either the higher unity (yichuda ila'ah) or the lower unity (yichuda tata'ah). Whereas toward the righteous, who are at the level of a bond (hiskashrus), "one pillar, and Tzaddik is its name,"

כי כל בשמים ובארץ ותרגום אונקלוס דאחיד בשמיא וכו' הוא בבחי' עיני ה' שאלו השני בחי' עינים הן שוין ממטה למעלה כמו מלמעלה למטה

"for all in heaven and on earth," which Onkelos translates, "who holds fast in heaven," etc., it is at the level of "the eyes of Havayah": for these two levels of eyes are equal, from below to above as from above to below.

(ועד"ז הוא מאמר המדרש סוף שיר השירים רבה בשעה שישראל עושין רצונו של מקום הקב"ה מביט אליהם בשתי עיניו הה"ד [הדא הוא דכתיב] עיני ה' אל צדיקים ובשעה שאין עושין רצונו של הקב"ה הוא מביט עליהם בעינו אחת הה"ד [הדא הוא דכתיב] עין ה' אל יראיו)

(Along these lines is the saying of the Midrash at the end of Shir HaShirim Rabbah: At the time when Israel do the will of the Omnipresent, the Holy One, blessed be He, looks upon them with both His eyes, as it is written, "The eyes of Havayah are toward the righteous"; and at the time when they do not do the will of the Holy One, blessed be He, He looks upon them with His one eye, as it is written, "The eye of Havayah is toward those who fear Him.")

וכמ"ש ישר יחזו פנימו ישר ממש שגם ממטה למעלה מתגלה בחי' ביטול דכולא קמיה כלא חשיב וכמ"ש

And as it is written, "The upright (yashar) shall behold His face": truly yashar [level], so that from below to above too there is revealed the level of the self-nullification (bittul) of "all before Him is considered as nothing"; and as it is written,

כי עין בעין יראו וכו' דהיינו עין שמלמעלה למטה בעין שמלמטה למעלה וכמ"ש בזהר הקדוש למהוי אחד באחד שבבחי' יחודא תתאה שורה ומתגלה יחודא עילאה.

"For eye in eye they shall see," etc.: that is, the eye that is from above to below in the eye that is from below to above; and as is written in the holy Zohar, "to be one within one": that within the level of the lower unity, the higher unity rests and is revealed.

כי בלא גילוי בחינת יחודא תתאה תחלה אינו שורה ומתגלה יחודא עילאה כמאמר קוב"ה [קודשא בריך הוא] אחד לעילא לא יתיב כו'.

For without the revelation of the level of the lower unity first, the higher unity does not rest and become revealed, as the saying goes, "The Holy One, blessed be He, [who is] One above, does not sit," etc.

18 וע"ז אומרים מודים אנחנו לך כו' כאדם שמודה לחבירו שאמת הוא כמו שהוא אומר כך מודים אנחנו לך שאמת הוא דכולא קמיה כלא כו'.

And of this we say, "We give thanks (modim) to You," etc.: like a person who concedes (modeh) to his fellow that it is truly as he says, so "we acknowledge (modim) to You" that it is true that "all before Him is as nothing," etc.,

ולא כאשר נראה לעיני בשר יש מאין כו' ומאן דלא כרע במודים כו' שצריך להיות בבחי' הודיה עכ"פ [על כל פנים].

and not as it appears to eyes of flesh, something from nothing, etc. And "one who does not bow at Modim," etc.: for one must be at the level of acknowledgment at any rate.

אך להיות גילוי ממש בבחי' ביטול זה למטה כמו למעלה הוא ע"י התורה כי תשמע בקול ה' אלהיך בפנימיות הקול שפנימיות זו

But for this self-nullification (bittul) to be truly revealed below as above, that is through the Torah: "When you hearken to the voice (bekol) of Havayah your G-d," in the inner dimension (pnimiyus) of the voice. This inner dimension

היינו אור א"ס ב"ה ממש שלמעלה מעלה מסדר ההשתלשלות ושם מעלה ומטה שוים לכך נמשך משם להיות גילוי ביטול זה למטה כמו למעלה.

is the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, itself, which is far above the order of the chain of descending worlds (hishtalshelus), and there above and below are equal. Therefore it is drawn from there that this self-nullification be revealed below as above.

וזהו לעשות הישר בעיני ה' אלהיך פי' הישר כמו ישר יחזו פנימו דהיינו לעשות ב' בחי' עינים בבחי' ישר בהשואה א' למהוי אחד באחד ועין בעין יראו וגו':

And this is "to do what is right (hayashar) in the eyes of Havayah your G-d": "hayashar" as in "The upright (yashar) shall behold His face"; that is, to make the two levels of eyes at the level of yashar, in one equality, "to be one within one," and "eye in eye they shall see," etc.

LIKKUTEI TORAH · PARSHAS RE'EH · MAAMAR 5

ביאור הדברים

An explanation of the words: "Now, the matter of the higher unity and the lower unity is known…"

1 ביאור הדברים. הנה נודע ענין יחו"ע [יחודא עילאה] ויחו"ת [ויחודא תתאה] שיחו"ת [שיחודא תתאה] הוא בשם אלקים שהוא המפריד להיות בחי' יש דוקא שיהיה היש בטל כי יש ב' מיני ביטול.

An explanation of the words [above]. Now, the matter of the higher unity (yichuda ila'ah) and the lower unity (yichuda tata'ah) is known: the lower unity is in the Name Elokim, which is what separates, so that there be specifically the level of yesh (existence), in order that the yesh be nullified. For there are two kinds of self-nullification (bittul).

הא' ביטול יחו"ע [יחודא עילאה] אתה הוא הוי' לבדך כו' דכולא קמיה כלא כו' והב' ביטול יחו"ת [יחודא תתאה] אתה עשית את השמים שמי השמים וצבא השמים לך משתחוים ביטול כו'

The first is the bittul of the higher unity: "You are He, Havayah, alone," etc., for all before Him is as nothing, etc. And the second is the bittul of the lower unity: "You made the heavens, the heavens of the heavens… and the host of the heavens bow down to You": a bittul, etc.

והוא ענין מודים אנחנו לך ומאן דלא כרע במודים כו' שהוא בחי' ביטול היש כו' (ועמ"ש לקמן בביאור לפסוק שובה ישראל בד"ה איתא במ"ח)

This is the matter of "Modim anachnu lach," "We acknowledge You," and "one who does not bow at Modim," etc., which is the level of the bittul of the yesh, etc. (And see what is written below, in the explanation of the verse "Return, O Israel," in the discourse beginning "It is found in Mishnas Chassidim.")

והנה ב' בחי' אלו יש ע"ז ב' מיני השגחות שמשגיחים כך מלמעלה (עמ"ש בפי' לבבתני באחת מעיניך).

Now, corresponding to these two levels there are two kinds of providence, according to which [the world] is watched over from above (see what is written in the explanation of "You have captured my heart with one of your eyes").

וזהו ענין משמים הביט ה' שהוא משגיח באופן כמו שהוא מלמעלה למטה דכולא קמיה כלא כו'

This is the matter of "From heaven Havayah looked": that He watches over [the world] in the manner that it is from above to below, for all before Him is as nothing, etc.

ולפעמים משגיח במדת החסד ולפעמים במדת הגבורה כו' כי מדה הוא לי' [לשון] לבוש מלשון מדו בד כו'

And at times He watches through the attribute of Chesed (kindness), and at times through the attribute of Gevurah (restraint), etc.; for middah (attribute) is a term for a garment, from the expression "his linen garment (mido vad)," etc.

וכשם שהוא במדות כך הוא בהשתלשלות העולמות חו"ג [חסד וגבורה] דז"א נק' משמים הביט ויש חו"ג [חסד וגבורה] דמלי' ולפעמים משגיח

And just as it is with the attributes, so it is in the chain of descending worlds (hishtalshelus): the Chesed and Gevurah of Z'eir Anpin (the emotive attributes) are called "From heaven He looked," and there are the Chesed and Gevurah of Malchus (sovereignty); and at times He watches

כמו שהוא בבי"ע שבחי' בי"ע הוא בחי' חיצוניות ממש ואין ערוך לאצי' שבאצי' איהו וחיוהי חד כו' ושם הביטול יותר עליון מה שאין כן ביטול דבי"ע

as it is in Beriah, Yetzirah and Asiyah. For the level of Beriah, Yetzirah and Asiyah is truly the outer dimension (chitzoniyus), and bears no comparison to the World of Atzilus (Emanation); for in Atzilus "He and His life-forces are one," etc., and there the bittul is higher, which is not so of the bittul of Beriah, Yetzirah and Asiyah.

(ובמדרש רבה ע"פ וירא איתא אין שייך לומר הבט אלא מלמעלה למטה והיינו כי משמים הביט שהוא ההשגחה ע"ד שהוא מלמעלה למטה כנ"ל ועמ"ש בפ' וירא ע"פ ארדה נא ואראה מענין ב' השגחות הנ"ל).

(And in the Midrash Rabbah on [the verse] "Vayera" it is found that the term habet ("look") applies only from above to below. That is, "From heaven He looked" is the providence that is in the manner of from above to below, as mentioned above. And see what is written in Parshas Vayera on the verse "I will go down now and see," on the matter of the two kinds of providence mentioned above.)

ועי"ז נאמר עיני ה' אל צדיקים עיני להיות התחברות ויחוד בין ב' בחי' השגחות כי אל דעות ב' ב' דעות כלולים עין בעין יראו כו'

And of this it is said, "The eyes of Havayah are toward the righteous": "eyes," so that there be a joining and a union between the two levels of providence. For [He is] "a G-d of knowledges (de'os)": two, two knowledges included [in each other]; "eye to eye they shall see," etc.

(עמ"ש מזה בפ' יתרו ע"פ משה ידבר ובד"ה לבבתני) והיינו אל צדיקים ב' צדיקים יוסף ובנימין יוסף שושבינא דמלכא מלמעלה למטה ובנימין שושבינא דמטרוניתא ממטה למעלה.

(See what is written about this in Parshas Yisro, on the verse "Moshe would speak," and in the discourse beginning "You have captured my heart.") That is, "toward the righteous": two tzaddikim, Yosef and Binyamin. Yosef is the attendant (shushvina) of the King, from above to below, and Binyamin is the attendant of the Matronita (the Queen), from below to above.

וכענין עליות שבת ואתתקנת למשרי עלה מלכא קדישא עילאה למשרי עלה רזא דאחד יחו"ע [יחודא עילאה] אך קב"ה [קודשא בריך הוא] אחד לא שריא עד דאיהי אתעבידת ברזא דאחד יחו"ת [יחודא תתאה] למהוי אחד באחד דהיינו כשיש יחו"ת [יחודא תתאה]

This is like the matter of the ascents of Shabbos: "and she is prepared for the holy supernal King to rest upon her," "for the mystery of One to rest upon her": the higher unity. But "the Holy One, blessed be He, [Who is] One, does not rest [upon her] until she is made in the mystery of One": the lower unity, "so as to be one in One." That is, when there is the lower unity,

אזי שורה ומתגלה יחו"ע [יחודא עילאה] שיהא למטה כמו למעלה ובשבת הוא בפנימית העולמות לבד ולע"ל [ולעתיד לבוא] יום שכולו שבת בזמן התחיה יהיו גם הגופים מרכבה אין בו לא אכילה כו' והמחבר הוא עמוד אחד וצדיק שמו

then the higher unity rests and is revealed, so that it be below as it is above. On Shabbos this is in the inner dimension (pnimiyus) of the worlds alone; and in the Time to Come, "the day that is entirely Shabbos," at the time of the Resurrection, the bodies too will be a chariot (merkavah): "there is no eating in it," etc. And the one who joins [them] is "one pillar, and Tzaddik is its name,"

כי כל בשמים וארץ (דאחיד בשמיא ובארעא שמחבר בחי' יחו"ע [יחודא עילאה] משמים הביט עם בחי' יחו"ת [יחודא תתאה]. וזהו בן פורת יוסף אותיות תופר וכמ"ש סד"ה ויקח קרח וע"כ עיני ה' אל צדיקים התחברות ויחוד ב' ההשגחות)

"for all that is in heaven and earth" ("that holds fast to heaven and to earth": he joins the level of the higher unity, "From heaven He looked," with the level of the lower unity. And this is "Yosef is a fruitful son (ben poras)": [poras has] the letters of tofer ("sews"), as is explained at the end of the discourse beginning "And Korach took." Therefore "the eyes of Havayah are toward the righteous": a joining and union of the two kinds of providence).

אבל אל יראיו מפתחות החיצוניות עין ה' אל יראיו עין א' או יחו"ע [יחודא עילאה] או יחו"ת [יחודא תתאה] אבל לא בהתכללות כו'

But "toward those who fear Him," the outer keys: "the eye of Havayah is toward those who fear Him," one eye, either the higher unity or the lower unity, but not in inclusion [of the two in each other], etc.

(וצ"ל דההתכללות עדיף גם מבחי' השגחה עין יחו"ע [יחודא עילאה] וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] גבי מצות ראיה מה לראות בשתי עיניו של מקום כו' בשתי עיניו דוקא דהיי נו יחוד ב' ההשגחות שיהיה ביחו"ת [ביחודא תתאה] כמו ביחו"ע [ביחודא עילאה] כו' שזהו תכלית הבריאה.

(It must be said that the inclusion is superior even to the level of the providence of the eye of the higher unity. As our Sages, of blessed memory, said regarding the mitzvah of appearing [in the Temple]: "just as [it is] to see with the two eyes of the Omnipresent," etc., with two eyes specifically; that is, the union of the two kinds of providence, so that it be in the lower unity as in the higher unity, etc., which is the purpose of creation.

ועוד כי זה שגם ביחו"ת [ביחודא תתאה] יהיה הגילוי כמו ביחו"ע [ביחודא עילאה] הוא ע"י המשכה מלמעלה מב' הבחי'.

Furthermore, [the fact] that in the lower unity too there will be the revelation as in the higher unity comes through a drawing down from above both levels.

ועויי"ל [ועוד יש לומר] דהמעלה בזה כי כשהוא בחי' עין ה' אל יראיו אפילו מיחו"ע [מיחודא עילאה] הרי אח"כ יוכל להיות ההשגחה ע"י עין דיחו"ת [דיחודא תתאה] משא"כ בבחי' עיני ה' אל צדיקים התכללות ב' הבחי' לא שייך שינוי אח"כ.

One may further say that the advantage in this is that when it is at the level of "the eye of Havayah is toward those who fear Him," even from the higher unity, afterwards the providence can be through the eye of the lower unity; whereas at the level of "the eyes of Havayah are toward the righteous," the inclusion of the two levels, change afterwards does not apply.

ועד"ז נת' [נתבאר] במ"א פי' המתפלל צריך שיתן עיניו למטה היינו בבחי' יחו"ת [יחודא תתאה] ולבו למעלה לבחי' יחו"ע [יחודא עילאה] והוא כדי שיהיה התכללות ב' הבחי' בכדי שלא יסתיר היש אח"כ כו').

Along these lines it was explained elsewhere, on the meaning of "One who prays must direct his eyes downward," that is, at the level of the lower unity, "and his heart upward," to the level of the higher unity: this is so that there be the inclusion of the two levels, in order that the yesh not conceal afterwards, etc.)

וזהו למטה בנפש וכן למעלה הוא ענין יחודא עילאה ויחודא תתאה שהוא בחי' התחברות ויחוד זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא].

This is below, in the soul; and so too above, it is the matter of the higher unity and the lower unity, which is the level of the joining and union of Z'eir Anpin and Nukva (the feminine / Malchus).

ואמנם יובן ענין זה עוד למעלה יותר דפי' עיני ה' שהוא התחברות ויחוד ב' השגחות.

However, this matter will be understood still higher: that the meaning of "the eyes of Havayah," which is the joining and union of two kinds of providence,

הוא ענין אסתכלותא דע"ק [דעתיקא קדישא] בז"א כי הז"א ק"נ נהורין ונמשך לו יאר ה' פניו ונעשה ש"ע [ש"ע (370)] נהורין כי ז"א שהוא באצי' נק' עדיין מפתחות החיצוניות.

is the matter of the gazing of Atika Kadisha (the Holy Ancient One) into Z'eir Anpin. For Z'eir Anpin [has] 150 lights, and there is drawn to it "May Havayah make His face shine," and it becomes 370 lights. For Z'eir Anpin, which is in Atzilus, is still called "the outer keys."

ועיין בזח"א [בזהר חלק א] תולדות (קמ"א ב') ע"פ חכמות בחוץ מתמן ולהלן איהו חוץ ובפ' אחרי (דע"י א') ע"פ או מולדת חוץ.

And see the Zohar, Part I, Toldos (141b), on the verse "Wisdoms cry aloud outside": "From there onward it is 'outside'"; and in Parshas Acharei (80a), on the verse "or born outside."

וע"ק [ועתיקא קדישא] הוא פנימית א"ס ב"ה בעצמו שהוא למעלה מאצי' וכנודע ממ"ש והיה הוי' לי לאלקים גבי יעקב אחר שאמר ושבתי בשלום אל בית אבי אמר והיה הוי' לי לבחי' אלקים

Atika Kadisha is the inner dimension of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, Himself, which is above Atzilus. As is known from what is written, "then Havayah will be my G-d (Elokim)," concerning Yaakov: after he said, "and I return in peace to my father's house," he said, "then Havayah will be to me at the level of Elokim,"

כי נגד בחי' ע"ק [עתיקא קדישא] יהיה הוי' וז"א כאלקים הוא בחי' צמצום (וכמו שבחי' יחו"ת [יחודא תתאה] נק' אלקים לגבי יחו"ע [יחודא עילאה] כנ"ל)

for in relation to the level of Atika Kadisha, Havayah and Z'eir Anpin will be as Elokim, which is the level of tzimtzum (contraction) (just as the level of the lower unity is called Elokim in relation to the higher unity, as mentioned above).

וכמ"ש בנעילת יו"כ [יום כפור] ז"פ [ז' פעמים] הוי' הוא האלקים עליות ז"א לגבי ע"ק [עתיקא קדישא] (וכמ"ש בביאור ע"פ שובה ישראל הנ"ל)

And as is said at Ne'ilah of Yom Kippur seven times, "Havayah, He is HaElokim (the G-d)": the ascents of Z'eir Anpin in relation to Atika Kadisha (as is written in the explanation of the verse "Return, O Israel," mentioned above).

והתחברות זה שיומשך מלמעלה מבחי' ע"ק [עתיקא קדישא] וא"א שהם עולמות א"ס לבחי' אצילות הוא ע"י התורה

And this joining, that there be drawn from above, from the level of Atika Kadisha and Arich Anpin, which are the worlds of Ein Sof, to the level of Atzilus, is through the Torah,

וכמו שכתוב באדרא (קל"א ב' ק"מ ע"א) בפי' חכמות בחוץ ע"ש (ודרס"ב א') וזהו בן פרת יוסף בן פרת ב"פ [ב' פעמים] בן פרת ע"ש [על שם] ב' התחברות הנ"ל

as is written in the Idra (131b, 140a) on the meaning of "Wisdoms cry aloud outside," see there (and 262a). And this is "Yosef is a fruitful son (ben poras), a fruitful son": "a fruitful son" twice, on account of the two joinings mentioned above.

וזהו עלי עין היינו למעלה מבחינת עין ה' אל יראיו אלא בבחינת עיני ה' אל צדיקים.

And this is "alei ayin," "over the eye": that is, above the level of "the eye of Havayah is toward those who fear Him," but rather at the level of "the eyes of Havayah are toward the righteous."

וזהו לעשות הישר בעיני ישר כמו ישר יחזו פנימו שיהיו שוים יחו"ע [יחודא עילאה] ויחו"ת [ויחודא תתאה] שהתורה היא מתרי"ג ארחין דא"א והיא העושה הישר בחי' קו אמצעי כו'

And this is "to do what is upright (yashar) in the eyes": "upright" as in "yashar yechezu fanaimo" ("the upright shall behold His face"), that the higher unity and the lower unity be equal. For the Torah is from the 613 paths of Arich Anpin, and it is what makes [things] upright, the level of the middle line, etc.

[ור"ל [ורוצה לומר] שגם בזו"נ [בזעיר אנפין ונוקבא] יהיה האור והגילוי מבחי' ע"ק [עתיקא קדישא] ממש ועמש"ל [ועיין מה שכתוב לעיל] פ' צו בפי' והיה אור הלבנה כאור החמה כו'

[That is to say: that in Z'eir Anpin and Nukva too there be the light and the revelation from the very level of Atika Kadisha. And see what is written above, in Parshas Tzav, on the meaning of "And the light of the moon shall be as the light of the sun," etc.,

כאור שבעת הימים כו' וזהו בחי' הישר שיהיה למטה כמו למעלה וזהו פי' ישר יחזו פנימו.

"as the light of the seven days," etc. And this is the level of yashar: that it be below as it is above. And this is the meaning of "yashar yechezu fanaimo."

פנימו היינו פנים דע"ק [דעתיקא קדישא] ודז"א שכאשר יחזו פנימו והוא אסתכלותא דע"ק [דעתיקא קדישא] בז"א זהו בחי' ישר וכדפי' בזהר ויקרא (דט"ו סע"א [סוף עמוד א])

Fanaimo means the faces of Atika Kadisha and of Z'eir Anpin: when "fanaimo yechezu," "their faces behold," which is the gazing of Atika Kadisha into Z'eir Anpin, this is the level of yashar, as is explained in the Zohar, Vayikra (end of 15a).

וע' בהרמ"ז [בהרב משה זכות] שם שזהו פי' כמים הפנים לפנים ונודע דהתורה נק' מים שע"ז נאמר כל צמא לכו למים והיינו שעל ידי התורה נעשה בחי' הפנים לפנים להיות יחזו פנימ ו.

And see the Ramaz (Rabbi Moshe Zacuto) there, that this is the meaning of "As in water, face to face." And it is known that the Torah is called water, of which it is said, "All who thirst, go to the water." That is, through the Torah there comes about the level of "face to face," so that there be "yechezu fanaimo."

שהתורה היא מבחי' קו האמצעי המחבר וז"ש [וזהו שכתוב] באד"ר [באדרא רבא] (קכ"ט א') בפלגותא דשערי כו' ובפי' האריז"ל [האר"י זכרונו לברכה] שם

For the Torah is from the level of the middle line, which joins. And this is what is said in the Idra Rabba (129a), "In the parting of the hair," etc., and in the commentary of the Arizal, of blessed memory, there,

כי תשב"כ [תורה שבכתב] היא עמודא דאמצעית' [דאמצעיתא] כו' ועמש"ל [ועיין מה שכתוב לעיל] פ' מטות בביאור לפסוק החלצו בפי' או יחזיק במעוזי יעשה שלום לי כו'.

that the Written Torah is the middle pillar, etc. And see what is written above, in Parshas Matos, in the explanation of the verse "Arm yourselves (hechaltzu)," on the meaning of "Or let him take hold of My strength, let him make peace with Me," etc.

גם יובן ע"ד מ"ש ע"פ שחורה אני כו' כיריעות שלמה כו' דע"י ל"ת [לא תעשה] התלויות בשערות דז"א ממשיכים מבחי' גבוה יותר ממ"עא [ממצות עשה] התלויות בשערות דא"א

It will also be understood along the lines of what is written on the verse "I am black," etc., "like the curtains of Shlomo," etc.: that through the prohibitions, which depend on the hairs of Z'eir Anpin, one draws from a higher level than [through] the positive commandments, which depend on the hairs of Arich Anpin.

לכן ע"י התורה נעשה השלום וההתחברות מבחי' יריעות שלמה שגם בזו"נ [בזעיר אנפין ונוקבא] יהיה גילוי ע"ק [עתיקא קדישא] ממש וע' עוד מפי' ישר במ"ש ע"פ הזהר וישלח (דקע"ה ע"ב) ע"פ

Therefore through the Torah there comes about the peace and the joining from the level of "the curtains of Shlomo," so that in Z'eir Anpin and Nukva too there be a revelation of the very [level of] Atika Kadisha. And see further on the meaning of yashar in what is written according to the Zohar, Vayishlach (175b), on the verse

כי ישרים דרכי ה' וע' בזהר אמור (דק"ז) ובפ' תרומה (דק"נ ע"א) ובס' ע"ה (דכ"ח א')]:

"For the ways of Havayah are upright (yesharim)." And see the Zohar, Emor (107), and in Parshas Terumah (150a), and in the book ע"ה (28a).]

2 קיצור מד"ה כי תשמע בקול(א) היראה נקרא מפתחות החיצוניות לגבי התורה שנק' מפתחות הפנימיות. (בפ"ב [בפרק ב'] דשבת ל"א ב').

A summary of the discourse beginning "When you hearken to the voice": (1) Awe is called "the outer keys" in relation to the Torah, which is called "the inner keys" (in chapter 2 of Shabbos, 31b).

רמ"ח פקודין אינון רמ"ח אברים שממשיכים חיי העוה"ב [העולם הבא] לצדיקים זיו השכינה והוא זיו המצות עצמן עמ"ש בד"ה נורת זהב ובד"ה אני דפ' ציצית וע' במא"א [במאורי אור] אות זיין סי"ח בענין זיו.

"The 248 commandments are 248 limbs," which draw down the life of the World to Come for the righteous, the radiance (ziv) of the Shechinah (Divine Presence); and this is the radiance of the mitzvos themselves. See what is written in the discourse beginning "A lamp of gold," and in the discourse beginning "Ani" ("I") of the passage of tzitzis; and see Me'orei Or, the letter zayin, section 18, on the matter of ziv.

ובעוה"ז בעבודה המשכת הזיו הוא ההתבוננות בתפלה שהיא נוגעת רק בבחי' זיו והארה ונק' שם כמ"ש יהללו את שם וכמ"ש בד"ה אחרי הוי' אלקיכם תלכו.

And in this world, in the service [of G-d], the drawing down of the radiance is the contemplation in prayer, which touches only the level of radiance and illumination, and [this level] is called "Name," as it is written, "Let them praise the Name"; and as is explained in the discourse beginning "After Havayah your G-d shall you walk."

ולכן היראה הלקוחה מזה נקראת מפתחות החיצוניות. אבל העיקר הוא מפתחות הפנימיות מפתח לפתוח בגילוי בחי' פנימיות גילוי אור א"ס ב"ה ממש והיינו על ידי התורה.

Therefore the awe that is taken from this is called "the outer keys." But the main thing is the inner keys: a key to open, in revelation, the level of the inner dimension (pnimiyus), the revelation of the very Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He; and that is through the Torah.

ובזח"ב [ובזהר חלק ב'] תרוהמ (קע"ד א') משמע שיסוד אבא נקרא מפתח ועיין זח"א [זהר חלק א] (די"ג סע"ב [סוף עמוד ב]) גבי פטר כל רחם ועמ"ש מזה סד"ה מה טובו אהליך.

In the Zohar, Part II, Terumah (174a), it is implied that the Yesod (foundation) of Abba is called a "key." And see the Zohar, Part I (end of 13b), regarding "that opens every womb"; and see what is written about this at the end of the discourse beginning "How goodly are your tents."

וע' במא"א [במאורי אור] אות ב' סנ"ז פי' שאו"א [שאבא ואימא] נק' בתי גוואי וזו"נ [וזעיר אנפין ונוקבא] נק' בתי בראי וע' זח"ג [זהר חלק ג] נשא (קל"ג ב') בענין חסד דלגאו וחסד דלבר:

And see Me'orei Or, the letter beis, section 57, the explanation that Abba and Imma (Chochmah and Binah) are called "the inner houses," and Z'eir Anpin (the emotive attributes) and Nukva (the feminine / Malchus) are called "the outer houses." And see the Zohar, Part III, Naso (133b), on the matter of "the inner Chesed (kindness)" and "the outer Chesed."

3 (ב) וזהו כי תשמע בקול ועמ"ש סד"ה בשעה שהקדימו ישראל נעשה בפי' לשמוע בקול דברו.

(2) And this is "When you hearken to the voice." And see what is written at the end of the discourse beginning "At the time when Israel put 'we will do' first," on the meaning of "to hearken to the voice of His word."

אך צ"ל תחלה כסדר תחלה מפתחות החיצוניות ואחר כך מפתחות הפנימיות וכענין אם אין יראה אין חכמה:

But it must first be in order: first the outer keys and afterwards the inner keys, as in the matter of "If there is no awe, there is no wisdom."

4 (ג) והיינו ג"כ שיסוד התור' [התורה] הוא מיוסד על מ"ע [מצות עשה] ומל"ת [ומצות לא תעשה] כי לא יגורך רע עמ"ש ע"ז בביאור ע"פ במדבר סיני באהל מועד והתורה שאינה בבחינה זו נקרא רק תרעא לדרתא לגבי יראה.

(3) This also means that the foundation of the Torah is founded on the positive commandments and the prohibitive commandments, for "evil shall not dwell with You"; see what is written about this in the explanation of the verse "In the wilderness of Sinai, in the Tent of Meeting." And Torah that is not at this level is called only "a gate to the courtyard" in relation to awe.

וזהו לשמור את כל מצותיו שע"י המצות תהיה שמירה לבחי' המשכה פנימית שע"י התורה וז"ש [וזהו שכתוב] כי"א בזאת יתהלל כו' עושה חסד ומשפט כו' ועמ"ש בד"ה וידבר הנ"ל בענין קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך:

And this is "to keep all His commandments": that through the mitzvos there be a safekeeping for the level of the inner drawing-down that comes through the Torah. And this is [the meaning of] what is written, "But only in this shall he glory," etc., "Who does kindness and justice," etc. And see what is written in the discourse beginning "And He spoke," mentioned above, on the matter of "Sanctify us with Your mitzvos and grant our portion in Your Torah."

5 (ד) ותכלית המכוון לעשות הישר בעיני ה'. כי עין ה' אל יראיו שהיראה הואיל והיא עדיין מפתחות החיצוניות ע"כ נאמר עין ה' מביט להם בעינו אחת.

(4) And the ultimate intent is "to do what is upright in the eyes of Havayah." For "the eye of Havayah is toward those who fear Him": since awe is still the outer keys, it therefore says "the eye of Havayah"; He looks upon them with His one eye.

אבל אל צדיקים מביט אליהם בשתי עיניו דהיינו שיהיה שוה מלמטה למעלה כמו מלמעלה למטה מחמת שהצדיק הוא המקשר העולמות.

But "toward the righteous," He looks at them with His two eyes; that is, that it be equal from below to above as from above to below, because the tzaddik is the one who binds the worlds together.

ועיין זח"ב [זהר חלק ב'] בשלח (דף ס' ע"ב) ע"פ והישר בעיניו תעשה דא צדיק וזהו ענין ישר יחזו פנימו:

And see the Zohar, Part II, Beshalach (folio 60b), on the verse "and you will do what is upright in His eyes": "This is Tzaddik." And this is the matter of "yashar yechezu fanaimo" ("the upright shall behold His face").

6 ה ובספר פנים יפות פי' לעשות הישר שיהיה כמו מדרגת אדה"ר [אדם הראשון] קודם חטא עה"ד [עץ הדעת] שעליו נאמר אשר עשה האלקים את האדם ישר (בקהלת ס"י ז')

5. And in the book Panim Yafos he explains "to do what is upright" [as meaning] that it be like the level of Adam, the first man, before the sin of the Tree of Knowledge, of whom it is said, "that G-d made man upright" (Koheles, chapter 7),

וכמ"ש ברבות שם וע' מזה בזח"א [בזהר חלק א] ויחי (דרכ"א) אמור (דק"ז סע"א [סוף עמוד א]). וברבות בראשית פכ"א. והוא ג"כ עולה בקנה א' עם משנ"ת [מה שנתבאר].

as is written in the Midrash Rabbah there. And see about this the Zohar, Part I, Vayechi (221); Emor (end of 107a); and the Midrash Rabbah on Bereishis, chapter 21. And this too accords with what has been explained.

והנה ברבות לך לך ר"פ מ"ם פי' הנה עין ה' אל יראיו זה אברהם שנאמר עתה ידעתי כי ירא אלקים אתה.

Now, in the Midrash Rabbah on Lech Lecha, at the beginning of chapter 40, it explains: "'Behold, the eye of Havayah is toward those who fear Him': this is Avraham, as it is said, 'Now I know that you fear G-d.'"

7 וא"כ לפ"ז [לפי זה] א"א לומר שזהו למטה ממדרגת עיני ה' אל צדיקים. שהרי אין לך עושין רש"מ [רצונו של מקום] יותר מאברהם ובפרט ע"י העקדה שהיה נסיון העשירי.

If so, according to this it is impossible to say that this is below the level of "the eyes of Havayah are toward the righteous." For there are none who do the will of the Omnipresent more than Avraham, especially through the Akeidah, which was the tenth trial.

אך הענין דבלא"ה [דבלאו הכי] יש להבין מ"ש בגמרא שהיראה נק' מפתחות החיצוניות לגבי התורה שהרי שם גופא אמר שהתורה לגבי יראה נקרא תרעא לדרתא.

But the matter is that even without this, one must understand what is said in the Gemara, that awe is called "the outer keys" in relation to the Torah; for there itself it says that the Torah, in relation to awe, is called "a gate to the courtyard."

8 ועמש"ל [ועיין מה שכתוב לעיל] אות ג' ליישב בדוחק. אך הענין י"ל [יש לומר] עפמ"ש [על פי מה שכתוב] במ"א בד"ה וידבר אלקים כו' אנכי הוי' כו'

And see what is written above, in section 3, which settles it in a strained way. But the matter may be explained according to what is written elsewhere, in the discourse beginning "And G-d spoke," etc., "I am Havayah," etc.:

פי' המאמר אם אין יראה אין חכמה אם אין חכמה אין יראה דהיינו שיש ב' בחינות יראה.

the meaning of the saying "If there is no awe, there is no wisdom; if there is no wisdom, there is no awe": that is, that there are two levels of awe.

הא' היא יראה תתאה שע"ז אמרו שצ"ל יראת חטאו קודמת לחכמתו. כי היא מפתחות החיצוניות וע"ז אמר אם אין יראה אין חכמה.

The first is the lower awe, of which they said that one's fear of sin must precede one's wisdom; for it is the outer keys. And of this he said, "If there is no awe, there is no wisdom."

9 והב' היא יראה עילאה שא"א להשיגה כ"א ע"י החכמה שהיא התורה. והתורה נקרא אצלה תרעא לדרתא כמ"ש בסש"ב [בספר של בינונים] ס"פ כ"ג כי יראה עילאה זו שרשה ממו"ס [ממוחא סתימאה] שלמעלה מהחכמה דאצילות דאורייתא מחכמה נפקת.

And the second is the higher awe, which it is impossible to attain except through wisdom (Chochmah), which is the Torah. And in relation to it the Torah is called "a gate to the courtyard," as is explained in Sefer Shel Beinonim, at the end of chapter 23. For this higher awe is rooted in Mocha Stima'ah (the hidden brain), which is above the Chochmah of Atzilus (Emanation), for "the Torah comes forth from Chochmah."

ולכן על יראה זו נאמר עתה ידעתי כי ירא אלקים אתה ועיין מענין כי ירא אלקים אתה בגמ' [בגמרא] ספ"ה דסוטה (דל"א ע"א)

Therefore of this awe it is said, "Now I know that you fear G-d." And see on the matter of "that you fear G-d" in the Gemara, at the end of chapter 5 of Sotah (31a);

ובשל"ה [ובשני לוחות הברית] פרק בעשרה מאמרות גבי ועתה אבאר היראה שהיא לפני ולפנים בד"ה נחזור לענין. ובפ' וירא בד"ה הדרך השלישי.

and in the Shelah, in the chapter "Be'asarah Maamaros," regarding "And now I will explain the awe that is innermost," in the passage beginning "Let us return to the matter"; and in Parshas Vayera, in the passage beginning "The third path."

וע' מזה ברבות ר"פ מטות ובפ' בהעלותך ובפ' וירא פמ"ט ובפ' חיי פנ"ט. והיא בחי' פנימיות יותר מהחכמה.

And see about this in the Midrash Rabbah, at the beginning of Parshas Matos, and in Parshas Beha'aloscha, and in Parshas Vayera, chapter 49, and in Parshas Chayei, chapter 59. And it is a level more inward (pnimiyus) than Chochmah.

(ועמ"ש בד"ה שובה ישראל בענין וראית את אחורי כו') וא"כ א"ש [אתי שפיר] דלא סתרי אהדדי המדרשים דמ"ש בשה"ש [בשיר השירים] רבה שבחי' אל יראיו היינו כשאין עושין רצון של הקב"ה זהו כשהם

(And see what is written in the discourse beginning "Return, O Israel," on the matter of "And you shall see My back," etc.) If so, it is well [resolved] that the Midrashim do not contradict each other. For what is said in Shir HaShirim Rabbah, that the level of "toward those who fear Him" is when they do not do the will of the Holy One, blessed be He, this is when they are

רק בבחי' יראה תתאה שאזי הם למטה מבחי' צדיקים ואזי הפי' שמביט אליהם בעינו אחת היינו בחי' מל' כמ"ש בזח"ג [בזהר חלק ג] פנחס (דרנ"ה סע"ב [סוף עמוד ב])

only at the level of the lower awe, for then they are below the level of the righteous; and then the meaning of His looking at them with His one eye is the level of Malchus (sovereignty), as is written in the Zohar, Part III, Pinchas (end of 255b).

ולכן בחי' עיני ה' אל צדיקים שמביט אליהם בשתי עיניו שהם זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא] גבוה מבחי' זו

Therefore the level of "the eyes of Havayah are toward the righteous," that He looks at them with His two eyes, which are Z'eir Anpin (the emotive attributes) and Nukva (the feminine / Malchus), is higher than this level,

כי זהו התחברות ב' ההשגחות דיחו"ע [דיחודא עילאה] ויחו"ת [ויחודא תתאה] יחד וע' מענין עיני ה' אל צדיקים בזח"א [בזהר חלק א] ויצא (קס"ד א').

for this is the joining together of the two kinds of providence, of the higher unity (yichuda ila'ah) and of the lower unity (yichuda tata'ah). And see on the matter of "the eyes of Havayah are toward the righteous" in the Zohar, Part I, Vayetzei (164a);

בשלח (ד"ס סע"ב [סוף עמוד ב]) פקודי (דרכ"ה סע"א [סוף עמוד א]) ובפי' הרמ"ז [הרב משה זכות] שם ויקהל (דר"ב ע"ב) ס"פ שלח (דקע"ה סע"ב [סוף עמוד ב]).

Beshalach (end of 60b); Pekudei (end of 225a), and in the commentary of the Ramaz (Rabbi Moshe Zacuto) there; Vayakhel (202b); the end of Parshas Shelach (end of 175b).

ומ"ש בזח"ג [בזהר חלק ג] נשא (דק"ל ע"א) דאדרבא בחי' ומדרגת הנה עין ה' אל יראיו הוא הגבה מאד נעלה.

And as for what is said in the Zohar, Part III, Naso (130a), that on the contrary, the level and rank of "Behold, the eye of Havayah is toward those who fear Him" is very high and exalted:

זהו ליראיו שבבחי' יראה עילאה כענין הנז' [הנזכר] ברבות לך לך ר"פ מ' כנ"ל ואזי נמשך אליהם מבחי' סוכ"ע בחי'

this is [said of] those who fear Him with the level of the higher awe, like the matter mentioned in the Midrash Rabbah on Lech Lecha, at the beginning of chapter 40, as mentioned above. And then there is drawn to them, from the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), the level of

כי לא אדם הוא שהוא למעלה מבחי' כמראה אדם שבבחי' דמות כמראה אדם שייך ב' עינים

"for He is not a man," which is above the level of "like the appearance of a man." For at the level of "a likeness like the appearance of a man," two eyes apply,

דהיינו ב' מיני השגחות ימין ושמאל אלא שמתחברים יחד להיות שוה כו' אבל בבחי' סוכ"ע שאין בו התחלקות המדרגות כלל ולית שמאלא כו' עז"נ [על זה נאמר]

that is, two kinds of providence, right and left, except that they join together to be equal, etc. But at the level of sovev kol almin, in which there is no division of levels at all, and "there is no left," etc., of this it is said,

הנה עין ה' אל יראיו לשון יחיד. ועמ"ש בד"ה וידעת היום בפי' ממעל לעצים שהן עה"ח [עץ החיים] ועה"ד [ועץ הדעת] כו':

"Behold, the eye of Havayah is toward those who fear Him," in the singular. And see what is written in the discourse beginning "And you shall know this day," on the meaning of "above the wood," which are the Tree of Life and the Tree of Knowledge, etc.

LIKKUTEI TORAH · PARSHAS RE'EH · MAAMAR 6

ושמתי כדכד שמשותיך ושעריך לאבני אקדח וגו' (בישעיה...

"And I will make your windows of kadkod, and your gates of ekdach stones"

1 ושמתי כדכד שמשותיך ושעריך לאבני אקדח וגו' (בישעיה סי' נ"ד) ובגמרא (פרק חמישי דב"ב [דבבא בתרא]) אמר רבי שמואל בר נחמני פליגי בה תרי מלאכי ברקיעא גבריאל ומיכאל

"And I will make your windows of kadkod, and your gates of ekdach stones," etc. (Isaiah, chapter 54). And in the Gemara (the fifth chapter of Bava Basra): Rabbi Shmuel bar Nachmani said, two angels in the firmament disagree about it, Gavriel and Michael

(ובילקוט בישעיה איתא מיכאל וגבריאל) חד אמר שהם וחד אמר ישפה. אמר הקדוש ברוך הוא להוי כדין וכדין.

(and in the Yalkut on Isaiah it reads "Michael and Gavriel"). One said [it is] shoham [onyx], and one said yashfeh [jasper]. The Holy One, blessed be He, said: Let it be like this and like this (kedein ukedein).

ושמשותיך פי' הארת השמש (וכדפירש"י [וכדפירש רש"י]) (בישעיה שם) ובסנהדרין (דף ק' ע"א) חלונות שהשמש זורח בהם כו' ועיין ברבות בא פט"ו [פרק ט"ו / פרשה ט"ו].

"Your windows" (shimshosayich) means the shining of the sun (shemesh) (as Rashi explained) (on Isaiah there); and in Sanhedrin (folio 100a): windows through which the sun shines, etc. And see [Midrash] Rabbah, Bo, section 15.

והנה כתיב כי שמש ומגן הוי' אלקים (תלים סי' פ"ד) ששם הוי' נק' שמש וכתיב וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה במלאכי (סי' ג' כ').

Now, it is written, "For a sun and a shield is Havayah Elokim" (Psalms, chapter 84), [showing] that the Name Havayah is called "sun." And it is written, "And for you who fear My Name, a sun of tzedakah (righteousness) shall shine, with healing in its wings," in Malachi (chapter 3, [verse] 20).

הרי גם בחי' צדקה נק' שמש. וזהו ענין שמשותיך ב' בחי' שמש. ולהבין זה יש

So the level of tzedakah, too, is called "sun." And this is the meaning of shimshosayich [in the plural]: two levels of "sun." To understand this, we must

להבין תחלה מה שמבואר בספרים שבאלול מאירין י"ג מדות הרחמים עד ראש השנה ואחר כך בעשרת ימי תשובה חוזרין ומתגלים הי"ג מדות (וכמ"ש בזחר"ב [בזהר חלק ב'] ס"פ תרומה) (דף קע"ו ע"א).

first understand what is explained in the sefarim: that in Elul the Thirteen Attributes of Mercy shine until Rosh HaShanah, and afterwards, in the Ten Days of Teshuvah, the Thirteen Attributes are revealed again (as is written in the Zohar, Part II, at the end of Parshas Terumah) (folio 176a).

ולכך אומרים ויעבור הוי' כו' עד יוה"כ [יום הכפורים]. וצריך להבין מהו ההפרש שבין אותה ההתגלות שבאלול לאח"כ בעשי"ת [בעשרת ימי תשובה].

This is why we say "And Havayah passed," etc., until Yom Kippur. And we need to understand: what is the difference between that revelation in Elul and [the one] afterwards, in the Ten Days of Teshuvah?

ויובן כל זה בהקדים ביאור ענין התשובה שאינה על עבירות דוקא שהרי ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] שיהיה כל ימיו בתשובה

All this will be understood by first explaining the nature of teshuvah (return), which is not specifically for sins, for our Sages, of blessed memory, said that one should be in teshuvah all his days;

אלא הוא ענין השבת הנפש ששב ונושא את נפשו אליו ית' כי ירידה צורך עליה היא.

rather, it is the returning of the soul: one returns and lifts his soul up to Him, may He be blessed, for the descent is for the sake of an ascent.

2 ולהבין זה דלכאורה הרי בלא"ה [בלאו הכי] נש"י [נשמות ישראל] עלו במחשבה דהיינו שאינן כמו המלאכים צבא מעלה ומטה שמקור התהוותן מבחי' דבור העליון כדכתיב וברוח פיו כל צבאם.

To understand this: for seemingly, the souls of Israel in any case "arose in thought"; that is, they are not like the angels, the hosts above and below, whose source of coming into being is the level of the supernal speech, as it is written, "And by the breath of His mouth, all their host."

אבל הנשמות נלקחו מאותיות מחשבתו ית' והן הן ס"ר אותיות שבתורה שהן כנגד ס"ר נשמות

But the souls were taken from the letters of His thought, may He be blessed, and these are the very six hundred thousand letters of the Torah, which correspond to the six hundred thousand souls

שבהם כלולים כל הנשמות שבאוצר להיותן ענפים וניצוצין המפשטים מהם וכנודע וא"כ הרי מקורן ושרשן הוא גבוה מאד נעלה ומהו העליה עוד.

in which all the souls in the treasury are included, since they are branches and sparks that spread forth from them, as is known. If so, their source and root is very high and exalted; what further ascent, then, [can there be]?

(ועמ"ש בפ' שלח ע"פ אני ה' אלקיכם כו' וע"פ מי מנה עפר יעקב וע"פ את שבתותי תשמרו כו').

(See what is written in Parshas Shelach on the verse "I am Havayah your G-d," etc., and on the verse "Who has counted the dust of Yaakov," and on the verse "You shall keep My Shabbosos," etc.)

אך הנה מודעת זאת דכמו עד"מ בנפש יש כמה כחות שלמעלה מהמחשבה כי המחשבה אינה אלא לבוש להשכל השוא מתלבש בה ומתחלק באותיות

However, it is well known that, by way of analogy, in the soul there are several powers that are above thought; for thought is only a garment for the intellect, which clothes itself in it and is divided into letters,

אבל בעצם השכל הוא מהות אחר ונעלם ממנה כגון דבור תוספת וראי"ש שההשכלה עצמה אינה מסוג האותיות כלל ונעלית מהם במדרגה

but the intellect itself is a different essence, hidden from it. For example, a comment of Tosafos and of the Rosh: the insight itself is not of the category of letters at all, and is higher than them in level,

כי היא סברא רוחניות ונקודה א' רק שנתפסת ומתלבשת בתיבות וצירופי אותיות אלו ומתחלקות בהן כו'.

for it is a spiritual reasoning and a single point, only it is grasped and clothed in these words and combinations of letters, and divided among them, etc.

3 ולכן השכלה אחת שבדבור התוספת היא באותיות ותיבות אלו ובהרא"ש והר"ן [והרבינו נסים] השכלה זו עצמה היא באותיות ותיבות אחרים והיינו שהאותיות והתיבות לגבי השכל הן כמו לבוש לבד וכלבוש תחליפם.

Therefore one insight that in the Tosafos comment is in these letters and words, in the Rosh and the Ran this very insight is in other letters and words. That is, the letters and words, relative to the intellect, are merely like a garment, and "like a garment You change them."

ויש ג"כ בחי' שלמעלה מהשכל כי השכליים נובעים ומתחדשים תמיד חדשים לבקרים ומוכרח שיש מציאות איזה כוחות הנפש המהוה אותן

There is also a level above the intellect: for insights well up and are renewed constantly, "new every morning," and there must necessarily exist some faculty of the soul that brings them into being;

והוא הנק' משכיל שהוא לשון מפעיל והוא מ"ש משכיל לאסף משכיל לאיתן האזרחי למנצח משכיל כו'.

and this is what is called maskil, which is a causative form, and this is what is written, "A maskil of Asaf," "A maskil of Eisan the Ezrachite," "For the conductor, a maskil," etc.

4 ולכן נקרא הנפש נפש המשכלת וכמ"ש במ"א. כן ממש יובן למעלה עליית הנשמות אחר ירידתן ממקור חוצבן מחשבה עילאה להתלבש בגוף חומרי שהעלייה הוא למעלה מעלה מהמחשבה. וזהו ענין התשובה תשוב ה' עילאה לגבי יו"ד כו'.

This is why the soul is called "the intellective soul" (nefesh hamaskeles), as is explained elsewhere. Exactly so will it be understood Above: the ascent of the souls after their descent from the source from which they were hewn, the supernal thought, to be clothed in a physical body, is an ascent far, far above thought. And this is the meaning of teshuvah: tashuv hei, the upper hei returns to the yud, etc.

(כי מחשבה עילאה היא בחי' ה' עילאה דשם הוי' ותשוב ה' עילאה לגבי יו"ד היינו למעלה מבחי' מחשבה שהיו"ד עצמו הוא בחי' חכמה עילאה שנק' משכיל לאיתן כו' וקוצו של יו"ד הוא בחי' אין שממנו תמצא החכמ' [החכמה] וע' במ"ש הרמ"ז [הרב משה זכות] בפ' שלח)

(For the supernal thought is the level of the upper hei of the Name Havayah, and "the upper hei returns to the yud" means above the level of thought; for the yud itself is the level of the supernal Chochmah (wisdom), which is called "a maskil of Eisan," etc., and the tip of the yud is the level of ayin (nothingness), from which "Chochmah is found." And see what the Ramaz writes on Parshas Shelach)

(דקנ"ט ע"א) בענין יו"ד של שם שקשור ממש בעולם א"ס בסוד קוצו של יו"ד כו'

(folio 159a) about the yud of the Name, which is truly bound up with the world of Ein Sof, in the mystery of the tip of the yud, etc.,

עד יו"ד וקוצו א"ס ואצי' ה' עולם הבריאה הכולל יצירה ועשיה כו' ויש פרסא מבדלת כו'

up to: "The yud and its tip: Ein Sof and Atzilus; the hei: the World of Beriah, which includes Yetzirah and Asiyah," etc., "and there is a dividing curtain," etc.

ע"ש וע' בראשית חכמה פ"ב [פרק ב'] משער התשובה במ"ש עוד ביארו בזהר שהתשובה עולה עד הכתר כו':

See there. And see Reishis Chochmah, chapter 2 of Sha'ar HaTeshuvah, where it says: "They further explained in the Zohar that teshuvah rises up to Keser (the Crown)," etc.

5 ב כי הנה אור א"ס ב"ה מרומם ומתנשא רבבות מדרגות עד אין קץ למעלה מהמחשבה ואפי' [ואפילו] מבחי' ח"ע [חכמה עילאה] כו' וכנודע ובמחשבה א' הוא סובב וממלא לכל העולמות

2. For the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, is exalted and uplifted myriads of levels without end above thought, and even above the level of the supernal Chochmah (wisdom), etc., as is known; and in a single thought He encompasses and fills all the worlds,

וכמאמר צופה ומביט עד סוף כל הדורות היה הוה ויהיה וג"ע [וגן עדן] ועוה"ב [ועולם הבא] ותחה"מ [ותחיית המתים] בכלל בסקירה אחת ממש והוא מ"ש בתחלת הע"ח [העץ חיים] כשעלה ברצונו כו'

as the saying goes, "He sees and looks to the end of all generations": what was, is and will be, and Gan Eden, the World to Come and the Resurrection of the Dead included, in literally a single glance. And this is what is written at the beginning of Etz Chaim, "When it arose in His will," etc.,

שברצון ומחשבה זו נאצלו כל העולמות הן אותם הנזכרים ומובארים בספרי האמת והן אותם שאינן גלוים וידועים מריש כל דרגין עד סוף כל דרגין כולן במחשבה א' נתהוו.

that in this will and thought all the worlds were emanated, both those mentioned and explained in the books of truth and those that are not revealed and known; from the beginning of all levels to the end of all levels, all of them came into being in a single thought.

ולמשל כמו בנפש האדם כשחושב מחשבה א' זהו כלא ממש לגבי כללות המחשבה שיכול לחשוב מחשבות עד אין קץ ותכלית וכ"ש לגבי מהות ועצמות הנפש כו' [וכל שכן] (וע' מזה בד"ה אלה מסעי).

By way of analogy: in the human soul, when one thinks a single thought, it is truly as nothing compared with thought as a whole, which can think thoughts without end or limit, and all the more so compared with the being and essence of the soul, etc. (And see on this in the discourse beginning "These are the journeys.")

כך הוא הארת החיות הנמשכת ממנו יתי לכללות העולמות כולן דכלא ממש חשיבא קמיה יתי ואין ערוך אליו.

So is the radiance of life-force (chayus) that is drawn from Him, may He be blessed, to all the worlds as a whole: it is truly considered as nothing before Him, may He be blessed, and bears no comparison to Him.

וע"כ לית מחשבה תפיסא ביה ולכן נקי ההמשכה בשם אור א"ס שהאור אינו פועל שינוי בעצם המאור כנודע ולהיות כן הי"ז [הרי זה] תכלית כל האדם להיות נכספה

Therefore "no thought can grasp Him," and therefore what is drawn forth is called by the name Or Ein Sof, "the light of the Infinite One," for light effects no change in the essence of the luminary, as is known. This being so, the whole purpose of man is that "his soul should yearn

וגם כלתה נפשו ליכלל בעצמותו יתי דוקא הבלתי בע"ג [בעלי גבול / בעל גבול] ולדבקה בו ולא ירצה אפילו לקבל פרס בג"ע [בגן עדן]

and even pine" to be included in His essence, may He be blessed, specifically, which is without limit, and to cleave to Him; and he should not want even to receive a reward in Gan Eden,

כי הוא זיו והארה בלבד וע"י צמצומים רבים וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] ביו"ד נברא העוה"ב [העולם הבא] כו'. והיינו מ"ש לאשתאבא בגופא דמלכא בגופא דמלכא דוקא.

for that is only a glow and a radiance, and through many contractions (tzimtzumim), as our Sages, of blessed memory, said, "With [the letter] yud the World to Come was created," etc. And this is what is said, "to be absorbed into the body of the King," into the body of the King specifically.

(ועמ"ש בד"ה אחריהי' אלקיכם תלכו ולקמן בד"ה כי תצא ובד"ה שובה ישראל ובד"ה האזינו השמים).

(See what is written in the discourse beginning "After Havayah your G-d shall you walk," and below in the discourse beginning "When you go out," and in the discourse beginning "Return, O Israel," and in the discourse beginning "Listen, O heavens.")

וזהו ענין התשובה שהוא השבת הנפש דהיינו לשוב למעלה ממקור מחצב נפשו דהיינו למעלה מן המחשבה כנ"ל והוא העליה שאחר הירידה. ועמ"ש ע"פ ואלה מסעיהם למוצאיהם.

And this is the meaning of teshuvah, which is the returning of the soul: to return [to a place] higher than the source from which his soul was hewn, that is, higher than thought, as mentioned above; and this is the ascent that follows the descent. And see what is written on the verse "And these are their journeys according to their goings forth."

ושעת הכושר לזה הוא בק"ש [בקריאת שמע] באמרו אחד ואהבת כו' וכמבואר בספרים שצריך למסור נפשו באחד ואין הכוונה על ציור ק"ה [קידוש השם] בפ"מ [בפועל ממש] בלבד

The opportune time for this is in the Shema, when one says "One" and "You shall love," etc.; and as is explained in the sefarim, one must give over his soul at [the word] "One." The intention is not only to picture sanctifying the Name in actual deed,

אלא גם ברוחניות והוא ביטול הנפש להתכלל באור ה' אחד והוא בחי' ומדרגת יחידה ועל זה אמר דוד המלך ע"ה [עליו השלום] (תהלים ל"ה) מכפירים יחידתי אודך בקהל רב

but also spiritually: this is the self-nullification (bittul) of the soul, to be included in the light of G-d, [who is] One. This is the level and rank of Yechidah, and of this King David, peace be upon him, said (Psalms 35), "[Save] my only one (yechidasi) from the young lions; I will thank You in the great congregation."

כי יש נרנח"י [נפש רוח נשמה חיה יחידה] חיה הוא בחי' חכמה כמ"ש והחכמה תחיה ונשמה הוא בחי' בינה שהוא בחי' השגה כו'

For there are Nefesh, Ruach, Neshamah, Chayah and Yechidah. Chayah is the level of Chochmah, as it is written, "Wisdom gives life (techayeh)"; and Neshamah is the level of Binah (understanding), which is the level of comprehension, etc.;

אבל יחידה הוא בחי' הרצון פשוט שלמעלה מן החכמה ויחידה הוא לשון נקבה שמקבלת מיחיד

but Yechidah is the level of the simple will that is above Chochmah. And Yechidah is a feminine form, [denoting one] that receives from the Yachid, the Only One,

כי היא רק תשוקתה ליחידו שלעולם בלבד ליכלל בעצמותו ית' דוקא וכמ"ש מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ כו'

for its only longing is for the Only One of the world alone, to be included in His essence, may He be blessed, specifically; as it is written, "Whom do I have in heaven? And besides You I desire nothing on earth," etc.

שמים וארץ ג"ע [גן עדן] עליון ותחתון בכלם לא חפצתי רק אותך ית' בלבד ועמ"ש ע"פ אחת היא יונתי ובחי' זו ישנה אפי' [אפילו] בפחותי הערך

Heaven and earth are the upper and lower Gan Eden: in all of them I desire nothing but You alone, may You be blessed. And see what is written on the verse "One is my dove." And this level is present even in those of the lowest worth,

כי כל אחד ואחד מישראל יש בו בטבעו בחי' מס"נ [מסירות נפש] ורצון זה שלמעלה מהשכל וכמבואר בספרים שגם מי שאין לו

for every single Jew has in his nature the quality of self-sacrifice (mesirus nefesh) and this will that is above intellect; and as is explained in the sefarim, even one who has nothing

אלא נפש או נפש דנפש מ"מ גם בחי' יחידה כלולה בה (ועיין בשע"ק [בשערי קדושה] להרח"ו [להרבי חיים ויטאל] חלק שלישי שער ב').

but Nefesh, or the Nefesh of Nefesh, nevertheless has the level of Yechidah included in it as well (and see Sha'arei Kedushah by Rabbi Chaim Vital, part three, gate 2).

והנה זה לעומת זה עשה האלהים שגם בסט"א [בסטרא אחרא] יש בחי' יחידה זו שהיא בחי' רצון שלמעלה מהשכל

Now, "G-d made one opposite the other": in the sitra achra (the other side), too, there is this level of Yechidah, which is the level of a will that is above intellect

והטעם וע"כ יכול להיות רצון חזק לאדם גם במילי דעלמא כענין רצון זה שבקדושה שלמעלה מהטעם אם ימשיך עליו עול דרך ארץ כו'.

and reason. Therefore a person can have a strong will even in worldly matters, like this will in holiness that is above reason, if he draws upon himself the yoke of worldly affairs, etc.

(ע"ד הנזכר בפ' בשלח בד"ה לסוסתי ברכבי פרעה וכשנעשה התקשרות לה העולם כ"כ [כל כך] בחוזק עד שהוא בלי שכל כלל כו') ומקור בחינה זו נק' כפירים כי כחם רב ועצום ויש בהם תגבורת החיות כו'.

(Along the lines of what is mentioned in Parshas Beshalach, in the discourse beginning "To My mare among Pharaoh's chariots": when the attachment to the world becomes so strong that it is entirely without reason, etc.) And the source of this level is called "young lions" (kefirim), for their strength is great and mighty and they have an overpowering life-force, etc.

ועל זה ביקש דוד המלך ע"ה [עליו השלום] מכפירים יחידתי להיות בחי' היחידה רק בקדטשה בלבד ליחידו של עולם והוא בחי' ומדרגת אהבת בכל מאדך

And about this King David, peace be upon him, asked, "[Save] my only one from the young lions": that the level of Yechidah be only in holiness alone, for the Only One of the world. And this is the level and rank of the love "with all your might (me'odecha),"

כי בכך נפשך כולל ד' בחי' נרנ"ח [נפש רוח נשמה חיה] ובחי' בכל מאדך הוא בחי' יחידה כי מאד הוא בלי גבול כו'

for "with all your soul" includes the four levels Nefesh, Ruach, Neshamah and Chayah, and the level of "with all your might" is the level of Yechidah, for me'od is without limit, etc.

והיינו דאמרז"ל [דאמרו רבותינו זכרונם לברכה] בכל מאדך בכל ממונך ולכאורה הוא פלא מה ענין הממון לבחי' מאד שהוא בחי' ומדרגה היותר גבוה שבנפש בחי' יחידה.

And this is what our Sages, of blessed memory, said: "With all your might: with all your money." Seemingly this is astonishing: what does money have to do with the level of me'od, which is the highest level and rank in the soul, the level of Yechidah?

אך הענין כמ"ש צדקה תרומם גוי וחסד לאומים חטאת (במשלי סי' י"ד ל"ד) פי' חטאתם של ישראל הוא הגורם חסד לאומים.

But the explanation is as it is written, "Tzedakah exalts a nation, and kindness to the nations is sin" (in Proverbs, chapter 14, [verse] 34), meaning: the sin of Israel is what causes kindness to the nations.

כי אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא כו'. ועי"ז נמשך חסד שהוא בחי' השפעה ח"ס דלי"ת לס"א [לסטרא אחרא]

For "there is no righteous man on earth who does good and does not sin," etc. And through this chesed (kindness) is drawn forth, which is the level of bestowal, chas dalet, "compassion on the dalet," to the sitra achra;

כי ע"י כל חטא וחטא נעשה פגם בנפש ובמקור שורשה לפי שמתלבשת בנפש הבהמית והיא שמורידה וממשיכה בעמקי הקליפות והיכלות החיצונים כו'.

for through each and every sin a blemish is made in the soul and in the source of its root, since it clothes itself in the animal soul, and it is [the animal soul] that brings it down and draws it into the depths of the kelipos and the external chambers, etc.

6 ואמנם הצדקה תרומם גוי זה ישראל כמ"ש ומי כעמך כו' והיינו נפש הבהמית שעל ידי הצדקה שאדם עושה נפרדת ונבדלת נפש הבהמית מן הרע הגמור ומתרוממת גם היא להיות כל מדותיה ולבושיה להי' לבדו.

However, "tzedakah exalts a nation": this is Israel, as it is written, "And who is like Your people," etc.; that is, the animal soul. For through the tzedakah that a person does, the animal soul is separated and set apart from complete evil, and it too is exalted, so that all its attributes and garments are for G-d alone.

7 והוא בחי' ומדרגת בע"ת [בעלי תשובה] שהפליגו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] במעלתן ואמרו במקום שבע"ת [שבעלי תשובה] עומדין כו' כי כל המדות שבנה"ב [שבנפש הבהמית]

And this is the level and rank of baalei teshuvah, whose greatness our Sages, of blessed memory, extolled, saying, "In the place where baalei teshuvah stand," etc. For all the attributes (middos) in the animal soul,

בעצם מציאותן הן תקיפין וחזקים יותר מהמדות הקדושות שבנפש האלקית וכמו בגשמיות שהבהמות וחיות המה בעלי כח וגבורה בטבעם יותר מבני אדם.

in their very existence, are more forceful and stronger than the holy attributes in the G-dly soul, just as, physically, domestic and wild animals are by nature possessed of more strength and might than human beings.

8 והטעם משום ששרשן ממקום גבוה מאד נעלה בחי' יד החזקה והן המלכים אשר מלכו לפני מלך מלך לבני ישראל למעלה מעלה ממקור נפשות ישראל הקדושות כו' רק שירדו ונפלו למטה מטה.

The reason is that their root is from a very high and exalted place, the level of "the strong hand," and they are "the kings who reigned before any king reigned over the children of Israel," far, far above the source of the holy souls of Israel, etc.; only, they descended and fell far, far below.

9 ואמנם כד אתכפיא ואתהפכא מחשוכא לנהורא הרי נכלל בחי' תוקף זה בקדושה וזו היא מעלת בע"ת [בעלי תשובה] דבחילא יתיר וכמבואר במ"א.

However, when it is subdued and transformed from darkness to light, this level of forcefulness is included in holiness; and this is the superiority of baalei teshuvah, [who come] "with greater strength," as is explained elsewhere.

וזהו שביקש דוד להנצל מכפירים יחידתי כי יש בחי' יחידה שהוא תוקף והתגברות הרצון שלמעלה מהטעם גם בסט"א [בסטרא אחרא] ונק' כפירים כמ"ש הכפירים שואגים לטרף שהוא התגברות החיות גבור כארי כו' כנ"ל.

And this is why David asked to be saved, [saying,] "my only one from the young lions": for there is a level of Yechidah, which is the forcefulness and intensity of the will that is above reason, in the sitra achra (the other side) as well, and it is called "young lions" (kefirim), as it is written, "The young lions roar for prey," which is the intensity of life-force, "mighty as a lion," etc., as mentioned above.

10 ולזה אמר דוד מכפירים יחידתי שתהיה יחידתי מקושר בקשר אמיץ וחזק להשי"ת [להשם יתברך] לבדו ולא תפול ח"ו [חס ושלום] בידי החיצונים הכפירים.

Therefore David said, "my only one from the young lions": that my Yechidah be bound with a strong and mighty bond to G-d, may He be blessed, alone, and not fall, G-d forbid, into the hands of the external forces, the young lions.

וזהו תרומם גוי שיתהפכו המדות שבנפש הבהמית לדבקה בו יתי והיינו ע"י הצדקה דוקא כי במדה שאדם מודד מודדין לו

And this is [the meaning of] "exalts a nation": that the attributes (middos) in the animal soul be transformed to cleave to Him, may He be blessed; and this comes through tzedakah specifically, for "in the measure with which a person measures, he is measured,"

וכמו שהוא מרחם על העני להחיות נפשו ממתי רעב כך מלמעלה מתגלגלים רחמים המרובים ממקור הרחמים על נפשו לרוממה משפלותה וטומאתה וכמ"ש מחיה מתים כו' (ועמ"ש סד"ה ציון במשפט תפדה בענין ושביה בצדקה):

and just as he has compassion on the poor man, to revive his soul from among the starving, so from Above abundant mercies roll down from the source of mercy upon his soul, to raise it from its lowliness and its impurity, as it is said, "He revives the dead," etc. (And see what is written at the end of the discourse beginning "Zion shall be redeemed with justice," on "and her returnees with tzedakah.")

11 ג וזהו ענין התגלות י"ג מדות הרחמים באלול שקודם עשי"ת [עשרת ימי תשובה]. כי הנה בעשי"ת [בעשרת ימי תשובה] מתגלים רחמים רבים אחר קדימת התשובה

3. And this is the meaning of the revelation of the Thirteen Attributes of Mercy in Elul, which precedes the Ten Days of Teshuvah. For in the Ten Days of Teshuvah abundant mercies are revealed after teshuvah has come first,

כי באתערותא דלתתא דוקא אזי הוא אתערותא דלעילא וכמבואר בזהר ע"פ אם ישים אליו לבו כו' רוח אייתי רוח ואמשיך רוח.

for it is specifically through an arousal from below (isarusa dilesata) that there is then an arousal from above (isarusa dile'eila), as is explained in the Zohar on the verse "If He sets His heart upon him," etc.: "A spirit brings a spirit, and draws forth a spirit."

12 והנה כד אייתי רוח ממטה למעלה כאשר רצון לבו לה' בבחי' מאד בחילא יתיר אזי ימשיך

Now, when one brings up a spirit from below to above, when the will of his heart is for G-d at the level of me'od ("might"), "with greater strength," then he will draw

ג"כ רוח דוגמתו מלמעלה למטה בחי' מאד העליון שבלי גבול והן הן י"ג מדות הרחמים שבפסוק מי אל כמוך נושא עון כו'.

also a spirit like it from above to below: the level of the supernal me'od, which is without limit. And these are the very Thirteen Attributes of Mercy in the verse, "Who is a G-d like You, Who bears iniquity," etc.

אך גם בכדי שתהיה אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] זו שנשוב אל ה' בכל נפשנו ומאדנו צריך ג"כ התעוררות מלמעלה עד אשר ממרום יערה רוח ה' על ישראל עמו לעורר לבבם שיצעקו אל ה' מתוך תוכם נקודת לבבם.

But in order for there to be this arousal from below, that we return to G-d with all our soul and our might, there must also be an arousal from above, until from on high the spirit of G-d is poured out upon Israel His people, to arouse their hearts, so that they cry out to G-d from their very innermost core, the point of their hearts.

13 וזהו ענין התגלות י"ג מדות הרחמים שבאלול שע"י הרחמים האלה קמה נפשו מנפילתה וגם נצבה ועולה לה' ברוח נדיב' [נדיבה] בבחי' מאד ממש בחילא יתיר כו'. ולכן מבואר בדברי רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] שצריך להרבות בצדקה מר"ח [מראש חודש] אלול.

And this is the meaning of the revelation of the Thirteen Attributes of Mercy in Elul: that through these mercies his soul rises from its fall, and also stands upright and ascends to G-d with a willing spirit, at the very level of me'od, "with greater strength," etc. Therefore it is explained in the words of our Sages, of blessed memory, that one must increase in tzedakah from Rosh Chodesh Elul.

14 והיינו מטעם הנ"ל כי צדקה תרומם ותגביה כו'. ולכן תיקנו לנו אנשי כנסת הגדולה קודם ק"ש [קריאת שמע] בקשות התעוררות רחמים עלינו בשתים שלפניה והוא מה שאומרים אבינו אב הרחמן רחם עלינו ותן בלבנו בינה

That is for the reason mentioned above: that tzedakah exalts and raises up, etc. Therefore the Men of the Great Assembly instituted for us, before the Shema, requests for the arousal of mercy upon us, in the two [blessings] before it; this is what we say, "Our Father, merciful Father, have mercy upon us, and put into our hearts understanding

להבין כו' וכן ברחמיך הרבים רחם עלינו ברחמיך הרבים דייקא וכמ"ש מזה בד"ה והנה מנורת זהב

to understand," etc.; and likewise, "In Your abundant mercies, have mercy upon us": "in Your abundant mercies" specifically, as is explained on this in the discourse beginning "And behold, a menorah all of gold."

כי אנחנו שכבר ירדנו בעולם השפל הרחק מאד מאור פני מלך חיים אין אנו משיגים ומכירים הרחמנות שעלינו

For we, who have already descended into the lowly world, very far from the light of the King's face, [which is] life, do not grasp or recognize the pity that is [due] us;

אבל הוא יתי' הוא היודע כו' וכולא קמיה כלא חשיבא ממש יודע גודל הרחמנות שעל הנשמות אשר ירדו

but He, may He be blessed, is the One who knows, etc., and before Him all is considered as truly nothing; He knows how great is the pity upon the souls that have descended

מאיגרא רמה בסתר המדרגה בעוה"ז השפל ובגוף החומרי ונתרחקו מאד מאלקותו יתי ועי" רחמים רבים יתן בלבנו בינה להבין כוי היינו להבין דבר מתוך דבר.

"from a high roof" into "the covert of the cliff," into this lowly world and into the physical body, and have become very far from His G-dliness, may He be blessed. And through abundant mercies He will put into our hearts understanding to understand, etc., that is, to understand one thing from another.

פי' שמתוך דבר שהוא הארת אור א"ס הממלא כל עלמין אשר לגדולתו אין חקר ממש להחיות עולמות רבים עד אין קץ ותכלית ואעפ"כ [ואף על פי כן] הוא כאין ואפס ממש לגבי עצמותו יתי וכמשל ביטול דיבור א' כוי.

That is: from one thing, which is the radiance of the Infinite Light that fills all worlds (memalei kol almin), "whose greatness is unsearchable," truly, giving life to many worlds without end or limit, and nevertheless it is truly as naught and nothing compared with His essence, may He be blessed, as in the analogy of the nullity of a single word, etc.

מזה יביך איך שעצמותו יתי הוא המרומם ונשגב לבדו [ועי' בד"ה השמים כסאי] ואז לזאת תכסוף אליו נפש

From this he will understand how His essence, may He be blessed, alone is exalted and sublime (and see the discourse beginning "The heavens are My throne"). And then, because of this, there will yearn for Him the soul

כל חי בבחי' מאדך בלי גבול ממש למסור נפשו ממש באחד האמיתי ובע"כ [ובעל כרחך] אתה חי כוי ואנו אין לנו לבקש כי"א קרבת אלקים יתי אלינו.

of every living being, at the level of "your might," truly without limit, to give over his soul truly to the true One, and "against your will you live," etc. And we have nothing to ask for but the nearness of G-d, may He be blessed, to us.

15 וזהו ענין שמ"ע [שמונה עשרה] שלאחר ק"ש [קריאת שמע] שהוא ביאור ופי' המס"נ [המסירות נפש] שבק"ש [שבקריאת שמע] שהמבוקש הוא להיות בא"י [ברוך אתה ה'] אלקינו כוי

And this is the meaning of the Shemoneh Esreh that follows the Shema, which is the explanation and interpretation of the self-sacrifice (mesirus nefesh) in the Shema: that what is sought is that there be "Blessed are You, Havayah, our G-d," etc.

ברוך הוא לשון בריכה והמשכה שיתגלה אלקותו יתי למטה מטה עד שיהיה בבחי' אתה לנוכח.

Baruch ("blessed") is a term related to a pool (berechah) and to drawing down: that His G-dliness, may He be blessed, be revealed far, far below, until it is at the level of Atah, "You," in the second person,

16 ובחי' אלקינו שלנו ממש. ואמנם המלך אין רואים אותו כשהוא ערום ולזאת צריך לעשות בחינת לבושים וכלים מכלים שונים שיתגלה בהן אלקותו יתי

and the level of Elokeinu, "our G-d," truly ours. However, the king is not seen when he is unclothed; and therefore one must make the level of garments and vessels, "vessels of diverse kinds," in which His G-dliness, may He be blessed, may be revealed.

והיינו מ"ש ודברת בם בדברי תורה כי התורה היא בחי' לבוש שבה מתלבש אור א"ס ב"ה וכמ"ש עוטה אור כשלמה.

And this is what is written, "And you shall speak of them": in words of Torah. For the Torah is the level of a garment in which the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, is clothed, as it is written, "He wraps [Himself in] light as a garment."

17 והצדקה היא נקראת ג"כ בשם בחי' לבוש כמאמר לבושו צדקה. והענין הוא עד"מ מלך בשר ודם שיש לו לבושים פנימים שלבוש בהם כשיושב בהיכלו

And tzedakah, too, is called by the name of the level of a garment, as the saying goes, "His garment is tzedakah." The matter is, by way of analogy, [like] a king of flesh and blood, who has inner garments that he wears when he sits in his palace

פנימה ויש לו לבושים חיצונים שלובש אותן כשיוצא לחוץ כך למעלה התורה היא בחי' לבוש הפנימי שאור א"ס שורה בה כמו שהוא מתגלה למעלה באצילות.

within, and has outer garments that he puts on when he goes outside. So Above: the Torah is the level of the inner garment, in which the Infinite Light (Or Ein Sof) rests as it is revealed above, in Atzilus.

18 והצדקה היא לבוש החיצון דהיינו כשנמשך למטה מטה בעולמות הנפרדים בבי"ע וסביב רשעים יתהלכון הם היכלות ומדורות החיצונים המבקשים טרף ויניקה כו' ואז לבושו צדקה וכמ"ש וילבש צדקה כשריון ושריון קשקשים הוא לבוש וכמ"ש במ"א.

And tzedakah is the outer garment: that is, when [the light] is drawn far, far below, into the separate worlds, into Beriah, Yetzirah and Asiyah, and "the wicked walk all around" (these are the external chambers and abodes, which seek prey and nourishment, etc.), then "His garment is tzedakah," as it is written, "He put on tzedakah as a coat of mail"; and "a coat of mail of scales" is a garment, as is explained elsewhere.

19 וזהו ענין ב' בחי' שמש שמש הוי' ושמש צדקה שהם מאירים ע"י כדכד היינו מחיצה דקה הלבוש דתורה כ"ד ספרין דאורייתא והלבוש דצדקה

And this is the meaning of the two levels of "sun," the sun of Havayah and the sun of tzedakah, which shine through kadkod, that is, a thin partition: the garment of the Torah, the twenty-four (kaf-dalet) books of the Torah, and the garment of tzedakah.

כי העוונות נקראים חשך וענן וכמ"ש מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך להיותן מסתירים על אור ה'

For sins are called darkness and cloud, as it is written, "I have wiped away your transgressions like a thick cloud, and your sins like a cloud," since they conceal the light of G-d;

ועל ידי הצדקה תאיר ותזרח הארה בנפשו להיות מתבטל ומתכלל באור א"ס ממטה למעלה וזהו וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה.

and through tzedakah a radiance will shine and dawn in his soul, so that he becomes nullified and included in the Infinite Light (Or Ein Sof), from below to above. And this is "And for you who fear My Name, a sun of tzedakah shall shine, with healing in its wings."

20 והוא ע"ד מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] בפ"ב [בפרק ב'] דיומא גדולה תשובה שמביאה רפואה לעולם כי העוונות נקראים מכות ופצעים כמאמר הנביא מכף רגל ועד ראש אין בו מתום כו'.

And this is along the lines of the saying of our Sages, of blessed memory, in the second chapter of Yoma: "Great is teshuvah, for it brings healing to the world." For sins are called blows and wounds, as the prophet said, "From the sole of the foot to the head there is no soundness in it," etc.

והיינו לפי שע"י כל חטא וחטא נעשה פגם בנפש ומשפעת כח וחיות לקליפות ועל ידי התשובה הוא מביא רפואה שתצא הנפש מטומאתה וחלאתה ותעלה לקדושה ליכלל באור ה' אחד כנ"ל.

That is, because through each and every sin a blemish is made in the soul, and it imparts power and life-force to the kelipos; and through teshuvah one brings healing, so that the soul goes out of its impurity and its filth and rises to holiness, to be included in the light of G-d, [who is] One, as mentioned above.

21 וזהו ומרפא בכנפיה כי הכנפים הם המעופפים ומעלים את העוף. וכך הוא האוי"ר [האהבה ויראה] הם בחי' גדפין.

And this is "with healing in its wings": for the wings are what fly and lift up the bird; and so too love and awe are the level of "wings" (gadfin).

ובהם ועל ידם הוא ההעלאה ובאתערותא דלתתא אתערותא דלעילא נמשכים מלמעלה י"ג מדות הרחמים שהם בחי' מאד העליון שבלי גבול.

Through them and by means of them is the ascent; and through an arousal from below, an arousal from above, the Thirteen Attributes of Mercy are drawn down from above, which are the level of the supernal me'od that is without limit.

וזהו בחי' שמש הב' הנקרא שמש הוי' כו' (וזהו ענין ההפרש בין התגלות י"ג מדות שבחדש אלול. וכמ"ש לקמן ע"פ אני לדודי.

And this is the level of the second sun, which is called the sun of Havayah, etc. (And this is the meaning of the difference between the revelations of the Thirteen Attributes: [the one] in the month of Elul, as is explained below on the verse "I am my beloved's,"

שהוא עד"מ המלך כשהוא בחוץ בשדה קודם בואו להיכלו. ושם יוצאים לקבל פניו. ואז הוא לבוש עד"מ לבוש החיצון. וזהו בחי' וילבש צדקה כו' וכובע ישועה בראשו.

is, by way of analogy, [like] the king when he is outside, in the field, before he comes to his palace, and there [people] go out to greet him; and then he is dressed, by way of analogy, in the outer garment. And this is the level of "He put on tzedakah," etc., "and a helmet of salvation on His head."

וזהו בחי' שמש צדקה וכדכתיב עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא. ואמנם התגלות י"ג מדות בעשי"ת [בעשרת ימי תשובה] ובפרט ביוהכ"פ [ביום הכפורים] זהו עד"מ הזוכה לקבל פני המלך בהיכל מלכותו ושם הוא לבוש לבושים הפנימיים

And this is the level of the sun of tzedakah, as it is written, "Gray hair is a crown of glory; it is found in the way of tzedakah." However, the revelation of the Thirteen Attributes in the Ten Days of Teshuvah, and especially on Yom Kippur, is, by way of analogy, [like] one who merits to greet the king in his royal palace, and there he is dressed in the inner garments;

וזהו בחי' שמש הוי' והוא ג"כ בחי' תורה שנק' שמש כמ"ש לשמש שם אהל בהם והוא כחתן כו' והתורה נק' חתן וכמ"ש במ"א בשיר השירים ע"פ לסוסתי ועיין בזהר ר"פ בהעלותך

and this is the level of the sun of Havayah. And it is also the level of the Torah, which is called "sun," as it is written, "For the sun He set a tent in them, and it is like a bridegroom," etc.; and the Torah is called "bridegroom," as is explained elsewhere, in Shir HaShirim, on the verse "To My mare"; and see the Zohar at the beginning of Parshas Beha'aloscha.

והיינו בחי' שמש הוי' כדכתיב תורת הוי' תמימה ועמ"ש ע"פ ואתחנן כו' אתה החלות כו'. וכמ"ש בזהר תרומה) (דקע"ז א') שהתגלות זו דאתה החלות הוא בעשי"ת [בעשרת ימי תשובה]

That is the level of the sun of Havayah, as it is written, "The Torah of Havayah is perfect." And see what is written on the verse "And I pleaded," etc., "You have begun," etc. And as is written in the Zohar, Terumah) (folio 177a): that this revelation of "You have begun" is in the Ten Days of Teshuvah,

וגם לוחות אחרונות ניתנו ביוהכ"פ [ביום הכפורים]:(ועוי"ל [ועוד יש לומר] באופן אחר דשמש צדקה הוא בחי' עליונה יותר כי שמש הוי' היינו בחי' שמש במגן חמה בנרתקה אבל שמש צדקה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] בפ"ק [בפרק קמא] דעכומ"ז [דעבודת כוכבים ומזלות] היינו מה שלעתיד הקב"ה מוציא חמה מנרתקה.

and also, the second Tablets were given on Yom Kippur. (One may further say, in another way, that the sun of tzedakah is a higher level: for the sun of Havayah is the level of a sun with a shield, the sun in its sheath; but the sun of tzedakah, as our Sages, of blessed memory, said in the first chapter of [tractate] Avodah Zarah, is that in the Time to Come the Holy One, blessed be He, will take the sun out of its sheath.

ועמ"ש בזה בד"ה תקעו בחודש. גם ברבות בא פט"ו [פרק ט"ו / פרשה ט"ו] משמע דשמש צדקה היינו מ"ש ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים וע' בפ' משפטים פל"א ובזח"א [ובזהר חלק א] מקץ)

And see what is written on this in the discourse beginning "Blow the shofar on the New Moon." [Midrash] Rabbah, Bo, section 15, also implies that the sun of tzedakah is what is written, "And the light of the sun shall be sevenfold, like the light of the seven days"; and see Parshas Mishpatim, section 31; and in the Zohar, Part I, Miketz)

(דר"ג ע"ב) דשמש צדקה היינו אור שגנזו הקב"ה. וכ"כ [וכן כתב] ר"פ אמור (דפ"ח א') ועיין בפ' פקודי (דף רכ"ד ע"ב).

(folio 203b): that the sun of tzedakah is the light that the Holy One, blessed be He, hid away. And so it is written at the beginning of Parshas Emor (folio 88a); and see Parshas Pekudei (folio 224b).

וא"כ הוא למעלה מבחי' שמש הוי'. והיינו כמ"ש במ"א בד"ה אשירה להוי' בענין ושמרו דרך הוי"ה לעשות צדקה.

If so, it is above the level of the sun of Havayah. And this is as is explained elsewhere, in the discourse beginning "I will sing to Havayah," on "And they shall keep the way of Havayah, to do tzedakah":

שע"י אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] בצדקה ע"י"ז אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] להיות דרך הוי' פי' דרך ומבוא להיות שם הוי"ה וע"ז נאמר חנון ורחום הוי' שהקדים בחינת חנון ורחום להיות הוי' שהן הן י"ג מכילין דרחמי מקור האצילות כו' ע"ש.

that through the arousal from below in tzedakah, through this there is an arousal from above, that there be "the way of Havayah," meaning a way and an entrance for the Name Havayah to be. And of this it is said, "Gracious and merciful is Havayah": it put the level of "gracious and merciful" first, so that there be Havayah; and these are the very Thirteen Measures of Mercy (mechilin derachamei), the source of Atzilus, etc. See there.

22 והיינו יג"מ [י"ג מדות] המתגלים ביוהכ"פ [ביום הכפורים] שהוא בחי' לפני הוי' תטהרו למעלה משם הוי"ה ועמ"ש סד"ה וכל בניך בענין בצדקה תכוננו.

That is, the Thirteen Attributes that are revealed on Yom Kippur, which is the level of "Before Havayah you shall be purified," above the Name Havayah. And see what is written at the end of the discourse beginning "And all your children," on "With tzedakah you shall be established."

וכמ"ש במ"ע בענין זורע צדקות מצמיח ישועות התגלות שע"ה נהורין. ועמ"ש בד"ה והיה מדי חדש בענין שמש בשבת צדקה לעניים.

And as is written in M.A., on "He sows tzedakos, causes salvations to sprout": the revelation of the shin-ayin-hei (375) lights. And see what is written in the discourse beginning "And it shall be, from one New Moon to the next," on "Sun on Shabbos is tzedakah for the poor."

ולפ"ז [ולפי זה] שמש הוי' היינו מ"ש הוי' אל רחום וחנון. ועמ"ש בזה סד"ה ואתחנן אל ה'

Accordingly, the sun of Havayah is what is written, "Havayah, G-d, merciful and gracious." And see what is written on this at the end of the discourse beginning "And I pleaded with Havayah."

וזהו ענין ושמתי כדכד שמשותיך דהיינו ב' בחי' שמש הא' מלמעלה למטה המאיר בחדש אלול.

And this is the meaning of "And I will make your windows of kadkod": that is, two levels of "sun." The first, from above to below, which shines in the month of Elul;

והב' מלמטה למעלה שהוא בחי' העליות שבר"ה [שבראש השנה] ויוהכ"פ [ויום הכפורים] והוא ענין שמש הוי' ושמש צדקה וכנ"ל

and the second, from below to above, which is the level of the ascents of Rosh HaShanah and Yom Kippur. And this is the matter of the sun of Havayah and the sun of tzedakah, as mentioned above.

(וז"ש [וזהו שכתוב] בירושלמי דאמר רב כד תחמי שמשא בריש דקלא הב לי גולתא דניצלי נעילת שערים. כי בנעילה הוא עליית ז"א הנק' שמשא בדיקנא דא"א וזהו בריש דיקלא ע"ד צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון כו')

(And this is what is said in the Jerusalem Talmud, that Rav said: "When you see the sun at the top of the palm trees, give me my cloak, that I may pray Ne'ilas She'arim." For at Ne'ilah there is the ascent of Z'eir Anpin, which is called "the sun," into the beard of Arich Anpin; and this is "at the top of the palm tree," along the lines of "The righteous man will flourish like a palm tree, like a cedar in Lebanon," etc.)

(בזהר ויקרא דט"ז ע"א) צדיק הוא בעל צדקה בחינת שמש צדקה. וכתיב אעלה בתמר וע' בזהר ח"ג [חלק ג'] (דרפ"ג א') והוא מעין בחי' ואור החמה יהיה שבעתים כאור כו'.

(In the Zohar, Vayikra, folio 16a.) A tzaddik is a master of tzedakah, the level of the sun of tzedakah. And it is written, "I will go up on the palm tree"; and see the Zohar, Part III (folio 283a). And this is akin to the level of "And the light of the sun shall be sevenfold, like the light," etc.

ועלייה זו הוא מלמטה למעלה עליית הכלים לגבי אורות עליונים שזהו ענין שבת ויוהכ"פ [ויום הכפורים] כמ"ש באגה"ק [באגרת הקודש] בסופו

And this ascent is from below to above: the ascent of the vessels toward the supernal lights, which is the matter of Shabbos and Yom Kippur, as is written in Iggeres HaKodesh, at its end.

והנה ב' בחי' שמש אע"פ [אף על פי] שעכשיו יש ג"כ הארות אלו כנ"ל מ"מ הן רק בפנימית העולמות

Now, as for the two levels of "sun": although now, too, there are these illuminations, as mentioned above, nevertheless they are only in the inner dimension (pnimiyus) of the worlds;

אבל לעתיד עין בעין יראו. וגם שלעתיד יהיו ב' בחי' שמש הנ"ל במדרגות גבוהות אין קץ:

but in the Time to Come "they will see eye to eye." And also, in the Time to Come the two levels of "sun" mentioned above will be at levels higher without end.

23 ד וזהו ענין חד אמר שהם וחד אמר ישפה ושניהם דברי אלקים חיים. דהנה כתיב ופתחת עליהם שמות בני ישראל וכתיב ונשא אהרן את שמות בני ישראל כו'

4. And this is the meaning of "One said shoham, and one said yashfeh," and both are the words of the living G-d. For it is written, "And you shall engrave upon them the names of the children of Israel," and it is written, "And Aharon shall bear the names of the children of Israel," etc.,

לזכרון לפני ה' שהשנים עשר אבני החשן היה כתוב עליהן שמות השבטים כסדר תולדותם אודם לראובן כו'

"for a remembrance before Havayah": for on the twelve stones of the breastplate were written the names of the tribes in the order of their births, odem (ruby) for Reuven, etc.;

ואהרן שושבינא דמטרוניתא היה מעלה אותם לפני ה' למעלה מעלה מבחי' שם הוי' וכמ"ש במ"א.

and Aharon, "the groomsman of the Queen (Matronisa)," would raise them up before G-d, far, far above the level of the Name Havayah, as is explained elsewhere.

24 והנה מה שנחקקו שמות השבטים על אבנים טובות דייקא הוא עד"מ כמו בגשמיות כי טעם סגולת מלכים וכלי

Now, the fact that the names of the tribes were engraved on precious stones specifically is, by way of analogy, as in physical matters: for the reason that the treasure of kings and the vessels

יקר באבנים טובות דוקא ומה שדמיהן מרובים עד שלא יעריכום כסף וזהב הוא רק מפני שהוא דבר פלא שהאבן הדומם יהיה זך ובהיר להאיר כאש.

of value are precious stones specifically, and that their price is so great that silver and gold cannot be compared to them, is only that it is a wondrous thing: that an inanimate stone should be pure and bright, shining like fire.

25 וכך הנה התהפכות נפש הבהמית שבישראל מחשוכא לנהורא ועליותן למעלה ליכלל באור ה' לאשתאבא בגופא דמלכא כו'.

So too the transformation of the animal soul in Israel from darkness to light, and their ascent on high to be included in the light of G-d, "to be absorbed into the body of the King," etc.

וע"ז היה ענין החשן שהיה אהרן מעלה אותו לפני ה' הנה זהו דבר הפלא ופלא ונמשל כאבן טוב נדמו

And about this was the matter of the breastplate, which Aharon would raise up before G-d: this is a wondrous, wondrous thing, and it is likened to a precious stone; they are compared [to it].

וגם שהאבנים טובות גדילים ונמשכים מן הכוכבים וכתיב בישראל והנכם כיום ככובי השמים בפ' דברים וע"ש במדרש רבה.

Moreover, precious stones grow and are drawn from the stars, and it is written of Israel, "And behold, you are today like the stars of the heavens," in Parshas Devarim; and see there in the Midrash Rabbah.

26 והנה לפי סדר תולדות השבטים וסדר אבני החשן יוסף ובנימין שנולדו באחרונה חקוקים על ב' אבנים האחרונים שבטור הרביעי

Now, according to the order of the tribes' births and the order of the breastplate stones, Yosef and Binyamin, who were born last, are engraved on the last two stones of the fourth row,

שהם וישפה. וכמ"ש בהרמב"ם [בהרבי משה בן מימון] פ"ט מהל' [מהלכות / מהלכה] כלי המקדש וברבות ס"פ תצוה ופ' במדבר פרשה ב'.

which are shoham and yashfeh, as is written in the Rambam, chapter 9 of the Laws of the Vessels of the Sanctuary, and in [Midrash] Rabbah, at the end of Tetzaveh and in Bamidbar, section 2.

27 והנה יוסף הצדיק הוא בחי' המשכה והשפעה מלמעלה למטה כי יוסף הוא מלשון תוספת אור הבא מלמעלה וכמ"ש ויוסף הוא המשביר כו' ויכלכל יוסף את אביו כו'. ועמ"ש ע"פ ויגש אליו יהודה.

Now, Yosef the tzaddik is the level of drawing down and bestowing from above to below, for Yosef is from the term tosefes ("addition"), light that comes from above; as it is written, "And Yosef was the one who provided," etc., and "Yosef sustained his father," etc. And see what is written on the verse "And Yehudah approached him."

28 והיינו שכל ההמשכות וגילוי אלקות בנבראים הוא ע"י נשמת יוסף ובנימין הצדיק הוא העלאה מלמטה למעלה

That is, all the drawing down and revelation of G-dliness in created beings is through the soul of Yosef. And Binyamin the tzaddik is elevation from below to above;

והיינו שהתעלות כל הנבראים ליכלל תחת כנפי השכינה הוא ע"י נשמת בנימין בן ימין בנו של אברהם איש החסד ימין מקרבת וכמ"ש והוכן בחסד כסאו.

that is, the elevation of all created beings, to be included under the wings of the Shechinah, is through the soul of Binyamin, ben yamin ("son of the right"), the son of Avraham, the man of kindness, [for] "the right hand draws near," as it is written, "And His throne shall be established in kindness."

וע"כ שניהם קרויין צדיקים כי צדיק הוא בחי' התקשרות משפיע ומקבל אלא שיוסף הוא צדיק עליון שמקשר המשפיע למקבל וממשיך השפע מלמעלה למטה.

Therefore both are called tzaddikim, for a tzaddik is the level of the bond between giver and receiver; only, Yosef is the upper tzaddik, who binds the giver to the receiver and draws the flow from above to below,

ובנימין הוא צדיק תחתון שמקשר המקבל להמשפיע ומעלהו ממטה למעלה ועליהם נאמר צדיקים לעולם יירשו ארץ תרין צדיקים כו'

and Binyamin is the lower tzaddik, who binds the receiver to the giver and raises it from below to above. And of them it is said, "The righteous shall inherit the earth forever": two tzaddikim, etc.

(ועמ"ש מענין יוסף ובנימין בביאור ע"פ כי תשמע בקול בענין עיני ה' אל צדיקים ועמ"ש ע"פ בפ' תרומה בביאור ע"פ מי יתנך כאח לי)

(And see what is written on the subject of Yosef and Binyamin in the explanation of the verse "If you will listen to the voice," on "The eyes of Havayah are toward the righteous"; and see what is written in Parshas Terumah, in the explanation of the verse "O that you were as a brother to me.")

והייינו דקמפלגי תרין מלאכים ברקיעא חד אמר שהם כו' פי' שהחלוקת הוא באופן וסדר הגילוי אלקות שיהי' [שיהיה] על"ל [לע"ל] בב"א [במהרה בימינו אמן] דכתיב עין בעין יראו.

And this is what the two angels in the firmament disagree about: one said shoham, etc. The meaning is that the disagreement is about the manner and order of the revelation of G-dliness that there will be in the Time to Come, speedily in our days, amen, as it is written, "They will see eye to eye."

כי הנה יש ב' מיני התגלות אם שיתעלו העולמות או שיהי' [שיהיה] המשכות אלקות בגילוי רב בהם מלמעלה למטה.

For there are two kinds of revelation: either that the worlds ascend, or that there be drawings-down of G-dliness into them, in great revelation, from above to below.

ועד"מ שני בני אדם אחד עומד בהר גבוה והב' בבקעה מקום מדרון ושפל שיש ב' אופנים בקירובם או שיעלה התחתון או שירד העליון.

By way of analogy: two people, one standing on a high mountain and the second in a valley, a sloping, low place: there are two ways for them to come close, either the lower one goes up or the upper one comes down.

29 והנה מיכאל שמדתו בחי' חסד בחר שוהם שהוא מדרגתו של יוסף הצדיק דהיינו שיהי' [שיהיה] גילוי אלקות מלמעלה למטה והגם שלא ישתנו העולמות ממדרגתם כ"כ [כל כך] לפי ערך הגילוי האור אעפ"כ [אף על פי כן] יהיה בהם הגילוי הגדול והעצום

Now, Michael, whose attribute is the level of Chesed (kindness), chose shoham, which is the level of Yosef the tzaddik: that there be a revelation of G-dliness from above to below; and although the worlds will not change from their level so much, in proportion to the revelation of the light, nevertheless the great and mighty revelation will be in them.

והיינו דכתיב לעתיד לבוא ונגלה כבוד הוי' וראו כל בשר כו' וגבריאל שמדתו בחי' גבורה בחר ישפה בחינת בנימין הצדיק

And this is what is written of the Time to Come, "And the glory of Havayah shall be revealed, and all flesh shall see," etc. And Gavriel, whose attribute is the level of Gevurah (restraint), chose yashfeh, the level of Binyamin the tzaddik:

דהיינו שיתעלו העולמות ויזדככו זיכוך ועילוי רב עד שיהיו בחי' כלי הראוי לקבל הגילוי העצום ההוא וכמשל הנכנס לבית המלך להיכל מלכותו פנימה.

that is, that the worlds ascend and be refined with great refinement and elevation, until they are the level of a vessel fit to receive that mighty revelation, as in the analogy of one who enters the king's house, into his royal palace within.

30 והוא כעין שהיה משה בהר שנאמר ומשה עלה כו' שאז לחם לא אכל כו' ואפי' [ואפילו] מן שנק' לחם אבירים שמלאכי השרת ניזונין בו לא אכל כו' משא"כ כשהיה למטה אכל.

This is akin to Moshe on the mountain, as it is said, "And Moshe went up," etc., when "he ate no bread," etc.; and even the manna, which is called "bread of the mighty," on which the ministering angels are nourished, he did not eat, etc.; whereas when he was below, he ate.

והגם שמעלתו ואכילתו גבוה מאד שהרי גם כשהיה למטה ואכל הי' [היה] הגוף טהור ומזוכך כך עד שתמיד היה מוכן לנבואה עצומה וגילוי אור ה' מבחי' אצילות בלי שום הכנה כו'.

And although his level and his eating were very high, for even when he was below and ate, the body was so very pure and refined that he was always ready for mighty prophecy and the revelation of the light of G-d from the level of Atzilus, without any preparation, etc.,

31 ועכ"ז [ועם כל זה] כשעלה בהר לא אכל כו'. ועד"ז ענין אליהו שעלה בסערה השמימה. וכך הוא ענין עליות העולמות שיתעלו ויזדככו הכלים והגוף וכמ"ש בע"ח [בעץ חיים] דעשיי' [דעשייה] נכלל ביצי' [ביצירה] ויצירה בבריאה כו'. ועד"ז יש עליות אין קץ כו'.

nevertheless, when he went up the mountain he did not eat, etc. Along these lines is the matter of Eliyahu, who went up in a storm to heaven. And so is the matter of the ascents of the worlds: that the vessels and the body will be elevated and refined, as is written in Etz Chaim, that Asiyah will be included in Yetzirah, and Yetzirah in Beriah, etc. And along these lines there are ascents without end, etc.

32 וזהו בחי' ישפה יש פה ואמר הקב"ה להוי כדין וכדין שיתקיימו בק הבחינות ושיהיו שני המדרגות מלמעלה למטה ומלמטה למעלה וכמ"ש במ"א ע"פ והתהלכתי בתוככם כו' ב' בחי' הילוך כו'.

And this is the level of yashfeh: yesh peh, "there is a mouth." And the Holy One, blessed be He, said, "Let it be like this and like this": that both levels be upheld, and that both levels be, from above to below and from below to above, as is explained elsewhere on the verse "And I will walk among you," etc.: two kinds of walking, etc.

וזהו ענין כ"ד כ"ד ב"פ [בי פעמים] כד אותיות דבשכמל"ו [דברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד] דק"ש [דקריאת שמע] של שחרית וערבית כי שחרית הוא בחי' המשכה מלמעלה למטה במדת מלכותו ית'

And this is the matter of kaf-dalet, kaf-dalet: twice the twenty-four letters of "Blessed be the Name of the glory of His kingdom forever and ever" in the Shema of the morning and of the evening. For the morning is the level of drawing down from above to below in the attribute of His sovereignty, may He be blessed,

כי הוא מבחינת חסד כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] אברהם תיקן תפלת שחרית שנאמר וישכם אברהם בבקר כו' וערבית הוא בחי' עליות המל' ממטה למעלה ושניהם כאחד טובים כו'.

for it is from the level of Chesed, as our Sages, of blessed memory, said, "Avraham instituted the morning prayer, as it is said, 'And Avraham rose early in the morning,'" etc.; and the evening is the level of the ascents of Malchus from below to above; and "both of them are equally good," etc.

(ועיין מ"ש סד"ה וידעת היום להיות שהיום הוא עם הלילה כו' ברישא חשוכא והדר נהורא כו' ע"ש ובד"ה רני ושמחי בענין רננא ברמשא ושמחה בצפרא וע' זח"א [זהר חלק א])

(And see what is written at the end of the discourse beginning "Know this day," that the day is with the night, etc., "first darkness and then light," etc., see there; and in the discourse beginning "Sing and rejoice," on "joyful song in the evening and gladness in the morning"; and see the Zohar, Part I)

(חיי שרה קל"ג א') בענין תפלת ערבית ועמ"ש סד"ה והיה מספר בני ישראל בענין כי גדול יום:

(Chayei Sarah, 133a) on the evening prayer; and see what is written at the end of the discourse beginning "And the number of the children of Israel shall be," on "For great is the day."

33 ה ושעריך לאבני אקדח אלו נו"ן שערי בינה כו'. פי' כמו השער שמשמש כניסה ויציאה כך יש נו"ן שערי בינה שבהם נכנסת ההמשכה הנמשכת ונשפעת בהן מהחכמה

5. "And your gates of ekdach stones": these are the fifty gates of Binah, etc. Meaning: just as a gate serves for entering and leaving, so there are fifty gates of Binah, through which enters the drawing-down that is drawn and flows into them from Chochmah,

דהיינו מבחי' האין שלמעלה מהשגה בההשגה כו' וגם מהם יוצאת ההשפעה המושפעת מן הבינה שהוא בחי' השגה והתבוננות בהמדות שיהיו המדות מתפעלים מהשגת השכל

that is, from the level of ayin ("nothing"), which is above comprehension, into comprehension, etc.; and also from them goes out the flow that is bestowed from Binah, which is the level of comprehension and contemplation, into the emotive attributes (middos), so that the attributes are stirred by the intellect's comprehension,

וכמ"ש בזהר ע"פ נודע בשערים בעלה כל חד לפום שיעורא דיליה לפום מאי דמשער בלבי' כו'. ועמ"ש מענין נש"ב [ני שערי בינה] בד"ה עיני כל ובד"ה וספרתם לכם.

as is written in the Zohar on the verse "Her husband is known in the gates": each one according to his own measure, according to what he estimates in his heart, etc. And see what is written on the subject of the fifty gates of Binah in the discourse beginning "The eyes of all" and in the discourse beginning "And you shall count for yourselves."

34 והנה כעת בגלות מחמת כי הלב מטומטמת אין המוח שליט עליה כ"כ [כל כך] שתתפעל מחמת השגת השכל

Now, at present, in exile, because the heart is stopped up (metumtam), the mind does not rule over it so much that it is stirred by the intellect's comprehension;

כי עבירה מטמטמת לבו של אדם כו' ונקרא לב האבן ולעתיד כשיתגלה אלקותו ית' ויטהר לבבנו

for "sin stops up a person's heart," etc., and it is called "the heart of stone." But in the Time to Come, when His G-dliness, may He be blessed, is revealed and our hearts are purified,

אזי נאמר ושעריך לאבני אקדח אקדח הוא מלשון כי אש קדחה בפי' האזינו כקדוח אש המסיס כו'

then it will be said, "And your gates of ekdach stones." Ekdach is from the term in "For a fire is kindled (kadchah)," in Parshas Ha'azinu, [and] "as fire kindles (kekdo'ach) brushwood," etc.

(בישעיה רסי' [ריש סימן] ס"ד) והיינו על ידי השערים דבינה הנמשכות במדות גם לב האבן תתלהב ותתלהט

(in Isaiah, at the beginning of chapter 64). That is, through the gates of Binah that are drawn into the emotive attributes (middos), even the heart of stone will be kindled and set aflame;

כי אפי' [אפילו] אם אבן הוא נימוח ע"י התבוננות לפי שאז לא יהיה שום מונע ומסתיר כלל. וזהו בחי' אהבה בתגבורת עצומה עד אשר מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה.

for "even if it is stone, it melts" through contemplation, since then there will be nothing at all that holds back or conceals. And this is the level of love with mighty intensity, until "many waters cannot quench the love."

ולכן נמשלה לאבני אקדח שהארתן חזקה מהארת האש שהרי מים מכבים אש אבל הארת אבן טוב מים רבים לא יוכלו לכבותה כו'.

Therefore it is likened to ekdach stones, whose radiance is stronger than the radiance of fire: for water extinguishes fire, but the radiance of a precious stone, "many waters cannot quench" it, etc.

35 והנה אקדח הוא מלשון עתיד כי בחי' זו תהיה לע"ל [לעתיד לבוא] דוקא אבל כעת בגלות הוא לב האבן כפשוטו.

Now, ekdach is in the future tense, for this level will be in the Time to Come specifically; but now, in exile, it is a heart of stone in the plain sense.

וזהו העבודה לייגע ע"א לפתוח לבו על ידי התעוררות רחמים על ניצוץ אלקות שבנפשו כו' ועמ"ש בפ' חקת ע"פ באר חפרוה שרים כו'.

And this is the service: to exert himself to open his heart through arousing compassion on the spark of G-dliness in his soul, etc. And see what is written in Parshas Chukas on the verse "The well that the princes dug," etc.

36 וכל גבולך לאבני חפץ הם ל"ב נתיבות החכמה כי הנה הטעם שההמשכות הנמשכים מבינה נקראו שערים ושמחכמה נקראו נתיבות הוא להיות

"And all your borders of precious stones (avnei chefetz)": these are the thirty-two paths of Chochmah (wisdom). For the reason why what is drawn from Binah is called "gates" and what is drawn from Chochmah is called "paths" is

כי השערים משמשים כניסה ויציאה לרבים ואינם הולכים למרחוק וכך מבחי' בינה נמשכה ההשפעה במדות בגילוי רב ובינה עד הוד בלבד אתפשטת אבל הנתיב מצער הוא והולך למרחוק לשדות ומדבריות.

that gates serve for the coming in and going out of many and do not lead far; and so from the level of Binah the flow is drawn into the emotive attributes in great revelation, and "Binah extends only as far as Hod." But a path is narrow and leads far away, to fields and wildernesses.

37 וכך ההמשכה מחכמה נמשכת בבחי' העלם והסתר וגם למרחוק והוא התורה שהיא גדולת חכמתו ית' ונתלבשה בדברים גשמיים פאה וביכורים תרומות ומעשרות וקרבנות כו'.

So too the drawing down from Chochmah is drawn in a manner of hiddenness and concealment, and also far away. And this is the Torah, which is the greatness of His wisdom, may He be blessed, and is clothed in physical things: pe'ah and bikkurim, terumos and ma'asros, and offerings, etc.

וזהו ג"כ פי' גבולך כי כל התורה היא ג"כ בשיעורים וגבולים כך כשר וכך פסול כמוכ סוכה שהיא גבוה למעלה מעשרים אמה פסולה. וכן ביטול בס' וערלה במאתים וכיוצא.

And this is also the meaning of "your borders" (gevulayich): for the whole Torah, too, is in measures and limits, so much is valid and so much invalid; for example, a sukkah that is higher than twenty cubits is invalid; and likewise nullification in sixty, and orlah in two hundred, and the like.

38 והנה לעתיד כתיב וכל גבולך יהיה לאבני חפץ שע"י הנתיבות דחכמה הנמשכים במדות גם לב האבן תהיה חפיצה ושוקקה לדבקה בו ית'

Now, of the Time to Come it is written, "And all your borders shall be of precious stones (avnei chefetz)": that through the paths of Chochmah that are drawn into the emotive attributes, even the heart of stone will desire and long to cleave to Him, may He be blessed.

והיא האהבה פנימיות שלמעלה במדרגה מאהבה ברשפי אש הנק' אבני אקדח הנולדים משערים דבינה שהוא אהבה חיצוניות בהגלות נגלות לעין כל

And this is the inner love, which is higher in level than the love "in flashes of fire" that is called ekdach stones, born of the gates of Binah, which is an outer love, "openly revealed" to every eye;

אבל החפיצה היא אהבה פנימית ואם שהיא מסותרת ואינה נגלית לעין הרואה (ועמ"ש בד"ה וידעת היום בענין וכל הלבבות ייראוך וכל קרב וכליות יזמרו)

but the desire (chafitzah) is an inner love, and although it is hidden and not revealed to the eye of the beholder (and see what is written in the discourse beginning "Know this day," on "And all hearts shall fear You, and all innermost parts and kidneys shall sing"),

אבל היא מתוך תוך קרבו ועמוקה כ"כ [כל כך] עמוק עמוק עד אשר יכולה נפשו להסתלק מחמתה לגמרי כאשר לא תשיג די מבוקשה.

yet it comes from the very innermost of his being, and is so deep, "deep, deep," that his soul could expire entirely because of it, when it does not attain enough of what it seeks.

וכעין המעשה באדם א' שהעלה בלבו טינא כו' כי זהו פי' חפץ הוא החשק מופלג בפנימיות עד אשר נדבקה נפשו ממש באותו דבר שחושק כמו שנאמר גבי שכם כי חפץ בבת יעקב כ'ו.

It is akin to the story of a certain man whose heart grew sick [with longing], etc.; for this is the meaning of chefetz: a longing that is exceedingly inward, until one's soul literally cleaves to the thing he longs for, as it is said of Shechem, "for he desired (chafetz) the daughter of Yaakov," etc.

39 ובחי' אהבה בחפיצה וחשיקה זו נמשכת מבחי' נתיבות החכמה דוקא שהוא בחי' העלם ונולדה ממנו האהבה בתעלומות לבו

And this level of love, in desire and longing, is drawn from the level of the paths of Chochmah specifically, which is the level of concealment, and from it is born the love in the hidden recesses of his heart;

אבל מבחי' בינה שהוא ההשגה בגילוי נולדה האהבה ברשפי אש מתגבורת יסוד האש האלקי שבנפש ונק' אבני אקדח כנ"ל. (עמש"ל [עיין מה שכתוב לעיל] מענין זה על פרשה ראה אנכי נותן כו').

whereas from the level of Binah, which is comprehension in revelation, is born the love "in flashes of fire," from the intensity of the element of G-dly fire in the soul, and it is called ekdach stones, as mentioned above. (See what is written above on this subject on the parsha "See, I set before you," etc.)

והנה סיפיה דקרא וכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך. וארז"ל [ואמרו רבותינו זכרונם לברכה] אין רבים פחות משלשה.

Now, the end of the verse is, "And all your children shall be taught of Havayah, and great (rav) shall be the peace of your children." And our Sages, of blessed memory, said: "'Many' (rabim) is no fewer than three."

והענין כי יש ג' בחי' בשלום שהוא התקשרות המשפיע עם המקבל והם ג"פ [ג' פעמים] שלום עליכם שאומרים בשעת קידוש לבנה.

The explanation is that there are three levels in peace, which is the bond of the giver with the receiver; and they are the three times we say "Peace be upon you" at the Sanctification of the Moon.

הא' הוא בחי' יוסף צדיק עליון שהוא המשים שלום ע"י שמקשר המשפיע אל המקבל מלמעלה למטה.

The first is the level of Yosef, the upper tzaddik, who makes peace by binding the giver to the receiver, from above to below.

40 והב' הוא בחי' בנימין הצדיק תחתון שגם הוא משים שלום ע"י שמקשר המקבל להמשפיע ומעלהו ממטה למעלה וקישור וחיבור של שניהם הוא בחינה שלישית בשלום.

The second is the level of Binyamin, the lower tzaddik, who also makes peace, by binding the receiver to the giver and raising it from below to above. And the binding and joining of the two of them is a third level in peace.

והוא מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] שלום בפמליא של מעלה ושלום בפמליא של מטה וקישור וחיבור פמליא של מעלה בשל מטה הוא ע"י בחי' שלישית (ויש לומר שהוא ע"ד הנזכר בענין לעשות הישר כו' סד"ה כי תשמע).

And this is the saying of our Sages, of blessed memory, "peace in the household above and peace in the household below"; and the binding and joining of the household above with that below is through the third level (and one may say that it is along the lines of what is mentioned on "to do what is right," etc., at the end of the discourse beginning "If you will listen").

וזהו שכתוב ויפול על צואר בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על צואריו ואח"כ כתיב ויבך עליהם כו'.

And this is what is written, "And he fell upon the neck of Binyamin his brother and wept, and Binyamin wept upon his neck," and afterwards it is written, "and he wept upon them," etc.

וענין הבכיה הוא כי א"א להיות קישור וחיבור מדרגה התחתונה בעליונה הימנה בין ע"י עליית התחתון ובין ע"י ירידת העליון אם לא ע"י התעוררות רח"ר [רחמים רבים] והיינו ע"י הבכי' כנ"ל וכמ"ש לע"ל [לעתיד לבוא] בבכי יבואו כו'.

The meaning of the weeping is that it is impossible for a lower level to be bound and joined with the level above it, whether through the ascent of the lower or through the descent of the upper, except through an arousal of abundant mercy, that is, through weeping, as mentioned above; and as it is written of the Time to Come, "With weeping they will come," etc.

(ועמ"ש מזה בפ' וישלח סד"ה ויקח מן הבא בידו מנחה וע"פ וקבל היהודים) והנה תחלה כתיב וכל בניך למודי ה'

(And see what is written on this in Parshas Vayishlach, at the end of the discourse beginning "And he took from what came into his hand a gift," and on the verse "And the Jews accepted.") Now, first it is written, "And all your children shall be taught of Havayah,"

כי אימתי יהיה רב שלום כשהם למודי הוי' כמ"ש ודברי אשר שמתי בפיך כו' אני המשנה המדברת כו' כמ"ש במ"א ודי"ל [ודי למבין]:

for when will there be "great peace"? When they are "taught of Havayah," as it is written, "And My words that I have put in your mouth," etc.; "I am the Mishnah that speaks," etc., as is explained elsewhere; and this suffices for one who understands.

41 קיצור

Summary

42 (א) ענין שמשותיך שמש הוי' ושמש צדקה. יג"מ [י"ג מדות] שמאירים בר"ח [בראש חודש] אלול והרי עיקר התגלותם ביום הכפורים ובעשי"ת [ובעשרת ימי תשובה].

(1) The matter of shimshosayich: the sun of Havayah and the sun of tzedakah. The Thirteen Attributes, which shine on Rosh Chodesh Elul; and yet their main revelation is on Yom Kippur and in the Ten Days of Teshuvah.

ועיין בזח"ב [בזהר חלק ב'] משפטים (קטי"ו סע"ב [סוף עמוד בן]) פקודי (רכי"ד סע"ב [סוף עמוד בן]) אמור (די"ק ע"ב) ענין התשובה כי נש"י [נשמות ישראל] עלו במחשבה והחכמה היא למעלה מהמחשבה ויש בחי' למעלה מהחכמה:

And see the Zohar, Part II, Mishpatim (end of 115b), Pekudei (end of 224b), Emor (folio 100b). The matter of teshuvah: for the souls of Israel arose in thought, and Chochmah is above thought, and there is a level above Chochmah.

43 (ב) והתשובה הוא אליך ה' נפשי אשא. אליך ממש וזהו למס"נ [למסירות נפש] באחד. הוא בחינת יחידה שהיא תתכלל באחד. עמ"ש ע"פ אחת היא יונתי.

(2) And teshuvah is "To You, Havayah, I lift up my soul": to You, truly; and this is giving over the soul (mesirus nefesh) at "One." This is the level of Yechidah, which will be included in the One. See what is written on the verse "One is my dove."

אך צ"ל ומכפירים יחידתי. כי אריה כתר דקליפה עמ"ש סד"ה וידבר דעשה"ד [דעשרת הדברות]. והיינו ע"י וצדקה תרומם.

But there must be "and from the young lions, my only one," for the lion is the Keser (the Crown) of kelipah; see what is written at the end of the discourse beginning "And [G-d] spoke," on the Ten Commandments. And this is through "and tzedakah exalts."

וזהו בכל מאדך בכל ממונך:(ג) וזהו ענין התגלות יג"מ [י"ג מדות] שבאלול וע"ד שתיקנו התעוררות רחמים בשתים שלפניה דק"ש [דקריאת שמע].

And this is "with all your might": "with all your money." (3) And this is the meaning of the revelation of the Thirteen Attributes in Elul, and along the lines of their instituting the arousal of mercy in the two [blessings] before the Shema,

שיוכל לבא לק"ש [לקריאת שמע] ושמ"ע [ושמונה עשרה]. וזהו ענין שמש צדקה המרפא. ואח"כ באתעדל"ת [באתערותא דלתתא] אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] זהו ענין שמש הוי'.

so that one can come to the Shema and the Shemoneh Esreh. And this is the matter of the sun of tzedakah that heals. And afterwards, through the arousal from below, an arousal from above: this is the matter of the sun of Havayah.

או י"ל [יש לומר] שמש צדקה זהו ענין הקב"ה מוציא חמה מנרתקה. ועמ"ש בביאור ע"פ אחרי הוי' גבי בין עובד אלקים לאשר לא עבדו

Or it can be said that the sun of tzedakah is the matter of "the Holy One, blessed be He, takes the sun out of its sheath." And see what is written in the explanation of the verse "After Havayah," on "between one who serves G-d and one who has not served Him"

(ועיין מענין שמש צדקה ברבות משפטים פל"א קמ"ט א' ויצא פס"ח וישלח פע"ח רות מ"ו ג' בפסוק ויען בועז קהלת ס"פ וזרח השמש וס"פ לך אכול בשמחה בגמ' [בגמרא] פ"ק [פרק קמא] דתענית ח' ב' פ"ק [פרק קמא] דנדרים ח' ב' פ"ק [פרק קמא] דע"ז [דעבודה זרה] ד"ד ע"א.

(and see on the subject of the sun of tzedakah in [Midrash] Rabbah: Mishpatim, section 31 (149a); Vayetzei, section 68; Vayishlach, section 78; Ruth (46c), on the verse "And Boaz answered"; Koheles, at the end of "And the sun rises" and at the end of "Go, eat with joy"; in the Gemara, the first chapter of Taanis, 8b; the first chapter of Nedarim, 8b; the first chapter of Avodah Zarah, folio 4a.

זח"א [זהר חלק א] וירא צ"ח א' חיי קל"א א' ח"ב בשלח נ"ט סע"א [חלק ב'] [סוף עמוד א] ויקהל ר"י"א ב' ח"ג [חלק ג'] אמור פ"ח א' נשא קל"ב ב'):

Zohar, Part I: Vayera, 98a; Chayei [Sarah], 131a; Part II: Beshalach, end of 59a; Vayakhel, 211b; Part III: Emor, 88a; Nasso, 132b).

44 (ד) וזהו ענין שהם וישפה שהם יוסף ובנימין. כי יוסף הוא המשכה מלמעלה למטה ובנימין הוא עליות מלמטה למעלה והיינו כענין ב' בחי' שמש הנ"ל.

(4) And this is the matter of shoham and yashfeh, which are Yosef and Binyamin: for Yosef is drawing down from above to below, and Binyamin is ascents from below to above; and this is like the matter of the two levels of "sun" mentioned above.

וזהו כענין מיכאל וגבריאל. להיות כדין וכדין וזהו כדכד ב"פ [ב' פעמים] כד אותיות דבשכמל"ו [דברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד] שחרית וערבית.

And this is like the matter of Michael and Gavriel: that it be "like this and like this." And this is kadkod: twice the twenty-four letters of "Blessed be the Name of the glory of His kingdom forever and ever," morning and evening.

(ועיין מענין בנימין במא"א [במאורי אור] אות ב' סעיף ס"ב ומענין כדכד שם אות כ"ף ס"ל ובאות דל"ת סל"ג):

(And see on the subject of Binyamin in Me'orei Or, letter beis, section 62; and on the subject of kadkod, there, letter kaf, section 30, and in letter dalet, section 33.)

45 (ה) ואזי מבחי' ושעריך נש"ב [נ' שערי בינה] יומשכו אבני אקדח לשון כקדוח אש הוא אהבה ברשפי אש.

(5) And then, from the level of "and your gates," the fifty gates of Binah, there will be drawn "ekdach stones," a term [from] "as fire kindles (kekdo'ach)": this is love "in flashes of fire."

וכל גבולך שהם ל"ב נתיבות חכמה יהיה לאבני חפץ ע"ד ארץ חפץ ורב שלום אין רבים פחות משלשה.

"And all your borders," which are the thirty-two paths of Chochmah, will be of "stones of desire" (avnei chefetz), in the manner of "a land of desire." "And great (rav) peace": "'many' is no fewer than three."

כי כדין וכדין זהו ב' בחי' מה שכל א' בפ"ע [בפני עצמו] היא שלום והתחברות עליון ותחתון.

For "like this and like this" is two levels, each of which by itself is peace and a joining of upper and lower.

אך קשר וחיבור ב' הבחי' יחד ע"ד עושה שלום בין מיכאל וגבריאל זהו בחי' ג'. ועמ"ש בפי' שלום שלום לרחוק ולקרוב בד"ה וידעת היום:

But the binding and joining of the two levels together, in the manner of "He who makes peace" between Michael and Gavriel, is the third level. And see what is written on the meaning of "Peace, peace to the far and to the near" in the discourse beginning "Know this day."

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS RE'EH • MAAMAR 7

ושמתי כדכד שמשותיך

"And I will make your windows of kadkod"

◇

1 ושמתי כדכד שמשותיך. פליגי בה תרין מלאכי ברקיע מיכאל וגבריאל ח"א [חד אמר] שהם וח"א [וחד אמר] ישפה ואמר הקב"ה להוי כדין וכדין.

"And I will make your windows of kadkod." Two angels in the firmament disagreed about this, Michael and Gavriel: one said shoham, and one said yashfeh. And the Holy One, blessed be He, said: "Let it be like this and like this (kedein u'chedein)."

הענין הוא כי הנה נודע דאתעדל"ת [דאתערותא דלתתא] אתעדל"ע [אתערותא דלעילא]. וצריך להבין מאין בא הכח הזה לאתעדל"ת [לאתערותא דלתתא] להיות בה ועל ידה אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] וגם

The explanation is this. It is known that an arousal from below (isarusa dilesata) [elicits] an arousal from above (isarusa dile'eila). Now we need to understand: from where does an arousal from below get this power, that in it and through it there should be an arousal from above? And we also need

להבין מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] שתי שנים ומחצה נחלקו ב"ש [בית שמאי] וב"ה [ובית הלל] אי נוח לאדם שנברא או נוח שלא נברא משנברא עד שנמנו וגמרו נוח לו לאדם שלא נברא יותר משנברא כו'

to understand the saying of our Sages, of blessed memory: "For two and a half years Beis Shammai and Beis Hillel disagreed whether it is more comfortable for man that he was created, or more comfortable that he not have been created than that he was created, until they took a count and concluded: It is more comfortable for man not to have been created than to have been created," etc.

דהא כתיב וירא אלקים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ופסוק זה נאמר אחרי מאמר נעשה אדם שכבר נברא האדם וטוב וישר לפני האלקים את אשר עשה.

For it is written, "And G-d saw all that He had made, and behold, it was very good"; and this verse was said after the utterance "Let us make man," when man had already been created, and what He had made was good and upright before G-d.

2 ואיך נמנו וגמרו לומר נוח לו לאדם שלא נברא כו'. ולהבין כל זה צריך להקדים ביאור ענין ירידת הנשמה לעוה"ז דנודע

So how could they take a count and conclude that it is more comfortable for man not to have been created, etc.? To understand all this, we must first explain the matter of the soul's descent into this world, for it is known

שהיא צורך עלייה ומה ענין עלייה זו מאחר שמקור חוצבם ויסודתם של הנשמות הוא מבחי' מחשבה עילאה

that it is for the sake of an ascent. But what is this ascent? For the source from which the souls were hewn, and their foundation, is from the level of the higher Thought (machshavah ila'ah),

כי ישראל עלו במחשבה ומשם ירדו להתלבש בגוף ונפש הבהמית איזה עילוי יתעלו עוד הנשמות ביותר אחרי ירידתם לגוף בעוה"ז הגשמי.

since "Israel arose in [G-d's] thought," and from there they descended to be clothed in a body and an animal soul. What further elevation, higher still, will the souls rise to after their descent into a body in this physical world?

אך הנה נודע שהנשמות הן מבחינת פנימיות הכלים דאצילות. והמלאכים הם מבחי' חיצונית הכלים (ועמ"ש מענין מלאכים ונשמות בד"ה מזמור שיר חנוכת הבית) ולהבין ענין הכלים מה ענינם הנה מבשרי אחזה.

However, it is known that the souls are from the inner dimension (pnimiyus) of the vessels of the World of Atzilus (Emanation), and the angels are from the outer dimension (chitzoniyus) of the vessels. (See what is written about angels and souls in the discourse beginning "A psalm, a song of the dedication of the House.") And to understand the matter of the vessels, what they are: "From my flesh I shall behold."

כי האדם יש בו גוף ונשמה והנשמה היא המחיה את הגוף והגוף הוא כלי ומשכן לנשמה המתלבשת בתוך הגוף שהשכל מתלבש במוח וכח הראיה בעין וכח השמיעה באזן כו'.

For a person has a body and a soul. The soul is what gives life to the body, and the body is a vessel and a dwelling place for the soul, which is clothed within the body: the intellect is clothed in the brain, the power of sight in the eye, the power of hearing in the ear, etc.

ועד"ז בכל האברים שהאברים הם בבחי' כלים ומשכן להשראת אור הנשמה השורה ומתלבש בתוכם להיות בהם ועל ידם גילוי הארת הנשמה וכחותיה המתפשטים בהם בכל אבר לפי מזגו ותכונתו.

And so it is with all the limbs: the limbs are in the category of vessels and a dwelling place for the resting of the soul's light, which rests and is clothed within them, so that in them and through them there should be a revelation of the illumination of the soul and of its powers, which spread through them, in each limb according to its temperament and its nature.

3 והנה הגוף הוא גשמי ואין ערוך לגבי הנשמה שהיא רוחנית ואין יחוס ביניהם כלל ואעפ"כ [ואף על פי כן] הנשמה מתלבשת בו להחיותו ופועלת הארת כחותיה על ידי הגוף הזה הגשמי דוקא שהשכל

Now, the body is physical and bears no comparison to the soul, which is spiritual; there is no relation between them at all. Even so, the soul is clothed in it to give it life, and brings about the illumination of its powers through this physical body specifically. For the intellect,

שהוא רוחני הוא שורה ומתלבש במוח שבראש האדם שהמוח הוא גשמי ואעפ"כ [ואף על פי כן] נעש כלי ומשכן להשראת השכל שהוא אור הנשמה וכח המתפשט ממנה.

which is spiritual, rests and is clothed in the brain in a person's head; the brain is physical, and even so it becomes a vessel and a dwelling place for the resting of the intellect, which is the light of the soul and a power that spreads forth from it.

וכמ"כ [וכמו כן] יובן למעלה ג"כ שכל הספירות הן כגופא לגבי נשמתא הוא אור א"ס ב"ה השוכן ומתלבש בהם

So too it will be understood Above as well: all the Sefiros are "like a body in relation to the soul," [the soul being] the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, which dwells and is clothed in them.

דהיינו שבחי' ח"ע [חכמה עילאה] היא כמו בחי' מוח גשמי שבראש האדם לגבי השכל השורה ומתלבש בו כך עד"מ הוא בחי' ח"ע [חכמה עילאה]

That is: the level of the higher Chochmah (Chochmah Ila'ah) is like the physical brain in a person's head; as [the brain is] in relation to the intellect that rests and is clothed in it, so, by way of analogy, is the level of the higher Chochmah

(לגבי חכמה סתימאה וכן חסד דאצילות לגבי חסד שלמעלה מאצילות נקרא כגופא לגבי נשמתא כו' וכש"כ [וכל שכן])

(in relation to the hidden Chochmah (Chochmah Stima'ah); and likewise Chesed of Atzilus, in relation to the Chesed that is above Atzilus, is called "like a body in relation to the soul," etc.; and all the more so)

לגבי אור א"ס ב"ה שהוא פשוט בתכלית הפשיטות דלאו מכל אלין מדות כלל ולא שייך בו בחינת חכמה כלל ובחינת חכמה היא בחינת עשייה גשמית כולם בחכמה עשית שהוא יתברך רם ונשא כו'

in relation to the Infinite Light, blessed be He, which is simple with the utmost simplicity, "not of any of these attributes at all"; the level of Chochmah does not apply to it at all, and the level of Chochmah is the level of physical action, [as it says,] "You have made them all with wisdom," for He, blessed be He, is high and exalted, etc.

אלא שאף על פי כן אור א"ס ב"ה שורה ומתלבש בבח ינת חכמה שהוא בחינת ביטול כח מ"ה [מה] כו'

Yet even so, the Infinite Light, blessed be He, rests and is clothed in the level of Chochmah, which is the level of self-nullification (bittul), koach mah ["the power of 'what'"], etc.

והחכמה היא רק בחינת כלי ומשכן להשראת אור א"ס ב"ה שבה ועל ידה מתגלה אור א"ס בנאצלים וגם בבי"ע כו'.

Chochmah is only a vessel and a dwelling place for the resting of the Infinite Light, blessed be He; in it and through it the Infinite Light is revealed in the emanated beings, and also in [the worlds of] Beriah, Yetzirah and Asiyah, etc.

4 ובזה יובן מה שנודע שהבריאה היא יש מאין ולכאורה אינו מובן דהא ממך הכל כתיב וכמ"ש הרמב"ם [הרבי משה בן מימון] מאמיתות המצאו נמצא כל הברואים כו' ולמה נק' הבריאה בשם יש מאין.

With this we will understand what is known, that creation is something from nothing (yesh me'ayin). On the face of it this is not understood, for it is written, "Everything is from You," and as the Rambam writes, "From the truth of His existence all created beings exist," etc. So why is creation called by the name "something from nothing"?

אך עם הנ"ל יובן כי הנה עצמיות אור א"ס אינו בגדר שיקרא שמו על ההשפעה וההתהוות כמו משפיע להשפעה שלכך נאמר כי הוא צוה ונבראו.

But with what was said above it will be understood. The very essence of the Infinite Light is not of the kind that its name could be called upon the bestowal and the coming-into-being, as a bestower [is related] to his bestowal. That is why it is said, "For He commanded and they were created."

פי' כי הוא עצמותו ומהותו יתברך צוה ונבראו שלא שייך עליו יתברך לומר שברא את העולמות.

That is: He, His essence and being, blessed be He, commanded and they were created; for it does not apply to Him, blessed be He, to say that He created the worlds.

כי לשון ברא משמע שיש כח הפועל בנפעל דהיינו שכח המשפיע ממש נמשך ומלובש בההשפעה.

For the word bara ("created") implies that the power of the maker is within the thing made, meaning that the very power of the bestower is drawn down and clothed in the bestowal.

אבל באי"ס ב"ה אינו כן שאינו נוגע אליו כלל והוא רק כאלו צוה ונבראו ממילא שאין להם ערך ויחוס אליו כלל.

But with the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, it is not so, for it does not touch Him at all. It is only as if He commanded and they were created of themselves, for they have no comparison or relation to Him at all.

ועד"ז יובן מ"ש בזהר בראשית בתחלתו (דף א' ע"ב) בענין מי ברא אלה. עתיקא דקיימא לשאלה ברא אלה ומאן איהו מי כו' ועל דקיימא לשאלה כו' אקרי מי דהא לעילא לית תמן שאלה.

In the same way we will understand what is written in the Zohar at the beginning of Bereishis (p. 1b) on "Who (mi) created these (eleh)": "The Ancient One who stands open to question created these. And who is He? Mi, etc. And because He stands open to question, etc., He is called Mi; for higher up there is no question there."

פי' קיימא לשאלה הוא כשכח הפועל מלובש בנפעל שאז שייך לחקור ולשאול מי הוא הפועל

The meaning of "stands open to question" is: when the power of the maker is clothed in the thing made, for then it is fitting to investigate and ask who the maker is.

וזה אינו שייך אלא בשמותיו ית' שהוא בחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] שעל זה נאמר ברא לשון נוכח אתה בראת

And this applies only to His Names, blessed be He, which are the level of the light that fills all worlds (memalei kol almin); of this the word "created" is said, in the second person: "You created,"

וכן ואתה מחיה את כולם והיינו לאחר שכבר נתלבש האור בכלים דאצילות הנה בהם ועל ידם מהווה ומחי' בי"ע

and likewise, "And You give life to them all." That is, after the light has already been clothed in the vessels of Atzilus, in them and through them He brings into being and gives life to Beriah, Yetzirah and Asiyah.

כי הגם שהתהוות בי"ע שהם שי ודבר נפרד מאצי' שהוא אלקות נק' בריאה יש מאין ולא בבחי' השתלשלות עילה ועלול (ע' [עיין] באגה"ק [באגרת הקודש] ד"ה איהו וחיוהי)

For although the coming into being of Beriah, Yetzirah and Asiyah, which are a something (yesh) and a thing separate from Atzilus, which is G-dliness, is called creation, something from nothing, and not by way of a chain of descent (hishtalshelus) from cause to effect (see Iggeres HaKodesh, the section beginning "He and His life-forces"),

מ"מ כלים דאצי' נעשים נשמה לבי"ע ומתלבשים ממש בהן כנשמתא לגופא ונקראות בשם ממכ"ע [ממלא כל עלמין] (עיין באגה"ק [באגרת הקודש] ע"פ וילבש צדקה) וע"ז נאמר בראשית ברא אלקים וזהו ממש ענין מי ברא אלה.

nevertheless the vessels of Atzilus become a soul for Beriah, Yetzirah and Asiyah and are actually clothed in them, like a soul in a body, and they are called by the name "the light that fills all worlds" (see Iggeres HaKodesh on the verse "And He put on righteousness"). Of this it is said, "In the beginning Elokim created," and this is exactly the meaning of "Who created these."

כי אלקים היינו מי אלה. ולכן נק' בחי' זו עתיקא דקיימא לשאלה ומאן איהו מי.

For Elokim is [the letters of] mi eleh. That is why this level is called "the Ancient One who stands open to question," and "who is He? Mi."

אבל לעילא דהיינו בחי' שלמעלה מהכלים דאצי' שהוא בחי' סובב כולא עלמין אין שייך בחי' כח הפועל בנפעל אלא ע"ד והחכמה מאין תמצא.

But "higher up," that is, the level above the vessels of Atzilus, which is the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), the [idea of the] power of the maker within the thing made does not apply; rather, it is in the manner of "And wisdom, from where (me'ayin) will it be found?"

5 וכמו המוצא מציאה שאינו יודע מאין באה לו. ואין שייך בחינת שאלה ממי בא השפע.

It is like one who finds a lost object and does not know from where it came to him. And there is no place for the question, from whom the flow of bounty comes,

דהיינו מי ברא אלה שהרי בבחי' זו אין שייך כלל לומר ברא אלא ע"ד צוה ונבראו כו' כנ"ל שהוא למעלה מעלה מבחי' ומדרגת ברא אלקים שהוא ענין מי ברא אלה.

that is, "Who created these"; for at this level one cannot say "created" at all, but only in the manner of "He commanded and they were created," etc., as above, which is far, far above the level and rank of "Elokim created," which is the meaning of "Who created these."

6 וזהו ג"כ פי' רישא דלא אתיידע המבואר בזהר וכמ"ש במ"א בפי' ברוך שאמר והיה העולם כו' ע"ש.

This is also the meaning of "the Head that is not known" (reisha delo isyada), explained in the Zohar, and as is explained elsewhere on the meaning of "Blessed is He who spoke and the world came into being," etc.; see there.

והנה כמ"כ [כמו כן] האור הנמשך מא"ס ב"ה לתוך הע"ס [העשר ספירות] הוא בחי' אין. והכלים לגבי האורות הן כגופא לגבי נשמתא כנ"ל ועיין מ"ש מזה בביאור ע"פ אחרי כו' תלכו:

So too, the light drawn from the Infinite One, blessed be He, into the Ten Sefiros is the level of ayin ("nothing"). And the vessels, in relation to the lights, are "like a body in relation to the soul," as above. See what is written about this in the explanation of the verse "After [Havayah your G-d] you shall walk."

7 ב ומעתה יובן עילוי שיהיה בנשמות אחרי ירידתם להתלבש בגוף כי הנה מקור הנשמה הוא מבחי' פנימית הכלים שהן פנימיות ע"ס [עשר ספירות] דאצילות שהן כגופא לגבי

2. Now we can understand the elevation that the souls will have after their descent to be clothed in a body. The source of the soul is from the level of the inner dimension of the vessels, which are the inner dimension of the Ten Sefiros of Atzilus, which are "like a body in relation to

נשמתא בחי' אור א"ס השורה ומתלבש בתוכם ונק' טהורה היא בבחי' אצילות ואח"כ אתה בראתה אתה יצרתה כו' שירדה בבי"ע וירידה זו צורך עלייה היא

the soul," the level of the Infinite Light that rests and is clothed within them; and [the soul] is called "it is pure" at the level of Atzilus. Afterwards [comes] "You created it, You formed it," etc., when it descended into Beriah, Yetzirah and Asiyah. And this descent is for the sake of an ascent.

כי בקיום המצות בעוה"ז אומרים אשר קדשנו במצותיו בבחי' קדוש שהוא למעלה מבחי' טהור כנודע שבחי' טהור נאמר בלוים ובחי' קדשו בכהנים.

For in fulfilling the mitzvos in this world we say, "Who has sanctified us with His commandments," at the level of "holy" (kadosh), which is above the level of "pure" (tahor); as is known, the level of "pure" is said of the Levites, and the level of "you shall sanctify him" of the Kohanim.

8 והענין כי טהור מלשון כעצם השמים לטהר ומלשון תרגום צהרים טיהרא שהוא מלשון בהירות שהנשמה היא בבחי' בהירת האור באצילות.

The point is that tahor ("pure") is related to [the verse] "like the very heavens in purity (latohar)," and to the Targum's rendering of tzohorayim ("noon") as tihara, which denotes brightness: the soul is in a state of brightness of light in Atzilus.

ומ"מ לא שייך שם זה אלא בבחי' איזה דבר שהוא יש ונתפס בו איזה ממש אלא שמהות הזה הוא בהיר מאד וזך והיינו בחי' כלים דאצילות.

Nevertheless, this term applies only to something that is a yesh (an existence), in which some substance is grasped, except that this entity is very bright and refined; and that is the level of the vessels of Atzilus.

אבל בחי' קדוש פי' מובדל דהיינו שהוא מובדל ומופשט מכל גדר מהות שא"א לומר בו אפילו לשון בהירות כלל והוא הוא אור א"ס עצמו דלית מחשבה תפיסא ביה ולאו מכל אלין מדות כלל.

But the level of kadosh ("holy") means "separate": it is separate and abstracted from any definition of an entity, so that one cannot even use the term "brightness" for it at all. This is the Infinite Light itself, which "no thought can grasp," and which is "not of any of these attributes at all."

9 ועלייה זו הוא ע"י תשובה ומעשים טובים. וזהו ענין תשוב ה' עילאה לגבי יו"ד כי

This ascent comes through teshuvah and good deeds. And this is the meaning of "the higher hei returns (tashuv hei) to the yud." For

הנה כמו שבנשמה יש נר"נ [נפש רוח נשמה] ח"י אשר נר"נ [נפש רוח נשמה] מתלבשים בכלים נשמה במוח רוח בלב וחיה יחידה הם בחי' מקיפים.

just as the soul has nefesh, ruach and neshamah, chayah and yechidah, where nefesh, ruach and neshamah are clothed in vessels (neshamah in the brain, ruach in the heart), while chayah and yechidah are of the category of encompassing [lights] (makifim).

10 והתשובה הוא גילוי בחי' יחידה. וכך יובן ענין זה למעלה כי הנה מודומ"ע [מחשבה דבור ומעשה] שלמעלה עד"מ הם בחי' כלים דע"ס [דעשר ספירות] שיש בהם ג' בחי' פנימי אמצעי חיצון מחשבה היא פנימית הכלי כו'

And teshuvah is the revelation of the level of yechidah. This will be understood likewise Above: thought, speech and action Above, by way of analogy, are the level of the vessels of the Ten Sefiros, which have three levels, inner, middle and outer; thought is the inner dimension of the vessel, etc.

והאורות המתלבשים בהם נק' נר"נ [נפש רוח נשמה] והם ג' אותיות דשם הוי' ה' ו' ה' והוא כמו עד"מ באדם השכל מתלבש במחשבה.

The lights clothed in them are called nefesh, ruach and neshamah, and they are the three letters of the Name Havayah: hei, vav, hei. It is, by way of analogy, as in a person the intellect is clothed in thought.

אך היו"ד וקוצו של יו"ד הם בחי' אור עליון יותר הבלתי נמשך ומתלבש בכלי כלל

But the yud and the tip of the yud are the level of a higher light, which is not drawn into or clothed in a vessel at all;

וכמו עד"מ באדם אשר בחי' כח השכל עצמו אי אפשר שיתגלה בהמחשבה רק גילוי השכל שהוא הארה בעלמא ממנו נמשך ומתלבש במחשבה.

as, by way of analogy, in a person the faculty of intellect itself cannot be revealed in thought; only the revelation of the intellect, which is a mere glimmer of it, is drawn into and clothed in thought.

11 וכך למעלה בחי' ח"ע [חכמה עילאה] הוא בחי' חיה וקוצו של יו"ד בחי' יחידה שלמעלה מעלה מהתלבשות בכלים אלא הוא בחי' מקיפים סוכ"ע.

So too Above: the level of the higher Chochmah (Chochmah Ila'ah) is the level of chayah, and the tip of the yud is the level of yechidah, which is far, far above being clothed in vessels; rather, it is the level of encompassing [lights] (makifim), the light that encompasses all worlds (sovev kol almin).

ועמ"ש מזה בביאור ע"פ כי כאשר השמים החדשים והנה ע"י שהאדם מעורר בנפשו גילוי בחי' יחידה שבו ע"י"ז נמשך ג"כ למעלה תשוב ה' עילאה לגבי יו"ד

See what is written about this in the explanation of the verse "For as the new heavens." Now, through a person's arousing in his soul the revelation of the level of yechidah within him, there is also drawn forth Above "the higher hei returns (tashuv hei) to the yud,"

דהיינו עליית הכלים עד שיתגלה בהם התגלות אורות המקיפים בחי' סוכ"ע יומשך בגילוי בבחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] שהמקיפים נעשים בחי' פנימיים ע"י התשובה וע' בר"ח [בראשית חכמה] פ"ב [פרק ב'] משער התשובה במ"ש עוד ביארו בזהר שהתשובה עולה כו'.

that is, the ascent of the vessels, until the revelation of the encompassing lights is revealed in them: the level of the light that encompasses all worlds will be drawn down in revelation into the level of the light that fills all worlds (memalei kol almin), so that the encompassing [lights] become inner [lights] through teshuvah. See Reishis Chochmah, chapter 2 of the Gate of Teshuvah, on what is written: "They further explained in the Zohar that teshuvah rises," etc.

12 וזהו ענין עליית הנשמות שהרי שרשן בתחלה הוא רק מבחי' הכלים וזהו ענין ישראל עלו במחשבה דהיינו פנימית הכלים.

And this is the ascent of the souls: for their root at first is only from the level of the vessels. This is the meaning of "Israel arose in [G-d's] thought," that is, the inner dimension of the vessels.

והגם שנתבאר שהנשמה בעצם ג"כ כלולה מנרנח"י [מנפש רוח נשמה חיה יחידה] אשר חיה יחידה הן למעלה מבחי' כלים. אך זהו ע"ד שכלים דאצילות נעשים אורות לבי"ע.

And although it was explained that the soul in its essence is also made up of nefesh, ruach, neshamah, chayah and yechidah, of which chayah and yechidah are above the level of vessels, this is along the lines of the vessels of Atzilus becoming lights for Beriah, Yetzirah and Asiyah.

ומ"מ באמת אינן רק מבחי' כלים. וכן מבואר באריכות בשע"ק [בשערי קדושה] להרח"ו [להרבי חיים ויטאל] (חלק שלישי שער שני)

Nevertheless, in truth they are only from the level of vessels. And so it is explained at length in Sha'arei Kedushah by Rabbi Chaim Vital (Part Three, Gate Two):

שאור מחצב הנשמות יש בו נר"נ [נפש רוח נשמה] חיה יחידה ומ"מ כולם בחי' לבוש לע"ס [לעשר ספירות] והוא אור מתיילד ונמשך מהע"ס [מהעשר ספירות] כו'

that the light of the quarry of the souls has in it nefesh, ruach, neshamah, chayah and yechidah, and nevertheless all of them are the level of a garment for the Ten Sefiros; it is a light born of and drawn from the Ten Sefiros, etc.

וכן מבואר ממ"ש בע"ח [בעץ חיים] שמ"א פ"ג [פרק ג'] כי יש ניצוץ קטן מאד שהוא בחי' אלהות כו'

And so it is clear from what is written in Etz Chaim, Sha'ar 41, chapter 3: that there is a very small spark which is the level of G-dliness, etc.,

וזה הניצוץ מתלבש בכח ניצוץ אחד נברא כו' הנקרא יחידה כו' ע"ש הרי כללות נרנח"י [נפש רוח נשמה חיה יחידה] של הנשמות נמשכים רק מניצוץ קטן מאוד והיינו מהכלים דע"ס [דעשר ספירות].

and this spark is clothed in the power of one created spark, etc., which is called yechidah, etc.; see there. Thus the nefesh, ruach, neshamah, chayah and yechidah of the souls, taken as a whole, are drawn only from a very small spark, that is, from the vessels of the Ten Sefiros.

13 וע' באגה"ק [באגרת הקודש] ד"ה איהו וחיוהי הנ"ל וכן נשמת האדם כו' שכבר יצאו ונפרדו מהכלים דע"ס [דעשר ספירות] שבהן מלובש הקו מאור א"ס כו'

And see Iggeres HaKodesh, in the section beginning "He and His life-forces" mentioned above: "And so too the soul of man," etc., that they have already gone out and separated from the vessels of the Ten Sefiros, in which the kav (line of light) from the Infinite Light (Or Ein Sof) is clothed, etc.

נמצא שעם היות שהנשמות נמשכו מפנימיות הכלים עכ"ז [עם כל זה] אין בהן גילוי הקו מאור א"ס משא"כ בהכלים שהקו מאיר בהן ואיהו וחיוהי וגרמוהי חד.

It follows that although the souls were drawn from the inner dimension of the vessels, even so there is no revelation in them of the kav from the Infinite Light; whereas in the vessels the kav shines, and "He and His life-forces and His vessels are one."

14 וזהו הירידה צורך עלייה שע"י התשובה יתעלו לאשתאבא בגופא דמלכא ממש. ע"ד כלים דאצי' שמתייחדים עם האור שהוא הקו מאור א"ס.

And this is the descent for the sake of an ascent: through teshuvah they will rise to be absorbed into the very body of the King (le'ishtava begufa demalka), in the manner of the vessels of Atzilus, which are united with the light, which is the kav from the Infinite Light.

ועוד שיתעלו להתייחד עם גילוי אורות מקיפים מה שאין מתגלה עתה אפילו בכלים דאצילות כנ"ל.

And further, they will rise to be united with the revelation of the encompassing lights, which is not revealed now even in the vessels of Atzilus, as mentioned above.

15 וזהו ענין תשוב ה"א עילאה לגבי יו"ד. ובמ"א נתבאר שזהו ענין יחוד איהו וחיוהי חד שלמעלה מבחי' היחוד עם גרמוהי כו'

And this is the meaning of "the higher hei returns to the yud." Elsewhere it is explained that this is the union of "He and His life-forces are one," which is above the level of the union with "His vessels" (garmohi), etc.

וזהו ענין ביום ההוא יהיה היינו ב"פ [ב' פעמים] י"ה היינו שהוי"ו דשם הוי' יהי' [יהיה] בחי' יו"ד כו'

And this is the meaning of "On that day [Havayah] will be (yihyeh)": [yihyeh] is twice yud-hei, meaning that the vav of the Name Havayah will be the level of yud, etc.

והיינו שגם בה"א [באות ה"א] תתאה דשם הוי' שהוא מקור דבי"ע יהיה הגילוי כמו בה"א [באות ה"א] עילאה ע"ד תשוב ה"א לגבי יו"ד הנ"ל.

That is, also in the lower hei of the Name Havayah, which is the source of Beriah, Yetzirah and Asiyah, there will be revelation as in the higher hei, in the manner of "the hei returns to the yud" mentioned above.

וכמ"כ [וכמו כן] צ"ל בחינת תשובה עילאה מלמעלה למטה והיינו ע"י תורה ומצות וכמ"ש באגרת התשובה פ"ט והוא ע"ד שנתבאר בזהר ויקרא (דט"ז ע"א) מאן ישוב כו' ע"ש.

So too there must be the level of higher teshuvah, from above to below; that is, through Torah and mitzvos, as is written in Iggeres HaTeshuvah, chapter 9. It is along the lines of what is explained in the Zohar, Vayikra (p. 16a), "Who will return (mi yashuv)," etc.; see there.

והענין כי המצות הן הן המשכות אור א"ס שהוא קדוש ומובדל כו' להתלבש בבחי' כלים שהן כגופא כו'

The point is that the mitzvos are themselves the drawing-down of the Infinite Light, which is holy and separate, etc., to be clothed in the level of vessels, which are "like a body," etc.

ואין אור א"ס שהוא קדוש ומובדל כו' מאיר בכלים שהן כגופא כו' ואין ערוך להן אליו ית' הוא ע"י המצות דוקא שבהן

The Infinite Light, which is holy and separate, etc., does not shine in the vessels, which are "like a body," etc., and bear no comparison to Him, blessed be He; [it shines in them] through the mitzvos specifically, for in them

ועל ידן דוקא נמשך אור א"ס ע"י ציצית אור מקיף בבחי' זו וע"י תפילין מקיפין בבחי' אחרת כו' וכעד"ז בכל המצות שכולן הן המשכות אור א"ס בחי' קדוש ומובדל כו'.

and through them specifically the Infinite Light is drawn down: through tzitzis, an encompassing light (or makif) of one level, and through tefillin, encompassing [lights] of another level, etc.; and so with all the mitzvos, for all of them are drawings-down of the Infinite Light, the level of "holy and separate," etc.

16 והטעם הוא לפי שהמצות הן בעשייה גשמיית דוקא לכך יש להן כח זה להמשכה זו.

The reason is that the mitzvos are in physical action specifically; that is why they have this power for this drawing-down.

וכנודע כי כל דבר שהוא בבחי' ומדרגה גבוה מאד נעלה אינו בא לידי התגלות כ"א בבחי' ומדרגה היותר תחתונה דוקא.

As is known, anything that is of a very high and exalted level and rank comes to revelation only in the lowest level and rank specifically.

17 והיינו ענין נעוץ תחלתן בסופן כי עיקר גילוי תחלתן הוא בסופן דייקא. משא"כ במקום העליון יותר אינו נראה גילוי זה.

This is the meaning of "their beginning is wedged in their end": the main revelation of their beginning is in their end specifically, whereas in a higher place this revelation is not seen.

כי הנה תחלת הבריאה מאור א"ס ב"ה היתה יש מאין ומשם ואילך הרי כל השתלשלות המדרגות הן יש מיש ואין כח יש מאין מתגלה בכל סדר המדרוגת שבהשתלש לות

For the beginning of creation, from the Infinite Light, blessed be He, was something from nothing; and from there onward the whole chain of descending levels (hishtalshelus) is something from something, and the power of something from nothing is not revealed in the entire order of levels in the chain of descent,

אלא בארץ הלזו התחתונה בגשמיות דוקא שהרי כח הצומח שבה הוא להצמיח יש מאין אלא שיש צומח ע"י זריעת הגרעין

except in this lowest earth, in physicality specifically. For the power of growth within it is to make something grow from nothing; though there is [a plant] that grows through the sowing of a seed,

וגם הוא נרקב והיה לאין ואפס ומ"מ ה"ז [הרי זה] בבחי' יש קצת ויש שצומח מאין ממש כמו עשבים ואילני סרק

and it too rots and becomes nothing and naught; nevertheless, this is to some degree in the category of something. And there is what grows from actual nothing, such as grasses and barren trees.

והיינו לפי שהארץ היא בחי' התחתונה שבד' יסודות אש רוח מים עפר לכך מתלבש בה דוקא הכח העליון להצמיח יש מאין ביותר וא"כ נראה שכל מה שהוא למטה ביותר יש בו התלבשות כח עליון ביותר.

This is because the earth is the lowest of the four elements, fire, air, water and earth; therefore it is in the earth specifically that the supernal power is clothed, to make something grow from nothing most of all. If so, we see that whatever is lowest has the highest power clothed in it.

18 ועמ"ש בד"ה ויגש אליו יהודה ולכך המצות מעשיות שהן בעשי' [בעשיה] גשמיות יש בהן כח המשכה זו ליש מאין ממש שהן מאור א"ס ב"ה הקדוש ומובדל כ"ו. שהיא המשכה היותר עליונה כבתחלת הבריאה.

See what is written in the discourse beginning "And Yehudah approached him." Therefore the practical mitzvos, which are in physical action, have in them the power of this drawing-down, of actual something from nothing, for they are from the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, which is holy and separate, etc.; and this is the highest drawing-down, as at the beginning of creation.

והגם שנתלבשו בדברים גשמיים למטה מטה ה"ז [הרי זה] כמו הלחם שמחיה את האדם שאע"פ [שאף על פי] שהלחם במדרגה יותר למטה מן האדם מ"מ יש בו כח להמשיך חיות אל האדם ולהשיב נפשו אליו.

And although they are clothed in physical things, lowest of the low, this is like bread, which gives life to a person: although bread is at a lower level than man, nevertheless it has the power to draw life-force into the person and to restore his soul to him.

כך המצות מעשיות יש להן כח להמשיך חיות ואור א"ס להתלבש בכלים והיינו ע"י שישראל מקיימין המצות לפי שנשמות ישראל הן מבחי' פנימית הכלים דע"ס [דעשר ספירות] (ועמ"ש בד"ה והנה מנורת זהב)

So too the practical mitzvos have the power to draw life-force and the Infinite Light to be clothed in the vessels. That is, through Israel's fulfilling the mitzvos, because the souls of Israel are from the level of the inner dimension (pnimiyus) of the vessels of the Ten Sefiros (see what is written in the discourse beginning "And behold, a menorah all of gold").

ולכך במה שממשיכים אור וחיות המצות על נפשם גורמים המשכת אור א"ס להתלבש בכלים דע"ס [דעשר ספירות] שהם הם מקור ושרש נפשם למעלה ועמ"ש ע"פ זכור את יום השבת כו':

Therefore, by drawing the light and life-force of the mitzvos upon their souls, they bring about the drawing-down of the Infinite Light to be clothed in the vessels of the Ten Sefiros, which are themselves the source and root of their souls Above. See what is written on the verse "Remember the Shabbos day," etc.

19 ג והנה בזה יובן ענין אבנים טובות שהם דומם ואעפ"כ [ואף על פי כן] מאירות ומאין יש להם כח זה

3. Now with this we will understand the matter of precious stones: they are inanimate, and even so they shine. From where do they have this power?

והענין כי עיקר גידולם הוא מן הכוכבים ולא מן הכוכבים הנראים שאלו יש להם מספר אלף

The explanation is that their growth comes chiefly from the stars; and not from the visible stars, for those have a number, a thousand

ועוד כמה אלא מן הכוכבים שאין נראים שאותם הכוכבים באמת אין להם מספר כלל ואינן מתגלים ונראים אלא סגולתם להאיר לאבנים טובות

and some more, but from the stars that are not visible. Those stars truly have no number at all, and they are not revealed and seen; rather, their special property is to give light to precious stones.

והיינו לפי שהם דומם שהיא בחי' ומדרגה היותר תחתונה מקבלים אור הארה מהכוכבים שאין להם מספר כלל שאין נראים שהם למעלה מן הכוכבים הנראים לנו.

That is, because [the stones] are inanimate, which is the lowest level and rank, they receive light, an illumination, from the stars that have no number at all and are not visible, which are above the stars visible to us.

20 והנה לפי ריבוי הכוכבים עד אין מספר כך ריבוי הארות משונות באבני' [באבנים] טובות וריבוי שינוי מראיתם ותארם שהרבה גוונין בלבן יש בלבנונית הזכה ביותר ויש

Now, as the stars are many beyond number, so are the many different illuminations in precious stones, and the many variations in their appearance and form. For there are many shades of white: there is the purest whiteness, and there is

בלבנונית שאינה זכה כ"כ [כל כך] וכעד"ז יש בכל המראות שהמראות מתחלקות לרבבות בחי' שונות ודרך כלל הן י"ב אבנים למספר שבטי בני ישראל (שבט הוא לשון המשכה מלשון כוכבא דשביט שהוא כוכב הנמשך)

whiteness that is not so pure; and so it is with all the colors: the colors divide into myriads of different aspects. In general they are twelve stones, according to the number of the tribes (shevatim) of the children of Israel (shevet denotes a drawing-out, from the term kochva deshavit, a comet, which is a star that is drawn out).

כי האבות הן חג"ת [חסד גבורה תפארת] והשבטים הם המשכות שנמשכו מהאבות והם י"ב שבטים כנגד י"ב גבולי אלכסון

For the Patriarchs are Chesed, Gevurah and Tiferes, and the tribes are extensions drawn out from the Patriarchs; and they are twelve tribes, corresponding to the twelve diagonal boundaries.

והענין כי כל גשם הוא בעל ששה קצוות מעלה ומטה וארבע רוחות ואלכסון הוא קו הממזג מקצה זה לקצה זה להיות חיבור והתכללות ביניהם

The explanation is that every body has six extremities, up and down and the four directions; and a diagonal is a line that blends one extremity with another, so that there is connection and inter-inclusion between them.

ואלכסון הוא עד"מ חיבור קצה הראש של א' בקצה הסוף של ב' או עליונו של זה בתחתיתו של זה כמו מזרחית רומית במערבית תחתית כו'

A diagonal is, for example, the connection of the top end of one with the bottom end of the second, or of the top of this one with the bottom of that one, such as upper-east with lower-west, etc.

ועד"ז רומז הוי"ו שבאמצע הא' שנמשך באלכסון משמאל לימין וקצה של צד השמאל הוא גבוה וקצה של צד הימין הוא נמוך שמצד שמאל הוא

Along these lines is the allusion of the vav in the middle of the alef, which is drawn diagonally from left to right: the end on the left side is high, and the end on the right side is low. For on the left side it is

הגבה למעלה בבחי' גבורה ובצד ימין נמשך למטה בבחי' נצח והקו הזה מורה להיות חיבור והתכללות גבורה בנצח ולכן נמשך קו מן הגבורה אל הנצח.

raised up high, at the level of Gevurah, and on the right side it is drawn down, at the level of Netzach; and this line indicates the connection and inter-inclusion of Gevurah with Netzach. That is why a line is drawn from Gevurah to Netzach.

(ועמ"ש עוד בענין צורת אות א' סד"ה מראיהם ומעשיהם) וכעד"ז יש חיבור והתכללות בשאר המדות להיות המדות כלולות זו בזו ומזוגות זו בזו שלא יהיה

(See further what is written on the form of the letter alef at the end of the discourse beginning "Their appearance and their work.") In the same way there is connection and inter-inclusion in the other attributes, so that the attributes are included in one another and blended with one another, so that there will not be

חסד בפ"ע [בפני עצמו] וגבורה בפ"ע [בפני עצמו] שאם היה כך היה החסד בלי תערובות שום גבורה והגבורה היתה בלי תערובות שום חסד אלא צ"ל התכללות חסד שבגבורה וגבורה שבחסד.

Chesed by itself and Gevurah by itself; for if that were so, the Chesed would be without any admixture of Gevurah, and the Gevurah without any admixture of Chesed. Rather, there must be the inter-inclusion of Chesed within Gevurah and Gevurah within Chesed.

21 ופי' חשב"ג [חסד שבגבורה] שמחמת הגבורה נותן לו ומשפיע חסד דייקא והחסד הזה הוא הוא הגבורה כמו ומשלם

The meaning of Chesed within Gevurah is that out of Gevurah one gives to him and bestows Chesed specifically, and this Chesed is itself the Gevurah, as in "and He repays

לשונאיו אל פניו להאבידו וגבורה שבחסד הוא שמחמת החסד נותן ומשפיע במדת הגבורה דוקא כמו האב שמחמת אהבתו אל הבן מייסרו בשבט.

those who hate Him to their face, to destroy them." And Gevurah within Chesed is that out of Chesed one gives and bestows through the attribute of Gevurah specifically, like a father who, out of his love for his son, chastises him with the rod.

משא"כ אחר שאינו חושש לו כלל אינו מייסרו ועיין ברבות ר"פ שמות ע"פ חושך שבטו

Whereas another, who does not care about him at all, does not chastise him. See the Midrash Rabbah at the beginning of Parshas Shemos, on the verse "He who spares his rod

שונא בנו ועד"ז יש התכללות ומזיגות המדות בכמה אופנים שונים להיותם ממוצעים וממוזגים בכמה אופנים ודרך כלל הן י"ב גבולי אלכסון הנ"ל.

hates his son." In the same way there is inter-inclusion and blending of the attributes in many different ways, so that they are intermediate and blended in many ways; and in general they are the twelve diagonal boundaries mentioned above.

וכך הן הי"ב אבנים אשר היו למספר שבטי בני ישראל מזיגות המר אות לובן באודם כלו' [כלומר] בחי' רחמים ממוזגת בין חו"ג [חסד וגבורה] כו'.

And so are the twelve stones that were according to the number of the tribes of the children of Israel: blendings of colors, white in red, that is, the level of compassion (rachamim), blended between Chesed and Gevurah, etc.

22 והנה אבן א' ב"ן [שם ב"ן] שהוא בחי' בהמה בגי' [בגימטריא] ב"ן [שם ב"ן] אלא שנמשך בו בחי' א' שהוא שם מ"ה [שם מ"ה] במילוי אלפין

Now, even ("stone") is alef [and] ban: [ban] is the level of behemah ("animal"), whose numerical value is ban (52); but drawn into it is the level of alef, which is the Name Mah (45) spelled out with alefs.

והיינו בירור נה"ב [נפש הבהמית] ע"י נה"א [נפש האלקית] שמבחנית שם מ"ה [שם מ"ה] המתלבשת בה ואז ע"י בירור זה נעשה האבן טוב ומאיר ע"ד עליית ב"ן [שם ב"ן] בס"ג [בשם ס"ג] שלמעלה ממ"ה [משם מ"ה] כו'.

That is, the refinement of the animal soul through the G-dly soul, which is from the level of the Name Mah and is clothed in [the animal soul]. And then, through this refinement, the stone becomes good and shining, in the manner of the ascent of [the Name] Ban into [the Name] Sag, which is above Mah, etc.

וזהו הענין שהאבנים טובות מקבלות ההארה מהכוכבים שהוא מבחינת שרש נה"א [נפש האלקית] כמ"ש דרך כוכב מיעקב כו'

And this is why precious stones receive illumination from the stars, which are from the level of the root of the G-dly soul, as it is written, "A star has stepped forth from Yaakov," etc.

וכתיב וספור הכוכבים אם תוכל לספור אותם ויאמר לו כה יהיה זרעך כו' (ועמ"ש במ"א בענין סוכה שצ"ל צלתה מרובה מחמתה. ומ"מ צ"ל כוכבים נראים מתוכה.

And it is written, "And count the stars, if you are able to count them; and He said to him: So shall your seed be," etc. (See what is written elsewhere on the sukkah, that its shade must be more than its sun, and nevertheless the stars must be visible through it.

כי כוכבים הם ברקיעא תמינאה שלמעלה מבחי' שמש שהיא ברקיע הד' וכך למעלה בחי' צל הוא בחי' מקיף שלמעלה מבחי' שמש הוי' כו' והכוכבים הן ניצוצים הנמשכים מאור מקיף להאיר בפנימי כו'.

For the stars are in the eighth firmament, which is above the level of the sun, which is in the fourth firmament. So too Above, the level of shade is the level of the encompassing [light] (makif), which is above the level of the "sun" of Havayah, etc.; and the stars are sparks drawn from the encompassing light to shine into the inner [light], etc.

ועיין במדרש רבה פ' דברים אמר לפניו רבש"ע [רבונו של עולם] למה לא משלת בניך בחמה ולבנה כו' עד אבל הכוכבים אין להם בושה לעולם כו'.

See Midrash Rabbah, Parshas Devarim: "He said before Him: Master of the world, why did You not compare Your children to the sun and the moon?" etc., up to "but the stars never have shame," etc.

ולכן האבנים טובות שגידולם מהכוכבים שהוא ענין בירור נה"ב [נפש הבהמית] נאמר בהם ונשא אהרן את שמות בנ"י [בני ישראל] כו' על לבו כו' לפני הוי' כו').

Therefore, of the precious stones, whose growth is from the stars, which is the refinement of the animal soul, it is said, "And Aharon shall carry the names of the children of Israel," etc., "upon his heart," etc., "before Havayah," etc.)

והנה הי"ב אבנים היו על לב אהרן כהנא רבא בחי' קדוש ולא טהור כנודע שבחי' קדוש הוא בכהנים ובחי' טהור בלוים ונשא אהרן את שמותם על לבו

Now, the twelve stones were on the heart of Aharon the High Priest (kahana rabba), the level of "holy" and not "pure"; as is known, the level of "holy" is in the Kohanim and the level of "pure" in the Levites. "And Aharon shall carry their names upon his heart

(ועל שתי כתפיו) לפני הוי' שהגיה בחי' י"ב גבולי אלכסון שבי"ב אבנים עד בחינת לפני הוי'

(and upon his two shoulders) before Havayah": he illumined the level of the twelve diagonal boundaries in the twelve stones up to the level of "before Havayah,"

שהוא בבחינת קדוש ומובדל שהוא למעלה מבחינת הוי' כנודע. (ועיין בזח"ב [בזהר חלק ב'] פקודי דרכ"ט סע"ב [סוף עמוד ב] ודף ר"ל ע"א ובזח"ג [ובזהר חלק ג] נשא קל"ד תחלת ע"ב).

which is the level of "holy and separate," which is above the level of Havayah, as is known. (See Zohar II, Pekudei, p. 229, end of side b, and p. 230a; and Zohar III, Naso, p. 134, beginning of side b.)

אך הנה כל זה הוא בבחינת התחקלות המראות ותוארים שבאבנים טובות הנ"ל שנחלקו דרך כלל לי"ב בחינות ומדרגות בחינת י"ב גבולי אלכסון

However, all this concerns the division of the colors and forms of the precious stones mentioned above, which divide in general into twelve levels and ranks, the level of the twelve diagonal boundaries;

דהיינו בבחינת המשכות להתמזגות והתכללות המדות בבחי' הגוונין שלהם זה נוטה לחסד וזה נוטה כו'

that is, in terms of the extensions for the blending and inter-inclusion of the attributes (middos), in their colors: this one tends to Chesed and that one tends, etc.

אבל בסדר הארתן בכללות נחלקות לב' בחי' יש אבן שהוא מאיר בבחינת אור ישר דהיינו

But in the manner of their shining, taken as a whole, they divide into two kinds. There is a stone that shines in the manner of direct light (or yashar), that is,

שהוא אבן המאיר ובאורו נראה אור לאחרים שאם מוציאים אותו בחשך הוא מאיר מפני שהארתו מתפשטת מתוכו ולחוץ ויש אבן

it is a stone that gives light, and by its light, light is visible to others: if it is taken out in the dark, it gives light, because its illumination spreads from within it outward. And there is a stone

שהוא מבריק וזורק כברק חצים בעין הרואה עד שתתלהט עין הרואה מפני זיוו והדרו וזהו בבחי' אור חוזר שהוא ממטה למעלה.

that flashes and throws arrows like lightning into the eye of the beholder, until the beholder's eye blazes from its radiance and splendor; and this is in the manner of reflected light (or chozer), which is from below to above.

23 והן הם בחי' ב' צדיקים צדיק עליון מלמעלה למטה וצדיק תחתון ממטה למעלה שהם יוסף הצדיק ובנימין הצדיק בנימין הוא מלמטה למעלה בחי' אור חוזר

And these are the two levels of tzaddik: the upper tzaddik, from above to below, and the lower tzaddik, from below to above; they are Yosef the tzaddik and Binyamin the tzaddik. Binyamin is from below to above, the level of reflected light,

דהיינו בחי' תשוקת הנבראים להתכלל במקורם ואל אישך תשוקתך מים התחתונים בוכים אנן בעינן למהוי קדם מלכא כי אין רוצים לישאר למטה.

that is, the level of the longing of created beings to be included in their source: "and your longing shall be for your husband"; the lower waters weep, "We want to be before the King," for they do not want to remain below.

24 ואולי זהו מרומז בלידת בנימין שנאמר שם ות קש בלדתה כי רחל היא בחי' מל' ובלדתה היא התגלות נשמת בנימין להיות בבחי' נברא בבי"ע היתה

And perhaps this is alluded to in the birth of Binyamin, where it says, "And she had hard labor in giving birth": for Rachel is the level of Malchus, and in giving birth to him, which is the revelation of Binyamin's soul to be at the level of a created being in Beriah, Yetzirah and Asiyah, she had

מקשה ללילד כלומר שבקושי היתה התגלות בחי' בנימין בבי"ע היפך טבע נשמתו שהוא הי' [היה] מרכבה לבחי' אור חוזר ממטה להתכלל במקורו ולידתו היינו התגלות להיות למטה בבי"ע.

difficulty giving birth; that is, the revelation of the level of Binyamin in Beriah, Yetzirah and Asiyah came with difficulty, contrary to the nature of his soul, for he was a chariot for the level of reflected light, from below, to be included in its source; and his birth means [his] revelation to be below, in Beriah, Yetzirah and Asiyah.

25 ויוסף הצדיק הוא בחי' אור ישר מלמעלה למטה להשפיע לבי"ע דוקא כמ"ש ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ויוסף הוא המשביר כו'.

And Yosef the tzaddik is the level of direct light, from above to below, to bestow upon Beriah, Yetzirah and Asiyah specifically, as it is written, "And Yosef sustained his father and his brothers," and "Yosef was the one who supplied [grain]," etc.

והנה האבנים היו על שמות השבטים כתולדותם וסדר האבנים אודם פטדה כו' הוא לפי סדר תולדות השבטים כמ"ש הרמב"ם [הרבי משה בן מימון] נמצא שהם ליוסף וישפה לבנימין

Now, the stones were for the names of the tribes according to their births, and the order of the stones, odem, pitdah, etc., follows the order of the tribes' births, as the Rambam writes. It follows that shoham is Yosef's and yashfeh is Binyamin's.

(ישפה יי"ש פ"ה כלומר שבחינת מל' היא בחינת פה מתעלית בבחי' יש כו' דהיינו לבחינת מוצא פי ה' מוצא היינו המקור של בחי' פה. עמ"ש בביאור ע"פ ראשי המטות ומ"ש ע"פ זאת חקת התורה.

(Yashfeh is yesh peh, "there is a mouth": that is, the level of Malchus, which is the level of "mouth," rises to the level of yesh, etc., that is, to the level of "the utterance (motza) of the mouth of Havayah," motza being the source of the level of "mouth." See what is written in the explanation of the verse "the heads of the tribes," and what is written on the verse "This is the statute of the Torah."

וזהו יש פה ושותק כי חכם אינו מדבר בפני מי שגדול ממנו עמ"ש כה"ג גבי קי"ס [קריעת ים סוף] בענין ואתם תחרישון ועמ"ש בביאור ע"פ והיה מספר ועיין בזח"ג [בזהר חלק ג] בלק)

And this is "there is a mouth, and it is silent": for a wise man does not speak before one greater than he. See what is written in a similar vein about the splitting of the Sea of Reeds, on "and you shall keep silent"; and see what is written in the explanation of the verse "And the number [of the children of Israel] shall be"; and see Zohar III, Balak)

(קפ"ח ב') בענין עמר התנופה תנו פה ועיין ברבות באסתר ע"פ אין אסתר מגדת כו'. וזהו שמיכאל אמר שהם וגבריאל אמר ישפה.

(188b), on the omer of the waving (tenufah), tenu peh ("give a mouth"); and see the Midrash Rabbah on Esther, on the verse "Esther did not tell," etc. And this is why Michael said shoham and Gavriel said yashfeh.

כי הנה שמשותיך פי' חלונות שמאיר בהם השמש והוא משל להארת אור א"ס בבי' מיני חלונות או שיומשך אור א"ס למטה בבי"ע או שיתעלו בי"ע להתכלל באור א"ס.

For "your windows" (shimshosayich) means windows through which the sun (shemesh) shines, and it is an analogy for the shining of the Infinite Light (Or Ein Sof) through two kinds of windows: either the Infinite Light will be drawn down below into Beriah, Yetzirah and Asiyah, or Beriah, Yetzirah and Asiyah will rise to be included in the Infinite Light.

26 וזהו ענין והתהלכתי בתוככם היינו שיהיה התגלות סובב בממלא והוא ההילוך שמלמעלה למטה וגם עליית ממלא בסובב והוא ההילוך שמלמטה למעלה.

And this is the meaning of "And I will walk among you": that is, there will be a revelation of the light that encompasses all worlds (sovev) within the light that fills all worlds (memalei), which is the walking from above to below, and also the ascent of memalei into sovev, which is the walking from below to above.

ועיין מ"ש בפ' וישב סד"ה ונתתי לך מהלכים כו' והוא כמו עד"מ שאם אחד עומד למעלה והבי' למטה ורוצים להתקרב יחד יכול להיות הקירוב בשני

See what is written in Parshas Vayeshev, at the end of the discourse beginning "And I will give you places to walk," etc. It is, by way of analogy, as when one stands above and the second below, and they want to come close together: the closeness can come about in two

אופנים או שהעליון יורד למטה או שהתחתון יעלה למעלה ומיכאל שר של חסד שהוא בחינת ההשפעה מלמעלה למטה אמר שיהיה בחי' שהם דוקא בחינת יוסף כי כן מדתו.

ways: either the upper one goes down, or the lower one goes up. And Michael, the prince of Chesed, which is the level of bestowal from above to below, said that it should be the level of shoham specifically, the level of Yosef, for such is his attribute.

משא"כ גבריאל אמר כפי מדתו בחי' גבורה והסתלקות למעלה דוקא (והנה בגמ' [בגמרא] שם ואמרי לה דפליגי בזה תרי אמוראי במערבא יהודה וחזקיה בני ר' [רבי] חייא. והענין דאיתא בגמ' [בגמרא] בב"מ [בבבא מציעא])

Whereas Gavriel spoke according to his attribute, the level of Gevurah and withdrawal upward specifically. (Now, in the Gemara there [it says], "and some say" that two Amoraim in the West disagreed about this, Yehudah and Chizkiyah, the sons of Rabbi Chiya. The explanation is that it is stated in the Gemara in Bava Metzia)

(דפ"ה ע"ב) שר' [שרבי] חייא ובניו היו דוגמת האבות אברהם יצחק ויעקב. וגם איתא בגמ' [בגמרא] במ"ק [במועד קטן] (דכ"ה ע"א) יהודא מימינא דאבוה וחזקיה משמאליה.

(p. 85b) that Rabbi Chiya and his sons were like the Patriarchs, Avraham, Yitzchak and Yaakov. And it is also stated in the Gemara in Moed Katan (p. 25a): "Yehudah was at his father's right, and Chizkiyah at his left."

ופי' בס' חמדת צבי על הת"ז [התיקוני זהר] שר' [שרבי] חייא הוא בחי' יעקב ולכן גוהרקי שלו מנפשי' [מנפשיה] סליק ע"ד ת"ת [תפארת] עולה עד הכתר.

And it is explained in the book Chemdas Tzvi on the Tikkunei Zohar that Rabbi Chiya is the level of Yaakov, and that is why his chariot (goharki) "rose by itself," in the manner of Tiferes, which rises up to Keser.

וגם כי ביעקב נאמר כי שרית עם אלקים ועם אנשים שא"צ [שאין צריך / שאינו צריך] למלאכים כו'. (ועמ"ש בביאור ע"פ עלי באר כו' חפרוה שרים ועמ"ש ע"פ כנשר יעיר כו').

And also, of Yaakov it is said, "For you have striven with G-d and with men," so that he does not need angels, etc. (See what is written in the explanation of the verse "Rise up, O well," etc., "the well that princes dug," and what is written on the verse "As an eagle stirs up its nest," etc.)

וגם י"ל [יש לומר] דלכך נק' חייא ע"ד יעקב אבינו לא מת כו'. ואם כן ממילא מובן דיהודה שהיה מימיני' [מימיניה] הוא מבחי' אברהם וחזקיה משמאליה הוא מבחי' יצחק.

It can also be said that this is why he is called Chiya ("living"), along the lines of "Yaakov our father did not die," etc. If so, it follows of itself that Yehudah, who was at his right, is of the level of Avraham, and Chizkiyah, at his left, is of the level of Yitzchak.

ולכן א"ש [אתי שפיר] דיהודה וחזקיה בני רבי חייא פליגי ג"כ בזה שיהודה אמר שהם כפי מדתו מלמעלה למטה בחי' אברהם וחזקיה אמר ישפה כפי מדתו מלמטה למעלה בחינת יצחק כו'.

Therefore it is well understood that Yehudah and Chizkiyah, the sons of Rabbi Chiya, also disagreed about this: Yehudah said shoham, according to his attribute, from above to below, the level of Avraham; and Chizkiyah said yashfeh, according to his attribute, from below to above, the level of Yitzchak, etc.

27 והנה לפי גירסת הגמרא בב"ב [בבבא בתרא] תרי מלאכי ברקיע גבריאל ומיכאל חד אמר שהם משמע דלכאורה דגבריאל אמר שהם.

Now, according to the reading of the Gemara in Bava Basra, "two angels in the firmament, Gavriel and Michael; one said shoham," it seems at first glance that Gavriel said shoham.

וגם דרך זה יש ליישב ע"פ מ"ש במ"א ע"פ ואלה תולדות יצחק כו'. דבאברהם כתיב אשר אהבת את יצחק כי ידוע הטבע לאהוב ההיפוך

This way too can be reconciled, according to what is written elsewhere on the verse "And these are the generations of Yitzchak," etc.: of Avraham it is written, "whom you love, Yitzchak," for it is known to be nature to love the opposite,

כדכתיב מים קרים על נפש עיפה וכמ"כ [וכמו כן] להיפך מי שקר לו מאד רוצה למים חמים.

as it is written, "Cold water to a weary soul"; and likewise the reverse: one who is very cold wants hot water.

28 ולכן אברהם שמדתו המשרה מלמעלה למטה אוהב ג"כ ההיפוך בחי' יצחק מלמטה למעלה. לפ"ז [לפי זה] י"ל [יש לומר] דגבריאל אמר שהם ומיכאל אמר ישפה

Therefore Avraham, whose attribute causes [the light] to rest from above to below, also loves the opposite, the level of Yitzchak, from below to above. According to this, it can be said that Gavriel said shoham and Michael said yashfeh.

אך מ"מ יותר נראה כפי' הראשון וכן במדרש תהלים רסי' [ריש סימן] פ"ז הגירסא פליגי בה תרי מלאכי ברקיע מיכאל וגבריאל וכן הוא בילקוט בישעיה נ"ד כנ"ל:

But nevertheless the first explanation seems more likely; and so in Midrash Tehillim, at the beginning of section 87, the reading is "two angels in the firmament disagreed about it, Michael and Gavriel," and so it is in the Yalkut on Isaiah 54, as mentioned above.

29 ד ואמר הקב"ה להוי כדין וכדין. כי הנה פי' וביאור ענין עליות המדרגות והתכללותם במקורם היינו הזדככות החומר שבמדרגה התחתונה שהיא חומרית וגשמית בערך המדרגה שלמעלה הימנה

4. "And the Holy One, blessed be He, said: Let it be like this and like this." For the meaning and explanation of the ascent of the levels and their inclusion in their source is the refinement of the matter in the lower level, which is material and physical relative to the level above it,

שהיא בבחי' רוחנית ונשמה לגבי התחתונעה שהיא בבחי' גוף נגדה וכשהיא מתפשטת מחומריתה וגסותה עד שתהיה בבחינה העליונה היינו עלייתה והתכללותה במקורה.

which is in the category of spirituality and soul relative to the lower one, which is in the category of a body compared to it. And when [the lower level] divests itself of its materiality and coarseness, until it is at the higher level, that is its ascent and inclusion in its source.

30 וזהו ענין עליית שבת בפנימית העולמות כמו שאומרים הבו להי' בני אלים הבו להי' כו'.

And this is the ascent of Shabbos in the inner dimension (pnimiyus) of the worlds, as we say, "Give to Havayah, O sons of the mighty; give to Havayah," etc.

שהג' הבו הן ג' בחי' עליות בי"ע שעולים באצי' במל' וכן המל' עולה בזי"א וזי"א באו"א [באבא ואימא] עד רום המעלות כמ"ש כל זה בכוונת הבו הנ"ל

For the three times "give" are three levels of ascent: Beriah, Yetzirah and Asiyah rise into Atzilus, into Malchus; likewise Malchus rises into Z'eir Anpin, and Z'eir Anpin into Abba and Imma, up to the highest heights, as all this is written in the mystical intention of the "give" mentioned above;

דהיינו שמתעלות המדרגות בעילוי יותר מכשהיו בסדר ההשתלשלות. כי החכמה שבסדר ההשתלשלות עד חכמה דעשיה עד שנתהווה שכל אנושי.

that is, the levels are raised to a greater elevation than when they were in the order of the chain of descent (hishtalshelus). For Chochmah in the order of the chain of descent [extends] down to the Chochmah of Asiyah, until human intellect came into being.

הנה שכל האנושי הזה הוא חומרי וגס מאד נגד החכמה של מעלה ואין ערך ודוגמא לבחי' של מעלה.

Now, this human intellect is very material and coarse compared with the wisdom Above, and it bears no comparison or likeness to the level Above.

31 וכן הרחמנות שלמטה בגשמיות היא מגושמת בחומריות וגסות מאד ואינה דוגמת הרחמנות שלמעלה כי למטה הרחמנות היא מפאת התפעלות הנפש בצר לה בצרת אביון שאינה יכולה לסבול כו'

So too the compassion below, in physicality, is very corporeal, with materiality and coarseness, and is unlike the compassion Above. For below, compassion comes from the soul's being moved when it is distressed at the distress of a poor man, which it cannot bear, etc.

ולמעלה לא שייך התפעלות כלל ממקרי הגוף אלא שבירידות והמשכת המדרגות בצמצומים רבים ושונים נתהווה שכל אנושית ורחמנות אנושית ולמעלה היא מקור החכמה ורוחניותה וחיותה ומקור הרחמים וחיותו שמשם נמשך להיות חכמה ורחמים למטה בגשמיות

But Above, being moved by bodily occurrences does not apply at all. Rather, through the descents and the drawing-down of the levels by many and various contractions (tzimtzumim), human intellect and human compassion came into being; and Above is the source of wisdom, its spirituality and life-force, and the source of compassion and its life-force, from which it is drawn down to become wisdom and compassion below, in physicality.

אבל בעליות העולמות בבחי' פנימית תתעלה החכמה שלמטה להיות לה הזדככות מחומריותה וגסותה עד שתהיה בטילה במציאות ונכללת במקור החכמה שלמעלה שאין כמוה ולא דוגמתה בשכל אנושי כלל.

But in the ascent of the worlds, in the inner dimension, the wisdom below will be raised, so that it is refined of its materiality and coarseness until it is nullified in its existence (bittul) and included in the source of wisdom Above, which has no equal or likeness in human intellect at all.

32 וזהו ענין לאשתאבא בגופא דמלכא שהוא להתכלל בע"ס [בעשר ספירות] דאצילות ממש שבתוכן יהיה גילוי אורות המקיפים בחי' סוכ"ע.

And this is the meaning of "to be absorbed into the body of the King": to be included in the actual Ten Sefiros of Atzilus, within which there will be the revelation of the encompassing lights, the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin).

והי"ז [והרי זה] יחוד אור א"ס ב"ה עם נשמת האדם שבגוף כשיקום בתחה"מ [בתחיית המתים] ע"ד יחוד עליון דאיהו וחיוהי חד

And this is the union of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, with the soul of man in the body, when he will arise at the Resurrection of the Dead, in the manner of the supernal union of "He and His life-forces are one,"

והיינו ע"י עליות העולמות שיהיה אז. עוד יובן ענין ההזדככות ע"ד שאנו רואים גוף האדם יותר זך מגוף הבהמה והיינו

and that is through the ascents of the worlds that will take place then. The matter of refinement can be further understood from what we see: the human body is more refined than the body of an animal. That is

כי באדם יש נפש המשכלת שלפי ערך נפשו כן הוא גם גופו משא"כ הבהמה גופה גס וחומרי יותר ולא יוכל להכיל נפש המשכלת בגופה כלל.

because a human being has a rational soul, and his body too is in proportion to his soul; whereas an animal's body is coarser and more material, and it could not contain a rational soul in its body at all.

33 וכן לע"ל [לעתיד לבוא] יהיה הגוף יותר זך לאין קץ מגוף האדם עכשיו שהגוף יהיה רק מאותו העצם שישאר לעת

So too in the Time to Come the body will be infinitely more refined than the human body now, for the body will be only from that bone which will remain for the time of

התחי' שממנו יבנה בנין הגוף כחמירא גו עיסה ע"י הטל שיומשך מלמעלה והיינו לפי ערך הנשמה שתהיה אז ממקום גבוה יותר נעלה.

the Resurrection, from which the structure of the body will be built, like leaven in dough, through the dew that will be drawn down from Above; and that is in proportion to the soul, which will then be from a higher, more exalted place.

34 ועד"ז יהיה עוד הזדככות ועליות עד שתתעלה החכמה שלמטה באדם להיות כפי בחי' חכמה עילאה

In the same way there will be further refinement and ascents, until the wisdom below, in man, is raised to be like the level of the higher Chochmah (Chochmah Ila'ah);

וכן החסד שבאדם יהיה כמו בחי' חסד דרועא ימינא שלמעלה וכן הגבורה כו' וכל זה הוא ענין עליות העולמות מלמטה למעלה.

and likewise the Chesed in man will be like the level of Chesed, "the right arm," Above, and likewise Gevurah, etc. All this is the ascent of the worlds from below to above.

וזהו בחי' בנימין. אמנם בחי' המשכה מלמעלה למטה היינו שגם בכלים דבי"ע כמו שהן יומשך בהן גילוי אור א"ס ממש

And this is the level of Binyamin. The level of drawing down from above to below, however, means that even into the vessels of Beriah, Yetzirah and Asiyah, as they are, there will be drawn the revelation of the actual Infinite Light (Or Ein Sof),

כמו שנמשך בכלים דאצילות וכמ"ש במ"א ע"פ מאמר הזהר ר"פ ויצא שאמר הקב"ה לדוד חייך אפילו במאנין דילי לא אשתמש אלא במאנין דילך. מאנין הם כלים.

just as it is drawn into the vessels of Atzilus; as is explained elsewhere on the saying of the Zohar at the beginning of Parshas Vayetzei, that the Holy One, blessed be He, said to David: "By your life, even My own vessels (manin dili) I will not use, but only your vessels (manin dilach)." Manin are vessels.

35 והנה גם באצילות יש בחי' כלים אלא ששם באצילות איהו וגרמוהי חד שגם הכלים הם בבחי' יחוד מה שאין כן בבריאה משם יפרד וגם בבריאה

Now, in Atzilus too there is the level of vessels, but there, in Atzilus, "He and His vessels are one" (ihu vegarmohi chad), so that the vessels too are in a state of unity; which is not so in Beriah: "from there it divides." And even in Beriah

הנה יש נר"נ [נפש רוח נשמה] חיה יחידה והנשמה חיה יחידה נכללו באלקות רק הרוח ונפש הם כלים ממש.

there are nefesh, ruach, neshamah, chayah and yechidah; the neshamah, chayah and yechidah are included in G-dliness, and only the ruach and nefesh are actual vessels.

36 וזהו במאנין דילי הם כלים דאצילות ונשמה חיה יחידה דבריאה שהם בחי' אלקות וע"כ נקראים מאנין דילי

And this is "in My vessels": they are the vessels of Atzilus, and the neshamah, chayah and yechidah of Beriah, which are the level of G-dliness; therefore they are called "My vessels."

אבל מאנין דחלך הם רוח ונפש דבריאה שהם נבראים ואינן אלהות שהם נק' מאנין דילך שהם כלים לבחי' דוד היא המל'

But "your vessels" are the ruach and nefesh of Beriah, which are created beings and are not G-dliness. They are called "your vessels" because they are vessels for the level of David, which is Malchus,

שהיא ראש הבריאה והבטיחו הקב"ה שיהיה א"ס שורה גם במאנין דילך אפי' [אפילו] בכלים של רוח ונפש דבריאה

which is the head of Beriah. And the Holy One, blessed be He, promised him that the Infinite One (Ein Sof) would rest even in "your vessels," even in the vessels of the ruach and nefesh of Beriah;

וכמו שהיה באמת אריה דאכיל קרבנין פני שור דאכיל בעירין ופני נשר עופין תורין ובני יונה והם הם בחי' חיות המרכבה ממש ולא מבחי' חיה יחידה נשמה בלבד כו'.

as there truly was the lion that consumed the offerings, the face of the ox that consumed the cattle, and the face of the eagle, the birds, turtledoves and young pigeons; and these are the actual level of the chayos of the Chariot, and not only from the level of chayah, yechidah and neshamah, etc.

או כמו ע"ד וירד הוי' על הר סיני הרי היה גילוי אור א"ס למטה שלא ע"י הזדככות הכלים עצומה כל כך ע"ד הנ"ל דעליות העולמות שהבריאה נכלל בבחי' אצילות ממש

Or as in "And Havayah descended upon Mount Sinai": there was a revelation of the Infinite Light below, not through so tremendous a refinement of the vessels, in the manner mentioned above of the ascent of the worlds, in which Beriah is included in the actual level of Atzilus;

אלא שיוכל להיות גילוי אצילות בבריאה כמו שהבריאה היא בחי' בריאה. כי הוא ית' כל יכול.

rather, there can be a revelation of Atzilus in Beriah as Beriah is, at the level of Beriah. For He, blessed be He, is all-capable.

37 ועד"ז ג"כ יוכל להיות גילוי אור א"ס הסוכ"ע בממכ"ע [בממלא כל עלמין] בבחי' מלמעלה למטה. וזהו ענין המשל שהעליון יורד למטה כו'.

In the same way there can also be a revelation of the Infinite Light, the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), within the light that fills all worlds (memalei kol almin), from above to below. And this is the analogy of the upper one going down, etc.

ואמר הקב"ה להוי כדין וכדין שיהיה לעתיד בי' הבחינות שיהיה עליות העולמות מלמטה למעלה שהתחתון יעלה למעלה וגם יהיה גילוי ע"ד מלמעלה למטה שהעליון יורד למטה ושניהם כאחד טובים

And the Holy One, blessed be He, said, "Let it be like this and like this": in the Time to Come there will be both: there will be the ascent of the worlds from below to above, the lower one rising up, and there will also be revelation in the manner of from above to below, the upper one coming down; "and both alike are good"

(כי יש מעלה בכל אחד משני בחינות כי הנה ע"י עליות העולמות שהתחתון מזדכך כ"כ [כל כך] הזדככות עצומה להיות כפי' בחי' העליון הרי ע"ז נמצא מתאחד יותר עם גילוי האור ע"ד איהו וחיוהי חד ממש וכיחוד כלים דאצילות עם האורות.

(for each of the two has an advantage. Through the ascent of the worlds, in which the lower is refined with so tremendous a refinement as to be like the level of the upper, it is thereby more united with the revelation of the light, in the manner of "He and His life-forces are one," literally, like the union of the vessels of Atzilus with the lights.

משא"כ בירידת העליון למטה כיון שהכלי לא נזדכך הזדככות עצומה כהנ"ל א"כ אף שעכ"ז [שעם כל זה] נמשך בו גילוי אור העליון ממש כי הוא יתי כל יכול.

Whereas in the descent of the upper one below, since the vessel has not been refined with so tremendous a refinement as above, then, even though the revelation of the actual supernal light is nevertheless drawn into it, for He, blessed be He, is all-capable,

מ"מ אין הגילוי אור מתייחד כ"כ [כל כך] עם הכלי ע"ד איהו וחיוהי וגרמוהי חד כו' ויש מעלה ג"כ בירידת האור למטה ע"ד שנתבאר במ"א ע"פ והתהלכתי בתוככם כי גם בענין ההשגה יש חילוק

nevertheless the revealed light is not so united with the vessel, in the manner of "He and His life-forces and His vessels are one," etc. And there is also an advantage in the descent of the light below, as was explained elsewhere on the verse "And I will walk among you": for in the matter of comprehension, too, there is a difference.

כי כשיתגלה גילוי גדול כזה שיוכל להתגלות אור הסוכ"ע לגוף ממש מבלי הזדככות עצומה כ"כ [כל כך] שע"ד עליות העולמות צריך מקור שרש הגילוי להיות ממקום גבוה יותר בכדי שיוכל לבא לירד

For when so great a revelation is revealed that the light that encompasses all worlds can be revealed to the actual body without so tremendous a refinement as in the ascent of the worlds, the source and root of the revelation must be from a higher place, so that the revelation can come down

ולהשתלשל הגילוי למטה בגוף ממש וא"כ גילוי סובב בממלא אז ההשגה שמשיגין למטה הוא נמשך שרשו ממקום גבוה יותר מן מה שמשיגין בעליות ממלא לסובב היינו כשיזדכך הגוף לעלות למרום ע"ד הזיכוך דעליית העולמות ממש

and descend by stages below, into the actual body. If so, in the revelation of sovev within memalei, the comprehension attained below has its root drawn from a higher place than what is comprehended in the ascent of memalei to sovev, that is, when the body will be refined to rise on high, in the manner of the refinement of the actual ascent of the worlds;

כי אז א"צ [אין צריך / אינו צריך] להיות הגילוי ממקום גבוה כ"כ [כל כך] כמו שרש הגילוי שמלמעלה למטה וכידוע שמה שמקור שרשו ממקום גבוה יותר יוכל לבא ולהתגלות למטה יותר.

for then the revelation need not be from so high a place as the root of the revelation that is from above to below. As is known, whatever has its source and root in a higher place can come and be revealed further below.

ועד"ז י"ל [יש לומר] מ"ש בע"ח [בעץ חיים] שער לידת המוחין פ"ב [פרק ב'] בפי' ושמתי כדכד שכתר דנוק' [דנוקבא] נמשך משני שלישים של ת"ת [תפארת] דז"א שהם ב"פ [ב' פעמים] כד ב' שלישין דשם ע"ב [שם ע"ב] כו'

Along these lines one can explain what is written in Etz Chaim, Sha'ar Leidas HaMochin, chapter 2, on the meaning of "And I will make your windows of kadkod": that the Keser of Nukva is drawn from two thirds of the Tiferes of Z'eir Anpin, which are twice kad (24), two thirds of the Name Av (72), etc.

ועיין בלק"ת [בלקוטי תורה (להאריז"ל)] פ' בראשית בדרוש ארבעה שנכנסו לפרדס ובפ' חיי שרה ע"פ ותמלא כדה והרמ"ז [והרב משה זכות] בפ' וירא על דף צ"ז ע"ב כ' [כתב] וז"ל [וזה לשונו] וניתקן כתר דידה שמאיר גם משליש העליון דת"ת [דתפארת] בסוד ושמתי כדכד כו' וכ"כ [וכן כתב] בהג"ה [בהגהה] באוצ"ח [באוצרות חיים])

See the Likkutei Torah of the Arizal, Parshas Bereishis, in the discourse on the four who entered the Pardes, and in Parshas Chayei Sarah on the verse "and she filled her pitcher (kadah)"; and the Ramaz on Parshas Vayera, on p. 97b, wrote, and these are his words: "And her Keser is rectified, which shines also from the upper third of Tiferes, in the mystery of 'And I will make your windows of kadkod,'" etc. And so it is written in a gloss in Otzros Chaim)

(דנ"ח ע"א) דפי' ושמתי כד כד הם ב' שלישים העליונים דת"ת [דתפארת] לבד שליש התחתון כו'

(p. 58a), that the meaning of "And I will make your windows kad kad" is the two upper thirds of Tiferes, apart from the lower third, etc.

ועמ"ש בפ' ויגש בענין שלש מטמוניות הטמין יוסף כו' ואחת גנוזה לצדיקים לע"ל [לעתיד לבוא] דהיינו שליש העליון כו'

See what is written in Parshas Vayigash on the three treasures that Yosef hid, etc., "and one is stored away for the righteous in the Time to Come," which is the upper third, etc.

וע' בהרמ"ז [בהרב משה זכות] ר"פ פקודי ע"פ מה רב טובך כו' עכ"פ [על כל פנים] הפי' הוא שהכתר דנוק' [דנוקבא] יומשך לעתיד משני בחינות עליונות.

And see the Ramaz at the beginning of Parshas Pekudei, on the verse "How great is Your goodness," etc. At any rate, the meaning is that the Keser of Nukva will be drawn in the Time to Come from two higher levels.

והענין ע"ד מ"ש בע"ח [בעץ חיים] שמ"א פ"ג [פרק ג'] שהכתר הוא הממוצע בין המאציל לנאצלים ולכן יש בו מב' הבחי' א' בחי' תחתונה שבמאציל ב' שרש הנאצלים.

The point is along the lines of what is written in Etz Chaim, Sha'ar 41, chapter 3: that Keser is the intermediary between the Emanator and the emanated beings, and therefore it has in it both levels: first, the lowest level of the Emanator; second, the root of the emanated beings.

38 והנה כמ"כ [כמו כן] עד"ז בכתר דנוק' [דנוקבא] שנמשך מת"ת [מתפארת] דז"א יש בו ג"כ כעין שני הבחי' הנ"ל.

Now, likewise, in the same way, the Keser of Nukva, which is drawn from the Tiferes of Z'eir Anpin, also has in it something like the two levels mentioned above.

וזהו ענין שנחלק ת"ת [תפארת] דז"א לג' שלישין היינו שליש התחתון הוא בחי' נה"י [נצח הוד יסוד] שבו שבחי'

And this is why the Tiferes of Z'eir Anpin is divided into three thirds: the lower third is the level of Netzach, Hod and Yesod within it, and this level

זו יומשך לעתיד בבחי' פנימית והתגלות במל' והבי' שלישין העליונים היינו חב"ד [חכמה בינה ודעת] חג"ת [חסד גבורה תפארת] מהם נעשים ב' בחי' הכתר דנוק' [דנוקבא] וע"ז נאמר ושמתי כד כד.

will be drawn in the Time to Come as an inner dimension (pnimiyus) and revelation in Malchus; and from the two upper thirds, that is, Chochmah, Binah and Daas, Chesed, Gevurah and Tiferes, the two levels of the Keser of Nukva are made. Of this it is said, "And I will make your windows kad kad."

39 וענין ג' בחינות אלו יש להבין ע"ש שנתבאר במ"א בענין שלש פעמים קדוש בביאור ע"פ אחרי הוי' אלקיכם ועמ"ש סד"ה יחיינו מיומים.

The matter of these three levels can be understood in light of what was explained elsewhere on the three times "holy," in the explanation of the verse "After Havayah your G-d [you shall walk]." And see what is written at the end of the discourse beginning "He will revive us after two days."

וזהו ג"כ ענין הבי' כתרים שקבלו ישראל בסיני אלא שי"ל [שיש לומר] שהן היו מבי' שלישין התחתונים ולעתיד הוא שיתגלה שליש העליון כו'

And this is also the matter of the two crowns that Israel received at Sinai; except that it can be said that those were from the two lower thirds, and in the Time to Come the upper third will be revealed, etc.

והנה עכ"פ [על כל פנים] בכתר דנוק' [דנוקבא] יהיו ב' הבחי' שהא' הוא כענין בחי' תחתונה שבמאציל. והבי' כענין שרש הנאצלים.

At any rate, in the Keser of Nukva there will be the two levels: the first like the lowest level of the Emanator, and the second like the root of the emanated beings.

ושרשן מבי' הבחי' שבכתר הכללי שהן ע"י [עתיק יומין] וא"א כו'. ועמ"ש בד"ה ויקח קרח בתחלתו. והיינו שמשם נמשך ב' בחי' התגלות הנ"ל דסובב בממלא וממלא בסובב.

And their root is from the two levels in the general Keser, which are Atik Yomin and Arich Anpin, etc. See what is written at the beginning of the discourse beginning "And Korach took." That is, from there are drawn the two kinds of revelation mentioned above, of sovev within memalei and memalei within sovev.

40 והנה לפמשנ"ת [לפי מה שנתבאר] לעיל שלהיות התגלות סובב בממלא צריך מקור שרש הגילוי להיות ממקום גבוה יותר צ"ל דהמשכה זו הוא מבחי' העליונה שבכתר.

Now, according to what was explained above, that for there to be a revelation of sovev within memalei the source and root of the revelation must be from a higher place, it must be said that this drawing-down is from the higher level within Keser.

וצ"ע [וצריך עיון] ע"פ מ"ש במ"א דלעתיד יתעלו הגבורות ויהודה יהיה למעלה מבחי' יוסף וגם עפמ"ש [על פי מה שכתוב] סד"ה שובה ישראל עד וגם ופני לא יראו בבחינת המשכה. אבל בבחי' העלאה את פניך הוי' אבקש.

But this needs examination in light of what is written elsewhere, that in the Time to Come the Gevuros will be raised and Yehudah will be above the level of Yosef; and also according to what is written at the end of the discourse beginning "Return, O Israel, unto": and also, "but My face shall not be seen" is in the mode of drawing down, but in the mode of raising up, "Your face, Havayah, I will seek."

נמצא בבחי' העלאה יוכל להיות התגלות מבחי' עליונה יותר ועמ"ש בד"ה את שבתותי תשמרו בענין עליות דשבת. וע' מש"ל [מה שכתוב לעיל] בענין שמש הוי"ה ושמש צדקה. וצ"ע [וצריך עיון].

It follows that in the mode of raising up there can be a revelation from a higher level. See what is written in the discourse beginning "You shall keep My Shabbosos," on the ascents of Shabbos; and see what was written above on "the sun of Havayah" and "a sun of righteousness." This needs examination.

41 והנה המשכות אלו הוא ע"י בשכמל"ו [ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד] שחרית וערבית שהם ב' בחי' כד הנ"ל כמ"ש בת"ז [בתיקוני זהר] תיקון כ"ח ועל אלין כ"ד אתוון אתמר ושמתי כד כד שמשותיך.

Now, these drawings-down come through "Blessed be the Name of the glory of His kingdom forever and ever," morning and evening, which are the two levels of kad mentioned above, as is written in the Tikkunei Zohar, Tikkun 28: "And of these twenty-four (kad) letters it is said, 'And I will make your windows kad kad.'"

והענין דמבואר במ"א בפי' עושין רצונו של מקום כתר דנוק' [דנוקבא] הוא בחי' בכל מאדך כו'

The point is that it is explained elsewhere, on the meaning of "doing the will of the Omnipresent," that the Keser of Nukva is the level of "with all your might (me'odecha)," etc.

והנה בבחי' בכל מאדך יש ג"כ בחי' רצון ובחי' תענוג והוא הנק' חפץ שהוא פנימית הרצון אהבה בתענוגים בבחי' מאד בלי גבול כענין עיני האדם לא תשבענה כו'.

And in the level of "with all your might" there is also the level of will and the level of delight, which is called desire (chefetz), the inner dimension of will: love with delights, at the level of me'od, without limit, like "the eyes of man are never satisfied," etc.

42 וזהו ענין ב' בחי' כ"ד דבשכמל"ו [דברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד] שחרית וערבית כי שמחה בצפרא ורננא ברמשא כו'.

And this is the two levels of twenty-four (kad) of "Blessed be the Name...," morning and evening: for "joy in the morning and song in the evening," etc.

וזהו אשת חיל עטרת בעלה אשת חיל דוקא כמ"ש בע"ח [בעץ חיים] דפי' חיל היינו ב"פ [ב' פעמים] כ"ד דבשכמל"ו [דברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד] שחרית וערבית שע"ז ממשיכים בחי' עט"ב [עטרת בעלה] כו'.

And this is "A woman of valor (eshes chayil) is the crown of her husband": a woman of chayil specifically; as is written in Etz Chaim, chayil means twice twenty-four, the "Blessed be the Name..." of morning and evening, through which the level of "the crown of her husband" is drawn down, etc.

43 ואפשר לומר בפי' עט"ב [עטרת בעלה] שממשיכים ג"כ מהכתר לז"א מבחי' היותר עליונה. וע"ד שבשבועות נמשך לו הכתר מע"י [מעתיק יומין] וא"א ממש כמ"ש במ"א. ועמ"ש מענין בשכמל"ו [ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד] סד"ה שמע ישראל.

And one may say, on the meaning of "the crown of her husband," that they also draw down from Keser to Z'eir Anpin, from the highest level; along the lines of [the teaching] that on Shavuos Keser is drawn to him from the actual Atik Yomin and Arich Anpin, as is written elsewhere. And see what is written about "Blessed be the Name..." at the end of the discourse beginning "Hear, O Israel."

וע' בפע"ח [בפרי עץ חיים] בכוונת קריאת שמע דבק"ש [דבקריאת שמע] של ערבית שרש ההמשכה נמשך מבחי' א"א ובק"ש [ובקריאת שמע] דשחרית נמשך מבחי' עתיק כו' והיינו לפי ההעלאת מ"ן [מיין נוקבין] רננא ברמשא ושמחה בצפרא כנ"ל.

And see Pri Etz Chaim, on the mystical intention of the reading of the Shema: in the evening Shema the root of the drawing-down is drawn from the level of Arich Anpin, and in the morning Shema it is drawn from the level of Atik, etc.; and that accords with the raising of mayin nukvin ("feminine waters"), "song in the evening and joy in the morning," as mentioned above.

(ועמ"ש בפנים בענין זה דשחרית וערבית באופן אחר כי ברישא חשוכא כו' ישת חשך סתרו כו' ומ"ש במ"א עד"ה [על דיבור המתחיל] והיה אור הלבנה כו' ודו"ק [ודוק])

(See what is written in the main text on this matter of morning and evening in another way: for "first darkness," etc., "He made darkness His hiding place," etc.; and what is written elsewhere on the discourse beginning "And the light of the moon shall be," etc.; and consider this carefully.)

וזהו ג"כ ענין באתעדל"ת [באתערותא דלתתא] אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] שהכח שיש לאתעדל"ת [לאתערותא דלתתא] להיות בה ועל ידה אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] היינו ע"י שמתחלה נמשך אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] מאליו מלמעלה למטה

And this is also the meaning of "through an arousal from below (isarusa dilesata), an arousal from above (isarusa dile'eila)": the power that the arousal from below has, that in it and through it there is an arousal from above, comes from this: that first an arousal from above is drawn of itself, from above to below,

והוא הנותן כח ועוז לאתעדל"ת [לאתערותא דלתתא] שהיא בחי' מלמטה למעלה להיות בה ועל ידה אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] וגילוי אור כו':

and it is what gives power and strength to the arousal from below, which is the level of from below to above, so that in it and through it there is an arousal from above and a revelation of light, etc.

44 קיצור

Summary

45 (א) ענין נוח לו לאדם שלא נברא ועיין מזה בעה"ק [בעבודת הקודש] (ח"ב [חלק ב'] פכ"ב) הובא בשל"ה [בשני לוחות הברית] בהקדמת בית ישראל (דף כ"א ע"ב כ"ב ע"א).

(1) The matter of "it is more comfortable for man not to have been created." See on this Avodas HaKodesh (Part II, chapter 22), quoted in the Shelah in the introduction Beis Yisrael (pp. 21b–22a).

ובעקדה פ' בראשית (שער ח') ובעקרים (מ"ד [מאמר ד'] ס"פ כ"ט) נדחק בזה. ובעה"מ [ובעמק המלך] (שער קרית ארבע פנ"ה) ג"כ נדחק בזה.

The Akeidah on Parshas Bereishis (Gate 8) and the Ikkarim (Essay 4, end of chapter 29) struggled with this; and Emek HaMelech (Sha'ar Kiryas Arba, chapter 55) also struggled with this.

אך הנה הנשמות הן נמשכו מפנימית הכלים דע"ס [דעשר ספירות]. ופי' כלים היינו עצם בחי' חכמה וחסד.

But the souls were drawn from the inner dimension (pnimiyus) of the vessels of the Ten Sefiros. And "vessels" means the very essence of the level of Chochmah and Chesed,

משא"כ האור והנשמה הנמשך בהן מאור א"ס הוא בחי' דלאו מכל אלין מדות כלל:(ב) וזהו ענין נשמה שנתת בי טהורה היא מלשון כעצם השמים לטוהר ואח"כ אתה בראתה.

whereas the light and soul drawn into them from the Infinite Light (Or Ein Sof) is the level of "not of any of these attributes at all." (2) And this is the meaning of "the soul You have placed in me is pure," from the term "like the very heavens in purity"; and afterwards, "You created it."

ועמ"ש בד"ה הים ראה וינוס ועל זה הוא החקירה אם נוח לו לאדם שנברא היינו שירד מבחי' טהורה היא לבחי' בראת' [בראתה] יצרתה נפחת' [נפחתה] בי דהיינו מכלים דע"ס [דעשר ספירות] דאצי' לבי"ע עד שיתלבש בגוף

See what is written in the discourse beginning "The sea saw and fled." And this is what the inquiry is about, whether it is more comfortable for man that he was created: that is, that he descended from the level of "it is pure" to the level of "You created it, You formed it, You breathed it into me," that is, from the vessels of the Ten Sefiros of Atzilus to Beriah, Yetzirah and Asiyah, until it is clothed in a body.

כי ירידה זו צורך עלייה גדולה היא שעי"ז יתעלו לבבחי' [לבחינת] קדש שלמעלה מבחי' טהורה היא וכמ"ש ואנשי קדש תהיון לי והוא לבחי' אור א"ס ממש שלמעלה מבחי' הכלים.

For this descent is for the sake of a great ascent: through it they will rise to the level of "holy," which is above the level of "it is pure," as it is written, "And you shall be holy people to Me"; and that is to the level of the actual Infinite Light, which is above the level of the vessels.

46 והיינו ע"י תשובה ומע"ט [ומעשים טובים] שעי"ז ממשיך בחי' סוכ"ע מה שאינו מתלבש בכלים ועמ"ש מענין עלייה זו בד"ה זכור ושמור בדבור אחד והכח הזה במצות מעשיות דוקא כי נעוץ תחלתן בסופן. ועמ"ש מזה ג"כ בד"ה שבת שבתון:

And that is through teshuvah and good deeds, through which one draws down the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), that which is not clothed in vessels. See what is written about this ascent in the discourse beginning "'Remember' and 'Keep' in a single utterance." And this power is in the practical mitzvos specifically, because "their beginning is wedged in their end." See what is written about this also in the discourse beginning "A Shabbos of complete rest."

47 (ג) והנה האבנים טובות גידולם מהכוכבים וזהו ענין ויקח מאבני המקום שהם י"ב וכמ"ש בזח"א [בזהר חלק א] ויחי

(3) Now, precious stones grow from the stars; and this is the meaning of "And he took of the stones of the place," which were twelve, as is written in Zohar I, Vayechi

(דרל"א ע"ב) ועי' במא"א [במאורי אור] אות אלף סעיף ד' בענין אבנים ובאות כ' [כתב] ס"ב בענין כוכב.

(p. 231b). And see Me'orei Or, letter alef, section 4, on stones, and letter kaf, section 2, on "star."

ודרך כלל יש בהם ב' בחינות שהם וישפה אור ישר ואור חוזר ועמ"ש מענין או"י [אור ישר] ואו"ח [ואור חוזר] בד"ה אז ישיר ישראל כו' עלי באר בענין מעין גנים במ"ח:

In general there are two kinds among them, shoham and yashfeh, direct light and reflected light. See what is written about direct light and reflected light in the discourse beginning "Then Israel sang," etc., "Rise up, O well," on the matter of "a fountain of gardens, a well of living waters."

48 (ד) וזהו להוי כדין וכדין שיהיה ב' הבחינות שיהיה עליות העולמות דהיינו הזדככות העולמות ועמ"ש מזה בד"ה את שבתותי תשמרו ויהיה גם כן המשכה מלמעלה למטה ועמ"ש סד"ה כי ההרים ימושו גבי אלקי כל הארץ יקרא.

(4) And this is "Let it be like this and like this": there will be both levels. There will be the ascent of the worlds, that is, the refinement of the worlds; see what is written about this in the discourse beginning "You shall keep My Shabbosos." And there will also be drawing down from above to below; see what is written at the end of the discourse beginning "For the mountains may depart," on "He shall be called the G-d of all the earth."

וזהו ושמתי כד כד שמשותיך. שזהו ב"פ [ב' פעמים] כ"ד אתוון דבשכמל"ו [דברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד] שחרית וערבית ועיין במא"א [במאורי אור] אות דל"ת סל"ג ועיין ברבות באיכה על פסוק העיר רבתי

And this is "And I will make your windows kad kad": this is twice the twenty-four letters of "Blessed be the Name of the glory of His kingdom forever and ever," morning and evening. See Me'orei Or, letter dalet, section 33; and see the Midrash Rabbah on Eichah, on the verse "the city that was great

עם נזכר הרבה בחי' כ"ד ושרשן מן כ"ד צרופי אדני ועיין מה שכתוב על פסוק ועתה יגדל נא כח אדני:

with people": many aspects of twenty-four are mentioned there, and their root is in the twenty-four permutations of [the Name] Ado-nai. And see what is written on the verse "And now, let the power of Ado-nai be great."

49 ה ואעפ"כ [ואף על פי כן] נמנו וגמרו דנוח לו לאדם שלא נברא והיה נשאר בבחי' טהורה היא ומ"ש והנה טוב מאד לק"מ [לא קשה מידי].

5. Nevertheless, they took a count and concluded that it is more comfortable for man not to have been created and to have remained at the level of "it is pure." And as for what is written, "and behold, it was very good," there is no difficulty.

דהנה בלא"ה [בלאו הכי] צ"ל זה הפסוק שהרי אנו רואים בבריאת הנבראים הצח"מ [הצומח חי מדבר] שיש מהן שנבראו לא בשביל עצמן לבד כ"א בשביל לשמש דאדם.

For this verse must be [explained] even without this. For we see, in the creation of the vegetative, animal and speaking creatures, that some of them were created not for their own sake alone but to serve man.

כמו בריאת הסוסים הוא בשביל שיהיה האדם רוכב עליו ויהיה נושא בני אדם א"כ נברא רק בדרך טפל לגבי העיקר והרבה נבראים רובם כיוצא בו.

For example, the creation of horses is so that man should ride on them and they should carry people; if so, [the horse] was created only as secondary to the main thing; and many created beings, most of them, are like it.

50 והרי כתיב את כל אשר עשה והנה טוב מאד. והענין כי גם להסוס מגיע תועלת ותיקון ממה

Yet it is written, "all that He had made, and behold, it was very good." The point is that the horse too gains benefit and rectification from

שהוא מרכבה להאדם הן בגשמיות שהאדם מספיק לו מזונו בטוב והעיקר ברוחניות שהחיות שבו מתברר ע"י ואצ"ל [ואין צריך לומר] בהמאכל שהאדם אוכל שנכלל בפנימית ממש.

its being a mount for man: both physically, for man provides it with its food well, and chiefly spiritually, for the life-force within it is refined through this; and needless to say the food that a person eats, which is absorbed into his very inner being.

51 וכמו הלבושים שהאדם נושא. אבל מ"מ עיקר המכוון בבריאת הסוס עד"מ אינו בשביל התועלת המגיע לו כ"א זהו דרך טפל כדי שלא לקפח שכר כל בריה אלא המכוון בבריאתו הוא בשביל טובת האדם.

And likewise the garments that a person wears. Nevertheless, the main intent in the creation of the horse, for example, is not the benefit that comes to it; that is only secondary, so as not to withhold the reward of any creature. Rather, the intent in its creation is the good of man.

וגדולה מזו מצינו שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] ע"פ כי זה כל האדם כל העולם כולו לא נברא אלא לצוות לזה בפ"ק [בפרק קמא] דברכות (ד"ו סע"ב [סוף עמוד ב]) והאריך בזה הרמב"ם [הרבי משה בן מימון] בהקדמתו לפי' המשניות.

And we find even more than this: on the verse "For this is the whole of man," our Sages, of blessed memory, said, "The whole world was created only to be a companion to this one," in the first chapter of Berachos (p. 6, end of side b); and the Rambam elaborated on this in his introduction to the Commentary on the Mishnah.

(ועיין מזה בכוזרי מ"א [מאמר א'] סי' צ"ה וסי' ק"ג וסי' קי"א ובמ"ב סי' י"ד וסי' מ"ד).

(See on this the Kuzari, Essay 1, sections 95, 103 and 111, and Essay 2, sections 14 and 44.)

ועיין ברבות במדבר פרשה ג' א"ר [אמר רבי] לוי אתה מוצא דברים הרבה ברא הקב"ה בעולם ובירר לו אחד מהן ברא הקב"ה ז' ימים ובחר בשבת כו'

And see the Midrash Rabbah on Bamidbar, section 3: "Rabbi Levi said: You find that the Holy One, blessed be He, created many things in the world and chose one of them for Himself: the Holy One, blessed be He, created seven days and chose Shabbos," etc.;

ע"ש ובפי' אחרי ר"פ כ"ב ואם כן הוא בנבראים עצמן עאכ"ו [על אחת כמה וכמה] בנבראים לגבי הבורא. דמקרא מלא כתיב ולכבודי בראתיו.

see there; and in Parshas Acharei, at the beginning of section 22. And if this is so among the created beings themselves, how much more so with the created beings in relation to the Creator. For an explicit verse states, "And for My glory I created him."

52 וכתיב כל פעל ה' למענהו. וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] ספ"ו דאבות כל מה שברא הקב"ה לא בראו אלא לכבודו

And it is written, "Havayah made everything for His own sake." And as our Sages, of blessed memory, said at the end of chapter 6 of Avos: "Everything the Holy One, blessed be He, created, He created only for His glory."

א"כ תכלית המכוון בבריאת האדם אינו בשביל האדם עצמו לבד אף שבאמת עלייתו נפלאה מאד. עכ"ז [עם כל זה] לא זו לבד הוא תכלית המכוון כ"א לכבודו יתי'.

If so, the ultimate intent in the creation of man is not for the sake of man himself alone. Although in truth his ascent is very wondrous, nevertheless this alone is not the ultimate intent, but rather His glory, blessed be He.

53 ולהיות ישמח ה' במעשיו לויתן זה יצרת לשחק בו. וזהו שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] במשנה סוף קדושין שהם לא נבראו אלא לשמשני ואני נבראתי לשמש את קוני.

And so that "Havayah will rejoice in His works"; "this Leviathan You formed to play with." And this is what our Sages, of blessed memory, said in the Mishnah at the end of Kiddushin: "They were created only to serve me, and I was created to serve my Maker."

הרי כמו שבריאת הבעלי חיים הוא רק דרך טפל בשביל לשמש את האדם אלא שאעפ"כ [שאף על פי כן] יש להן שכר טוב על זה. כך עד"ז בריאת האדם הוא לכבודו יתי' ולכן נאמר לסוסתי ברכבי פרעה דמיתיך רעיתי.

So, just as the creation of the animals is only secondary, to serve man, except that they nevertheless have a good reward for it, so too, in the same way, the creation of man is for His glory, blessed be He. And therefore it is said, "To a mare among Pharaoh's chariots have I likened you, My beloved."

54 ועמ"ש מזה בשיר השירים סד"ה לסוסתי ברכבי. ועד"ז אמרו ברבות ר"פ דברים. כדבורים היו בני מה הדבורה הזאת כל מה

See what is written about this in Shir HaShirim, at the end of the discourse beginning "To a mare among chariots." And along these lines they said in the Midrash Rabbah at the beginning of Devarim: "My children were like bees: just as this bee, everything

שהיא מסגלת מסגלת לבעליה כך כל מה שישראל מסגלין מצות ומעשים טובים הם מסגלין לאביהם שבשמים. וה"ע [וזהו ענין] התענוג עליון שעשוע המלך בעצמותו מקיום התורה והמצות.

it gathers, it gathers for its owner, so everything that Israel gather, mitzvos and good deeds, they gather for their Father in heaven." And this is the supernal delight, the delight of the King in His very essence from the fulfillment of the Torah and the mitzvos.

55 ומ"מ להאדם מגיע שכר טוב לאין קץ וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] יפה שעה אחת של קורת רוח בעוה"ב [בעולם הבא] מכל חיי העוה"ז.

Nevertheless, man receives a good reward without end, as our Sages, of blessed memory, said: "Better one hour of serenity in the World to Come than all the life of this world."

אך עכ"ז [עם כל זה] זהו בחי' טפל לגבי שעשוע המלך בעצמותו. ולכן נמשל המשכה זו לבחי' ושער רישיה

Yet even so, this is the level of something secondary compared with the delight of the King in His very essence. Therefore this drawing-down is likened to the level of "and the hair of His head":

כמו שאין ערוך השערות לגבי עצם המוח עד"מ כך אין ערוך גילוי התענוג ושכר מצוה הנמשך ומתגלה לנשמות לגבי עצם תענוג העליון שהיא עצם המצוה.

just as, by way of analogy, the hairs bear no comparison to the essence of the brain, so the revelation of delight and the reward of a mitzvah that is drawn down and revealed to the souls bears no comparison to the essence of the supernal delight, which is the essence of the mitzvah.

56 ולכן יפה שעה אחת בתשובה ומע"ט [ומעשים טובים] בעוה"ז מכל חיי העוה"ב [העולם הבא]. וזהו שנמנו וגמרו שנוח לו לאדם שלא נברא. ולא אמרו ח"ו [חס ושלום] טוב לו שלא נברא.

Therefore, "better one hour of teshuvah and good deeds in this world than all the life of the World to Come." And this is why they took a count and concluded that it is more comfortable for man not to have been created; and they did not say, G-d forbid, that it is good for him not to have been created.

דזה א"א לומר שהרי הירידה והבריאה מבחי' טהורה היא לבחי' בראת יצרת נפחת בי היא בשביל עלייה גדולה ונפלאה לאין קץ לבחי' קדש העליון שלמעלה מעלה ממדרגת טהורה כנ"ל ולכן נאמר אמרו צדיק כי טוב.

For that is impossible to say, since the descent and creation from the level of "it is pure" to the level of "You created, You formed, You breathed into me" is for the sake of a great and infinitely wondrous ascent, to the level of the supernal "holy," which is far, far above the rank of "pure," as mentioned above. And therefore it is said, "Say of the righteous that he is good."

מה רב טובך אשר צפנת ליראיך. אלא שעכ"ז [שעם כל זה] לא זה לבד הוא תכלית המכוון בבריאתו.

"How great is Your goodness that You have hidden away for those who fear You." But even so, this alone is not the ultimate intent in his creation,

אלא שיהיה בבחי' לסוסתי ברכבי כו' וכדבורה הזאת כו' כנ"ל ולא יעבוד לגרמיה ולקבל פרס.

but rather that he be at the level of "To a mare among chariots," etc., and like this bee, etc., as mentioned above, and not serve for his own sake and to receive a reward.

57 וע"כ אמרו שנוח וקל היי [היה] לו שלא נברא אף שישאר בבחי' טהורה היא משיכנס בתוך המלחמה עצומה עם היצה"ר [היצר הרע] ולואי שתהא יציאתו כביאתו.

Therefore they said that it would have been comfortable and easy for him not to have been created, even though he would remain at the level of "it is pure," rather than enter into the tremendous war with the evil inclination, and "would that his leaving be like his coming."

ולכן עכשיו שנברא יפשפש במעשיו דהיינו שידע שנברא לכבודו ית' לשמש את קונו כו' ואזי יזכה לרב טוב הצפון כו'. ועתידים צדיקים שיאמרו לפניהם קדוש כו':

And therefore, now that he has been created, "let him examine his deeds": that is, let him know that he was created for His glory, blessed be He, to serve his Maker, etc.; and then he will merit the great goodness that is hidden away, etc. "And in the future the righteous will have 'holy' said before them," etc.

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS RE'EH • MAAMAR 8

וכל בניך למודי הויי ורב שלום בניך וגו'

"And all your children shall be taught by Havayah"

◇

1 וכל בניך למודי הויי ורב שלום בניך וגו'. וארז"ל [ואמרו רבותינו זכרונם לברכה] ת"ח [תלמיד חכם / תלמידי חכמים] מרבים שלום בעולם שנאמר וכל בניך כו' ורב שלום בניך אל תקרי בניך אלא בוניך

"And all your children shall be taught by Havayah, and great shall be the peace of your children," etc. Our Sages, of blessed memory, said: Torah scholars increase peace in the world, as it is said, "And all your children," etc., "and great shall be the peace of your children": do not read banayich ("your children") but bonayich ("your builders")

(כדאיתא בגמרא סוף מסכת ברכות וסוף יבמות ועיין על פסוק זה ברבות ס"פ ויגש בשלח ר"פ כ"א תצוה פ' ל"ח וע"ש.

(as is found in the Gemara at the end of Tractate Berachos and at the end of Yevamos; and on this verse see the Midrash Rabbah at the end of Parshas Vayigash; Beshalach, at the beginning of chapter 21; Tetzaveh, chapter 38, and see there;

נשא קרוב לס"פ י"א גבי וישם לך שלום ס"פ כי תצא ובסוף מדרש אסתר זח"ב [זהר חלק ב'] תרומה קס"ט סע"ב [סוף עמוד ב] ח"ג [חלק ג'] אמור צ"א ב' אחרי דס"ב א' ס"ד ב' צ"ו ב').

Naso, near the end of chapter 11, regarding "and grant you peace"; at the end of Ki Seitzei; and at the end of Midrash Esther; Zohar Part II, Terumah, 169, end of side b; Part III, Emor, 91b; Acharei, page 62a, 64b, 96b).

וצ"ל למה הוצרכו להוכיח זה ממה שאמרו אל תקרי בניך אלא בוניך הא גם מהכתיב בניך למודי הויי יש להוכיח כן דקאי על ת"ח [תלמיד חכם / תלמידי חכמים] שהן הן למודי הויי והן הן מרבים שלום.

We need to understand why they had to prove this from what they said, "Do not read banayich but bonayich." It could be proved also from what is written, "your children [shall be] taught by Havayah," which refers to Torah scholars: it is they who are "taught by Havayah," and it is they who increase peace.

ויש להקדים מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] פ"ז [פרק ז'] דב"מ [דבבא מציעא] (דף פ"ה ב') ע"פ על מה אבדה הארץ כו' על עזבם את תורתי (בירמיה סי' ט')

First we should preface with the saying of our Sages, of blessed memory, in chapter 7 of Bava Metzia (page 85b), on the verse "Why did the land perish," etc., "because they forsook My Torah" (in Jeremiah, chapter 9):

דהיינו על שלא ברכו בתורה תחלה ופי' שלא ברכו בתורה אין ר"ל [רוצה לומר] שלא ברכו ברכת התורה ח"ו [חס ושלום] דודאי א"א לומר כן

that is, because they did not first bless over the Torah. And the meaning of "they did not bless over the Torah" is not that they did not recite the blessing of the Torah, G-d forbid, for that certainly cannot be said;

אך כי פי' ברכו מלשון המשכת בריכה והיינו להמשיך בחי' המשכת ברכה ושפע בתוך התורה

rather, berachu ("they blessed") is meant in the sense of drawing [from] a pool (bereichah): that is, to draw down the level of a drawing-down of blessing and flow into the Torah

(ועמ"ש בד"ה להבין ענין הברכות מענין פותח בברוך וחותם בברוך ובד"ה נר חנוכה כו' ומזוזה וסד"ה זאת חקת התורה)

(see what is written in the discourse beginning "To understand the matter of the blessings," on the matter of "opening with 'Blessed' and closing with 'Blessed'"; in the discourse beginning "The Chanukah lamp," etc., "and mezuzah"; and at the end of the discourse beginning "This is the statute of the Torah").

והיינו ע"י התפלה שקודם לימוד התורה וכמ"ש במ"א בביאור ע"פ יונתי בחגוי בענין על תפלתי שתהא סמוכה למטתי כו' וכמ"ש בק"ש [בקריאת שמע] ואהבת תחלה ואח"כ ודברת בם כו'.

And this is through the prayer that precedes the study of Torah, as is explained elsewhere, in the explanation on the verse "My dove, in the clefts of the rock," on the matter of "for my prayer, that it be adjacent to my bed," etc.; and as is written in the Shema: first "And you shall love," and afterwards "and you shall speak of them," etc.

וביאור הענין הנה פי' וענין למודי ה' הפי' שהם מקבלים ומלומדים משם הוי' ועי"ד מי"ש ודברי אשר שמתי בפיך וכמאמר המגיד להבי"י [להבית יוסף] אני המשנה המדברת בפיך.

The explanation of the matter: the meaning and sense of "taught by Havayah" is that they receive from, and are taught by, the Name Havayah; along the lines of what is written, "and My words that I have put in your mouth," and as the Maggid said to the Beis Yosef, "I am the Mishnah that speaks in your mouth."

2 והענין דהנה פי' ד' אותיות שם הוי' יו"ד הוא בחי' חכמה והה' הוא בחי' בינה כו'

The matter is this. The meaning of the four letters of the Name Havayah: the yud is the level of Chochmah (wisdom), and the hei is the level of Binah (understanding), etc.

והנה איתא בת"ז [בתיקוני זהר] ועל אלין תרין כתיב הנסתרות לה' אלקינו שהם י"ה שהם נק' נסתרות והנגלות ו"ה כו' וכ"ה עוד בתיקון עשירי דחכמה ובינה אינון נסתרות במוחא וליבא ברחימו ודחילו.

Now it is found in the Tikkunei Zohar: "And concerning these two it is written, 'The hidden things belong to Havayah our G-d'"; these are yud-hei, which are called "the hidden things," and "the revealed things" are vav-hei, etc. And so it is also in the Tenth Tikkun: that Chochmah and Binah are "hidden" in the mind and the heart, in love and awe.

3 ו"ה הן נגלות תורה ומצות כו' ועמ"ש מזה בד"ה החלצו מאתכ. נמצא בחי' י"ה שייך בבחי' התפלה שעיקרה אהוי"ר [אהבה ויראה] שנמשכו מבחי' י"ה.

Vav-hei are "the revealed things": Torah and mitzvos, etc. (See what is written on this in the discourse beginning "Arm from among you.") It follows that the level of yud-hei pertains to the level of prayer, whose essence is love and awe, which are drawn from the level of yud-hei.

והענין כי עיקר ענין התפלה הוא ענין ההתבוננות. והיינו בשתים לפניה להתבונן איך שהשרפים אומרים קדוש כו' והאופנים ברעש גדול

The matter is that the essence of prayer is contemplation; that is, in the two [blessings] before it [the Shema], to contemplate how the Seraphim say "Holy," etc., and the Ofanim, "with a great noise."

והענין כי פי' קדוש לשון הבדלה בערך דהיינו כי מה שהוא יתי מחיה את העולם אינו כדמיון הנשמה שמחיה את הגוף שמתפעלת ומקבלת שינויים ממקרי הגוף לפי שמלובשת ממש בתוך הגוף

The matter is that "holy" (kadosh) denotes being set apart, beyond comparison. That is: the way He, may He be blessed, gives life to the world is not like the soul giving life to the body, which is affected by, and undergoes changes from, what befalls the body, because it is actually enclothed within the body.

אבל הקב"ה אע"פ [אף על פי] שנאמר את השמים ואת הארץ אני מלא מ"מ הוא יתי קדוש ומובדל מהם לפי שהעולמות נבראו ונמצאו ממנו יתי שלא בדרך עילה ועלול

But the Holy One, blessed be He, although it is said, "The heavens and the earth I fill," is nevertheless holy and set apart from them, may He be blessed, because the worlds were created and brought into existence from Him, may He be blessed, not by way of cause and effect,

שהוא בחי' יש מיש שבזה שייך תפיסא והתלבשות העילה בעלול אלא נתהוו בבחי' יש מאין וכמ"ש והחכמה מאין תמצא שאפי' [שאפילו] חכמה עילאה התהוות' [התהוותה] בבחי' יש מאין

which is the level of something from something, in which there is a grasp and an enclothing of the cause in the effect; rather, they came into being as something from nothing (yesh me'ayin), as it is written, "And wisdom (Chochmah) is found from nothing (ayin)": for even the supernal Chochmah came into being as something from nothing.

ולכן נק' החכמה יו"ד דשם הוי' מפני שהתהוותה ע"י צמצום שנמשך רק בחי' יו"ד כו' וזהו כי בי"ה ה' צור עולמים

Therefore Chochmah is called the yud of the Name Havayah, because it came into being through a tzimtzum (contraction), in which only the level of a yud was drawn forth, etc. And this is [the meaning of] "For by Yah, Havayah [is] the Rock of the worlds";

כי כדי להיות התפשטות החיות והתהוות איזה הארה צ"ל תחלה בחי' יו"ד שהוא צמצום שמא"ס ב"ה בעצמו לא היו העולמות יכולים לקבל כלל ולא היה יכול להתהוות יש מאין

for in order for there to be an expansion of the life-force and the coming into being of any glimmer, there must first be the level of the yud, which is tzimtzum. For from the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, Himself, the worlds could not receive at all, and something could not come into being from nothing

אלא ע"י צמצום שזהו היו"ד ואח"כ נמשך ה' שהוא שנתפשט הארה זו המצומצמת להיות סוכ"ע וממכ"ע [וממלא כל עלמין] כו'

except through tzimtzum, which is the yud. Afterwards the hei is drawn forth, which is that this contracted glimmer spread out to become the light that encompasses all worlds (sovev kol almin) and the light that fills all worlds (memalei kol almin), etc.

וזהו שאומרים השרפים קדוש כו' הוי' צבאות כו' שהוא ית' קדוש ומובדל וכדי שיהיה התהוות צבאי צבאות הוא יש מאין ע"י יו"ד צמצום כו' כנ"ל.

And this is what the Seraphim say: "Holy," etc., "Havayah of hosts," etc.: that He, may He be blessed, is holy and set apart; and in order for the hosts upon hosts to come into being, it is something from nothing, through the yud, tzimtzum, etc., as mentioned above.

4 וביאור הדברים הנה כתיב גדול ה' ומהולל מאד בעיר אלקינו ואמרז"ל [ואמרו רבותינו זכרונם לברכה] אימתי גדול ה' כשהוא בעיר אלקינו.

The explanation of these matters: it is written, "Great is Havayah and highly praised in the city of our G-d," and our Sages, of blessed memory, said: When is Havayah great? When He is in the city of our G-d.

פי' עיר אלקינו היינו בחי' צירופי אותיות ע"ד מ"ש בס"י [בספר יצירה] שתי אבנים בונות שני בתים כו'

The meaning of "the city of our G-d" is the level of the combinations of letters, along the lines of what is written in Sefer Yetzirah: "Two stones build two houses," etc.

וע"י ריבוי שינויי הצירופים נעשה ריבוי התחלקות הנבראים וזהו ענין עיר אלקינו ואז שייך בחי' גדולה

Through the many changes in the combinations, the creations come to be divided into a great multiplicity; and this is the meaning of "the city of our G-d." Then the level of greatness applies.

וזהו הללוהו כרוב גודלו פי' רוב הוא בחי' ריבוי התחלקות אורו וזיוו לכל חד וחד לפום שיעורא דיליה והן הן גבורותיו וצמצומיו הרבים להתחלק כ"כ [כל כך] עד

And this is [the meaning of] "Praise Him according to the abundance of His greatness": "abundance" is the level of the manifold division of His light and radiance to each and every one according to its own measure. And these are His gevuros (powers of restraint) and His many contractions, by which [the light] is divided so much, down to

ריבוי רבבות מלאכים ונשמות ומקור התהוות הדבור הוא מחכמה עילאה ולגבי אור א"ס ב"ה גם החכמה עילאה עצמה היא כעשייה גשמיות ונמשך ע"י יו"ד הוא צמצום עצום הנ"ל (ועמ"ש מכ"ז [מכל זה] בד"ה בשעה שהקדימו ישראל נעשה).

a multitude of myriads of angels and souls. And the source of the coming-into-being of speech is in the supernal Chochmah; and relative to the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, even the supernal Chochmah itself is like physical action, and it is drawn forth through the yud, which is the immense tzimtzum (contraction) mentioned above. (See what is written on all this in the discourse beginning "When Israel put 'we will do' first.")

ומ"מ חו"ב [חכמה ובינה] נקרא עדיין הנסתרות עלמא דאתכסיא סוכ"ע והנגלות היינו ו"ה היינו בחי' המשכה בבחי' הדבור אימתי גדול כשהוא בעיר אלקינו כנ"ל.

Nevertheless, Chochmah and Binah are still called "the hidden things," the hidden world, the light that encompasses all worlds (sovev kol almin); and "the revealed things" are vav-hei, that is, the level of drawing-down into the level of speech: "When is He great? When He is in the city of our G-d," as mentioned above.

והנה כמ"כ [כמו כן] באדם חו"ב [חכמה ובינה] אינון נסתרות במוחא ולבא והוא ענין ההתבוננות בגדולת א"ס ב"ה שיתבונן האדם בק"ש [בקריאת שמע] וברכותי' [וברכותיה] והוא בחי' י"ה שבנפש כי הה' הוא בחי' בינה שנק' רחובות הנהר כלומר

Now likewise in man, Chochmah and Binah are "hidden in the mind and the heart." This is the contemplation of the greatness of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, which a person is to contemplate in the Shema and its blessings; and it is the level of yud-hei in the soul. For the hei is the level of Binah, which is called "the broad expanses of the river" (rechovos hanahar); that is to say,

כמו צורת הה' שמתפשטת לאורך ורוחב כך בחי' השגה זאת והתבוננות זו איך שמהווה יש מאין לאין שיעור ושהוא ית' קדוש ומובדל נק' רחובות שבא באורך ורוחב בהשגה שבמוחו

just as the shape of the hei spreads out in length and breadth, so this level of comprehension and this contemplation, of how He brings into being something from nothing without measure, and that He, may He be blessed, is holy and set apart, is called "broad expanses" (rechovos), for it comes in length and breadth in the comprehension in one's mind.

ומזה מסתעף התפעלות האהבה בבחי' רצוא דוקא כי בינה ליבא שמבחי' ההתבוננות בהשגה יולד הצמאון ברשפי אש בבחי' רצוא

From this branches out the stirring of love, specifically in the mode of ratzo (running forth); for "Binah is the heart": from contemplation in comprehension is born the thirst, in flashes of fire, in the mode of ratzo.

והוא ענין הה' דשם הוי' ובחי' היו"ד הוא בחי' החכמה כח מה שהוא בחי' השוב שאחרי הרצוא

And this is the hei of the Name Havayah. And the level of the yud is the level of Chochmah, ko'ach mah ("the power of 'what'"), which is the level of shov (returning) that follows the ratzo,

כמאמר הס"י [הספר יצירה] אם רץ לבך שוב לאחד פי' שוב הוא בחי' ביטול במציאות מכל וכל שלמעלה מבחי' התפעלות האהבה ברשפי אש כי התפעלות האהבה נק' יש

as Sefer Yetzirah says, "If your heart runs, return to the One." The meaning of "return" (shov) is the level of self-nullification (bittul) of one's existence, utterly and completely, which is above the level of the stirring of love in flashes of fire. For the stirring of love is called "something" (yesh),

כי הרי יש מי שמתפעל ובחי' הביטול נק' אין והוא בחי' חכמה כח מ"ה [מה] והיינו בחי' יראה עילאה יראה בושת כמ"ש הן יראת ה' היא חכמה

since there is, after all, someone who is stirred; whereas the level of self-nullification is called "nothing" (ayin), and it is the level of Chochmah, ko'ach mah. This is the level of the higher awe, the awe of shame, as it is written, "Behold, the awe of G-d, that is wisdom."

ועוד כי הביטול הוא נמשך מצד בחי' עצמיות אור א"ס שלמעלה מזיו ואור המתלבש בעולמות דלית מחשבה תפיסא בי' [ביה] כלל והוא

Moreover, the self-nullification is drawn from the aspect of the very essence of the Infinite Light, which is above the radiance and light that is enclothed in the worlds, which "no thought can grasp at all"; and it is

נמצא למטה כמו למעלה כי הלא את השמים ואת הארץ אני מלא ולכן מצד זה נמשך היראה והביטול כו' ולהיות בבחי' שוב כו'

found below just as above, for, "Do I not fill the heavens and the earth?" Therefore it is from this aspect that the awe and the self-nullification, etc., are drawn, and [the capacity] to be in the mode of shov, etc.

משא"כ בחי' הרצוא שהוא האהבה ברשפי אש לצאת מגדרי הגוף וליכלל למעלה בעולמות העליונים הרי עלייה זו היא ליהנות מבחי' הזיו והאור המתלבש בעולמות כו'

This is not so with the level of ratzo, which is the love in flashes of fire, to go out of the confines of the body and be absorbed above in the higher worlds: this ascent is in order to delight in the radiance and light that is enclothed in the worlds, etc.

והכלל הוא דבחי' הרצוא נמשך מבחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] דמצד בחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] שייך מעלה ומטה לכן יתכן בחי' רצוא ועלייה ממטה למעלה

The rule is: ratzo is drawn from the level of the light that fills all worlds (memalei kol almin), for from the standpoint of the light that fills all worlds there is "above" and "below"; therefore ratzo, an ascent from below to above, is possible.

אבל שוב נמשך מצד בחי' סוכ"ע דקמיה מעלה ומטה שוין כו' וכמ"ש בד"ה וידעת היום

But shov is drawn from the level of the light that encompasses all worlds, before which above and below are equal, etc., as is explained in the discourse beginning "Know this day."

וזהו בחי' י"ה שבנפש דהיינו שבק"ש [שבקריאת שמע] ותפלה צ"ל התכללות ב' מדרגות הללו דרצוא ושוב דהיינו לצאת בבחינת רצוא ולמסור נפשו באחד ואח"כ בבחי' שוב כו'

And this is the level of yud-hei in the soul: in the Shema and prayer there must be an inclusion of these two levels, ratzo and shov; that is, to go out in the mode of ratzo and give over one's soul [in the word] "One," and afterwards in the mode of shov, etc.

וכן אח"כ אחר השוב רצוא ואחר הרצוא שוב כו' וזהו פי' וכל בניך כי הנה בניך בחי' זכר חסדו הוא מדת האהבה שנמשכה מבחי' ההתבוננות

And so too afterwards: after the shov, ratzo, and after the ratzo, shov, etc. And this is the meaning of "And all your children": for "your children" are the level of "He remembered (zachar) His kindness," which is the attribute of love that is drawn from the level of contemplation.

וזהו פי' בינה בן י"ה שבחי' בן ואהבה זו נולד ונמשך מבחי' י"ה (וע' מזה ברע"מ [ברעיא מהימנא] פ' נשא דקכ"ב ע"א ובפי' הרמ"ז [הרב משה זכות] שם ובאדר"ז [ובאדרא זוטא] דר"צ ע"א ודרצ"א ע"א).

And this is the meaning of "Binah: ben Yah (a son of yud-hei)": the level of the son, this love, is born and drawn from the level of yud-hei. (See on this in the Raaya Mehemna, Parshas Naso, page 122a, and in the commentary of the Ramaz there; and in the Idra Zuta, page 290a and page 291a.)

והנה אע"ג [אף על גב] דבחי' י"ה הן חו"ב [חכמה ובינה] אעפ"כ [אף על פי כן] מרומז בחי' הבן בבינה כי האהבה והרצוא נמשך עיקרו מבחי' הבינה וכמ"ש כונן שמים בתבונה ונודע דשמים הוא בחי' המדות עליונות כו'

Now, although yud-hei are Chochmah and Binah, the level of the son is nevertheless alluded to in Binah, because love and ratzo are drawn mainly from the level of Binah; as it is written, "He established the heavens with understanding (tevunah)," and it is known that "heavens" are the level of the supernal emotive attributes (middos), etc.

וכמו עד"מ בגשמיות שהגם שמוח הבן נמשך ממוח האב עכ"ז [עם כל זה] הרי עיקר גידולו הוא ע"י שהייתו תשעה חדשים בעיבור בבטן האם ועמ"ש מזה בד"ה ביום השמע"צ [השמיני עצרת]

It is like the analogy in physical things: although the son's brain is drawn from the father's brain, nevertheless his main growth comes through his stay of nine months in gestation in the mother's womb. (See what is written on this in the discourse beginning "On the eighth day, Atzeres.")

וזהו וכל בניך למודי הוי' שבחי' האהבה הנק' בן וגם היראה כלולה בו כמ"ש בפי' ואהבת את בד"ה וידעת היום

And this is "And all your children shall be taught by Havayah": the level of love, which is called "son" (and awe is also included in it, as is explained on the meaning of "And you shall love" (ve'ahavta es) in the discourse beginning "Know this day"),

הנה הוא ע"י בחי' יו"ד ה"א שבנשמה כנ"ל וגם שייך בזה בחי' ו"ה הוא ענין קול ודבור שבק"ש [שבקריאת שמע] ותפלה

comes about through the level of yud-hei in the soul, as mentioned above. The level of vav-hei also pertains to this, namely the voice and speech in the Shema and prayer;

אלא שעיקר בחי' ו"ה הוא על ידי עסק התורה ומצות וכדלקמן ועמ"ש ע"פ הקל קול יעקב

but the main [expression of the] level of vav-hei is through occupation with Torah and mitzvos, as [will be explained] below. (See what is written on the verse "The voice is the voice of Yaakov.")

(ועי' בפרדס בעה"כ [בערכי הכינויים] ערך בינה וערך בן חורין בן שמן ועמ"ש במ"א בד"ה ענין האבות הן הן המרכבה מענין יפה כח הבן כו' ועיין באדר"ז [באדרא זוטא] שם בענין תרין עטרין כו' וזהו ענין עדות לישראל וכמ"ש במ"א בענין משכן העדות:)

(And see in Pardes, Erchei HaKinuyim, the entry "Binah" and the entry "ben chorin, ben shemen"; and see what is written elsewhere, in the discourse beginning "The matter of the Patriarchs: they are the Chariot," on the matter of "the son's power is greater," etc.; and see in the Idra Zuta there, on the matter of the "two crowns," etc. And this is the meaning of "a testimony for Israel," as is explained elsewhere on the matter of "the Tabernacle of the Testimony.")

5 קיצור. ענין י"ה היו"ד צמצום עד שיהיה בחי' סוכ"ע ואח"כ ו"ה נגלות המשכה בבחי' דבור אימתי גדול כו'

Summary. The matter of yud-hei: the yud is tzimtzum, until there comes to be the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin); and afterwards vav-hei, the revealed things, a drawing-down into the level of speech: "When is He great," etc.

ובנפש י"ה מוחא ולבא ההתבוננות בגדולת ה' ומזה נמשך רצוא ושוב וזהו וכל בניך למודי כו':ב

And in the soul, yud-hei are the mind and the heart, the contemplation of the greatness of G-d, from which ratzo and shov are drawn; and this is "And all your children shall be taught," etc.) (2)

והנה כ"ז [כל זה] הוא בחי' בניך שהוא בחינת י"ה כי בחי' בניך היינו בחי' המרומז בבינה בן י"ה כנ"ל והוא ענין ומדרגת התפלה ברצוא ושוב ואחר התפלה צ"ל בחי' ויי"ו

Now all this is the level of "your children," which is the level of yud-hei; for the level of "your children" is the level alluded to in Binah, ben Yah, as mentioned above. And this is the matter and rank of prayer, in ratzo and shov. After prayer there must be the level of vav,

והוא ענין קול דתורה שנק' ויי"ו כמ"ש הקל קול יעקב וכמ"ש בסידור על פסוק זה והוא בחי' והנגלות כי הוא בחי' קלא דאשתמע ועיין בזח"א [בזהר חלק א] (ד"ג ע"ב ודקמ"א ע"ב)

which is the voice of Torah, which is called vav, as it is written, "The voice is the voice of Yaakov," and as is explained in the Siddur on this verse. And it is the level of "and the revealed things," for it is the level of "a voice that is heard." And see in the Zohar, Part I (page 50b and page 141b).

והנה הוי"ו מורה על בחי' ששה מדות כי כשר ופסול טמא וטהור נמשך מן המדות וזהו ענין שיתא סדרי משנה

Now the vav indicates the level of the six emotive attributes (middos), for kosher and invalid, impure and pure, are drawn from the middos; and this is the meaning of the six orders of the Mishnah.

אך המשכת החכמה שמתלבשת במדות אלו זהו ענין היו"ד שבראש הוי"ו כי צורת הוי"ו שראשה יו"ד ומן היו"ד נמשך וי"ו כו' וזהו מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] על שלא ברכו בתורה

But the drawing-down of Chochmah (wisdom) that is enclothed in these middos is the yud at the head of the vav; for the shape of the vav is that its head is a yud, and from the yud the vav is drawn down, etc. And this is the saying of our Sages, of blessed memory, "because they did not bless over the Torah":

כי ענין לברך בתורה היינו להמשיך בחי' אור א"ס המלובש בחכמה שיומשך ויתלבש בששה מדות עליונות שמהם נמשך התורה ועי"ז נמשך גילוי אור א"ס למטה

for to bless over the Torah means to draw the level of the Infinite Light (Or Ein Sof) that is enclothed in Chochmah, so that it be drawn down and enclothed in the six supernal middos from which the Torah is drawn; and through this a revelation of the Infinite Light is drawn below

כמו למעלה שהרי אין שינוי כלל קמי' [קמיה] עצמותו כנ"ל ורוחניות וגשמיות שוין לפניו דכולא קמי' [קמיה] כלא חשיב והגם שהתורה מדברת בענינים גשמיים

just as above, since there is no change at all before His essence, as mentioned above; spirituality and physicality are equal before Him, for "all before Him is considered as nothing." And although the Torah speaks of physical matters,

וכמו תרומות ומעשרות וכיוצא מ"מ כשהוא ממשיך מבחי' היו"ד דחכמה נמשך גילוי אור א"ס בהן

such as terumos and tithes and the like, nevertheless, when one draws from the level of the yud of Chochmah, a revelation of the Infinite Light is drawn into them

כמו למעלה מטעם הנ"ל וברכה והמשכה זו בהתורה הוא ע"י בחי' רצוא ושוב שבתפלה שהן בחי' י"ה כי רוח אייתי רוח כו'

just as above, for the reason mentioned. And this blessing and drawing-down into the Torah is through the level of ratzo and shov in prayer, which are the level of yud-hei; for "spirit brings spirit," etc.

וזהו שנאמר בק"ש [בקריאת שמע] תחלה ואהבת ואח"כ ודברת בם ודברת לשון הנהגה והמשכה דהיינו להיות המשכת אור א"ס ב"ה בתורה וכמ"ש בד"ה השמים כסאי כו' ע"ש

And this is why it is said in the Shema first "And you shall love," and afterwards "and you shall speak of them": "and you shall speak" (vedibarta) is a term for leading and drawing, that is, that there be a drawing-down of the Infinite Light, blessed be He, into the Torah, as is explained in the discourse beginning "The heavens are My throne," etc.; see there.

ובזה יובן מ"ש על עזבם את תורתי כו' ולא שמעו בקולי בקולי דוקא דהיינו כמ"ש בד"ה

With this we can understand what is written, "Because they forsook My Torah," etc., "and did not listen to My voice": "to My voice" specifically; that is, as is explained in the discourse beginning

כי תשמע בקול קול היינו המשכה אבל בקול היינו בפנימית הקול דהיינו אור א"ס ב"ה המלובש בהתורה

"If you will listen to the voice": "voice" is the drawing-down, but bekol ("in the voice") means in the inner dimension of the voice, that is, the Infinite Light, blessed be He, that is enclothed in the Torah.

והיינו מפני שלא ברכו ועמ"ש מענין בקולי ג"כ בד"ה תקעו בחדש. ועמ"ש בד"ה ואהיה אצלו אמון גבי פי' ואהיה שעשועים אני תורתך שעשעתי כו' ע"ש.

And this was because they did not bless. See what is written on the matter of "My voice" also in the discourse beginning "Blow on the New Moon." And see what is written in the discourse beginning "And I was beside Him as a nursling," on the meaning of "and I was [His] delight," "I delight in Your Torah," etc.; see there.

6 והנה כ"ז [כל זה] הוא בחי' ג' אותיות דשם היינו יו"ד ה"א ו"ו ואמנם ענין ה"א אחרונה דשם הוי' הוא בחי' יראה תתאה הנק' מצות המלך

Now all this is the level of three letters of the Name, namely yud, hei, vav. But the final hei of the Name Havayah is the level of the lower awe, which is called "the king's command,"

שהוא ענין קבלת עול מלכות שמים בבחי' עול דוקא וכמ"ש בדוד ונאם הגבר הוקם על כו'

which is the acceptance of the yoke (kabbalas ol) of the Kingdom of Heaven specifically as a yoke, as it is written of David, "And the utterance of the man raised up on high (al)," etc.:

עולה של תורה והוא כענין מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] ע"פ ושבתם וראיתם בין עובד אלקים לאשר לא עבדו שאינו דומה שונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה פעמים ואחד

the yoke (ol) of the Torah. This is like the saying of our Sages, of blessed memory, on the verse "And you will return and see [the difference] between one who serves G-d and one who has not served Him": one who reviews his chapter a hundred times is not like one who reviews his chapter a hundred and one times.

שהוא לפי שבפעם א' זו היתירה משנה טבעו ורגילותו כמ"ש בסש"ב [בספר של בינונים] ואז נקרא עבד ויש בזה מעלה מה שאינו בבחי' בן כמ"ש בסש"ב [בספר של בינונים] פרק מ"א

This is because with this one extra time he changes his nature and habit, as is explained in Sefer Shel Beinonim, and then he is called a "servant." And this has an advantage that is not found in the level of a son, as is explained in Sefer Shel Beinonim, chapter 41:

שהאדם צ"ל כלול מבחי' בן ומבחי' עבד ובחי' בן זהו בחי' וכל בניך הנ"ל. אמנם בחי' עבד עובד אלקים זהו בחי' עול תורה וזהו בחי' בוניך וכמשי"ת [וכמו שיתבאר].

that a person must comprise both the level of a son and the level of a servant. The level of a son is the level of "And all your children" mentioned above. But the level of a servant, "one who serves G-d," is the level of the yoke of Torah; and this is the level of "your builders," as will be explained.

7 וזהו ענין פ' והיה אם שמוע שנאמר בה ולעבדו וכמ" ש בד"ה ועתה יגדל נא בענין בחי' עבד שהוא בחי' ביטול רצון שלמעלה מהשכל

And this is the matter of the section "And it will be, if you listen," in which it is said, "and to serve Him," as is explained in the discourse beginning "And now, let [the power of Ado-nai] be great," regarding the level of a servant, which is the level of the self-nullification (bittul) of one's will that is above intellect.

ושם נתבאר בחי' זו בענין המצות שצ"ל קיום המצות בבחינה זו ועי"ז דוקא נמשך גילוי רצון העלין שלמעלה מהחכמה וזהו ענין כח אד' כו' ע"ש.

There this level is explained with regard to the mitzvos: that the mitzvos must be fulfilled in this mode, and that specifically through this the revelation of the supernal will, which is above Chochmah, is drawn down; and this is the meaning of "the power of Ado-nai," etc.; see there.

8 וכמ"כ [וכמו כן] יש בחי' עבד זה ג"כ בעסק התורה שהוא בחי' עול תורה כמ"ש בסש"ב [בספר של בינונים] פרק מ"א דיש בן שהוא ג"כ עבד

Likewise, this level of a servant exists also in occupation with Torah, which is the level of the yoke of Torah, as is explained in Sefer Shel Beinonim, chapter 41, that there is a son who is also a servant;

דהיינו אחר בחי' וכל בניך יהי' [יהיה] בחינת בוניך ע"י עול תורה שהוא בחי' עבד זה הב'.

that is, after the level of "And all your children" there will be the level of "your builders," through the yoke of Torah, which is the level of this second [kind of] servant.

9 ועמ"ש מענין ב' בחי' עבד בביאור ע"פ לא הביט און ביעקב ומדרגה זאת היה שרש בחי' דוד שהיה מרכבה לבחי' מלכות לפי שהיה בבחי' עבד ודוד עבדי

See what is written on the matter of the two levels of servant in the explanation on the verse "He has not beheld iniquity in Yaakov." And this rank was the root of the level of David, who was a chariot for the level of Malchus (sovereignty), because he was at the level of a servant: "And David My servant."

וזהו נאם דוד בן ישי ונאם הגבר הוקם על פי' מתחלה הוא בחי' בן ישי כענין בחי' וכל בניך למודי הוי'

And this is "The utterance of David son of Yishai, and the utterance of the man raised up on high": that is, first he is the level of "son of Yishai," like the level of "And all your children shall be taught by Havayah,"

כי פי' בן ישי היינו כענין בן י"ה כי ישי היינו י' עם ש"י עולמות שבבינה וע' מזה בזהר ס"פ תרומה (דקע"ה ב')

for "son of Yishai" is like "son of Yah," since Yishai is yud with the 310 (shai) worlds that are in Binah. And see on this in the Zohar at the end of Parshas Terumah (page 175b),

ובמק"מ [ובמקדש מלך] שם ואח"כ ונאם הגבר הוקם על זהו בחי' בוניך וע' בזהר ר"פ חקת (דק"פ ע"ב) מענין הוקם על

and in the Mikdash Melech there. And afterwards, "and the utterance of the man raised up on high (al)": this is the level of "your builders." And see in the Zohar at the beginning of Parshas Chukas (page 180b) on the matter of "raised up on high."

וזהו ג"כ ענין מ"ש ובניהו בן יהוידע בן איש חי רב פעלים (בשמואל ב' סי' כ"ג) פי' בניהו היינו בן י"ה והוי"ו שאח"כ הוא עסק התורה

And this is also the meaning of what is written, "And Benayahu son of Yehoyada, son of a living man, great in deeds" (in II Samuel, chapter 23): Benayahu is ben Yah ("son of yud-hei"), and the vav that follows is occupation with Torah,

והיינו בבחי' רב פעלים דהיינו בחינת עול תורה וכמ"ש בגמרא רפ"ג [ריש פרק ג'] דברכות (ד"ח ע"ב) ובזח"א [ובזהר חלק א] (ד"ו סע"א [סוף עמוד א] קל"ב א' קל"ו א' ר"ז ב')

that is, in the mode of "great in deeds," which is the level of the yoke of Torah, as is written in the Gemara at the beginning of chapter 3 of Berachos (page 18b), and in the Zohar, Part I (page 6, end of side a; 132a; 136a; 207b).

ולכן וישימהו דוד אל משמעתו שבו ועל ידו נעשה בנין ירושלים בחי' בוניך כי ירושלים

Therefore "David set him over his council," for in him and through him the building of Jerusalem came about, the level of "your builders." For Jerusalem (Yerushalayim)

היינו יראה שלם וע"י עול מלכות שמים נעשה בנין יראה שלם להיות שלימות היראה כו' כי לעומת זה בחי' חורבן ירושלים היינו נפילת בניל המל'

is yirah shalem, "perfect awe"; and through the yoke of the Kingdom of Heaven the building of "perfect awe" comes about, that there be perfection of awe, etc. For correspondingly, the destruction of Jerusalem is the fall of the building of Malchus,

דהיינו מ"ש סוכת דוד הנופלת היינו ענין עול דרך ארץ ובקשת המותרות בתענוגי עוה"ז יותר על די הסיפוק שזהו הסבה המטרדת מעול תורה כי את זה לעומת זה עשה האלקים כו'.

which is what is written, "the fallen booth of David." This is the yoke of worldly occupation and the pursuit of luxuries in the pleasures of this world beyond what suffices, which is the cause that distracts from the yoke of Torah; for "G-d has made the one opposite the other," etc.

אמנם הטעם שבנין יראה שלם הוא ע"י עול תורה דוקא הוא כמ"ש החכמה יבנה בית

But the reason that the building of perfect awe comes specifically through the yoke of Torah is as it is written, "With wisdom a house is built,"

והוא בחי' התורה דמחכמה נפקת שמשם שרש יראה שלם הנ"ל כנודע דחכמה היא יראה עילאה שהיא שרש בחי' יראה תתאה כו'

and this is the level of the Torah, which "comes forth from Chochmah," where the root of the perfect awe mentioned above lies; as is known, Chochmah is the higher awe, which is the root of the level of the lower awe, etc.

ולכן על ידי עסק התורה בבחי' קבלת עול תורה ממשיכים מבחינת חכמה עילאה שהיא יראה עילאה ביראה תתאה ולכן נק' בוניך דוקא.

Therefore, through occupation with Torah in the mode of accepting the yoke (kabbalas ol) of Torah, one draws from the level of the supernal Chochmah, which is the higher awe, into the lower awe; and therefore they are called specifically "your builders."

10 והנה עם היות בחי' בניך הוא ג"כ בן י"ה שמקבל מבחי' חכמה ג"כ מ"מ עיקר בחי' קבלתו מבינה כנ"ל משא"כ בחי' בוניך עיקרו מבחי' חכמה ממש

Now, although the level of "your children" is also ben Yah, which receives from the level of Chochmah as well, nevertheless its main receiving is from Binah, as mentioned above; whereas the level of "your builders" is mainly from the level of Chochmah itself,

וכמו ע"ד ההפרש בין מקרא קדש דיו"ט [דיום טוב] לגבי קדש ממש בחי' שבת ועמ"ש סד"ה וארא אל אברהם גבי ענין ושמי הוי' לא נודעתי להם

like the difference between the "calling of holiness" (mikra kodesh) of Yom Tov and actual holiness (kodesh), the level of Shabbos. See what is written at the end of the discourse beginning "And I appeared to Avraham," regarding "but by My Name Havayah I was not known to them."

וזהו הקל קול יעקב עד"מ הקול שמחבר את המחשבה להביא בדבור בהתגלות כך בקול דתורה ממשיך מבחי' אור החכמה בדבור שהוא ענין בנין ירושלים יראה שלם

And this is "The voice is the voice of Yaakov": by way of analogy, the voice joins the thought, to bring it into speech in revelation; so too, with the voice of Torah one draws from the level of the light of Chochmah into speech, which is the building of Jerusalem, perfect awe.

והיינו כמש"ל [כמה שכתוב לעיל] בענין אימתי גדול ה' כשהוא בעיר אלקינו וע"י עסק התורה ממשיכים להיות בבחינה זו שבח ותוספת בתוקף אור וגילוי

This is as explained above on "When is Havayah great? When He is in the city of our G-d"; and through occupation with Torah one draws [it down] so that there be in this level praise and increase, in strength of light and revelation.

כי בלא"ה [בלאו הכי] הדבור מקבל מהמדות והוא בבחי' גבורות וצמצומים כמ"ש כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו

For without this, speech receives from the emotive attributes (middos), and it is in the mode of gevuros and contractions, as it is written, "They shall speak of the glory of Your kingdom, and tell (yedaberu) of Your might (gevurascha)."

אבל על ידי עסק התורה ממשיכים בהדבור מבחינת חכמה עילאה עצמה וגם מלמעלה מהחכמה להיות מראש מקדם נסוכה וכמ"ש במ"א ע"פ ועתה יגדל נא כח אד' שזהו ג"כ ענין העונה אי"ר [אמן יהא שמיה רבא] מברך בכל כחו.

But through occupation with Torah one draws into speech from the level of the supernal Chochmah itself, and also from above Chochmah, so that it be "from the beginning, from of old, installed," as is explained elsewhere on the verse "And now, let the power of Ado-nai be great." And this is also the meaning of "one who answers 'Amen, yehei shmei rabba mevarach' with all his power."

11 וז"ש [וזהו שכתוב] להודיע כו' וכבוד הדר מלכותו. וזהו ארוממך אלקי המלך ועמ"ש בד"ה כי אתה נרי ובד"ה באתי לגני

And this is what is written, "To make known," etc., "and the glory of the splendor of His kingdom." And this is "I will exalt You, my G-d the King." See what is written in the discourse beginning "For You are my lamp" and in the discourse beginning "I have come into my garden."

וזהו א"ת [אל תקרי] בניך אלא בוניך כי העיקר הוא להמשיך האור והגילוי במדת מלכותו ית' וכמ"ש במ"א סד"ה שובה ישראל עד בענין

And this is "Do not read banayich but bonayich": for the main thing is to draw the light and revelation into the attribute of His kingship (Malchus), may He be blessed, as is explained elsewhere, at the end of the discourse beginning "Return, Israel, unto," on the matter of

כי עמך הסליחה למען תורא ועד"ז יש לפרש הפסוק על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו דלכאורה מאי קמ"ל [קא משמע לן].

"For with You is forgiveness, that You may be held in awe." Along these lines one may interpret the verse "Therefore a man shall leave his father and his mother and cleave to his wife," for at first glance, what does it teach us?

אדך בדרך רמז הענין אביו ואמו היינו בחי' ההתבוננות שכולל חכמה ובינה וזה בינה בן י"ה

But by way of allusion, the matter is this: "his father and his mother" are the level of contemplation, which includes Chochmah and Binah; and this is "Binah, ben Yah,"

דהיינו האהבה הנמשכת מן ההתבוננות כנ"ל והוא בחי' התפלה בדחילו ורחימו ועסק התורה שבע"פ [שבעל פה] נק' ודבק באשתו כי היא מורשה קהלת יעקב א"ת [אל תקרי] מורשה אלא מאורסה.

that is, the love drawn from contemplation, as mentioned above; and it is the level of prayer with awe and love. And occupation with the Oral Torah is called "and cleave to his wife," for it is "the heritage (morashah) of the congregation of Yaakov": do not read morashah ("heritage") but me'orasah ("betrothed").

12 והנה התשבע"פ [התורה שבעל פה] מדברת הכל בענינים גשמיים והיא לכאורה השפלה לגבי ההתבוננות בתפלה בדו"ר [בדחילו ורחימו] אבל באמת זהו העיקר להיות דירה בתחתונים ועמ"ש מזה בד"ה בפי' נסכים

Now the Oral Torah speaks entirely of physical matters, and at first glance it is low in comparison with the contemplation in prayer with awe and love; but in truth this is the main thing, so that there be a dwelling place among the lower realms. See what is written on this in the discourse on the section of the libations (nesachim).

וזהו ע"י יעזב ע"ד א"ת [אל תקרי] בניך ודבק באשתו בחי' בוניך ועמ"ש בד"ה קדש ישראל בפי' ראה חיים עם אשה אשר אהבת דקאי ג"כ על תשבע"פ [תורה שבעל פה] ומ"מ אי אפשר לבא לבחי' זו

And this comes through "shall leave," in the manner of "do not read banayich," and "cleave to his wife," the level of "your builders." See what is written in the discourse beginning "Israel is holy," on the meaning of "Enjoy life with the wife whom you love," which also refers to the Oral Torah. Nevertheless, it is impossible to come to this level

אלא כשיהי' [כשיהיה] תחלה בחי' וכל בניך כי כל האומר אין לי אלא תורה אפילו תורה אין לו

unless there is first the level of "And all your children"; for whoever says, "I have nothing but Torah," does not have even Torah.

וזהו ג"כ מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] פ"ק [פרק קמא] דברכות בענין המשמח לחתן זוכה לתורה דלכאורה למה צריכים לשמחו ומדוע לא ישמח בעצמו אלא משום כי בתחלה הוא בבחי' בן י"ה

And this is also the saying of our Sages, of blessed memory, in the first chapter of Berachos, that one who gladdens a bridegroom merits Torah. For at first glance, why do others need to gladden him, and why would he not rejoice by himself? But it is because at first he is at the level of ben Yah,

וצריך לעזוב את אביו ואת אמו ע"כ צריכים לשמחו ועמ"ש מזה סד"ה זאת חנוכת המזבח.

and he must leave his father and his mother; therefore he needs to be gladdened. See what is written on this at the end of the discourse beginning "This is the dedication of the altar."

13 ועד"ז יובן ג"כ למעלה כי התורה נק' ג"כ חתן ביום חתונתו זה מ"ת [מתן תורה] והיינו תשב"כ [תורה שבכתב] והוא ג"כ בבחי' ע"כ יעזב איש את אביו ואת אמו

In the same way this is also to be understood above. For the Torah too is called a groom: "on the day of his wedding," this is the Giving of the Torah, that is, the Written Torah; and it too is at the level of "Therefore a man shall leave his father and his mother,"

היינו בחי' אלפים שנה שקדמה התורה לעולם שהוא בחי' אאלפך חכמה אאלפך בינה ומשם ירדה בבחי' עולם והי"ז [והרי זה] בחי' ירידה

that is, the level of the two thousand years by which the Torah preceded the world, which is the level of "I will teach you (a'alefcha) Chochmah, I will teach you Binah"; and from there it descended to the level of a world, and this is a level of descent.

ולכן אמרו נובלות חכמה שלמעלה תורה ודבק באשתו היינו תשבע"פ [תורה שבעל פה] או כנס"י [כנסת ישראל] שנק' ג"כ כלה (ע' [עיין] מזה בד"ה תורה צוה מה שלפעמים נק' כנס"י [כנסת ישראל] כלה ופעמים חתן כנ"ל)

Therefore they said, "The fallen fruit of the wisdom above is Torah." And "cleave to his wife" is the Oral Torah, or the Congregation of Israel (Knesses Yisrael), which is also called a bride. (See on this in the discourse beginning "The Torah [Moshe] commanded," why the Congregation of Israel is sometimes called a bride and sometimes a groom, as above.)

ולכן צ"ל כל המשמח את החתן כדכתיב אני תורתך שעשעתי והיינו ע"י כי באמת כח ירידה זו נמשך מלמעלה מהחכמה עילאה עצמה כמ"ש במ"א בד"ה לך לך מארצך כו'

Therefore there must be "whoever gladdens the groom," as it is written, "I delight in Your Torah." And this is because in truth the power of this descent is drawn from above the supernal Chochmah itself, as is explained elsewhere in the discourse beginning "Go forth from your land," etc.,

וכמ"ש בזח" ג (דק"מ ע"א ודרס"ב א') וממשיכותא דמוחא עילאה סתימאה כו' נמשך עטרא דגבורה מקור תשבע"פ [תורה שבעל פה] כו'.

and as is written in the Zohar, Part III (page 140a and page 262a): "and from the drawing-forth of the supernal hidden brain," etc., the crown of Gevurah (restraint), the source of the Oral Torah, is drawn forth, etc.

והעיקר כי ירידה זו צורך עלי' [עליה] הוא דהיינו שיש יתרון להחכמה מן הסכלות היינו ע"י דאתהפכא ונתברר הנה"ב [הנפש הבהמית] נעשה יתרון האור וכמ"ש בד"ה זכור את

The main point is that this descent is for the sake of an ascent: that "wisdom has an advantage over folly," that is, through the animal soul being transformed and refined, there comes about "the advantage of light"; as is explained in the discourse beginning "Remember the

יום השבת בפי' חכמות בחוץ תרונה וכמ"ש סד"ה ושבתי בשלום בענין שלום לרחוק שנעשה קרוב וכמשי"ת [וכמו שיתבאר] לקמן בענין פי' ורב שלום ועמ"ש בד"ה המגביהי לשבת בענין השמן הנמשך מבירור ק"נ [קליפת נוגה] שממנו עיקר יתרון האור:

Shabbos day," on the meaning of "Wisdoms sing out in the street"; and as is explained at the end of the discourse beginning "And I will return in peace," on the matter of "peace to the one who is far," who becomes near; and as will be explained below on the meaning of "and great peace." And see what is written in the discourse beginning "Who is enthroned on high," on the matter of the oil that is drawn from the refinement of kelipas nogah, from which mainly comes the advantage of light.

14 קיצור. והנה בניך זהו ענין האהבה שבתפלה וגם היראה כלולה בה ואח"כ עסק התורה הוא בחי' וי"ו והנגלות לנו ה' הוא בחי' הוקם על. בוניך. ובניהו כו' רב פעלים.

Summary. Now "your children" is the love in prayer, and awe too is included in it. Afterwards, occupation with Torah is the level of vav, and "the revealed things are for us." The hei is the level of "raised up on high (al)." "Your builders." "And Benayahu," etc., "great in deeds."

וזהו ע"כ יעזב כו' כל המשמח. חכמות בחוץ. ג והנה עפ"ז יובן ג"כ משארז"ל [מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] גבי ורב שלום בניך א"ת בניך [אל תקרי]

And this is "Therefore [a man] shall leave," etc. "Whoever gladdens." "Wisdoms in the street." (3) Now according to this we can also understand what our Sages, of blessed memory, said concerning "and great shall be the peace of your children": do not read banayich

אלא בוניך שלהיות בחי' ורב שלום זהו ע"י בחי' בוניך דוקא שהוא עסק התורה בקבלת עול

but bonayich. For the level of "and great peace" comes about specifically through the level of "your builders," which is occupation with Torah with acceptance of the yoke (kabbalas ol);

והיינו אחר קדימת בחי' בניך תחלה שהוא ענין התפלה ואז ע"י התורה בבחי' בוניך נעשה בחי' ורב שלום כו'

that is, after the level of "your children," which is prayer, has come first; and then, through the Torah in the mode of "your builders," the level of "and great peace" comes about, etc.

פי' ורב הוא עשו כמ"ש ורב יעבוד צעיר וכמ"ש עשו יש לי רב ועיין ברבות פ' דברים ע"פ רב לכם

The meaning of "and great" (verav) is Esav, as it is written, "And the elder (verav) shall serve the younger," and as it is written, Esav [said], "I have plenty (rav)"; and see in the Midrash Rabbah, Parshas Devarim, on the verse "Enough (rav) for you."

והיינו להיותו בבחי' הפירוד שהוא הריבוי כמ"ש נפשות עשו לשון רבים ונק' רשות הרבים וטורי דפרודא כידוע

This is because he is at the level of separation, which is multiplicity, as it is written of Esav, "souls" (nafshos), in the plural; and it is called "the public domain" (reshus harabim, "the domain of the many") and "mountains of separation," as is known.

אבל בחי' ע' [שבעים] דנפש יעקב נאמר נפש לשון יחיד להיותן בבחי' היחוד ונק' רשות היחיד וזהו בחי' ורב שלום שמבחי' ריבוי ופירוד דעשו יוכלל ויתייחד בבחי' היחוד האלקי

But of the level of the seventy "souls" of Yaakov it says "soul" (nefesh), in the singular, because they are in a state of unity; and it is called "the private domain" (reshus hayachid, "the domain of the single one"). And this is the level of "and great peace": that [what is] from the level of the multiplicity and separation of Esav will be included and united in the level of the divine unity.

(עיין מ"ש בתו"א [בתורה אור] בפ' וישב בד"ה כה אמר ה' צבאות כו' בפי' ורב יעבוד כו' דשם מבואר ענין התכללות זו שהוא ע"ד התכללות כחות נה"ב [נפש הבהמית] בנה"א [בנפש האלקית] כו')

(See what is written in Torah Ohr, Parshas Vayeshev, in the discourse beginning "Thus says Havayah of hosts," etc., on the meaning of "And the elder shall serve," etc., where this inclusion is explained: it is like the inclusion of the powers of the animal soul in the G-dly soul, etc.)

והוא הנק' שלום שהשלום ענינו בחי' התחברות בין ב' הפכים כידוע וכך הוא המחבר להיות התכללות ניצוצים מבחי' טורי דפרודא בקדושה האלקית וזהו ורב שלום וזהו ג"כ ענין ורב להושיע כו'.

And this is what is called "peace," for peace is the joining of two opposites, as is known; and so too this is what joins, so that sparks from the level of the "mountains of separation" are included in the divine holiness. And this is "and great peace"; and this is also the meaning of "and great to save," etc.

15 ולהבין איך עא"י [על ידי] עסק התורה דוקא נעשה בחי' ורב שלום וכמ"ש או יחזיק במעוזי יעשה שלום לי בפמשמ"ע [בפמליא של מעלה] שלום יעשה לי בפמשמ"ט [בפמליא של מטה] ולא מבחינת התפלה לבד

To understand how it is specifically through occupation with Torah that the level of "and great peace" comes about, as it is written, "Or let him take hold of My strength, let him make peace with Me" in the household above, "peace he shall make with Me" in the household below; and not from the level of prayer alone,

וכמו שאמר א"ת [אל תקרי] בניך שהוא בחינת האהבה שבתפלה שנק' בן אלא בוניך דוקא בבחינת עול תורה שאחר התפלה ואז נעשה ורב שלום כו'.

as they said, "Do not read banayich," which is the level of the love in prayer, which is called "son," "but bonayich," specifically in the mode of the yoke of Torah that comes after prayer; and then "and great peace" comes about, etc.

הענין יובן בהקדים מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] עתיד חזיר ליטהר (עיין במדרש תהלים סי' קמ"ו ע"פ מתיר אסורים ובספר מאור אור אות ח' סעיף ו' ועיין ברבות ס"פ שמיני)

The matter will be understood by first citing the saying of our Sages, of blessed memory: "In the future the pig (chazir) will become pure" (see Midrash Tehillim, Psalm 146, on the verse "He releases the bound," and the book Me'or Or, letter ches, section 6; and see the Midrash Rabbah at the end of Parshas Shemini).

דהנה כתיב יכרסמנה חזיר מיער והעי"ן שבתיבת מיער הוא עי"ן תלויה להיות ידוע ששרש יניקת הע' [השבעים] שרים הוא מבחינת ז' מדות עליונות הכלולים מעשר שהם ע' [שבעים] ובקדושה הם ע' [שבעים] נפש דיעקב

For it is written, "The boar from the forest (miya'ar) gnaws at it," and the ayin in the word miya'ar is a suspended ayin. This is because, as is known, the root from which the seventy princes draw their nurture is the level of the seven supernal emotive attributes (middos), each comprising ten, which are seventy; and in holiness they are the seventy souls of Yaakov.

וזהו יצב גבולות עמים למספר וגו' ובהיותם מקבלים מבחי' ז' מדות עליונות הכלולים מעשר שהם ע' [שבעים] אזי הע' תלויה להיות

And this is "He set the borders of the peoples according to the number," etc. And when they receive from the level of the seven supernal middos, each comprising ten, which are seventy, then the ayin (seventy) is suspended, so that

כי מרחוק אור האלקי יאיר עליהם שאינו מתלבש בפנימיותם רק מאיר עליהם בבחי' מקיף ורם ומתנשא עליהם כמ"ש רם על כל וגו'

the divine light shines upon them from afar, for it is not enclothed within them but only shines upon them in the mode of an encompassing light (makif), high and exalted above them, as it is written, "High above all," etc.

ועמ"ש בד"ה ראה ריח בני ויער זה הוא עולם המלאכים כמ"ש אכלתי יערי שהוא בחי' יוצר אור שמשם מתחיל עה"ד [עץ הדעת] טו"ר [טוב ורע] ומשם יש יניקה לע"ש

See what is written in the discourse beginning "See, the fragrance of my son." And this "forest" (ya'ar) is the world of the angels, as it is written, "I have eaten my forest," which is the level of [the blessing] "Who forms light" (Yotzer Or), where the Tree of Knowledge of good and evil begins; and from there the seventy princes draw nurture.

ואמנם מקבלים בריחוק כנ"ל וכאשר מקבלים אור ושפע האלקית נעשים אח"כ בבחינת פירוד וזהו יכר סמנה חזיר מיער כו'.

But they receive from afar, as mentioned above; and when they receive divine light and flow, they afterwards become a state of separation. And this is "The boar from the forest gnaws at it," etc.

ועיין ברבות תולדות ר"פ ס"ה וס"פ תרומה ובפרשה שמיני פי"ג ובשה"ש [ובשיר השירים] בפסוק כמעט שעברתי (אחד) מהם.

And see the Midrash Rabbah, Toldos, beginning of chapter 65; the end of Terumah; Parshas Shemini, chapter 13; and in Shir HaShirim [Rabbah] on the verse "Scarcely had I passed (one) from them."

אך הנה לעתיד כתיב אז אהפוך אל עמים שפה ברורה דהיינו אף עובדי כוכבים יתבררו

But of the future it is written, "Then I will turn to the peoples a clear language"; that is, even the idol-worshippers will be refined,

כי לעתיד כתיב ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ וכתיב ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר כו'

for of the future it is written, "And I will remove the spirit of impurity from the earth," and it is written, "And the glory of Havayah will be revealed, and all flesh will see," etc.,

ובאו במערות צורים מפני פחד ה' כו' כי יתברר כל בחינת רע ואתהפכא חשוכא לנהורא ומרירו למיתקא עד שכל בני בשר יכרעו ויפולו כו'

and "they will enter the caves of the rocks for fear of Havayah," etc.; for every aspect of evil will be refined, and darkness will be turned to light and bitterness to sweetness, until all mortals will bow and fall down, etc.

(וכמ"ש מזה בפ' וישלח ע"פ ויקח מן הבא בידו מנחה כו' ע"ש) וזהו ענין שעתיד חזיר ליטהר

(as is explained on this in Parshas Vayishlach on the verse "And he took of what came into his hand a gift," etc.; see there). And this is why in the future the pig will become pure:

כי עכשיו גרה לא יגר שאינו מחזיר הניצוצין שנפלו בו בשבה"כ [בשבירת הכלים] מבחי' ע' תלויה הנ"ל

for now "it does not chew the cud," since it does not bring back (machzir) the sparks that fell into it in the shattering of the vessels from the level of the suspended ayin mentioned above;

אבל לעתיד יחזיר כל הניצוצין ואז לעתיד מבחינת יער הנ"ל נעשה תיבת עיר והוא בחינת עיר אלקינו בנין יראה שלם להיות גדול ה' בעיר אלקינו כו'

but in the future it will bring back all the sparks. And then, in the future, from the level of ya'ar ("forest") mentioned above, the word ir ("city") is made: the level of "the city of our G-d," the building of perfect awe, so that "Havayah is great in the city of our G-d," etc.

וזהו ענין ורב שלום כו' וזהו כענין מ"ש סד"ה ושבתי בשלום הנ"ל בי' שלום כו'

And this is the meaning of "and great peace," etc.; and this is like what is written at the end of the discourse beginning "And I will return in peace," mentioned above, on the twofold "peace," etc.

והנה בירור זה נעשה על ידי עסק התורה דוקא כי הטעם שנקי' תורה מלשון הוראה להבדיל בין הטמא לטהור כו'

Now this refinement is accomplished specifically through occupation with Torah, for the reason it is called Torah is that it is from the term horaah ("instruction"), "to distinguish between the impure and the pure," etc.

ויש הוראה שהוא מכשיר ומטהר גם מה שנראה אסור וטמא לכאורה או בהפך שאוסר מה שנראה כשר לכאורה כו'

And there is a ruling that permits and declares pure even what at first glance appears forbidden and impure, or the reverse, that forbids what at first glance appears permitted, etc.

והיינו ממש ענין הבירורים לאהפכא חשוכא לנהורא וזהו שמע ישראל שם ע' היינו להעלות הניצוצים שנפלו מבחי' ע' [שבעים] הנ"ל לשרשם בקדושה העליונה כו'

And this is precisely the matter of the refinements, to turn darkness into light. And this is "Shema Yisrael": shem ayin ("the name of seventy"), that is, to raise the sparks that fell from the level of the seventy mentioned above to their root in supernal holiness, etc.

וזהו אכלתי יערי עם דבשי יערי היינו יוצר אור שע"י ההתבוננות איך שהמלאכים עומדים ביראה כו'

And this is "I have eaten my forest with my honey": "my forest" is [the blessing] "Who forms light," for through the contemplation of how the angels stand in awe, etc.,

מתקנים שלא יהיה יניקת החיצונים מבחי' יער הנ"ל ודבשי היינו ק"ש [קריאת שמע] כתפוח בעצי היער כו'

one brings about a rectification, so that the external forces will not draw nurture from the level of the "forest" mentioned above. And "my honey" is the Shema: "like an apple tree among the trees of the forest," etc.

וזהו שמע שם ע' ואח"כ בשמו"ע [בשמונה עשרה] סנד"ל [סנדלפון] שהוא בגימטריא יער קושר כתרים לקונו מתפלותיהם כו'

And this is Shema, shem ayin. And afterwards, in the Shemoneh Esreh, Sandalphon, which in gematria equals ya'ar ("forest"), ties crowns for his Maker from their prayers, etc.

אך עיקר הבירור הוא ע"י התורה וזהו ורב שלום שמרבים שלום מפני שעושין מבחי' פירוד דע"ש בחי' יחוד ע"י הבירורים שע"י התורה

But the main refinement is through the Torah. And this is "and great peace," that they increase peace: because, out of the level of separation of the seventy princes, they make a level of unity, through the refinements that come about through the Torah;

כי בחכמה דוקא אתברירו (ועמ"ש בד"ה בחדש השלישי גבי שהתורה נק' עוז ותושיה כו' ושלום בפמשמ"ט [בפמליא של מטה] כו' שלא יהיה מונע מצד הגוף ונה"ב [ונפש הבהמית] ועמ"ש בד"ה מזמור לתודה הריעו לה' כל הארץ בענין חמץ שבקרבן תודה.

for "through Chochmah specifically they are refined" (see what is written in the discourse beginning "In the third month," regarding the Torah being called "strength and sound wisdom," etc., and "peace in the household below," etc., that there be no hindrance on the part of the body and the animal soul; and see what is written in the discourse beginning "A psalm of thanksgiving: shout to Havayah, all the earth," on the matter of the leaven in the thanksgiving offering.

ור"ת [וראשי תיבות] הריעו כו' הוא הלכה כי בחכמ' [בחכמה] אתברירו כנ"ל) וזהו שנק' ת"ח [תלמיד חכם / תלמידי חכמים] הם למודים מבחי' חכמה כח מ"ה [מה] ועיין ברבות תצוה פ' ל"ח

And the initials of "Shout," etc., spell halachah, for through Chochmah they are refined, as mentioned above.) And this is why they are called talmidei chachamim ("students of wisdom"): they are "taught" from the level of Chochmah, ko'ach mah. And see the Midrash Rabbah, Tetzaveh, chapter 38.

וזהו המשך הפסוק וכל בניך למודי הוי' בניך הם לימודי הוי' שמקבלים מבחי' י"ה להיות בחי' רו"ש [רצוא ושוב]

And this is the flow of the verse, "And all your children shall be taught by Havayah": "your children" are "taught by Havayah," for they receive from the level of yud-hei to be in the mode of ratzo and shov;

וזהו עסק התפלה ואח"כ נעשו בחי' בוניך בעסק התורה בבחי' עול תורה ועי"ז נעשה ורב שלום כו'

and this is the service of prayer. Afterwards they become the level of "your builders," in occupation with Torah in the mode of the yoke of Torah; and through this "and great peace" comes about, etc.

וזהו ג"כ ענין והאם רובצת כו' לא תקח האם על הבנים אלא להיות תחלה בבחי' וכל בניך

And this is also the meaning of "and the mother is sitting," etc., "you shall not take the mother with the young (banim)": rather, first to be at the level of "And all your children";

אמנם אח"כ כתיב שלח תשלח כו' היינו כמש"ל [כמה שכתוב לעיל] בפי' על כן יעזב כו' ואת הבנים תקח לך היינו בחי' בניך ואח"כ למען ייטב לך והארכת ימים היינו בחינת בצדקה תכונני כדלקמן.

but afterwards it is written, "You shall surely send away," etc., which is as explained above on the meaning of "Therefore [a man] shall leave," etc.; "and the young you may take for yourself" is the level of "your children"; and afterwards, "so that it may be good for you and you will prolong your days" is the level of "Through righteousness (tzedakah) you shall be established," as [will be explained] below.

16 ומכ"ז [ומכל זה] יובן ענין בוניך שהוא בחי' בנין ירושלים וברבות סדר וירא פנ"ו איתא יראה שלם כו' ומלכי צדק מלך שלם כו'

From all this the matter of "your builders" is understood: it is the level of the building of Jerusalem. In the Midrash Rabbah, Seder Vayera, chapter 56, it is found: "Yireh Shalem," etc., and "And Malki-Tzedek, king of Shalem," etc.

והנה שלם יש בו ב' פירושים האחד לשון שלימות ושלימות היראה תתאה היינו כשממשיכים בה בחינת יראה עילאה והוא ע"י התורה כנודע מענין אם אין חכמה אין יראה

Now shalem has two meanings. The first is a term for wholeness: the wholeness of the lower awe is when the level of the higher awe is drawn into it; and this is through the Torah, as is known from "If there is no wisdom, there is no awe."

וגם פי' מלך שלם היינו כשממשיכים אל בחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] הנק' מלך מבחי' סוכ"ע ואזי הוא מלך שלם וכמ"ש בזח"א [בזהר חלק א] (דפ"ז ע"א) אימתי כו' ביומא דכפורי כ'ו

And also, the meaning of "a whole king" (melech shalem) is when one draws into the level of the light that fills all worlds (memalei kol almin), which is called "king," from the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin); and then He is a whole King, as is written in the Zohar, Part I (page 87a): "When," etc., "on the Day of Atonement," etc.

ואזי הוא ג"כ יראה שלם וכמ"ש במ"א בענין ותגל נפשי וגילו ברעדה כו' מחמת שנגלה כבוד הדר מלכותו מלכות דא"ס כו' ולכן המלאכים זעות מחיל כסא כו'.

And then it is also "perfect awe" (yirah shalem), as is explained elsewhere on the matter of "and my soul shall rejoice" and "rejoice with trembling," etc.: because the glory of the splendor of His kingdom is revealed, the kingship (Malchus) of the Infinite One (Ein Sof), etc.; and therefore the angels "tremble in fear of the Throne," etc.

17 וכמ"ש ג"כ סד"ה והיה ביום ההוא יתקע בענין והשתחוו להי' בהר הקודש בירושלים יראה שלם.

As is also explained at the end of the discourse beginning "And it will be on that day, [a great shofar] will be sounded," on the matter of "and they will bow down to Havayah on the holy mountain in Jerusalem": perfect awe.

אך עוד יש לפרש פי' שלם ג"כ לשון שלום וכמ"ש בת"י [בתרגום שיר השירים] ע"פ שובי שובי השולמית דהיינו ירושלים

But shalem can further be interpreted also as a term for peace (shalom), as is written in the Targum on the verse "Return, return, O Shulamite": that is, Jerusalem.

וכן פי' הראב"ע [הרבי אברהם אבן עזרא] והרד"ק [והרבי דוד קמחי] בשרשים סוף שרש שלם דהשולמית היינו בירושלים הנק' שלם והרי במדרש שה"ש [שיר השירים] פירשו השולמית לשון שלום וגם בלא"ה [בלאו הכי] ענין שלימות שייך לענין שלום

And so explain the Ibn Ezra, and the Radak in his Shorashim at the end of the root shalem: that "the Shulamite" refers to Jerusalem, which is called Shalem. And in the Midrash on Shir HaShirim they explain "Shulamite" as a term for peace. And even without this, the idea of wholeness is connected with the idea of peace,

כמו שפרש"י [שפירש רש"י / שפירוש רש"י] פי' וישלח בפסוק שלמים הם אתנו בשלום ובלב שלם ובפי' ויקרא בפסוק ואם זבח שלמים פרש"י [פירש רש"י / פירוש רש"י] שמטילין שלום בעולם ובזח"ג [ובזהר חלק ג] ויקרא (די"ב ע"ב) פירשו לשון שלימות ולשון שלום.

as Rashi explains in Parshas Vayishlach on the verse "They are at peace (sheleimim) with us": "in peace and with a whole heart"; and in Parshas Vayikra, on the verse "And if [his offering is] a sacrifice of peace-offerings (shelamim)," Rashi explains: because they bring peace into the world; and in the Zohar, Part III, Vayikra (page 12b), they explain it as a term of wholeness and a term of peace.

ועי' בזח"א [בזהר חלק א] (קע"ב סע"ב [סוף עמוד ב]) ע"פ ויהי בשלם סוכו וכמאמר ופרוס עלינו סוכת שלומך והענין כי ע"י בוניך נעשה בחי' ורב שלום שמבחינת טורי דפרודא יוכללו הניצוצים במלכות דאצילות

And see in the Zohar, Part I (172, end of side b), on the verse "And His tabernacle was in Shalem," and as [we] say, "Spread over us the tabernacle of Your peace." The matter is that through "your builders" the level of "and great peace" comes about: that from the level of the "mountains of separation" the sparks will be included in the Malchus of [the World of] Atzilus (Emanation).

וזהו ענין שלום לרחוק שנעשה קרוב וכמ"ש הרמ"ז [הרב משה זכות] פ' נשא (דקכ"ב ע"ב) שלום לרחוק הם הניצוצות שנפלו כו'.

And this is the matter of "peace to the one who is far," who becomes near; as the Ramaz writes on Parshas Naso (page 122b): "Peace to the one who is far": these are the sparks that fell, etc.

והנה זהו ענין בחי' ורב שלום שמלמטה למעלה דהפירוש שמבחי' רב נעשה בחי' שלום ע"י בחי' בוניך כנ"ל וכמ"כ [וכמו כן] ע"ז נמשך מלמעלה בחינת ורב שלום

Now this is the level of "and great peace" from below upward: the meaning is that from the level of rav ("great," "many") the level of peace is made, through the level of "your builders," as mentioned above. And likewise, through this the level of "and great peace" is drawn from above,

דהיינו ריבוי השלום ממש והוא מ"ש במדרש אסתר בסופו הטוב בריבוי החסד בריבוי כו' עד השלום בריבוי ועמ"ש ע"פ כרביבים עלי עשב וע"פ ואתה מרבבות קדש

that is, an actual abundance of peace. This is what is said in the Midrash on Esther, at its end: "goodness in abundance, kindness in abundance," etc., up to "peace in abundance." And see what is written on the verse "Like showers (revivim) upon the grass," and on the verse "And He came from the myriads (rivevos) of holiness."

וזהו ענין מ"ש וחסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט ועמ"ש ע"פ כיריעות שלמה.

And this is the meaning of what is written, "But My kindness shall not depart from you, and My covenant of peace shall not be removed." And see what is written on the verse "Like the curtains of Shlomo."

18 והנה גם בבחי' יראה שלם שייך ג"כ לשון שלום שהוא ענין התכללות האהבה והיראה יחד ע"י וכל הלבבות ייראוך וכל קרב וכליות יזמרו לשמך כמ"ש בד"ה וידעת היום שבחי' התכללות זו נק' שלום

Now in the level of "perfect awe" (yirah shalem) the term "peace" also applies, which is the inclusion of love and awe together, through "And all hearts shall fear You, and all innards and kidneys shall sing to Your Name," as is explained in the discourse beginning "Know this day," that this level of inclusion is called "peace";

וגם אזי הוא יראה שלם לשון שלימות כי נמשכה מבחי' והנורא אל עליון כו' ע"ש:

and then, too, it is "perfect awe" in the sense of wholeness, for it is drawn from the level of "and the awesome, G-d Most High," etc.; see there.

19 ד בצדקה תכונני כי הנה עם בחי' בוניך צ"ל תכונני שהוא קיום ושמירת הבנין שלא יתקלקל ע"ד שפת אמת תכון לעד דהיינו שיתקיים לעולם וכם אף תכון תבל בל תמוט.

(4) "Through righteousness (tzedakah) you shall be established." For along with the level of "your builders" there must be "you shall be established," which is the endurance and guarding of the building, so that it not be spoiled; along the lines of "The lip of truth shall be established forever," that is, that it endure forever; and likewise, "Indeed, the world is established, it shall not falter."

וכן תבנה ותכונן עיר סיחון ועמ"ש מזה בד"ה על כן יאמרו המושלים וקיום זה היינו ע"י הצדקה וחסד וכמ"ש והוכן בחסד כסא (בישעיה י"ו ה').

And so too, "Let the city of Sichon be built and established." See what is written on this in the discourse beginning "Therefore the rulers say." And this endurance is through charity (tzedakah) and kindness, as it is written, "And a throne shall be established through kindness" (in Isaiah 16:5).

והענין כי בחי' הבנין הוא ע"י עול תורה וקבלת עול מלכות שמים אך כדי שיהי' [שיהיה] בחי' קיום נצחי לבנין הנ"ל הוא ע"י הצדקה

The matter is that the building comes about through the yoke of Torah and the acceptance of the yoke of the Kingdom of Heaven (kabbalas ol); but for the building to have eternal endurance is through charity.

ולכן ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] כל האומר אין לי אלא תורה דהיינו בלא גמילות חסדים אפילו תורה אין לו והטעם לזה הוא דהנה במעלים עיניו מן הצדקה וגמ"ח [וגמילות חסדים] נאמר וקרא עליך אל הוי' והיה בך חטא

Therefore our Sages, of blessed memory, said: "Whoever says, 'I have nothing but Torah,'" that is, without acts of kindness, "does not have even Torah." The reason for this is that of one who closes his eyes to charity and acts of kindness it is said, "And he will cry out against you to Havayah, and it will be a sin in you"

(בפ' ראה ט"ו ט') ולכאורה אין לזה שייכות למעלים עיניו מן הצדקה וגמ"ח [וגמילות חסדים] דוקא ועיין בגמרא פ"ו דכתובות (ס"ח א') שהחמירו מאד בעון זה וברבות ברות ע"פ ותאמר לה חמותה.

(in Parshas Re'eh, 15:9). At first glance this has no connection specifically with one who closes his eyes to charity and acts of kindness. And see in the Gemara, chapter 6 of Kesubos (page 68a), that they were very severe about this sin; and in the Midrash Rabbah on Ruth, on the verse "And her mother-in-law said to her."

אך הענין שנאמר כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא (בקהלת סי' ז' כ')

But the matter is that it is said, "For there is no righteous man on earth who does good and does not sin" (in Ecclesiastes, chapter 7, [verse] 20).

ועיין מזה ברבות בקהלת שם ובגמרא סנהדרין (מ"ו ב' ק"א א') והוא ע"ד מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] בב"ב [בבבא בתרא] (קס"ד ב') שלש עבירות אין אדם ניצול מהם בכל יום הרהורי עבירה כו'

See on this in the Midrash Rabbah on Ecclesiastes there, and in the Gemara, Sanhedrin (46b, 101a). And it is along the lines of the saying of our Sages, of blessed memory, in Bava Basra (164b): "There are three sins from which a person is not saved every day: thoughts of sin," etc.

אך הצדקה תעביר כתם החטא ההוא כי ע"ז נאמר וחטאך בצדקה פרוק וע' מזה בסוטה (כ' סע"ב [סוף עמוד ב])

But charity removes the stain of that sin, for of this it is said, "And redeem your sin through charity." And see on this in Sotah (20, end of side b),

ב"ב [בבא בתרא] (ד' ד' א') רבות משפטים ספ"ל ור"פ אחרי והיינו לפי כי הצדקה הוא להחיות רוח שפלים ממונו

Bava Basra (page 4a), the Midrash Rabbah on Mishpatim at the end of chapter 30, and at the beginning of Acharei. And this is because charity is "to revive the spirit of the lowly" with one's money;

נמצא שמחיה ומרחם על השפל דלית ליה מגרמיה כלום ובאתעדל"ת [ובאתערותא דלתתא] זו אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] נמשך ג"כ מחיי החיים א"ס ב"ה להחיות רוח שפלים הן הנבראים דבי"ע וגם נמשך להחיית רוח שפל החוטא בהרהור כו'

it follows that he gives life to, and has compassion on, the lowly one, who has nothing of his own. And through this arousal from below, an arousal from above is drawn as well from the Life of all life, the Infinite One, blessed be He, "to revive the spirit of the lowly," namely the creations of [the worlds of] Beriah, Yetzirah and Asiyah; and it is also drawn to revive the lowly spirit of one who sins in thought, etc.,

שזהו ענין המשכת י"ג מדה"ר [מדות הרחמים] כו' לנקותו מן החטא וע"כ במעלים עיניו מן הצדקה נאמר והיה בך חטא שישאר החטא שישנו כבר אפילו בכל אדם

which is the drawing-down of the Thirteen Attributes of Mercy, etc., to cleanse him of the sin. Therefore, of one who closes his eyes to charity it is said, "and it will be a sin in you": the sin that already exists even in every person will remain,

כי אדם אין צדיק בארץ שלא יחטא ונפגם הנפש בעבורו כו' כיון שאין נמשך בחי' רחמים העליונים המנקים החטא הנ"ל

for "there is no righteous man on earth" who does not sin, and the soul is blemished on its account, etc., since the supernal mercies that cleanse the aforementioned sin are not drawn down.

ולכן נאמר בצדקה תכונני שכדי להיות קיום לבנין ירושלים שלא יופסד ע"י יניקת החיצונים ולא יקלקלו הבנין הוא ע"י הצדקה שממשיך רחמים ומקיפים עליונים שמה נמשך בחי' השמירה.

Therefore it is said, "Through charity you shall be established": in order for the building of Jerusalem to endure, so that it not be lost through the nurture drawn by the external forces and they not spoil the building, is through charity, which draws down mercy and supernal encompassing lights, from which the level of guarding is drawn.

20 וזהו שנאמר אם ה' לא ישמר עיר שוא שקד שומר כי אחר הבנין ירולשים דבניך ובוניך שהוא ע"י בחי' רו"ש [רצוא ושוב] דתפלה ועול תורה צ"ל המשכת שמירה ומקיפים עליונים והוא ע"י הצדקה וגמ"ח [וגמילות חסדים] כו'

And this is what is said, "Unless Havayah guards the city, the watchman keeps vigil in vain." For after the building of Jerusalem by "your children" and "your builders," which is through the ratzo and shov of prayer and the yoke of Torah, there must be a drawing-down of guarding and of supernal encompassing lights; and this is through charity and acts of kindness, etc.,

שעי"ז תכונני כנ"ל וזהו וממחתה כי לא תקרב ועיין זח"ג [זהר חלק ג] בלק (קפ"ח ב') שפי' דלא יהא חטאה כו'

so that through this "you shall be established," as mentioned above. And this is "and from terror, for it shall not come near [you]." And see the Zohar, Part III, Balak (188b), which explains that there will be no sin, etc.;

ע"ש ועיין מ"ש בד"ה והיה מעשה הצדקה שלום בענין ועבודת הצדקה השקט ובטח ומ"ש סד"ה ציון במשפט תפדה גבי ושביה בצדקה ועיין בזח"ג [בזהר חלק ג] ר"פ אמור ע" פ וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה.

see there. And see what is written in the discourse beginning "And the work of charity shall be peace," on the matter of "and the service of charity, quiet and security"; and what is written at the end of the discourse beginning "Zion shall be redeemed through justice," regarding "and her returnees through charity"; and see the Zohar, Part III, at the beginning of Emor, on the verse "But for you who fear My Name, the sun of righteousness (tzedakah) shall shine."

מקץ (ר"ג ב') וברבות וישלח פע"ח בא פט"ו [פרק ט"ו / פרשה ט"ו] משפטים פל"א ועמ"ש מזה לעיל בד"ה ושמתי כדכד ועמ"ש בד"ה

Mikeitz (203b); and in the Midrash Rabbah, Vayishlach, chapter 78; Bo, chapter 15; Mishpatim, chapter 31. And see what is written on this above in the discourse beginning "And I will make [your windows] of kadkod"; and see what is written in the discourse beginning

כי תשמע בקול בענין פי' לשמור את כל מצותיו שעל ידי המצות הוא השמירה כו'

"If you will listen to the voice," on the meaning of "to keep (lishmor) all His commandments": that through the mitzvos comes the guarding (shemirah), etc.

(ובכ"ז [ובכל זה] אפשר להבין מ"ש ברבות בכמה דוכתי בסדר לך לך פמ"ב ור"פ שמיני ובתחלת רות ובתחלת אסתר דכל מקום שנאמר והיה אינו אלא שמחה והיה ביום ההוא יצאו מים חיים.

(With all this we can understand what is said in the Midrash Rabbah in several places, in Seder Lech Lecha, chapter 42, at the beginning of Shemini, at the beginning of Ruth and at the beginning of Esther: that wherever it says vehayah ("and it will be"), it denotes nothing but joy: "And it will be on that day, living waters will go out";

והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול כו' כי במלת והיה הוא הצירוף של שם הוי' אלא שאותיות ו"ה הן קודמים לאותיות י"ה והיינו כי בחי' י"ה זהו ענין בניך כנ"ל שהוא ענין התפלה ברצוא ושוב

"And it will be on that day, a great shofar will be sounded," etc. For the word vehayah is a combination [of the letters] of the Name Havayah, except that the letters vav-hei come before the letters yud-hei. That is, the level of yud-hei is "your children," as mentioned above, which is prayer in ratzo and shov;

וזהו כל הנשמה תהלל י"ה וכמ"ש במ"א בד"ה רני ושמחי בת. אמנם בחינת ו"ה רומז לבחי' בוניך שהוא ענין דירה בתחתונים שזהו תכלית המכוון להיות ורב שלום מלמטה למעלה ומלמעלה למטה כנ"ל

and this is "Let every soul (neshamah) praise Yah," as is explained elsewhere in the discourse beginning "Sing and rejoice, O daughter." But the level of vav-hei alludes to the level of "your builders," which is a dwelling place among the lower realms, the ultimate purpose intended, so that there be "and great peace" from below upward and from above downward, as mentioned above.

וגם י"ל [יש לומר] דרומז לבי' הבחניות דבוניך ובצדקה תכונני כי הוי"ו זהו עסק התורה וההי"א היא בחינת צדקה שהיא בחי' עשייה וכמ"ש בד"ה ולא אבה בפ' תצא וכמ"ש ע"פ ויעש דוד שם

It may also be said that it alludes to the two levels of "your builders" and "Through charity you shall be established": for the vav is occupation with Torah, and the hei is the level of charity, which is the level of action (asiyah), as is explained in the discourse beginning "But [Havayah your G-d] was not willing" in Parshas Teitzei, and as is explained on the verse "And David made a name."

ולכן מזה נמשך השמחה כמ"ש ישמח ה' במעשיו דהיינו ע"י שנתברר בחי' עולם העשיה כמ"ש במ"א בד"ה הויה לי בעוזרי וזהו ושבתי בשלום אל בית אבי והיה הוי' לי לאלקים פי' בשלום ע"י ב' בחי'

Therefore joy is drawn from this, as it is written, "Havayah shall rejoice in His works," that is, through the level of the World of Asiyah (Action) being refined, as is explained elsewhere in the discourse beginning "Havayah is with me among my helpers." And this is "And I will return in peace to my father's house, and Havayah will be my G-d." The meaning is: "in peace," through the two levels of

שלום הנ"ל יבא לבחי' בית אבי הוא יצחק בחינת צחוק ושמחה גיחלוי פנימיות עונג העליון ואזי והיה הוי' לי לאלקים דהיינו מה שעתה הוא בחי' שם הוי' יהיה אז רק בחי' אלקים לגבי גילוי פנימיות

peace mentioned above, one will come to the level of "my father's house," which is Yitzchak, the level of laughter (tzechok) and joy, the revelation of the inner dimension (pnimiyus) of the supernal delight. And then "Havayah will be my G-d (Elokim)": that is, what is now the level of the Name Havayah will then be merely the level of Elokim, relative to the revelation of the inner dimension of

עונג העליון שמלמעלה משם הוי' כמ"ש אז תתענג על הוי' על דייקא וגילוי זה נמשך ע"י והיה דוקא בחי' בוניך שמזה נמשך ורב שלום להיות ושבתי בשלום כנ"ל וע"י הצדקה שנאמר והיה מעשה הצדקה שלום.

the supernal delight, which is above the Name Havayah; as it is written, "Then you will delight above (al) Havayah," "above" precisely. And this revelation is drawn through vehayah specifically, the level of "your builders," from which "and great peace" is drawn, so that there be "And I will return in peace," as mentioned above; and through charity, as it is said, "And the work of charity shall be (vehayah) peace."

וזהו והיה הוי' לי לאלקים והיה דוקא וז"ש [וזהו שכתוב] ברבות ויצא פרשה ע' [שבעים] נטל הקב"ה שיחתן של אבות כו' ע"ש. ועוד יובן זה ממ"ש סד"ה רני ושמחי בת בענין ג' המדרגות דלא זז מחבבה כו'

And this is "and Havayah will be (vehayah) my G-d": vehayah precisely. And this is what is said in the Midrash Rabbah, Vayeitzei, chapter 70: "The Holy One, blessed be He, took the words of the Patriarchs," etc.; see there. This will be further understood from what is written at the end of the discourse beginning "Sing and rejoice, O daughter," on the three levels of "He did not cease to cherish her," etc.,

ושלעתיד תתעלה בחי' בת ביתר שאת ונודע דבחי' בת היינו ה' תתאה ומזה יובן ענין והיה שאותיות וי"ה קודמין שזה רומז לבחי' כי הנני בא כו' ועיין בזח"ג [בזהר חלק ג] שלח) (דקע"א א')

and that in the future the level of "daughter" will be raised to greater eminence; and it is known that the level of "daughter" is the lower hei. From this the matter of vehayah will be understood, in which the letters vav-hei come first, for this alludes to the level of "For behold, I am coming," etc. And see the Zohar, Part III, Sh'lach) (page 171a),

ע"פ והיה ביום הוא יצאו מים חיים מירושלים וז"ש [וזהו שכתוב] במדרש איכה בפסוק היו צריה לא אמרית וי אלא וה אמרית שאותיות וה היו מורים אצלם על השמחה.

on the verse "And it will be on that day, living waters will go out from Jerusalem." And this is what is said in the Midrash on Eichah on the verse "Her adversaries have become (hayu)": "I did not say vai ('woe'), but vah I said," for to them the letters vav-hei indicated joy.

אך כדי שיהיה גילוי בחינה זו לעתיד זהו ע"י העבודה עכשיו להיות למודי הוי' בבחינת בניך ובוניך ובצדקה תכונני וע' מ"ש בד"ה שובה ישראל בענין מ"ש יעקב אם יהיה אלקים עמדי כו' והיה כו' ע"ש:

But for this level to be revealed in the future is through the service now: to be "taught by Havayah," in the mode of "your children" and "your builders" and "Through charity you shall be established." And see what is written in the discourse beginning "Return, Israel," on what Yaakov said, "If Elokim will be with me," etc., "and it will be (vehayah)," etc.; see there.

LIKKUTEI TORAH · PARSHAS RE'EH · MAAMAR 9

ביאור הדברים בענין א"ת בניך שהוא בחי' אהבה...

An Explanation of "Do Not Read Banayich"

1 ביאור הדברים בענין א"ת [אל תקרי] בניך שהוא בחי' אהבה שנק' בן בחי' ז"א רובו מהחסדים אלא בוניך בנין הנוק' [הנוקבא] הוא מהגבורות כי מלכות יורדת בבי"ע ומחיה גם ק"נ [קליפת נוגה] ושלמטה מטה מנוגה.

An explanation of the matter of "Do not read banayich (your children)"—which is the level of love, which is called "son," the level of Z'eir Anpin (the emotive attributes), the greater part of which is from the chassadim (kindnesses)—"but bonayich (your builders)": the building of the Nukva (the feminine) is from the gevuros (severities), for Malchus (sovereignty) descends into Beriah, Yetzirah and Asiyah and gives life also to kelipas nogah, and to what is far, far below nogah.

והנה בקדושה בחינת ביטול משא"כ בלעומת זה בחי' יש ואעפ"כ [ואף על פי כן] מחמת שקבלת שפעם מבחי' מל' דקדושה ע"כ קרו ליה אלקא דאלקייא

Now, in holiness there is the quality of self-nullification (bittul), whereas in that which stands opposite it there is the quality of yesh (being a something); and even so, because their bounty is received from the level of the Malchus of holiness, therefore "they call Him the G-d of gods."

והנה מצד עצמות א"ס אין תופס מקום להפריש שלא יומשך השפע רק במי שבטל דוקא כי כולא קמיה כלא חשיב

Now, from the standpoint of the essence of the Infinite One (Ein Sof), there is no room to make a distinction so that the bounty be drawn only into one who is nullified, specifically; for "all before Him is considered as nothing,"

ואם צדקת מה כו' ולכן שממית בידים תתפש וכמ"ש בד"ה ויאבק איש ובד"ה ויהי בשלח פרעה.

and "If you are righteous, what [do you give Him]?" etc. And therefore "the spider grasps with its hands," as is explained in the discourse beginning "And a man wrestled" and in the discourse beginning "And it came to pass, when Pharaoh sent."

אך ע"י בחי' הגבורות שבמל' הוא ענין שמאן דוחה שלא יומשך לחיצונים שאין בהם ביטול רק בצמצום משום דמ"מ קרו לי' אלקא דאלקייא ועיקר השפע יומשך במי שבטל דהיינו בקדושה מלאכים ונשמות כו'

However, through the level of the gevuros that are in Malchus there is the matter of "the left pushes away," so that [the bounty] is not drawn to the external forces, which have no bittul, except in a contracted measure (tzimtzum)—since in any case "they call Him the G-d of gods"—while the main bounty is drawn into one who is nullified, that is, in holiness: angels and souls, etc.

ולכן בנין המל' דוקא צ"ל מהגבורות לפי שיורדת בבי"ע ששם יש קליפות אבל באצילות לא יגורך רע כו'

Therefore the building of Malchus specifically must be from the gevuros, because it descends into Beriah, Yetzirah and Asiyah, where there are kelipos; but in Atzilus (Emanation), "evil does not dwell with You," etc.

(וע' מ"ש בד"ה להבין ענין הברכות גבי ברכה אחרונה שכנגד חוה שהיא המל' חותם בברוך מה"ט [מהאי טעמא] משא"כ בברכה ראשונה שכנגד אדם שהוא ז"א א"צ [אין צריך / אינו צריך] לחותם מטעם הנ"ל וזהו והתקין לו ממנו בנין כו' בוניך כו')

(And see what is written in the discourse beginning "To understand the matter of the blessings," regarding the last blessing, which corresponds to Chavah, who is Malchus: it concludes with "Blessed" for this very reason; whereas the first blessing, which corresponds to Adam, who is Z'eir Anpin, has no need to conclude [with it], for the reason mentioned above. And this is [the meaning of] "and He prepared for him, from himself, a building," etc.: bonayich, etc.)

והארה זו במל' באה מחכמה שהחכמה הוא בחי' ביטול ע"כ משם נמשך בחי' זו שלא יומשך אור א"ס רק במי שבטל כו'

This illumination in Malchus comes from Chochmah (wisdom); for Chochmah is the level of bittul, and therefore from there derives this quality, that the Infinite Light (Or Ein Sof) be drawn only into one who is nullified, etc.

וכמ"ש ע"פ הרע"מ [הרעיא מהימנא] פ' תשא אבנא למשקל בה דא יו"ד כו' וזהו שהחכמה נק' דין כמ"ש החייט כי זהו בחי' גבורות

As is explained on the [passage of the] Raaya Mehemna, Parshas [Ki] Sisa, "A stone to weigh with: this is the yud," etc. And this is why Chochmah is called "judgment" (din), as [Rabbi Yehudah] Chayat wrote: for this is the level of gevuros.

והיינו בחי' קו המדה שהוא בחינת גבורה עילאה דע"י [דעתיק יומין] המתלבשת בחכמה סתימאה שמשם שרש מדה זו שלא יומשך גילוי אור א"ס רק לפי ערך הביטול כו'

That is, the level of the measuring line (kav hamiddah), which is the level of the supernal Gevurah of Atik Yomin that is enclothed in the hidden Chochmah (Chochmah Stima'ah); for from there is the root of this measure, that the revelation of the Infinite Light be drawn only in proportion to the bittul, etc.

וזהו חכמת נשים בנתה ביתה בחכמה יבנה בית והמשכה ובנין זה ע"י עול תורה ובחי' יראה דאיתא ברע"מ [ברעיא מהימנא] דד' מדרגות הן דחילו ורחימו מל' וז"א ואח"כ רחימו ודחילו בינה וחכמה

And this is [the meaning of] "The wisdom of women builds her house"; "Through wisdom a house is built." And this drawing-down and building is through the yoke of Torah and the level of awe; for it is stated in the Raaya Mehemna that there are four levels: dechilu and rechimu (awe and love), [which are] Malchus and Z'eir Anpin, and afterwards rechimu and dechilu (love and awe), [which are] Binah and Chochmah.

נמצא בחי' ז"א שנק' בניך בחי' בן אהבה שרשו מבינ' [מבינה] שהיא ג"כ בחי' רחימו והיינו אהבה זוטא ששרשה מאהבה רבה אכן יראה תתאה מל' שרשה מיראה עילאה בחי' חכמה שהוא ביטול שלמעלה מבחי' אהבה

It follows that the level of Z'eir Anpin, which is called banayich, the level of "son," love, has its root in Binah (understanding), which is also the level of rechimu (love); that is, the lesser love (ahavah zuta), whose root is in the great love (ahavah rabbah). But the lower awe (yirah tata'ah), Malchus, has its root in the supernal awe (yirah ila'ah), the level of Chochmah, which is a bittul that is higher than the level of love.

ולכן בחי' בוניך דמל' הן נק' תלמידי חכמים כי בחכמה דוקא יבנה בית וזהו בחכמה יסד ארץ

Therefore those of the level of bonayich, of Malchus, are called talmidei chachamim (disciples of the wise), for "through wisdom" specifically "a house is built." And this is [the meaning of] "With wisdom [He] founded the earth,"

אבל כונן שמים שהוא בחי' בניך הוא בתבונה וכמ"ש זה ג"כ ע"פ מאמר הזח"ג [הזהר חלק ג] בפ' אמור (דף ק')

but "established the heavens," which is the level of banayich, is "with understanding." And this too is explained on the teaching of the Zohar, Part III, in Parshas Emor (folio 100),

ע"פ וגם אמנה כו' ובפ' וירא וע' בד"ה להבין הטעם שנשתנה יצירת האדם כו' ע"ש

on [the verse] "And moreover, truly [she is my sister]," etc., and in Parshas Vayeira. And see in the discourse beginning "To understand the reason why the formation of man was different," etc.; see there.

והנה מבואר במ"א בפי' בונה ירושלשים הוי' שהוא בנין ע"ס [עשר ספירות] דמל' ממלכיות שבע"ס [שבעשר ספירות] דז"א כו'

Now, it is explained elsewhere, on the meaning of "Havayah builds Jerusalem," that it is the building of the ten Sefiros of Malchus from the [aspects of] Malchus in the ten Sefiros of Z'eir Anpin, etc.

אך כח שיהיה בנין זה נמשך דוקא ממקום עליון יותר ועמ"ש בד"ה יו"ט [יום טוב] של ר"ה [ראש השנה] שחל להיות בשבת

But the power for this building to come about is drawn specifically from a higher place. And see what is written in the discourse beginning "The festival of Rosh HaShanah that falls on Shabbos."

(וע' בזח"א [בזהר חלק א] כ"ח א' ע"פ ויבן קל"ד א' קל"ט א'. ובח"ג [ובחלק ג'] פנחס דרכ"א א' ובפי' הרמ"ז [הרב משה זכות] שם).

(And see the Zohar, Part I, 28a, on [the verse] "And He built"; 134a; 139a; and Part III, Pinchas, 221a, and the commentary of the Ramaz there.)

והנה יש ג"כ ירושלים של מעלה מל' דא"ס יראה עילאה כו' ובפרדס שער מהות והנהגה פי"ג דירושלים של מעלה הוא בינה א"כ י"ל [יש לומר] פי' בונה

Now, there is also a Jerusalem Above: the Malchus of Ein Sof, the supernal awe, etc. And in the Pardes, Shaar Mahus VeHanhagah, chapter 13, [it is written] that the Jerusalem Above is Binah. If so, it may be said that the meaning of "builds

ירושלים להמשיך תוספת אור מירושלים של מעלה מל' דא"ס בירושלים של מטה מל' דאצילות להיות כעיר שחוברה לה יחדיו היינו התחברות ירושלים של מעלה בירושלים של מטה כו'

Jerusalem" is to draw down an increase of light from the Jerusalem Above, the Malchus of Ein Sof, into the Jerusalem below, the Malchus of Atzilus, so that it be "like a city that is joined together," that is, the joining of the Jerusalem Above with the Jerusalem below, etc.

והענין דהנה מבואר למעלה שיש בחי' קו המדה שעל ידו נמשך כל ההמשכות והמשכה זו לפי ערך הביטול

The explanation is this: it was explained above that there is the level of the measuring line, through which all the flows are drawn down, and this flow is in proportion to the bittul.

ולכן בחכמה דאצילות שורה אור א"ס לפי שהוא בבחי' ביטול ועד"ז בכל האצי' מאיר בחי' חכמה

Therefore the Infinite Light rests in the Chochmah of Atzilus, because it is in a state of bittul; and likewise, in all of Atzilus the level of Chochmah shines.

אבל בבי"א [בבי"ע (בריאה יצירה עשיה)] שם אין מאיר הביטול ע"ד שהוא בחכמה דאצי' ביטול אמיתי רק ביטול היש ע"כ מתמעט ג"כ גילוי אור א"ס כו' ולכן בחי' מל' כשמתלבשת בבי"ע אין נמשך שם הגילוי אור א"ס כמו באצי'.

But in Beriah, Yetzirah and Asiyah the bittul does not shine there as it is in the Chochmah of Atzilus, a true bittul, but only the bittul of the yesh (of a being that is something); therefore the revelation of the Infinite Light is also diminished, etc. And therefore, when the level of Malchus is enclothed in Beriah, Yetzirah and Asiyah, the revelation of the Infinite Light is not drawn there as in Atzilus.

אך הנה הגם שמאמר קו המדה נמדד איך שיהיה הגילוי בכל עולם לפי ערכו כנ"ל הנה כ"ז [כל זה] היה בתחלת ההשתלשלות

However, although by the word of the measuring line it was measured how the revelation would be in each world according to its level, as mentioned above, all this was at the beginning of the chain of descending worlds (hishtalshelus);

אבל אח"כ מצד מעשה התחתונים יש שינוים בקו המדה לפעמי' [לפעמים] מאיר בתוספת גילוי אור בכל ההשתלשלות דאבי"ע [דאצילות בריאה יצירה עשיה] ע"י התגברות למטה תשובה ומע"ט [ומעשים טובים] ותורה

but afterwards, by virtue of the deeds of the lower beings, there are changes in the measuring line: sometimes it shines with an increased revelation of light throughout the whole chain of Atzilus, Beriah, Yetzirah and Asiyah, through a strengthening below: teshuvah (return), good deeds, Torah

ותפלה וצדקה וכמ"ש סד"ה ראה ריח בני ולפעמים מאיר בגרעון יותר כשלא אכשור דרי וכמ"ש בפע"ח [בפרי עץ חיים] בכוונת שבת שע"י חטא אדה"ר [אדם הראשון] ירדו העולמות הרבה כו'

prayer and charity, as is explained at the end of the discourse beginning "See, the fragrance of my son"; and sometimes it shines with greater diminution, when the generations are not worthy, as is written in Pri Etz Chaim on the intentions (kavanos) of Shabbos, that through the sin of Adam, the first man, the worlds descended greatly, etc.,

ואח"כ ע"י תשובתו ושבת נתקן כו' וכן בשעת חורבן ירושלים הסתלקות האור מזו"נ [מזעיר אנפין ונוקבא] כמ"ש קוב"ה [קודשא בריך הוא] סליק לעילא לעילא כו'.

and afterwards, through his teshuvah and through Shabbos, it was repaired, etc. And likewise, at the time of the destruction of Jerusalem, [there was] a withdrawal of the light from Z'eir Anpin and Nukva, as it is written, "The Holy One, blessed be He, ascended higher and higher," etc.

2 ועי"ז לא נתמלאה צור אלא כו' וזהו פי' בוניך בנין ירושלים להמשיך תוספת אור בבחי' מל' מקור דבי"ע עד שיהיה גם למטה גילוי אור א"ס ממש וכמ"ש לע"ל [לעתיד לבוא] ובאו במערות צורים מפני פחד ה' כו'

And through this, "Tyre was filled only [from the ruin of Jerusalem]," etc. And this is the meaning of bonayich: the building of Jerusalem, to draw down an increase of light into the level of Malchus, the source of Beriah, Yetzirah and Asiyah, until below as well there be a revelation of the very Infinite Light (Or Ein Sof), as it is written of the Time to Come, "And they shall go into the caves of the rocks, from before the terror of Havayah," etc.

ובנין זה הוא ע"י עול תורה ועמ"ש ע"פ אריתי מורי עם בשמי וזהו ג"כ ענין יראה שלם שנמשך ע"י התורה ועמ"ש ע"פ שימני כחותם בענין

And this building is through the yoke of Torah; and see what is written on [the verse] "I have gathered my myrrh with my spice." And this is also the matter of "complete awe" (yirah shalem), which is drawn down through the Torah; and see what is written on [the verse] "Set me as a seal," on the subject of

חותם שוקע ויראה שממשיך מבחי' גבוה יותר מהמהשכה שעל ידי חותם בולט שמלמטה בחי' אהבה וזהו א"ת [אל תקרי] בניך בחי' אהבה אלא בוניך בחי' יראה שלם ע"י עסק התורה:

the sunken seal and awe, which draws down from a higher level than the drawing-down through the raised seal, which is from below, the level of love. And this is [the meaning of] "Do not read banayich," the level of love, "but bonayich," the level of complete awe, through the study of Torah.

3 ב והנה ע"י בחי' בוניך נמשך בחי' ורב שלום שמבחי' ורב נעשה שלום וזהו שהנגינה בתיבת ורב הוא טפחא שיהיה מפורש ומובן באומרו ורב שהוא בהבדל ענין בפ"ע [בפני עצמו] כידוע בטעם נגינת הטפחא שהוא הבדלת וסיום ענין

2. Now, through the level of bonayich is drawn down the level of verav shlom ("and great peace"): out of the level of verav, peace is made. And this is why the cantillation on the word verav is a tipcha: so that it be explicit and understood, when one says verav, that it stands apart, a matter by itself, as is known concerning the cantillation note tipcha, that it is a separation and the close of a matter.

ואם לא היה נגינת הטפחא מבדלת היה הכונה דקאי ורב אל ענין השלום כפשוטו דהיינו שלום רב.

Had the tipcha not separated, the intent would have been that verav refers to the matter of peace in its plain sense, that is, "great peace."

אבל עכשיו הפי' ורב הוא ענין בפ"ע [בפני עצמו] היינו בחי' עשו טורי דפרודא רשות הרבים אלא מבחי' ורב זה נעשה שלום שיתברר ויוכלל בבחי' היחוד וזהו רב להושיע.

But as it is, the meaning is that verav is a matter by itself: that is, the level of Esav, "the mountains of separation," the domain of the many (reshus harabim). But out of this level of verav, peace is made: that it be refined and included in the level of unity. And this is [the meaning of] "great (rav) to save."

4 והנה ענין עתיד חזיר ליטהר דהנה כתיב יכרסמנה חזיר מיער והע' תלויה היא בחי' ז"ת [ז' תחתונות] דאימא ששם היה השבה"כ [השבירת הכלים]

Now, [as for] the matter that "the pig is destined to become pure": it is written, "The boar from the forest gnaws at it," and the ayin [of "forest"] is suspended; it is the level of the seven lower [Sefiros] of Imma, where the shattering of the vessels took place,

דהיינו בשם ס"ג [שם ס"ג] שבבינה ז' מלכין דתהו משא"כ בחכמה לא היה שבה"כ [שבירת הכלים] כמ"ש ימותו ולא בחכמה כו' וזהו ג"כ ענין ע' רבתי דשמע ישראל

that is, in the Name Sag that is in Binah: the seven kings of Tohu; whereas in Chochmah there was no shattering of the vessels, as it is written, "They die, and not with wisdom," etc. And this is also the matter of the large ayin of "Shema Yisrael,"

כי בבינה הם אתוון רברבין והיינו כשנתקן משה"כ [משבירת הכלים] שזהו פי' שם ב"ן [שם ב"ן] ורפ"ח שנכללו בז"ת [בז' תחתונות] דאימא ע' רבתי כו'.

for in Binah are "the large letters" (asvon ravrevin); that is, when [what came] from the shattering of the vessels is rectified. For this is the meaning of the Name Ban and the 288 [sparks], which were included in the seven lower [Sefiros] of Imma: the large ayin, etc.

5 וגם הע' דיער תלויה לפי שהחיצונים מקבלים בריחוק ע"י בחי' מקיף דלבונה שלכך יש י"א סממני קטרת ובקדושה עשר ולא תשע

And the ayin of ya'ar (forest) is also suspended because the external forces receive from afar, through the level of the encompassing [light] of the frankincense (levonah); for this reason there are eleven spices of the incense, whereas in holiness [there are] "ten and not nine."

וגם פי' יער היינו עולם המלאכים או עולם העשייה והנה לע"ל [לעתיד לבוא] בקץ הימין בב"א [במהרה בימינו אמן] שיקוים ואת רוח הטומאה אעביר כו'

Also, the meaning of ya'ar is the world of the angels, or the World of Asiyah (Action). Now, in the Time to Come, at the end of days (ketz hayamin), speedily in our days, amen, when [the verse] "And I will remove the spirit of impurity," etc., will be fulfilled,

וזהו אז אהפוך אל כו' זהו הפי' שמבחי' ורב נעשה שלום שיוכלל ביעקב גם המקיף הנ"ל.

this is [the meaning of] "Then I will turn to [the peoples]," etc. This is the meaning of [the statement] that out of the level of verav peace is made: that the encompassing [light] mentioned above will also be included in Yaakov.

6 ומזה יובן עוד דלהיות ורב שלום הוא דוקא ע"י בוניך כי בחכמה דוקא אתברירו לפי שמשם אין להם יניקה שיניקתם מבחי' יער ז"ת [ז' תחתונות] דאימא

From this it will further be understood that for verav shlom to come about, it is specifically through bonayich: for it is specifically "through Chochmah (wisdom) that they are refined," since from there they have no nourishment, for their nourishment is from the level of ya'ar, the seven lower [Sefiros] of Imma,

אבל לא בחכמה כו' לכן ע"י חכמה נעשה התיקון ומבחי' יער נעשה עיר כו' ועמ"ש ע"פ אסרי לגפן עירה כו'.

but not in Chochmah, etc. Therefore through Chochmah the rectification is made, and out of the level of ya'ar (forest) is made ir (city), etc. And see what is written on [the verse] "Binding his foal (iroh) to the vine," etc.

7 ועפ"ז [ועל פי זה] יובן מ"ש ברבות ע"פ רב לכם כו' פנו לכם צפונה ואין צפונה אלא דברי תורה

According to this we will understand what is said in the Midrash Rabbah on [the verse] "Rav lachem (you have had enough)," etc., "turn northward": "and 'northward' means nothing other than words of Torah."

והיינו כי מצפון זהב יאתה בחינת יראה יראו את ה' ראשית חכמה יראת ה' והוא בחי' תורה שנא' [שנאמר] בה הנחמדים מזהב וכמ"ש ברבות בראשית פי"ו

That is, for "out of the north comes gold": the level of awe, "Stand in awe of Havayah," "The beginning of wisdom is the awe of Havayah"; and this is the level of Torah, of which it is said, "They are more desirable than gold"; and as is said in Bereishis Rabbah, chapter 16,

כי אם אין חכמה אין יראה ועיקר בחינת זהב הוא תשבעפ שהיא בחי' כמעלת הזהב על הכסף כמ"ש במ"א בענין בינה יתירה ניתנה באשה כו'

for "if there is no wisdom, there is no awe." And the main level of gold is the Oral Torah, which is at the level of the superiority of gold over silver, as is explained elsewhere on the subject of "Extra understanding was given to woman," etc.,

וכענין ערבים עלי דברי סופרים בד"ה שחורה אני ונאוה וסופר הוא בחינת חכמה אשר בחכמה אתברירו

and like the matter of "The words of the Sofrim (scribes) are sweet to me," in the discourse beginning "I am black but comely"; and sofer (scribe) is the level of Chochmah, for "through Chochmah they are refined."

ולכן מזה נמשך שיהיה בחי' רב לכם וע"ד שנזכר למעלה שהתורה נקרא עוז ותושיה כו'

Therefore from this comes about the level of rav lachem, along the lines of what was mentioned above, that the Torah is called "strength and sound wisdom (tushiyah)," etc.

(ועיין בזח"ב [בזהר חלק ב'] תרומה קמ"ח א' ע"פ תפוחי זהב במשכיות כסף וברבות ר"פ ויגש ובפרש"י [ובפירש רש"י / ובפירוש רש"י] במשלי סי' כ"ה י"א ובשל"ה [ובשני לוחות הברית] בתחלתו ד' ג' ע"א)

(And see the Zohar, Part II, Terumah, 148a, on [the verse] "Apples of gold in settings of silver"; and the Midrash Rabbah, at the beginning of Parshas Vayigash; and Rashi's commentary on Proverbs, chapter 25, [verse] 11; and the Shelah, at its beginning, folio 3a.)

פי' הוא ענין אורייתא סתים וגליא והכל אחד כי תשבע"פ [תורה שבעל פה] נק' ארץ זבת חלב ודבש וכמש"ל [וכמה שלמטה] בד"ה היום הזה בפ' כי תבא.

The meaning is the matter of "the Torah is hidden and revealed," and all is one; for the Oral Torah is called "a land flowing with milk and honey," as is explained below in the discourse beginning "This day," in Parshas Ki Savo.

וז"ש [וזהו שכתוב] בדוד אדמוני עם יפה עינים כי בנין המל' מהגבורה אדמוני אך מ"מ עם יפה עינים

And this is [the meaning of] what is written of David, "ruddy, with beautiful eyes": for the building of Malchus is from Gevurah (restraint), "ruddy"; but nevertheless "with beautiful eyes,"

כי גבורה זה אמיתית החסד וע"ד ענין קו המדה גבורה דע"י [דעתיק יומין] המתלבשת במו"ס [במוחא סתימאה] טלא דבדולחא כעין הבדולח גוון לבן אלא דגווני סומקי אתחזי ביה כו'.

for this Gevurah is the truth of Chesed (kindness). It is along the lines of the matter of the measuring line, the Gevurah of Atik Yomin that is enclothed in the Mocha Stima'ah (the hidden brain): "the dew of crystal," like the appearance of crystal, a white color, but "red hues are seen in it," etc.

(ועיין זח"ג [זהר חלק ג] תזריע נ"א א' נ"ו א' פ"ד א' דרס"ב ע"ב) אך כדי להיות בוניך צ"ל תחלה בניך

(And see the Zohar, Part III, Tazria, 51a; 56a; 84a; 262b.) But in order for there to be bonayich, there must first be banayich,

שהוא בינה רצוא ושוב שבתפלה כו' ברכו בתורה ברוך יסוד אבא שיומשך בתוה"ו ששה מדות ז"א כו':

which is Binah (understanding): the "running and returning" (ratzo vashov) in prayer, etc. "They blessed over the Torah": baruch ("blessed") is the Yesod of Abba, that it be drawn into the Torah, the vav, the six attributes (middos) of Z'eir Anpin, etc.

8 ג ואח"כ בצדקה תכונני כי כ"ז הוא בנין המל' בבחינת א"פ [כל זה] [אור פנימי] אבל להיות שמירה ישמור עיר הוא המשכת מקיפים שנמשכים ע"י הצדקה רחמים כו'

3. And afterwards, "Through tzedakah (righteousness) you shall be established." For all this is the building of Malchus in the manner of inner light (or pnimi); but for there to be the guarding of "guards the city," there is the drawing-down of encompassing lights (makifim), which are drawn down through charity (tzedakah), compassion, etc.

והמקיף דוחה יניקת החיצונים (ועיין ע"פ אם ה' לא יבנה כו' ישמר עיר ביומא די"ט סע"ב [סוף עמוד ב] וברבות בתחלת פתיחתא דאיכה זח"ב [זהר חלק ב'] פ' בא ל"ט א' תרומה קס"ד א' פקודי רכ"ו א' ח"א [חלק א'] ויצא קנ"א ב')

And the encompassing [light] repels the nurture of the external forces. (And see on [the verse] "Unless Havayah builds," etc., "guards the city," in Yoma, at the end of 19b; and in the Midrash Rabbah, at the beginning of the Pesichta to Eichah; the Zohar, Part II, Parshas Bo, 39a; Terumah, 164a; Pekudei, 226a; Part I, Vayeitzei, 151b.)

וזהו אני מדבר בצדקה רב להושיע (בישעיה ס"ג) פי' אני מדבר זהו ענין התורה שהיא ודברי אשר שמתי בפיך וכדי שיבא לבחי' זו זהו ע"י וכל בניך למודי הוי'.

And this is [the meaning of] "I who speak in tzedakah, great to save" (in Isaiah, chapter 63). The meaning: "I who speak" is the matter of the Torah, which is "and My words which I have put in your mouth"; and to come to this level is through "And all your children shall be taught by Havayah."

ואח"כ בצדקה תכונני ואז רב להושיע והיינו ע"י בחי' ורב שלום כנ"ל וזהו זורע צדקות ומצמיח ישועות ועיין בד"ה המגביהי לשבת ועיין זח"ג [זהר חלק ג] אמור פ"ט א'.

And afterwards, "through tzedakah you shall be established," and then "great to save," that is, through the level of verav shlom, as mentioned above. And this is [the meaning of] "who sows acts of tzedakah and makes salvations sprout." And see in the discourse beginning "Who is enthroned on high"; and see the Zohar, Part III, Emor, 89a.

וז"ש [וזהו שכתוב] לדוד ה' אורי וישעי ממי אירא כו' כי דוד וירושלים בחינה א' כמ"ש לא בחרתי בעיר כו'

And this is [the meaning of] what is written, "Of David: Havayah is my light and my salvation; whom shall I fear?" etc. For David and Jerusalem are one level, as it is written, "I did not choose a city," etc.,

ואבחר בדוד (במלכים א' סי' ח') וכתיב ואבחר בירושלים כו' ואבחר בדוד (בד"ה ב' סי' ו')

"but I chose David" (in I Kings, chapter 8); and it is written, "And I chose Jerusalem," etc., "and I chose David" (in II Chronicles, chapter 6).

והנה ה' אורי היינו מה שנמשך בבחי' אור וגילוי ממש הוא בחי' א"פ [אור פנימי] וישעי הוא המשכת או"מ [אור מקיף] ועי"ז ורב להושיע.

Now, "Havayah is my light" is what is drawn down as actual light and revelation, the level of inner light; "and my salvation" is the drawing-down of encompassing light (or makif); and through this, "and great to save."

(וע' מזה בזח"ג [בזהר חלק ג] במדבר קי"ט א' וברבות אמור פכ"א). והנה בר"ה [בראש השנה] הוא בנין עולם הדבור ועיין ברבות

(And see on this the Zohar, Part III, Bamidbar, 119a, and the Midrash Rabbah, Emor, chapter 21.) Now, on Rosh HaShanah is the building of the world of speech; and see the Midrash Rabbah,

כי תשא פמ"ו וס"פ עקב ע"פ ועת כנוס אבנים והוא בחי' בוניך בחכמה יבנה בית ויבן את הצלע וגם כי פי' יראה שלם ושלום

Ki Sisa, chapter 46, and at the end of Eikev, on [the verse] "and a time to gather stones." And this is the level of bonayich: "Through wisdom a house is built"; "And He built the rib." Also, as for the meaning of yirah shalem and shalom:

הנה יראה הוא בחי' ר"ה [ראש השנה] וע' זח"ג [זהר חלק ג] תרומה (קל"ה א') ע"פ וזאת התרומה כו' זהב ברזא דיומא דראש השנה כו' מצפון זהב יאתה כו'.

yirah (awe) is the level of Rosh HaShanah. And see the Zohar, Part III, Terumah (135a), on [the verse] "And this is the offering," etc.: "Gold, in the mystery of the day of Rosh HaShanah," etc., "Out of the north comes gold," etc.

והוא בחי' יראה כנ"ל. ושלם בחי' יוהכ"פ [יום הכפורים] שאזי מתמלאים כל הפגמים ע"י ההמשכה עליונה ממקורא דכולא אנת הוא שלימותא דכולהו וגם שלום לרחוק שנעשה קרוב

And this is the level of awe, as mentioned above. And shalem (complete) is the level of Yom Kippur, when all the blemishes are filled in through the supernal drawing-down from the Source of all, "You are the perfection of them all"; and also "peace to the one who is far," who becomes near,

דהיינו בחי' תשובה וכן מלמעלה למטה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] ע"פ קראוהו בהיותו קרוב אלו עשי"ת [עשרת ימי תשובה] וגם מזה נמשך בחי' סוכות שנק' סוכת שלומך

that is, the level of teshuvah (return). And likewise from above to below, as our Sages, of blessed memory, said on [the verse] "Call upon Him while He is near": these are the Ten Days of Teshuvah. And from this, too, is drawn the level of Sukkos, which is called "the sukkah of Your peace."

ולכן מקריבים בסוכות ע' [עיין] פרים שהוא ע"ד בחי' ורב שלום וע' בהרמ"ז [בהרב משה זכות] ס"פ פינחס גבי להשתחוות לה' בחג הסוכות

Therefore on Sukkos seventy bullocks are offered, which is along the lines of the level of verav shlom. And see the Ramaz at the end of Parshas Pinchas, regarding "to bow down to Havayah on the festival of Sukkos."

וגם מרבים אז בצדקה עמ"ש בד"ה ושמתי כדכד וסד"ה ציון כו' בצדקה והיינו כדי להיות בצדקה תכונני.

And at that time, too, one gives much tzedakah; see what is written in the discourse beginning "And I will make [your windows] of kadkod," and at the end of the discourse beginning "Zion," etc., "through tzedakah." That is, so that there be "through tzedakah you shall be established."

9 והנה כללות ג' בחינות אלו בניך בוניך בצדקה תכונני הם ג' בחי' כח"ב [כתר חכמה בינה] כסדרן מלמטה למעלה בניך בינה בן י"ה

Now, these three levels as a whole, banayich, bonayich and "through tzedakah you shall be established," are the three levels of Keser, Chochmah and Binah, in their order from below upward: banayich is Binah, ben Yah ("son of Yah"),

והוא עסק התפלה בוניך חכמה עסק התורה והם בחי' או"פ [אור פנימי] ואח"כ בצדקה תכונני בחי' כתר כי תרי"ג מצות דאורייתא עם ז' מצות דרבנן הם תר"ך עמודי אור שמבחי' כתר

and this is the service of prayer; bonayich is Chochmah, the study of Torah; and these are the level of inner light. And afterwards, "through tzedakah you shall be established" is the level of Keser (the Crown): for the 613 mitzvos of the Torah together with the seven mitzvos of the Rabbis are the 620 pillars of light that are from the level of Keser,

והוא או"מ [אור מקיף] מלשון כותרת ונודע דכללות המצות נקרא צדקה ועמ"ש בד"ה כה תברכו בענין ג' הברכות יברכך יאר ישא והם ג"כ כענין ג' בחינות אלו.

and it is encompassing light, from the word koseres (a crown-shaped capital). And it is known that the mitzvos in their general and collective expression (klalus) are called tzedakah. And see what is written in the discourse beginning "Thus shall you bless," on the three blessings, "May He bless you," "May He shine," "May He lift up"; these too correspond to these three levels.

ועיין בהרמ"ז [בהרב משה זכות] פ' שלח (דקנ"ט א') גבי ויברא אלקים את האדם בצלמו תלת עלמין אית ליה לקוב"ה [לקודשא בריך הוא] דאיהו גניז בגווייהו שהם ג"כ שלשה בחינות הנ"ל שכנגדם נאמר קדוש קדוש קדוש יעו"ש [ויעויין שם].

And see the Ramaz on Parshas Shelach (folio 159a), regarding "And G-d created man in His image": "The Holy One, blessed be He, has three worlds in which He is hidden"; these too are the three levels mentioned above, corresponding to which is said "Holy, holy, holy"; see there.

ועפ"ז [ועל פי זה] אפשר להבין המשל הנזכר ברבות בשה"ש [בשיר השירים] ס"פ נגילה ונשמחה בך למטרונה כו' אמרו לה באו בניך אמרה מאי איכפת לי תשמחנה כלותי כו' ע"ש.

According to this we can understand the parable cited in the Midrash Rabbah on the Song of Songs, at the end of [the passage on] "We will rejoice and be glad in you": "[It is like] a matron," etc. "They said to her, 'Your sons have come.' She said, 'What does it matter to me? Let my daughters-in-law rejoice,'" etc.; see there.

10 והענין דהנה כתיב כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות פי' שהנשמות נקראו בנות ירושלים או בנות ציון.

The explanation: it is written, "Like a lily among the thorns, so is My beloved among the daughters." The meaning is that the souls are called "daughters of Jerusalem" or "daughters of Zion,"

וכמ"ש בד"ה שחורה אני ונאוה בנות ירושלים וסד"ה צאינה וראינה בנות ציון אך רעיתי הוא כנס"י [כנסת ישראל] מקור הנשמות

as is explained in the discourse beginning "I am black but comely, O daughters of Jerusalem," and at the end of the discourse beginning "Go forth and see, O daughters of Zion"; but "My beloved" is the Congregation of Israel (Knesses Yisrael), the source of the souls.

ועמ"ש ע"פ אחת היא כו' וביאור הדבר הוא כי ידוע שיש ג' אהבות בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך.

And see what is written on [the verse] "One is she," etc. The explanation of the matter is this: it is known that there are three loves, "with all your heart," "and with all your soul" and "and with all your might,"

וכמ"ש ביאור ענינם בד"ה שמאלו תחת לראשי. כי תשא את ראש בני ישראל. ובד"ה השמים כסאי.

as their matter is explained in the discourse beginning "His left hand is under my head," [in] "When you lift up the head of the children of Israel," and in the discourse beginning "The heavens are My throne."

11 והנה בחי' בכל לבבך הוא בחי' כלה שארי ולבבי נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות ה' וזהו הנק' כלותי ע"ש [על שם] בחי' כלה כלתה נפשי ועמ"ש מזה בד"ה וארשתיך לי.

Now, the level of "with all your heart" is the level of "My flesh and my heart pine away (kalah)," and also "My soul longs, indeed it pines (kalsah), for the courts of Havayah"; and this is what is called "my daughters-in-law" (kalosai), on account of the level of kalah, "my soul pines." And see what is written about this in the discourse beginning "And I will betroth you to Me."

12 ומדרגת בכל נפשך בחי' אליך ה' נפשי אשא וגם התקשרות כחות הנפש השכל ומדות ומחדומ"ע [ומחשבה דיבור ומעשה] בתורה ומצות ובעיון תפלה

And the rung of "with all your soul" is the level of "To You, Havayah, I lift up my soul," and also the binding of the powers of the soul, intellect and emotive attributes (middos), and thought, speech and action, to Torah and mitzvos, and in contemplative prayer,

שהוא ההתקשרות בחכמתו ורצונו ית' והוא בחי' עליונה יותר מבחי' לחצרות ה' כי אורייתא היא היכלא עילאה דקוב"ה [דקודשא בריך הוא] בחי' בית המלכות שהמלך דר בו בקביעות

which is the binding to His wisdom and will, may He be blessed. And this is a higher level than "for the courts of Havayah," for the Torah is "the supernal palace of the Holy One, blessed be He," the level of the royal house in which the King dwells permanently,

היינו השראת אור א"ס ב"ה בחכמה עילאה מה שלמעלה מבחי' חצרות ה' שהמלך נכנס שם לפרקים לבד כענין רוכב על כרוב קל שלו ושאט בח"י אלפים עולמות.

that is, the resting of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, in the supernal Chochmah, which is above the level of "the courts of Havayah," which the King enters only at intervals, like the matter of "He rides on His light cherub and floats through eighteen thousand worlds."

אך חי' בכל מאדך היא בחינת מס"נ [מסירות נפש] ורעותא דלבא שלמעלה מהשכל שע"ז אמרו יש קונה עולמו בשעה א' ועמ"ש בד"ה היום הזה כו'

But the level of "with all your might" is the level of self-sacrifice (mesirus nefesh) and the will of the heart (re'usa deliba) that is above intellect, of which they said, "There is one who acquires his world in a single hour." And see what is written in the discourse beginning "This day," etc.,

מצוך וע"ז נאמר כן רעיתי בין הבנות יפה את כתרצה הוא בחי' רצון העליון שלמעלה מהחכמה וע"ז אמרו לא זז מחבבה עד שקראה אמי בעטרה שעטרה לו אמו שכינתא עילאה.

"commands you." And of this it is said, "so is My beloved among the daughters"; "You are beautiful as Tirtzah," which is the level of the supernal will (ratzon) that is above Chochmah. And of this they said, "He did not cease to cherish her until He called her 'My mother,'" "with the crown with which his mother crowned him," the supernal Shechinah.

13 וזהו ענין המשל למטרונה וכלותי ובנותי. ואמרו באו בניך היינו בחי' ירידות והמשכות נשמות דאצילות וכל בניך למודי הוי' ששרש גילוי זה היא מבחי' בינה דאצילות תשמחנה כלותי

And this is the meaning of the parable of the matron, and "my daughters-in-law" and "my daughters." They said, "Your sons have come": that is, the level of the descents and drawings-down of the souls of Atzilus, "And all your children shall be taught by Havayah," the root of this revelation being the level of the Binah of Atzilus. "Let my daughters-in-law rejoice":

היינו בחינת הנשמות דבי"ע שאהבתן בבחי' כלתה נפשי לחצרות ה' ע"כ תשמחנה ותתרווה צמאונן בגילוי זה שמבחי' וכל בניך אשר בינה נקראת חצר הפנימית הפונה קדים.

that is, the level of the souls of Beriah, Yetzirah and Asiyah, whose love is at the level of "my soul pines for the courts of Havayah"; therefore they will rejoice, and their thirst will be quenched, by this revelation from the level of "And all your children," for Binah is called "the inner court that faces east."

14 ואח"כ אמרו לה באו חתנך לכאורה בניך עדיפי וא"כ מה מוסיף אלא כי חתנך זהו מארי דאורייתא בחי' בוניך וכענין ביום חתונתו זה מתן תורה

Afterwards they said to her, "Your sons-in-law have come." Seemingly, her sons are superior; if so, what does this add? But "your sons-in-law" are the masters of Torah, the level of bonayich, as in "'On the day of his wedding': this is the Giving of the Torah."

והוא ההמשכה מחכמה עילאה והוא אצילות בכלל ולמעלה מהבינה שהוא בחי' מקור הבריאה וגם חכמה היא היכלא עילאה דקוב"ה [דקודשא בריך הוא] שלמעלה גם מחצר הפנימית כנ"ל ומ"מ השיבה תשמחנה בנותי היינו נפש דאצילות כנזכר בד"ה

And this is the drawing-down from the supernal Chochmah (wisdom), which is Atzilus in general and is above Binah, the level of the source of Beriah; and Chochmah, too, is "the supernal palace of the Holy One, blessed be He," which is above even the inner court, as mentioned above. Nevertheless she answered, "Let my daughters rejoice": that is, the nefesh of Atzilus, as mentioned in the discourse beginning

כי תצא בענין יהבין ליה ברתא דמלכ א ועי"ז אמרו לא זז מחבבה עד שקראה בתי והנה אבא יסד ברתא וע"כ תשמחנה בגילוי זה שמבחי' חכמה הנמשך ע"י התורה

"When you go out," on the matter of "they give him the King's daughter"; and of this they said, "He did not cease to cherish her until He called her 'My daughter.'" Now, "Abba founded the daughter"; therefore they rejoice in this revelation from the level of Chochmah, which is drawn down through the Torah.

אבל בחי' ציון עצמה היא בחי' שכינתא עילאה לא זז מחבבה עד שקראה אמי אחת היא יונתי

But the level of Zion itself is the level of the supernal Shechinah: "He did not cease to cherish her until He called her 'My mother'"; "One is she, my dove."

והוא רעותא דלבא בכל מאדך בחי' יחידה המקבלת מבחי' יחיד שלמעלה מבחינת בניך ובוניך וכנזכר במ"א בענין חסידים הראשונים שהיו שוהים בתפלתם תשעה שעות ביום כו' ע"ש (ועיין זח"ב [זהר חלק ב'] ר"פ משפטים צ"ד ב' קכ"ב א')

And this is the will of the heart (re'usa deliba), "with all your might," the level of yechidah, which receives from the level of the Yachid (the Singular One), which is above the level of banayich and bonayich; as mentioned elsewhere regarding the early pious ones, who would spend nine hours a day in their prayer, etc.; see there. (And see the Zohar, Part II, at the beginning of Parshas Mishpatim, 94b; 122a.)

ולכן לא נתרווה צמאונה בגילוי זה של הנשמות שמבחי' חכמה וכמ"ש במ"א סד"ה מים רבים שע"ז נאמר אם יתן איש זה הקב"ה את כל הון ביתו באהבה והוא חכמה עילאה שנק' הון ביתו בוז יבוזו לו

Therefore her thirst is not quenched by this revelation of the souls from the level of Chochmah, as is explained elsewhere, at the end of the discourse beginning "Many waters," that of this it is said, "If a man," this is the Holy One, blessed be He, "would give all the wealth of his house for love," which is the supernal Chochmah, called "the wealth of His house," "they would utterly scorn it."

והיינו אהבה רבה דבכל מאדך למהותו ועצמותו ית' דוקא אשר גם החכמה עצמה כעשי' [כעשיה] נחשבת לגבי אור א"ס ב"ה ממש בשגם שבחי' ביום חתונתו זה מ"ת [מתן תורה] הרי ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] נובלות חכמה שלמעלה תורה אלא ע"י

That is, the great love (ahavah rabbah) of "with all your might," for His very being and essence, may He be blessed, specifically, where even Chochmah itself is considered as Asiyah relative to the very Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He; all the more so since, of the level of "'On the day of his wedding': this is the Giving of the Torah," our Sages, of blessed memory, said, "The Torah is the fallen fruit of the supernal wisdom." Rather, through

הנה מלכך יבא לך צדיק ונושע הוא בחי' הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים הוא ההמשכה מבחי' אניכ מי שאנכי

"Behold, your king comes to you; he is righteous and victorious (tzaddik venosha)": this is the level of "Am I not better to you than ten sons?", the drawing-down from the level of Anochi ("I"), "who I am,"

דהיינו ההמשכה מאור א"ס ב"ה ממש שלמעלה מעלה מבחי' אצילות להיות דירה בתחתונים מה שלמעלה מעלה מבחינת הנשמות כי הוא גילוי אור א"ס ב"ה ממש שאין לנשמות ערוך אליו כלל

that is, the drawing-down from the very Infinite Light, blessed be He, which is far, far above the level of Atzilus, so that there be a dwelling place among the lower realms, which is far, far above the level of the souls; for it is the revelation of the very Infinite Light, blessed be He, to which the souls bear no comparison at all.

והיינו ע"י הכתר עליון מלי' דא"ס המחבר גילוי אור א"ס ב"ה ממש אל הנאצלים וע,ז נאמר הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים (בשמואל א' סי' א')

That is, through the supreme Keser (the Crown), the Malchus of Ein Sof, which connects the revelation of the very Infinite Light, blessed be He, to the emanated beings. And of this it is said, "Am I not better to you than ten sons?" (in I Samuel, chapter 1).

פי' אנכי מי שאנכי סתימו דכל סתימין הרי המשכה זו טוב לך מההמשכה שמבחי' חו"ב [חכמה ובינה] ע"י בניך ובוניך וכמ"ש בפסיקתא ע"פ הלא אנכי טוב לך אני אין כתיב כאן

The meaning: Anochi, "who I am," the most hidden of all the hidden; this drawing-down is better for you than the drawing-down from the level of Chochmah and Binah through banayich and bonayich; as is written in the Pesikta on [the verse] "Am I not better to you": "It is not written here ani (I),

אלא אנכי כו' כמד"א [כמה דאת אמר] אנכי הוי' אלקיך עכ"ל [עד כאן לשונו] וכן הוא בשוחר טוב (בשמואל ספ"א [סוף פרק א'] ובילקוט) ועמ"ש בד"ה טוב לחסות בהוי' מבטוח באדם.

but Anochi," etc., "as it says, 'Anochi (I am) Havayah your G-d.'" End of quotation. And so it is in the Shocher Tov (on Samuel, end of chapter 1, and in the Yalkut). And see what is written in the discourse beginning "It is better to take refuge in Havayah than to trust in man."

והנה על ענין גילוי זה השיבה הא חדותא שלימא כו' שיהיה דירה בתחתוני' [בתחתונים] וזהו שוש אשיש בה' ותגל נפשי כו'

Now, of this revelation she answered, "This is complete joy," etc., that there be a dwelling place among the lower realms. And this is [the meaning of] "I will greatly rejoice in Havayah; my soul shall exult," etc.;

ע"ש וזהו ע"י בצדקה תכונני שע"י נמשך בחי' צדיק ונושע ועמ"ש סד"ה מים רבים הנ"ל ובד"ה

see there. And this is through "through tzedakah you shall be established," for through this is drawn down the level of "righteous and victorious." And see what is written at the end of the discourse beginning "Many waters," mentioned above, and in the discourse beginning

והנה מנורת זהב בענין זה איך שהמצות בשרשן הם למעלה מהתורה ומ"ש מזה סד"ה והי' הולך לפניהם יומם שע"ז נאמר שם

"And behold, a menorah of gold," on this matter, how the mitzvos in their root are higher than the Torah; and what is written about this at the end of the discourse beginning "And Havayah went before them by day," that of this it is said,

נשמחה בו ממש וע' מענין צדיק ונושע ברבות משפטים ספ"ל ועמ"ש בד"ה בכ"ה בכסליו בענין וילבש צדקה כשריון וכובע ישועה בראשו וסד"ה וילבש צדקה.

"There we will rejoice in Him," in Him truly. And see on the matter of "righteous and victorious" in the Midrash Rabbah, Mishpatim, end of chapter 30; and see what is written in the discourse beginning "On the twenty-fifth of Kislev," on the matter of "He donned tzedakah as a coat of mail, and a helmet of salvation on His head," and at the end of the discourse beginning "He donned tzedakah."

15 וזהו כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים. פי' כענין אכלתי יערי עם דבשי שבחי יערי זהו ענין יוצר אור ששם מבואר מענין המלאכים וכולם עומדים ברום עולם ודבשי הוא ק"ש [קריאת שמע] שמע ישראל

And this is [the meaning of] "Like an apple tree among the trees of the forest, so is my Beloved among the sons." The meaning is like the matter of "I have eaten my ya'ri with my honey": the level of ya'ri is the matter of [the blessing] Yotzer Or, where the angels are described, "and all of them stand in the heights of the world"; and "my honey" is the recital of the Shema, "Hear, O Israel,"

כי האהוי"ר [האהבה ויראה] של נש"י [נשמות ישראל] נק' דבשי שהוא מבחי' פנימיות ויש בו מתיקות ועמ"ש מזה בד"ה באתי לגני ובד" ה אני ישנה גבי רעיתי ועמ"ש בד"ה כנשר יעיר קנו בענין עליות המלאכים ע"י נש"י [נשמות ישראל] לאשתאבא בגופא דמלכא

for the love and awe of the souls of Israel are called "my honey," since it is from the level of the inner dimension (pnimiyus) and has sweetness in it. And see what is written about this in the discourse beginning "I have come into my garden," and in the discourse beginning "I am asleep," regarding "my beloved"; and see what is written in the discourse beginning "As an eagle stirs up its nest," on the ascent of the angels through the souls of Israel, "to be absorbed in the body of the King."

וזהו ענין כתפוח בעצי היער וגם כי תפוח יש בו תלת גוונין שהם ג' מדות אהוי"ר [אהבה ויראה] ורחמים שמבחי' ג' אבות וג"כ ג' קווין תורה ועבודה וגמ"ח [וגמילות חסדים] ופי' בעצי היער

And this is the meaning of "like an apple tree among the trees of the forest." Also, the apple has three colors, which are the three attributes, love, awe and compassion, from the level of the three Patriarchs; and also the three lines, Torah, service and acts of kindness (gemilus chassadim). And the meaning of "among the trees of the forest"

היינו שעי"ז נתקן ג"כ בחי' יער הנ"ל כמשנ"ת [כמו שנתבאר] למעלה בענין שמע שם ע' והנה כמו שתפוח גבהה מעלתו מעצי היער ורשום וניכר בהם כי

is that through this the level of ya'ar (forest) mentioned above is also rectified, as was explained above concerning Shema, the ayin there. Now, just as the apple tree's stature is higher than the trees of the forest, and it is marked and recognizable among them, for

הנה איתא תפוח גימ' צבאות והוא ענין שהמלאכים אומרים קדוש קדוש קדוש הוי' צבאות אות הוא בצבא שלו [גימטריא]

it is stated that tapuach (apple) has the numerical value of Tzevaos (hosts), and this is the matter of the angels saying, "Holy, holy, holy is Havayah of hosts (Tzevaos)": "He is a sign (os) among His host,"

והיינו המשכת והתגלות הארת האצילות בבי"ע שהוא עצום מאד לכל צבא בי"ע וזהו ענין כתפוח בעצי היער

that is, the drawing-down and revelation of the radiance of Atzilus in Beriah, Yetzirah and Asiyah, which is exceedingly mighty in relation to all the host of Beriah, Yetzirah and Asiyah; and this is the meaning of "like an apple tree among the trees of the forest."

כמו כן ויתר מכן לאין קץ הוא בחי' דודי בין הבנים פי' הבנים היינו בחי' בניך ובוניך שהוא ההמשכה מחו"ב [מחכמה ובינה] דאצילות

Likewise, and infinitely more so, is the level of "my Beloved among the sons." The meaning: "the sons" are the level of banayich and bonayich, which is the drawing-down from the Chochmah and Binah of Atzilus;

אבל בחי' דודי היא ההמשכה שלמעלה מעלה מסדר ההשתלשלות וכמ"ש קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ כו'

but the level of "my Beloved" is the drawing-down from far, far above the order of the chain of descending worlds (hishtalshelus), as it is written, "The voice of my Beloved! Behold, he comes, leaping over the mountains, skipping," etc.,

דהיינו הדילוג מלמעלה מעלה מסדר ההשתלשלות וכמש"ל בשה"ש [וכמה שלמטה] [בשיר השירים] ע"פ קול דודי ע"ש בענין מדלג ומקפץ כו' דהיינו המשכת הארת המאציל א"ס ב"ה כשנמשך באצילות

that is, the leap from far, far above the order of hishtalshelus, as is explained below in Shir HaShirim, on [the verse] "The voice of my Beloved"; see there, on the matter of "leaping" and "skipping," etc.: that is, the drawing-down of the radiance of the Emanator, the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, when it is drawn into Atzilus.

כי יתר משאין ערוך בי"ע לאצילות יותר מזה לאין קץ אין ערוך האצילות לגבי א"ס ב"ה. ולכן בהתגלות הארה זו הוא עצום מאד לכל האצילות.

For more than Beriah, Yetzirah and Asiyah bear no comparison to Atzilus, infinitely more than that does Atzilus bear no comparison to the Infinite One, blessed be He. Therefore, when this radiance is revealed, it is exceedingly mighty in relation to all of Atzilus.

ועמ"ש סד"ה ואתה מרבבות גבי אות הוא ברבבה שלו ועיין בזח"ג [בזהר חלק ג] האזינו (רפ"ו ב') כתפוח כו' כך כו' אות הוא בכל חילא דלעילא.

And see what is written at the end of the discourse beginning "And He came from the myriads," regarding "He is a sign among His myriad"; and see the Zohar, Part III, Haazinu (286b): "Like an apple tree," etc., "so," etc., "He is a sign among all the hosts above."

אך עכ"ז [עם כל זה] כתיב כן דודי בין הבנים שצריך להיות בתחלה וכל בניך למודי הוי' כנ"ל ואח"כ בחי' א"ת [אל תקרי] בניך אלא בוניך ואזי אח"כ בצדקה תכונני להיות קול דודי כו' מדלג כו' כנ"ל:

Nevertheless, it is written, "so is my Beloved among the sons," for there must first be "And all your children shall be taught by Havayah," as mentioned above, and afterwards the level of "Do not read banayich, but bonayich," and then, afterwards, "through tzedakah you shall be established," so that there be "The voice of my Beloved," etc., "leaping," etc., as mentioned above.

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS RE'EH • MAAMAR 10

אני לדודי ודודי לי

I Am My Beloved's, and My Beloved Is Mine

◇

1 אני לדודי ודודי לי. ר"ת [ראשי תיבות] אלול. והענין כי באלול מתחיל בחי' אני לדודי דהיינו בחי' אתערותא דלתתא עד ר"ה [ראש השנה] ויוה"כ [ויום הכפורים]

"I am my Beloved's, and my Beloved is mine" (Ani ledodi vedodi li): the initials of Elul. The explanation is this: in Elul there begins the level of "I am my Beloved's," that is, the level of an arousal from below, until Rosh HaShanah and Yom Kippur,

שהם בחי' המשכת אלהותו יתי' למטה בבחי' התגלות, כמ"ש שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני שמר"ה [שמראש השנה] עד יוה"כ [יום הכפורים] הוא בחינת שמאלו בחי' יראה לפי שאז הוא זמן התגלות מלכותו יתי'.

which are the level of the drawing down of His G-dliness, blessed be He, below, in a manner of revelation. As it is written, "His left hand is under my head, and His right hand embraces me": from Rosh HaShanah until Yom Kippur is the level of "His left hand," the level of awe, because that is the time of the revelation of His sovereignty, blessed be He.

ולכן קוראין לו המלך כי מלכותך מלכות כל עולמים. פי' שאפילו בעולמות הנעלמים תפול עליהם אימת המלך ופחדו (עיין בזהר פנחס דף ר"ד ע"ב ובהרמ"ז [ובהרב משה זכות] שם).

And therefore He is called "the King," for "Your kingship is the kingship of all worlds." That is, even upon the hidden worlds there falls the dread of the King and the terror of Him (see the Zohar, Pinchas, folio 214b, and the Ramaz there).

ומזה נמשך גם למטה על כללות נשמות ישראל לקבל עול מלכות שמים עליהם ותהיה יראתו על פניהם כל השנה

And from this it is drawn down also below, upon the souls of Israel as a whole, to accept upon themselves the yoke of the kingship of Heaven, and that His awe be upon their faces the whole year;

כי יראת ה' ואהבתו אינו עשויה ונטוע בלב האדם מכח עצמו כי"א מכח ההארה הנמשך עליו מלמעלה בעת וזמן התגלותו

for the awe of G-d and the love of Him are not made and planted in a person's heart by his own power, but rather by the power of the illumination drawn down upon him from above at the time and season of His revelation,

דהיינו בר"ה [בראש השנה] בחי' יראה כו' (ועמ"ש בפ' תבא סד"ה ויקרא משה וע"פ כי תצא וע"פ לא תהיה משכלה ועקרה בפ' משפטים),

that is, on Rosh HaShanah, the level of awe, etc. (And see what is written in Parshas Tavo, at the end of the discourse beginning "And Moshe called," and on the verse "When you go out," and on the verse "There shall be none miscarrying or barren" in Parshas Mishpatim.)

וזהו בחי' ודודי לי רק שצריך תחלה לעורר את האוי"ר [האהבה ויראה] על ידי אתערותא דלתתא שהיא באלול.

And this is the level of "and my Beloved is mine," except that first one must arouse the love and awe through an arousal from below, which is in Elul.

והנה נודע שבאלול הוא זמן התגלות י"ג מדות הרחמים, ולהבין זה כי למה הם ימות החול ואינם יו"ט [יום טוב]

Now, it is known that Elul is the time of the revelation of the Thirteen Attributes of Mercy. To understand this: why then are they weekdays and not Yom Tov,

כמו שבתות ויום טוב שבהם התגלות אלהות בחי' הארת אלהותו יתי ובפרט בעת וזמן י"ג מדות שהם הארת העליונות מאד והם מתגלים ביוהכ"פ [ביום הכפורים] ובודאי יש הפרש גדול בין יוה"כ [יום הכפורים] ובין אלול.

like Shabbosos and Yom Tov, in which there is a revelation of G-dliness, the level of the illumination of His G-dliness, blessed be He, and especially at the time and season of the Thirteen Attributes, which are an exceedingly lofty illumination, and they are revealed on Yom Kippur? And certainly there is a great difference between Yom Kippur and Elul.

אך הנה יובן ע"פ משל למלך שקודם בואו לעיר יוצאין אנשי העיר לקראתו ומקבלין פניו בשדה ואז רשאין כל מי שרוצה לצאת להקביל פניו הוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם.

But this will be understood through a parable of a king: before he comes to the city, the people of the city go out toward him and greet him in the field. At that time anyone who wishes is permitted to go out to greet him; he receives them all with a pleasant countenance and shows a smiling face to all.

2 ובלכתו העירה הרי הם הולכים אחריו. ואח"כ בבואו להיכל מלכותו אין נכנסים כ"א ברשות ואף גם זאת המובחרים שבעם ויחידי סגולה.

As he goes on to the city, they walk after him. Afterwards, when he comes into his royal palace, none may enter except with permission, and even then, [only] the choicest of the people and the select few.

וכך הענין עד"מ בחודש אלול יוצאין להקביל אור פניו יתי' בשדה, כי הנה כתיב יאר ה' פניו אליך שהוא ענין הארת י"ג מדות שיהי' [שיהיה] פנים בפנים

So it is, by way of analogy, in the month of Elul: one goes out to greet the light of His face, blessed be He, in the field. For it is written, "May Havayah make His face shine upon you," which is the matter of the illumination of the Thirteen Attributes, that it be face to face;

דהיינו שיאיר גילוי פנימיות רצונו יתי' למקור נש"י [נשמות ישראל] ע"י שיהיה עיקר פנימיות רצונו אליו יתי' לדבקה בו בלב ונפש מעומקא דליבא במסירת נפש כמ"ש במ"א, והארה זו היא נמשכת מבחי' אל

that is, that the revelation of the inner dimension (pnimiyus) of His will, blessed be He, shine to the source of the souls of Israel, through the core of the inner dimension of [a person's] will being toward Him, blessed be He, to cleave to Him with heart and soul, from the depth of the heart, with self-sacrifice (mesirus nefesh), as is explained elsewhere. And this illumination is drawn from the level of Kel,

שהוא ראשית כל הי"ג מדות ומקורן וכללותן, וכמ"ש אל ה' ויאר לנו שהוא בחי' אור א"ס ב"ה עצמו ממש וכמ"ש כי הוי' אלהיך אש אוכלה הוא.

which is the beginning of all the Thirteen Attributes, their source, and that which encompasses them all; as it is written, "Havayah is Kel, and He has given us light," which is the level of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, itself, truly; and as it is written, "For Havayah your G-d is a consuming fire."

פי' כמו למשל זיו ואור האש היוצא מן האש עצמו שבכללותו אין בו שום התחלקות בינו לזיו ואור הנמשך ממנו.

That is: like, for example, the radiance and light of fire that issues from the fire itself, which, taken as a whole, has no division at all between itself and the radiance and light drawn from it.

כך כביכול הארת פנים המאיר לכללות ישראל הוא מבחי' אל שהוא בחי' אור א"ס ב"ה עצמו ממש

So too, as it were, the illumination of the face that shines to Israel as a whole is from the level of Kel, which is the level of the Infinite Light, blessed be He, itself, truly

(עמ"ש בביאור ע"פ וכל העם רואים את הקולות בפי' מן המצר קראתי וע' בד"ה אתם נצבים במש"ש [במה שכתוב שם] ולכן נק' אל עליון כו' ובד"ה להבין פי' וענין י"ג מדות ובד"ה וארשתיך לי בענין לבי ובשרי ירננו אל אל חי),

(see what is written in the explanation on the verse "And all the people saw the sounds," on the meaning of "From the narrow place I called"; and see in the discourse beginning "You are standing," in what is written there, "And therefore He is called Kel Elyon," etc.; and in the discourse beginning "To understand the meaning and matter of the Thirteen Attributes"; and in the discourse beginning "And I will betroth you to Me," on the matter of "My heart and my flesh sing for joy to the living Kel").

ולכן נק' ישראל מלשון שר אל והיו"ד מורה על התמדת הפעולה כמו ככה יעשה כו'.

And therefore [the people] is called Yisrael, from the words sar Kel; and the yud indicates the constancy of the action, as in "Thus would he do (ya'aseh)," etc.

ופי' שבחי' אל הוא שר ומושל בקרבו (ועיין בזהר קדושים דפ"ו ע"א בראשית דף ח' ע"א ויגש ד' ר"ה ע"ב נשא קל"ב א' ובפי' הרמ"ז [הרב משה זכות] ר"פ שמיני),

The meaning is that the level of Kel is a prince and ruler within him (and see the Zohar, Kedoshim, folio 86a; Bereshis, folio 8a; Vayigash, folio 205b; Nasso, 132a; and the commentary of the Ramaz at the beginning of Parshas Shemini);

דהיינו שיש בכל נפש מישראל ניצוץ אלהות ממש המחיה נפשו האלהית ומושך בטבעו למעלה לאור באור החיים למסור נפשו אליו יתי והוא למעלה מן החכמה ודעת שבנפשו,

that is, in every soul of Israel there is an actual spark of G-dliness, which gives life to his G-dly soul and draws it by its nature upward, "to be illumined with the light of life," to give over his soul to Him, blessed be He; and this is higher than the Chochmah (wisdom) and Daas (knowledge) in his soul.

כי על ידי החכמה והדעת לא היה משיג בחי' זו לבטל ולהפקיר א"ע [את עצמו] מכל וכל בשבילו יתי וזהו בנים אתם להוי' אלקיכם

For through Chochmah and Daas he would not attain this level, to nullify and relinquish himself entirely for His sake, blessed be He. And this is [the meaning of] "You are children to Havayah your G-d":

כי ברא כרעא דאבוה הוא שנכלל ברצונו של אביו בלי שום טעם ודעת כמו בחי' רגל שבטל לגבי ראש ואין לו רצון שלו כלל.

for "a son is his father's leg": he is included in his father's will without any reason or understanding, like the foot, which is nullified before the head and has no will of its own at all.

וזהו בטל רצונך מפני רצונו שבכדי שיאיר אל האדם בחי' פנימיות רצונו יתי צריך לבטל כל רצונותיו שלא יהי' [יהיה] לו רצון אחר כלל:

And this is [the meaning of] "Nullify your will before His will": in order that the level of the inner dimension of His will, blessed be He, shine to a person, he must nullify all his own desires, so that he has no other will at all.

3 ב והנה יש באדם בחי' עיר מושב. ובחי' שדה ומדבר. מדבר היא ארץ לא זרועה שהם המעשים והדבורים והמחשבות אשר לא להי' המה.

2. Now, in a person there is the level of an inhabited city, and the level of a field and of a wilderness. The wilderness is "a land not sown": these are the deeds, the words and the thoughts that are not for G-d.

אין צריך לומר אם פגם במחשבה דבור ומעשה אלא אפילו גם עניני היתר רק שהם ענינים שאינם צריכין לעבודת ה' ודברים בטלים הרי לאו אורחא דמלכא לאשתעי במילי דהדיוטא.

It goes without saying [that this is so] if he caused a blemish in thought, speech or deed; but even permitted matters, merely in that they are matters not needed for the service of G-d, and idle talk: for "it is not the way of a king to speak of commoners' matters."

4 וזהו אשר לא ישב אדם שם. פירוש אדם הוא כמ"ש ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם וגו' לא ישב שם כי ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם כתיב.

And this is [the meaning of] "where no man (adam) dwelt." The meaning: "man" is as it is written, "And upon the likeness of the throne was a likeness like the appearance of a man," etc.; [He] did not dwell there, for it is written, "They shall make Me a Sanctuary, and I will dwell in their midst."

ועצה היעוצה לזה הנה כתיב ובקשתם משם את הוי' אלהיך. פי' כי הנה כתיב וירא אלהים את האור כי טוב ופירשו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה]

And the counsel given for this: it is written, "And you shall seek Havayah your G-d from there." The explanation: it is written, "And G-d saw the light, that it was good," and our Sages, of blessed memory, explained

כי טוב לגנוז שבחי' אור שהוא בחי' הארת פנימיות רצונו יתי' יש בכל אחד ואחד מישראל אלא שהוא בבחי' הסתר והעלם מאד בטבעו

"that it was good to hide away." That is, the level of "light," which is the level of the illumination of the inner dimension (pnimiyus) of His will, blessed be He, is in each and every one of Israel, except that by its nature it is in a state of great hiddenness and concealment;

וצריך לגלות אוצר של יראת שמים (ועמ"ש במ"א בפי' מי גילה לבני רז זה והיינו אור האהבה המסותרת), ויש מי שהוא בבחי' אבידה אצלו ובחי' גלות.

and one must reveal the "treasure of the fear of Heaven" (and see what is written elsewhere on the meaning of "Who revealed this secret to My children?": this is the light of the hidden love). And there is one with whom it is in a state of being lost, in a state of exile.

וע"ז נאמר ובקשתם שתבקש ותחפש ואין חיפוש אלא אחר אבידה דהיינו דבר שהוא אבודה אצלו בבחי' גלות שהוא בחי' ניצוץ אלהות הנ"ל.

And of this it is said, "And you shall seek": that you seek and search; and there is no searching except for something lost, that is, something that is lost to him, in a state of exile, which is the level of the spark of G-dliness mentioned above.

וזהו את הוי' אלהיך שהוא נמשך מבחי' אל השורה בכל אדם להחיות נפשו האלהית.

And this is "Havayah your G-d": [the spark] that is drawn from the level of Kel, which rests in every person to give life to his G-dly soul.

5 והנה הכתוב אומר ובקשתם משם. משם דייקא כי כשם שא"א לחפש אחר אבידה ולמצאה זולת במקום שנאבדה.

Now, the verse says, "And you shall seek from there." "From there" specifically: for just as it is impossible to search for a lost object and find it except in the place where it was lost,

כך לא ישיג אור פני ה' ושתהיה אהבתו אליו ויראתו על פניו כ"א אחר החיפוש תחלה במקום שנאבדה

so he will not attain the light of G-d's face, and that his love be toward Him and the awe of Him upon his face, except after first searching in the place where it was lost

לו ע"ד מ"ש נחפשה דרכינו כו' שיפשפש במעשיו ודבוריו ומחשבותיו שעברו וחלפו מיום היותו אשר לא טובים וזהו ובקשתם משם.

to him, in the manner of what is written, "Let us search our ways," etc.: that he examine his deeds, his words and his thoughts that have passed and gone by since the day he came into being, which were not good. And this is "And you shall seek from there."

כי לשון זה הוא דבר שיכול ממש להראות עליו באצבעו אשר יאמר עליו כי הוא זה וא"א לומר כך רק על הקב"ה כמ"ש זה אלי ואנוהו

For the term "this" (zeh) [denotes] a thing that one can actually point to with one's finger, of which one would say, "This is it"; and it is impossible to say so except of the Holy One, blessed be He, as it is written, "This is my G-d, and I will glorify Him,"

כי מלא כל הארץ כבודו, אבל מקום ומשכן הקליפות נק' שם כלומר עמוק מאד למטה.

for "the whole earth is full of His glory." But the place and abode of the kelipos (husks) is called "there" (sham), meaning very deep below.

6 וזהו שדרשו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] ע"פ קראו שם פרעה כו' העביר המועד ר"ל [רוצה לומר] הדרך של המועד ושמחה העביר לשמחה של הוללות

And this is what our Sages, of blessed memory, expounded on the verse "They cried there: Pharaoh," etc., "he has let the appointed time (moed) pass": that is to say, the way of the festival and its joy he turned over into a joy of frivolity.

וזהו ענין במדבר הזה יתמו, פי' ע"י דבורי אותיות התפלה שהוא בחי' מדבר הזה כמ"ש זה אלי כו',

And this is the matter of "In this wilderness they shall be ended (yitamu)": that is, through the speech of the letters of prayer, which is the level of "this wilderness (midbar)," as it is written, "This is my G-d," etc.;

וכן בעסק התורה כמ"ש בפי' מטות בפי' לאמר זה הדבר כו' ע"ז יתמו היינו כמ"ש בזהר שלח קס"ג ב' שהוא בחי' תמים תהיה כו'

and likewise through occupation with the Torah, as is explained in Parshas Matos on the meaning of "saying, 'This is the word,'" etc. Through this "they shall be ended (yitamu)": that is, as is written in the Zohar, Shelach, 163b, that it is the level of "You shall be wholehearted (tamim)," etc.

ושם ימותו הוא נפילת אפים שהוא העלאת ניצוצים שנפלו בבחי' שם ע"י אליך ה' נפשי אשא כו' וז"ש [וזהו שכתוב] ואותנו הוציא משם כי באמת הוציא אותנו מבחי' שם לדבקה בו ית'.

And "there they shall die" is nefilas apayim ("falling on the face"), which is the elevation of sparks that fell into the level of "there," through "To You, Havayah, I lift up my soul," etc. And this is what is written, "And us He brought out from there": for truly He brought us out from the level of "there," to cleave to Him, blessed be He.

אך מי שפוגם באיזו מחשבה או דבור וכ"ש [וכל שכן] מעשה הנה על זה נאמר ובקשתם משם

But one who causes a blemish through some thought or speech, and all the more so through a deed, of this it is said, "And you shall seek from there,"

דהיינו שיפשפש במעשיו כו' אשר לא טובים, ועי"ז יתמרמר לבו בקרבו וישוב אל ה' וירחמהו דהיינו שיעורר רחמים רבים על ניצוץ אלהות שבתוכו בבחי' גלות.

that is, that he examine his deeds, etc., which were not good; and through this his heart will grow bitter within him, and "he will return to Havayah, and He will have mercy on him," that is, that he arouse great mercy upon the spark of G-dliness within him, which is in a state of exile.

7 ועל זה נאמר ליעקב אשר פדה את אברהם כי מדת יעקב הוא מדת רחמנות שעי"ז פודה מהגלות מדת אהבה היא מדתו של אברהם אבינו ע"ה [עליו השלום], כי

And about this it is said, "To Yaakov, who redeemed Avraham": for the attribute of Yaakov is the attribute of compassion, through which he redeems from exile the attribute of love, which is the attribute of Avraham our father, peace be upon him; for

לכן נק' אבינו כו' ולהיות ברא כרעא דאבוה להבטל ולהכלל ברצונו ית' (ועמ"ש בפי' ובקשתם משם ע"פ וישב יעקב ובמ"ש ע"פ כנשר יעיר בפי' דרשו כו' בהמצאו).

this is why he is called "our father," etc., and [why we are] to be "a son [who is] his father's leg," to be nullified and included in His will, blessed be He (and see what is written on the meaning of "And you shall seek from there" on the verse "And Yaakov dwelt," and in what is written on the verse "As an eagle stirs up," on the meaning of "Seek … while He may be found").

אך האדם אשר יפשפש במעשיו ולא יתעורר בו מדת רחמנות ולא יתמרמר לבו בקרבו עם היות שמעמיק במחשבתו איך נפל ניצוץ אלהות בגלות בתוך נפשו זאת ישים אל לבו ונשא עליו המשל הזה,

But a person who examines his deeds, and the attribute of compassion is not aroused in him, and his heart does not grow bitter within him, even though he reflects deeply in his thought on how a spark of G-dliness has fallen into exile within his soul, let him take this to heart and apply to himself this parable:

כי היות טבע האדם כשכואב לו אפילו צפורן רגלו מחמת שנגף באבן מרגיש הכאב במוחו ומצטער.

For it is human nature that when even the nail of his toe hurts him, because he struck it against a stone, he feels the pain in his brain and is distressed.

אך היינו כשאבר הנגוף עודנו מחובר בו טרם נחתך, אבל כשחותכין את האבר אין המוח מרגיש את הכאב מפני שהוא נכרת ונפרד משרשו.

But this is when the injured limb is still joined to him, before it has been cut off; when the limb is cut off, however, the brain does not feel the pain, because it has been severed and separated from its root.

כך אנחנו בנ"י [בני ישראל] מחוברים ודבקים בו ית' ולכן צריכים אנחנו להרגיש הכאב והפגם שפגמנו והורדנו בגלות ניצוץ אלהותו ית'

So too we, the children of Israel, are joined and cleaving to Him, blessed be He; and therefore we must feel the pain and the blemish, that we have blemished and brought down into exile the spark of His G-dliness, blessed be He.

כי אע"פ [אף על פי] שחטא כו' ויש לו בחי' ניצוץ אלהות הנ"ל ואיננו מסתלק ממנו אלא שהוא בגלות, ולא עוד

For "even though he sinned," etc., he has the level of the spark of G-dliness mentioned above, and it does not depart from him, except that it is in exile. And not only that,

אלא שעדיין נקרא במעלות ומדריגות השר שהוא בחי' ישראל הנ"ל, כי אינו דומה מעלת השר עם היותו בשביה למעלת ההדיוט,

but he is still called by the ranks and degrees of the prince (sar), which is the level of Yisrael mentioned above; for the standing of a prince, even while he is in captivity, is not like the standing of a commoner,

כי עדיין ניכר וידוע מעלתו של השר ובתנועה א' יכול שיהפך מן ההיפך אל ההיפך לגמרי לחזור לקדמותו כו',

for the prince's standing is still recognized and known, and with a single movement he can be turned from one extreme to the very opposite, to return to his former state, etc.

אך מה שאינו מרגיש בנפשו הכאב והפגם היינו מפני שפגם כ"כ [כל כך] עד שנפרד ונכרת משרשו לגמרי,

But the fact that he does not feel the pain and the blemish in his soul is because he has blemished so much that he has been separated and cut off from his root entirely.

ומזה אדרבה יעורר רחמים יותר גדולים עם היות שאינו מרגיש הרחמנות על עצמו כמ"ש במ"א על מאמר ברחמיך הרבים רחם עלינו, פי' מפני שאנחנו אין שכלנו הדל משיג גודל הרחמנות וכו'.

And from this, on the contrary, let him arouse even greater mercy, even though he does not feel the compassion for himself, as is explained elsewhere on the words "In Your abundant mercy, have mercy on us"; meaning, because as for us, our poor intellect does not grasp the greatness of the compassion, etc.

כי מדת רחמנות מדתו של יעקב מבריח מן הקצה אל הקצה, (שעם היות שהוא כמשל שנפרד ונכרת משרשו לגמרי אעפ"כ [אף על פי כן] ע"י הרהור תשובה א' ישוב ויתדבק בשרשו.

For the attribute of compassion, the attribute of Yaakov, "reaches from end to end" (so that, even though he is, as in the parable, separated and cut off from his root entirely, nevertheless through a single thought of teshuvah (return) he will return and cleave to his root.

וכמ"ש בפרשה במדבר בד"ה וידבר כו' לגלגלתם כמו ד"מ [דרך משל] אם היה נמצא ברפואות לחבר גופו אל ראשו כך הוא ענין נשיאת ראש כו'

And as is explained in Parshas Bamidbar, in the discourse beginning "And He spoke," etc., on "by their heads (legulgelosam)": as, by way of analogy, if there were found among remedies [a way] to join one's body to his head, so is the matter of "lifting up the head," etc.;

ע"ש, ובד"ה ביום השמיני עצרת ואפילו חייבי כריתות דכתיב בהו ונכרתה כו' ועל זה אמר הכתוב כי אבי ואמי עזבוני מכל מקום והי' יאספני), ואם גם בזאת לא יתעורר בו מדת רחמנות הנ"ל

see there. And in the discourse beginning "On the eighth day, an assembly": even those liable to kares, of whom it is written, "and it shall be cut off," etc.; and of this the verse says, "For my father and my mother have forsaken me"; nevertheless, "Havayah will gather me in.") And if even by this the attribute of compassion mentioned above is not aroused in him,

הנה זאת העצה היעוצה דהנה כתיב הרועה בשושנים ופי' בזהר (שמות דף עשרים) מה שושנה אתהפך מגוון סומק לגוון חוור ע"י אשא כו'.

then this is the counsel given: it is written, "who feeds among the roses (shoshanim)," and the Zohar explains (Shemos, folio 20): just as the rose is turned from a red hue to a white hue by fire, etc.,

כך הנה כתיב אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו שהחטא נקרא אדום וכן כל המעשים והדבורים והמחשבות שבכל ענייני העולם נק' גם כן אדום לפי שהמה מחשבות היצר ותחבולותיו יתהפך לגוון חוור

so it is written, "If your sins be like scarlet, they shall become white as snow." For sin is called "red," and likewise all the deeds, words and thoughts concerning all worldly matters are also called "red," since they are the thoughts of the [evil] inclination and its schemes; [these] will be turned to a white hue,

שהוא בחינת כשלג ילבינו על ידי בחי' אש. והנה יש אש שלמעלה ואש שלמטה ואש שלמעלה לא כל אדם זוכה לזה.

which is the level of "they shall become white as snow," through the level of fire. Now, there is a fire above and a fire below; and the fire above, not every person merits it.

אך אש שלמטה הוא ענין סיגופים ותעניות למעט חלבו ודמו שהם מסטרא דק"נ [דקליפת נוגה] ואז יאר ה' פניו בחי' הארת פנים כנ"ל:

But the fire below is the matter of self-mortifications and fasts, to diminish one's fat and blood, which are from the side of kelipas nogah; and then "Havayah will make His face shine," the level of the illumination of the face, as mentioned above.

8 ג אך עוד אחת היא צריך לשית עצות בנפשו מ"ש בשווקים וברחובות אבקשה את שאהבה נפשי וגו'

3. But there is one more [counsel] that one must set in his soul: what is written, "In the markets and in the streets I will seek the one my soul loves," etc.,

עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתיו ולא ארפנו עד שהבאתיו אל בית אמי ואל חדר הורתי.

"until I found the one my soul loves; I held him and would not let him go until I had brought him into my mother's house, and into the chamber of the one who conceived me."

פי' שאהבה נפשי בקמץ הוא לשון כבר מה שאהבה כבר היינו כי ישראל עלו במחשבה הקדומה

The explanation: "she'ahavah nafshi" (whom my soul loves), [vocalized] with a kamatz, expresses "already": that which [my soul] already loved. That is, Israel arose in the primordial Thought;

וזהו בחינת טהורה היא קודם אתה בראת כמ"ש ע"פ יונתי בחגוי הסלע ומבחי' זו נמשך בה אור הגנוז היא בחי' אהבה המסותרת כנ"ל בפי' את האור

and this is the level of "it is pure," before "You created [it]," as is explained on the verse "My dove, in the clefts of the rock." And from this level the hidden light is drawn into it, which is the level of the hidden love, as [explained] above on the meaning of "the light,

כי טוב לגנוז כו' וזהו שאהבה נפשי מכבר וכענין מ"ש ע"פ ראה אנכי בפי' לאיתן האזרחי כו'.

that it was good," to hide away, etc. And this is "the one my soul loves" from long ago; similar to what is explained on the verse "See, I...," on the meaning of "of Eisan the Ezrachi," etc.

אך יש מי שאהבה זו היא בבחינת אבידה אצלו ובבחי׳ גלות כנ״ל ועל זה נאמר אבקשה את שאהבה נפשי, והנה בחינת החיפוש הוא בשווקים וברחובות במקום האבדה,

But there is one with whom this love is in a state of being lost and in a state of exile, as mentioned above, and of this it is said, "I will seek the one my soul loves." Now, the searching is "in the markets and in the streets," in the place of the loss.

אך אף גם אם מצא את האבדה הנה לא יתקיים בו אור ה׳ בלתי כלים כי זה גורם הסתלקות האור כנודע,

But even if he has found the lost thing, the light of G-d will not endure in him without vessels, for this causes the withdrawal of the light, as is known.

ולכן העצה לעשות כלים לאור ה׳ והם אותיות התורה כי בית אמי זו תורה שבכתב וחדר הורתי זו תורה שבעל פה וכמ״ש

Therefore the counsel is to make vessels for the light of G-d, and these are the letters of the Torah. For "my mother's house" is the Written Torah, and "the chamber of the one who conceived me" is the Oral Torah. And as it is written,

כי הוי׳ אלהיך אש אוכלה הוא וכשם שא״א לאש להאחז בלי פתילה או שום דבר הנאחז בו.

"For Havayah your G-d is a consuming fire"; and just as it is impossible for fire to take hold without a wick or something for it to hold on to,

כך אחזתיו ולא ארפנו עד שהבאתיו כו׳. עמ״ש מזה בד״ה במדבר סיני באהל מועד, וכדאיתא בזהר על פסוק הרועה בשושנים שושנים ששונה הלכות כו׳.

so too: "I held him and would not let him go until I had brought him," etc. See what is written on this in the discourse beginning "In the wilderness of Sinai, in the Tent of Meeting"; and as is found in the Zohar on the verse "who feeds among the roses": shoshanim (roses), [read as] she'shoneh halachos (who studies the laws), etc.

9 ולכן כתיב הרועה כי ישראל מפרנסין לאביהם שבשמים מפני שע״י עסק התורה שהוא רצונו יתברך רוח אייתי רוח

Therefore it is written, "who feeds" (haro'eh), for Israel sustain their Father in Heaven: because through occupation with the Torah, which is His will, blessed be He, "a spirit brings a spirit

ואמשיך רוח להיות שורה ומתגלה בו בחינת פנימיות רצונו ית', כמו שע"י אכילת האדם מחבר נשמתו בגופו שיתפשטו בו כוחות נשמתו בהרחבה.

and draws down a spirit," so that the level of the inner dimension (pnimiyus) of His will, blessed be He, rests and is revealed in it; just as through a person's eating he joins his soul to his body, so that the powers of his soul spread through it expansively.

כך כביכול ישראל מפרנסין לאביהם שבשמים על ידי התורה ומצות שהם רצונו ית' רוח אייתי רוח ואמשיך רוח להיות שורה ומתגלה בחינת הארת רצה"ע [רצון העליון] בהארת פנים כו'

So too, as it were, Israel sustain their Father in Heaven through the Torah and mitzvos, which are His will, blessed be He: "a spirit brings a spirit and draws down a spirit," so that the illumination of the Supernal Will rests and is revealed with the illumination of the face, etc.,

ע"י אותיות התורה גם ע"י מצות הצדקה שהוא מדת החסד שהוא חיצוניות וכלי לבחי' האור והאהבה בחי' פנימיותו וכמ"ש כי באור פניך נתת לנו תורת חיים ואהבת חסד.

through the letters of the Torah, and also through the mitzvah of charity, which is the attribute of Chesed (kindness), which is the outer dimension (chitzoniyus) and a vessel for the level of the light and the love, the level of its inner dimension; as it is written, "For by the light of Your face You have given us a Torah of life and a love of kindness."

פי' כי לאור פני ה' שהוא בחי' האור יש שני כלים שהם תורה וחסד כנ"ל:

That is: for the light of G-d's face, which is the level of the light, there are two vessels, namely Torah and Chesed, as mentioned above.

10 קיצור מד"ה אני לדודי

A summary of the discourse beginning "I am my Beloved's."

11 (א) באלול מתחיל בחי' אני לדודי דהיינו אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] ובראש השנה ויום הכפורים הוא ודודי לי היינו המשכת אלקותו למטה מתחלה שמאלו תחת לראשי יראה.

(1) In Elul there begins the level of "I am my Beloved's," that is, an arousal from below; and on Rosh HaShanah and Yom Kippur is "and my Beloved is mine," that is, the drawing down of His G-dliness below: at first, "His left hand is under my head," awe.

באלול יג"מ [י"ג מדות] ואי"כ למה אינם יו"ט [יום טוב] (ע' [עיין] כה"ג [כהאי גוונא] גבי פורים בד"ה חייב אינש כו' עד דלא ידעי).

In Elul, the Thirteen Attributes; if so, why are they not Yom Tov? (See the like regarding Purim in the discourse beginning "A person is obligated," etc., "until he does not know.")

אך זהו כמו עד"מ מלך שיוצאים להקביל פניו בשדה. יאר ה' פניו הוא ענין יג"מ [י"ג מדות].

But this is like, by way of analogy, a king whom people go out to greet in the field. "May Havayah make His face shine" is the matter of the Thirteen Attributes.

ובחי' יאר היינו מ"ש אל ה' ויאר לנו עמ"ש מזה בד"ה ראשי המטות, וזהו ישראל ישר אל (עמ"ש בפי' לעשות הישר סד"ה כי תשמע בקול) שבחינת אל הוא שר ומושל בקרבו:(ב)

And the level of "shine" is what is written, "Havayah is Kel, and He has given us light"; see what is written on this in the discourse beginning "The heads of the tribes." And this is Yisrael: yashar Kel (see what is written on the meaning of "to do what is upright (hayashar)" at the end of the discourse beginning "When you hearken to the voice"), for the level of Kel is a prince and ruler within him. (2)

והנה יש באדם בחי' עיר מושב כמ"ש סד"ה בפי' נסכים בפי' ארץ מושבותיכם, ובחינת שדה עמ"ש בת"א [בתורה אור] פ' חיי ע"פ ויצא יצחק לשוח בשדה.

Now, in a person there is the level of an inhabited city, as is explained at the end of the discourse in the section of the libations, on the meaning of "the land of your habitations"; and the level of a field: see what is written in Torah Ohr, Parshas Chayei, on the verse "And Yitzchak went out to meditate in the field."

ובחינת מדבר זהו ארץ לא זרועה (עמ"ש בד"ה אלה מסעי ומ"ש מענין זריעה בד"ה האזינו השמים ובד"ה בשלח פרעה ובד"ה ששים המה מלכות)

And the level of a wilderness: this is "a land not sown" (see what is written in the discourse beginning "These are the journeys," and what is written on the matter of sowing in the discourse beginning "Listen, O heavens," in the discourse beginning "When Pharaoh sent," and in the discourse beginning "There are sixty queens"),

אשר לא ישב אדם שם הפך ממ"ש האמנם ישב אלקים על הארץ. והעצה לזה כמו שכתוב ובקשתם משם.

"where no man dwelt," the opposite of what is written, "Will G-d indeed dwell on the earth?" And the counsel for this is as it is written, "And you shall seek from there."

כי את האור כי טוב לגנוז בחי' אל ה' ויאר לנו שבבחינת ישר אל. אך יש מי שהוא בבחינת אבידה אצלו.

For "the light, that it was good," to hide away, is the level of "Havayah is Kel, and He has given us light," which is in the level of yashar Kel. But there is one with whom it is in a state of being lost,

ע"ד איזהו שוטה המאבד שם מה שנותנין לו. וע"ד מ"ש ובאו האובדים בארץ אשור. וכתיב תעיתי כשה אובד.

in the manner of: "Who is a fool? One who loses there what is given to him"; and in the manner of what is written, "And those lost in the land of Ashur shall come"; and it is written, "I have strayed like a lost sheep."

ועיין מזה בגמ' [בגמרא] ספ"ג [סוף פרק ג'] דמכות (דף כ"ד סע"א [סוף עמוד א]) ובמהרש"א [ובמהרש"א] שם בח"א [בחידושי אגדות] ועיין ברבות פ' קרח ובפ' בשלח ס"פ כ"ד מה הצאן כו'

And see on this in the Gemara, at the end of the third chapter of Makkos (folio 24, end of side a), and in the Maharsha there, in the Chiddushei Aggados; and see in the Midrash Rabbah on Parshas Korach, and on Parshas Beshalach, at the end of chapter 24: "Just as the sheep," etc.,

אף ישראל אע"פ [אף על פי] שחוטאין כו' ע"ש וזהו כשה אובד. וצריך לחפש במקום שנאבדה שיפשפש במעשיו, וזהו ובקשתם משם, וישוב אל ה' וירחמהו,

"so Israel, even though they sin," etc.; see there. And this is "like a lost sheep." And one must search in the place where it was lost, that he examine his deeds; and this is "And you shall seek from there," and "he will return to Havayah, and He will have mercy on him,"

(ומזה יבא לבחי' שמע שם ע' וגם יתעלה בחי' מדבר הנ"ל להיות ומדברך נאוה כמ"ש בד"ה במדבר סיני באהל מועד שע"י התשובה יבא לבחינת מדבר אשר לא ישב אדם שם שלמעלה ממדרגת אדם ונק' במדבר הגדול והנורא).

(and from this he will come to the level of Shema: sham [and] ayin. And also the level of wilderness mentioned above will be elevated, to become "and your speech (midbarech) is lovely," as is explained in the discourse beginning "In the wilderness of Sinai, in the Tent of Meeting": that through teshuvah (return) one comes to the level of a wilderness "where no man dwelt," which is above the rank of man, and is called "the great and awesome wilderness").

אך האדם אשר לא ירגיש הרחמנות בנפשו זהו מפני שנפגם כ"כ [כל כך] עד שנפרד ונכרת משרשו,

But a person who does not feel the compassion in his soul, this is because he has been blemished so much that he has been separated and cut off from his root

(וכרת הוא נגד בחי' כתר כמ"ש במא"א [במאורי אור] אות כ' סט"ו) ומזה אדרבה יעורר עליו רחמים יותר גדולים, ועי"ז יש תקוה.

(and kares corresponds to the level of Keser (the Crown), as is written in Me'orei Or, the letter kaf, section 15); and from this, on the contrary, let him arouse upon himself even greater mercy, and through this there is hope.

וזהו הרועה בשושנים בחי' יג"מ [י"ג מדות]. ועוד פי' בשושנים ע"ד אם יהיו חטאיכם כשנים מבחי' אדום כשלג ילבינו.

And this is "who feeds among the roses," the level of the Thirteen Attributes. A further explanation of "among the roses": in the manner of "If your sins be like scarlet," from the level of red, "they shall become white as snow,"

כמו שושנה אתהפך מגוון סומק לגוון חוור ע"י אש ועמ"ש מענין אש בד"ה והיה לכם לציצית ובפי' בהר ע"פ כי תבואו כו' ושבתה הארץ כו' ועי"ז יאר ה' פניו.

like the rose, which is turned from a red hue to a white hue through fire. And see what is written on the matter of fire in the discourse beginning "And it shall be for you as tzitzis," and in Parshas Behar on the verse "When you come," etc., "the land shall rest," etc. And through this, "Havayah will make His face shine."

גם י"ל [יש לומר] שושנים רומז לבחי' ברזא סומקא לסוסיא חיוורא וזהו ג"כ ענין לשון של זהורית כו'

It may also be said that shoshanim alludes to the level of "a red strap on a white horse"; and this too is the matter of the strip of scarlet wool, etc.;

והי"ע [וזהו ענין] בגדי לבן ובגדי זהב כמ"ש ברע"מ [ברעיא מהימנא] פ' פנחס (דף רנ"ה ע"ב) ועמ"ש בד"ה למנצח על השמינית וכענין מ"ש בדוד אדמוני עם יפה עינים ועמ"ש בביאור ע"פ וכל בניך:(ג)

and this is the matter of the white garments and the golden garments, as is written in the Raaya Mehemna, Parshas Pinchas (folio 255b). And see what is written in the discourse beginning "For the conductor, on the sheminis"; and similar is what is written of David, "ruddy, with beautiful eyes"; and see what is written in the explanation on the verse "And all your children." (3)

ועוד צ"ל מ"ש אחזתיו ולא ארפנו כו' כי שאהבה נפשי בקמץ הוא לשון כבר. ע"ד כבר היו לעולמים כי ישראל עלו במחשבה הקדומה.

Furthermore, there must be what is written, "I held him and would not let him go," etc. For "she'a-havah nafshi," with a kamatz, expresses "already," in the manner of "it has already (kevar) been for ages"; for Israel arose in the primordial Thought.

וזהו ואני בתוך הגולה על נהר כבר, ועיין מענין כבר ברבות בראשית פט"ז ובזהר בראשית (ד"ו ע"ב)

And this is "And I was among the exiles by the river Kevar." And see on the matter of Kevar in Bereshis Rabbah, chapter 16, and in the Zohar, Bereshis (folio 6b),

ובמק"מ [ובמקדש מלך] והרמ"ז [והרב משה זכות] שם ובזח"ג [ובזהר חלק ג] פנחס (דרמ"ז ע"א) ועמ"ש בת"א [בתורה אור] בד"ה ואלה המשפטים גבי כי תקנה עבד עברי.

and in the Mikdash Melech and the Ramaz there, and in the Zohar, Part III, Pinchas (folio 247a); and see what is written in Torah Ohr, in the discourse beginning "And these are the ordinances," regarding "If you acquire a Hebrew servant."

ואחר שימצא גילוי אהבה זו צ"ל אחזתיו כו' ולהביאו אל בית אמי זו תורה שבכתב עיין זח"ב [זהר חלק ב'] ויקהל (דף ריש).

And after he finds the revelation of this love, there must be "I held him," etc., and to bring him "into my mother's house," this is the Written Torah; see the Zohar, Part II, Vayakhel (folio 200).

וחדר הורתי זו תשבע"פ [תורה שבעל פה], ועמ"ש בד"ה ראה אנכי גבי ונר דלוק על ראשו ומלמדין אותו כו', ועמ"ש בד"ה ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך.

And "the chamber of the one who conceived me," this is the Oral Torah. And see what is written in the discourse beginning "See, I...," regarding "and a lamp is lit above his head, and they teach him," etc.; and see what is written in the discourse beginning "And you shall make holy garments for Aharon your brother."

וזהו ענין הרועה בשושנים ששונים הלכות ישראל מפרנסין ומתפרנסין עמ"ש בפי' רעיתי בד"ה אני ישנה, ובפי' לכו לחמו בלחמי בד"ה יונתי בחגוי.

And this is the matter of "who feeds among the roses (shoshanim)": those who study (sheshonim) the laws. Israel sustain and are sustained; see what is written on the meaning of "my companion" in the discourse beginning "I am asleep," and on the meaning of "Come, eat of my bread" in the discourse beginning "My dove, in the clefts."

וענין שני כלים תורה וחסד עמ"ש בביאור ע"פ אני ה' אלקיכם דפי' ציצית בסופו:

And on the matter of the two vessels, Torah and Chesed (kindness), see what is written in the explanation on the verse "I am Havayah your G-d" of the section of tzitzis, at its end.

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS RE'EH • MAAMAR 11

אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים

I am my Beloved's and my Beloved is mine, who grazes among the roses

1 אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים. הנה שושנה יש בה תליסר עלין כנגד י"ג מכילין דרחמי שבפסוק מי אל כמוך ושבפסוק אל רחום כו'

"I am my Beloved's and my Beloved is mine, who grazes among the roses." Now, a rose has thirteen leaves, corresponding to the Thirteen Attributes of Mercy (yud-gimmel mechilin derachamei) in the verse "Who is a G-d like You" and in the verse "G-d, merciful," etc.,

שמשם הוא מקור התשובה להיות נושא עון כו' והם המתגלים בר"ח [בראש חודש] אלול שאז הוא בחי' עת רצון

for from there is the source of teshuvah (return), so that [He] be "bearing iniquity," etc. And it is they that are revealed on Rosh Chodesh Elul, for then it is the level of a time of favor (eis ratzon).

כי מר"ח [מראש חודש] אלול עד אחר יוה"כ [יום הכפורים] הם מ' יום שעלה משה רבע"ה [רבינו עליו השלום] למרום לקבל לוחות האחרונות ומה ימים הראשונים ברצון כו', וז"ש [וזהו שכתוב] הרועה בשושנים אצל אני לדודי ודודי לי שהוא ר"ת [ראשי תיבות] אלול.

For from Rosh Chodesh Elul until after Yom Kippur are the forty days when Moshe our teacher, peace be upon him, went up on high to receive the latter Tablets; and "just as the first days were with favor," etc. And this is [the meaning of] what is written, "who grazes among the roses," next to "I am my Beloved's and my Beloved is mine," which [form] the initials of Elul.

2 וצריך להבין מהו ענין י"ג מדות הרחמים בחדש אלול בשלמא בעשי"ת [בעשרת ימי תשובה] יתכן שהם ימי סליחה ומחילה ולכך אומרים בעשי"ת [בעשרת ימי תשובה] ויעבור הוי' כו'

Now we need to understand what the matter of the Thirteen Attributes of Mercy in the month of Elul is. Granted, in the Ten Days of Teshuvah it makes sense, since they are days of pardon and forgiveness, and that is why in the Ten Days of Teshuvah we say "And Havayah passed," etc.

והענין הוא דהנה התשובה אינה על עוונות דוקא שהרי צריך להיות כל ימיו בתשובה אלא בחי' תשובה הוא ששב מדרכו הראשון וכמ"ש והחזירנו בתשובה שלימה לפניך כו'.

The matter is that teshuvah (return) is not for sins specifically, for one must be in teshuvah all his days; rather, the level of teshuvah is that one returns from his former way, as it is said, "And bring us back in complete teshuvah before You," etc.

וביאור הענין הנה בדברי חז"ל [חכמינו זכרונם לברכה] (ספ"ק [סוף פרק קמא] דקדושין) יש ב' דעות אחד אומר תלמוד גדול ואחד אומר מעשה גדול ונמנו וגמרו תלמוד גדול שמביא לידי מעשה.

And the explanation of the matter: in the words of our Sages, of blessed memory (at the end of the first chapter of Kiddushin), there are two opinions. One says study is greater, and one says action is greater; and they took a vote and concluded: study is greater, for it brings to action.

ולהבין ענין מחלקותם ובמאי קא מיפלגי יש להקדים להבין תחלה מ"ש את השמים ואת הארץ אני מלא והלא כתיב מכה"כ [מלא כל הארץ כבודו] ולא נזכר שמים וגם ששם נאמר אני מלא וכאן כתיב כבודו.

To understand their dispute, and on what they differ, we must first preface by understanding what is written, "The heavens and the earth I fill." But is it not written, "The whole earth is full of His glory," where the heavens are not mentioned? Also, there it says "I fill," while here it is written "His glory."

אך הנה ידוע דיש ממכ"ע [ממלא כל עלמין] וסוכ"ע ופי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] הוא בחי' הארת האלהות הנמשך בנבראים להחיותם מע"מ [מעשרה מאמרות] יהי אור כו'

But it is known that there is the light that fills all worlds (memalei kol almin) and the light that encompasses all worlds (sovev kol almin). The meaning of the light that fills all worlds is the level of the radiance of G-dliness that is drawn into the created beings to give them life, from the Ten Utterances: "Let there be light," etc.,

בדבר ה' כו' שהוא מתלבש בפנימיותם ותוך תוכם ממש שנמשך בקרבם להיות חיות להם והוא מתחלק לחלקים להיות מחיה כל חד לפום שיעורא דיליה.

"By the word of Havayah," etc. It is enclothed in their inner dimension (pnimiyus) and their very innermost core, being drawn within them to be life-force for them; and it divides into portions, so as to give life to each one "according to its own measure."

3 ועד"מ בגשמיות בדצח"מ [בדומם צומח חי מדבר] שהדומם הגם שנתהוה ג"כ מע"מ [מעשרה מאמרות] ונמשך בו ג"כ חיות אלקות מאותו המאמר

By way of analogy, in physical things, among the inanimate, the vegetative, the animal and the speaking: the inanimate, although it too came into being from the Ten Utterances, and G-dly life-force is drawn into it too, from that same utterance,

כמו שנמשך חיות אלהות בצומח וחי מ"מ חיותו מצומצם זעיר זעיר והצומח יש בו חיות יותר והחי יותר גם מן הצומח והמדבר יותר כו'

just as G-dly life-force is drawn into the vegetative and the animal, nevertheless its life-force is contracted, very slight. The vegetative has more life-force in it, the animal more even than the vegetative, and the speaking more, etc.

ולפי ערך זה גם בעולמות הרוחניים יש התחלקות מדרגות רבות ולכולם נמשך חיות משונה ונבדל מחיות הנמשך לזולתו והיינו ממדת מל' ית' שהוא הנק' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] שמתלבש בתוך תוך העולמות ממש

In proportion to this, in the spiritual worlds too there is a division into many levels, and to each of them is drawn a life-force that is different from, and distinct from, the life-force drawn to another. This is from the attribute of His Malchus (sovereignty), may He be blessed, which is what is called the light that fills all worlds (memalei kol almin), which is enclothed in the very innermost core of the worlds.

אבל בחי' סוכ"ע הוא בחי' השפעה והארת אלקות שאינו נמשך ונתלבש בתוך העולמות בבחי' גילוי להיות מושג בהשגתם

But the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin) is the level of a flow and radiance of G-dliness that is not drawn down and enclothed within the worlds in a manner of revelation, so as to be grasped by their comprehension;

אלא הוא בבחי' מקיף עליהם מלמעלה וע"כ נק' סוכ"ע שסובב לכולם בשוה שאין בו התחלקות מאחר שאינו מתלבש בבחי' גילוי בהשגה שיתכן לומר שלזה הוא מאיר ומתגלה כך ולזה כך כו'.

rather, it is in the manner of an encompassing [light] (makif) over them from above. Therefore it is called the light that encompasses all worlds, for it encompasses them all equally; there is no division in it, since it is not enclothed in a manner of revelation in comprehension, such that one could say that to this one it shines and is revealed in this way and to that one in that way, etc.

4 וע"כ הוא שוה ומשוה כו' ובו הוא שנאמר את השמים ואת הארץ אני מלא דהיינו בחי' סוכ"ע דלית אתר פנוי מיניה ומ"ש

Therefore it is "equal and makes equal," etc. And it is of this that it is said, "The heavens and the earth I fill": that is, the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), for "there is no place empty of Him." And what is written,

מכה"כ [מלא כל הארץ כבודו] הוא בחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] שנק' כבוד והנה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] אין כבוד אלא תורה (ועמ"ש ע"פ כי על כל כבוד חופה).

"The whole earth is full of His glory" is the level of the light that fills all worlds (memalei kol almin), which is called "glory." Now, our Sages, of blessed memory, said, "There is no glory but Torah" (and see what is written on the verse "For over all the glory shall be a canopy").

והיינו משום דאורייתא מחכמה נפקת שמחכמה נמשכים ל"ב נתיבות וכמ של הנתיב והשביל שעשוי לעבור

That is because "the Torah issues from Chochmah (wisdom)," for from Chochmah are drawn the thirty-two paths. And as in the analogy of a path and a trail, which is made for passing

בו ממקום למקום כך מבחי' חכמה עילאה נמשכת ההשפעה בבחי' התחלקות להיות ממכ"ע [ממלא כל עלמין] עד שיומשך בגשמיות ממש בפרטות דיני התורה כשר ופסול כו'

along it from place to place, so from the level of the supernal Chochmah the flow is drawn in a manner of division, to be the light that fills all worlds, until it is drawn into actual physicality, in the particulars of the Torah's laws, valid and invalid, etc.,

שהם בענינים גשמיים תרומות ומעשרות כו' וכנודע אבל ע"י המצות נמשך גילוי אור מבחי' סוכ"ע שהוא בחי' המקיף.

which concern physical matters, terumos and tithes, etc., as is known. But through the mitzvos there is drawn a revelation of light from the level of the light that encompasses all worlds, which is the level of the encompassing [light] (makif).

5 והענין כי הנה ידוע שהתורה נעשה מזון לנפש האלקית וכמ"ש ותורתך בתוך מעי שהוא כמו עד"מ

The matter is this: it is known that the Torah becomes food for the G-dly soul, as it is written, "And Your Torah is within my innards." This is like, by way of analogy,

המזון שנכנס בתוך תוך האדם ונעשה חיות בפנימיותו וכך ע"י התורה נמשך גילוי הארת החכמה להיות מושג בהשגה ממש ואשים דברי בפיך

food, which enters into the very innermost part of a person and becomes life-force within him. So too, through the Torah there is drawn a revelation of the radiance of Chochmah (wisdom), to be truly grasped in comprehension: "And I have put My words in your mouth."

והיינו מבחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] שמתלבש בעלמין בבחי' פנימי' [פנימיות / פנימית] ממש אבל המצות נעשים לבושים לנפש האלקית שהוא

That is, from the level of the light that fills all worlds (memalei kol almin), which is enclothed in the worlds in a truly inward manner. But the mitzvos become garments for the G-dly soul; this is

כמו עד"מ הלבוש הוא על גוף האדם מלמעלה ואינו נכנס בפנימיותו וכך ההמשכה הנמשכת ע"י המצות הוא בבחי' מקיף מפני שהיא מבחי' סוכ"ע

like, by way of analogy, a garment, which is on a person's body from above and does not enter within him. So too, the flow drawn down through the mitzvos is in a manner of an encompassing [light] (makif), because it is from the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin),

שהוא למעלה מהשגה וע"כ הלבושים יותר יקרים בטבעם מהמזון להיות שבשרשם הם יותר נעלים [ועמ"ש מזה בד"ה מזמור שיר חנוכת הבית בענין ג' בחינות מזון לבוש בית].

which is above comprehension. Therefore garments are by their nature more precious than food, since in their root they are loftier. [And see what is written about this in the discourse beginning "A psalm, a song of the dedication of the House," on the matter of three levels: food, garment, house.]

6 וז"ש [וזהו שכתוב] במצו' [במצות] תחת אשר לא עבדת כו' מרב כל פי' רב כל הוא בחי' ג"ע [גן עדן] [עמ"ש בד"ה ואתה תצוה] השגת אלקות.

And this is [the meaning of] what is written regarding the mitzvos: "Because you did not serve," etc., "more than an abundance of everything." The meaning is that "an abundance of everything" (rov kol) is the level of Gan Eden [see what is written in the discourse beginning "And you shall command"], the comprehension of G-dliness.

שהמצות הם יותר גבוהים שהם מבחי' מקיפים שלמעלה מג"ע [מגן עדן] שהוא השגה בבחי' פנימי' [פנימיות / פנימית] ומצד זה אמר האומר מעשה גדול מן התלמוד

For the mitzvos are higher, since they are from the level of encompassing [lights] (makifim), which are above Gan Eden, which is comprehension in an inward manner. It is on this account that the one who said that action is greater than study said so.

אך אעפ"כ [אף על פי כן] נמנו וגמרו תלמוד גדול שמביא לידי מעשה, והענין כי א"א להיות התעוררות המשכת סוכ"ע ע"י המצות מעשיות

Yet even so, they took a vote and concluded: study is greater, for it brings to action. The explanation is that there cannot be an arousal of the drawing down of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin) through the practical mitzvos,

שהם מדברים גשמיים ציצית מצמר צדקה בממון גשמי אם לא ע"י התורה שהיא הממוצע המחברם וכמו עד"מ באדם שהדבור הוא הממוצע המחבר ומוציא העלם המחשבה לידי גילוי כו':

which are of physical things (tzitzis of wool, charity with physical money), except through the Torah, which is the intermediary that joins them; just as, by way of analogy, in a person, speech is the intermediary that joins and brings the concealment of thought out into revelation, etc.

7 ב והנה כתיב היום לעשותם. היום דוקא שבעוה"ז הוא הנק' עולם המעשה ויכולים לעשות תשובה משא"כ בעוה"ב [בעולם הבא]

2. Now, it is written, "Today, to do them." Today specifically, for this world is what is called the world of action, and [in it] one can do teshuvah (return); which is not so in the World to Come:

הנה כמו שהוא כך ישאר שאין לו כח להפוך עצמו מכמו שהוא אם לא שיסירו ממנו הלבושים הצואים ע"י כף הקלע כו'

there, as he is, so he will remain, for he has no power to change himself from what he is, unless the soiled garments are removed from him by means of the hollow of the sling (kaf hakela), etc.;

אבל הוא עצמו אינו יכול והטעם הוא משום שבעה"ב [שבעולם הבא] אמרו יושבין ונהנין שהוא לפי שמשיגים אלקות בבחי' השגה וגילוי ממש וא"כ הוא מבחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] שמתלבש בבחי' גילוי ובבחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] הוא בבחי' התחלקות כנ"ל.

but he himself cannot. The reason is that of the World to Come they said, "They sit and delight," which is because they grasp G-dliness in a manner of actual comprehension and revelation. If so, it is from the level of the light that fills all worlds (memalei kol almin), which is enclothed in a manner of revelation; and the light that fills all worlds is in a manner of division, as mentioned above.

8 וע"כ אם הוא בבחי' זו א"א לו להפך לבחי' אחרת אחרי שהם מחולקים ונבדלים זה מזה וכאו"א [וכל אחד ואחד] על מקומו בא,

Therefore, if he is at this level, he cannot be transformed into another level, since they are divided and separate from one another, and each and every one comes to its own place.

אבל בעולם הזה יש בחי' הארת סוכ"ע ואע"פ [ואף על פי] שהוא בבחי' העלם שאינ' [שאינם] משיגים בו מ"מ פועל הוא כאן ולפי שהוא בחי' סוכ"ע ששוה ומשוה

But in this world there is the level of the radiance of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin). And although it is in a manner of concealment, so that they do not grasp it, nevertheless it acts here. And because it is the level of the light that encompasses all worlds, which is "equal and makes equal,"

ואם צדקת מה תתן לו כו' וע"כ יכולים לעשות תשובה שאף שהוא כעת רשע גמור והוא למטה מטה יכול להתהפך להיות צ"ג [צדיק גמור / צדיקים גמורים] מצד הארת הסובב כו'

and "If you are righteous, what do you give Him?" etc., therefore one can do teshuvah (return): though he is now a completely wicked person and is at the very lowest, he can be transformed into a completely righteous person by virtue of the radiance of the encompassing [light], etc.,

וכמ"ש במ"א באריכות ע"פ צו את בנ"י [בני ישראל] ואמרת אליהם את קרבני לחמי כו' ע"ש, וז"ש [וזהו שכתוב] חז"ל [חכמינו זכרונם לברכה] יפה שעה אחת בתשובה ומע"ט [ומעשים טובים] בעוה"ז מכל חיי העוה"ב [העולם הבא]

as is explained at length elsewhere, on the verse "Command the children of Israel and say to them: My offering, My bread," etc.; see there. And this is [the meaning of] what our Sages, of blessed memory, said: "Better is one hour of teshuvah and good deeds in this world than all the life of the World to Come."

כי חיי העוה"ב [העולם הבא] הוא רק מבחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] שהוא ע"י גבורות וצמצומים ביו"ד נברא העוה"ב [העולם הבא] כו'. אבל בתורה ומע"ט [ומעשים טובים] בעוה"ז הוא מבחי' סוכ"ע.

For the life of the World to Come is only from the level of the light that fills all worlds (memalei kol almin), which is through restraints (gevuros) and contractions (tzimtzumim): "with the yud the World to Come was created," etc. But in Torah and good deeds in this world it is from the level of the light that encompasses all worlds.

9 וזהו עיקר כוונת ירידת הנפש להתלבש בגוף החומרי משום שבעוה"ז יש הארת סוכ"ע אשר לזאת תוכל לברר ולהפך מרע לטוב כו'

And this is the main intent of the descent of the soul to be enclothed in the material body: because in this world there is the radiance of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), by which it can refine and transform from evil to good, etc.

ולפי ערך זה נותנים לאדם שני חייו במספר וקצבה לזה ע' [שבעים] שנה ולזה פ' כו' היינו כפי מספר מה שצריך לברר ולהפך מרע לטוב כו'

And in proportion to this, a person is given the years of his life by number and measure: to one seventy years and to another eighty, etc.; that is, according to the number of what he needs to refine and transform from evil to good, etc.,

שכל יום מברר ומהפך חלק א'. עד שבשני חייו נשלם מה שהיה צריך לברר שבשביל זה ירדה הנפש לעוה"ז:

for each day he refines and transforms one portion, until in the years of his life what he needed to refine is completed, for the sake of which the soul descended to this world.

10 ג אך אם פגם ע"י איזו חטא שהוריד והמשיך חיות לסט"א [לסטרא אחרא] שלא בירר והיפך כנ"ל כל מה שהיה צריך ע"ז הוא ענין התשובה והחזירנו בתשובה שלמה לפניך.

3. But if he caused a blemish through some sin, in that he brought down and drew life-force to the sitra achra (the other side), so that he did not refine and transform, as mentioned above, all that he needed to: for this is the matter of teshuvah (return), "And bring us back in complete teshuvah before You."

והנה הגם שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] לא זז משם עד שמוחלין לו, הנה הרי מ"מ אף שמוחלין לו החסרון במקומו עומד מה שלא השלים ההמשכה שהיה ממשיך כו'.

Now, although our Sages, of blessed memory, said, "He does not move from there until he is forgiven," nevertheless, even though he is forgiven, the lack remains in its place: that he did not complete the drawing down that he would have drawn, etc.

אך זהו ענין התשובה שאנו מבקשים והחזירנו בתשובה שלמה לפניך פי' לפנימיותך שהוא למעלה גם מבחי' סוכ"ע שאינו נק' סובב ומקיף אלא לגבי עלמין

But this is the matter of the teshuvah that we ask for, "And bring us back in complete teshuvah before You (lefanecha)": the meaning is, to Your inner dimension (pnimiyus), which is higher even than the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin); for it is called encompassing and surrounding only in relation to the worlds,

אבל עצמותו ומהותו יתי' הוא למעלה גם מזה וע"י התשובה שימשיך אור חדש ע"י גילוי עצמותו יתי' ימלא כל הפגמים והחסרונות כו'

but His Essence and Being, may He be blessed, is higher even than this. And through teshuvah, by which he will draw down a new light through the revelation of His Essence, may He be blessed, he will fill all the blemishes and lacks, etc.

אך איך יכול האדם לעורר כ"כ [כל כך] למעלה בעצמותו יתי' להמשיך אור חדש ממנו אך ע"ז הוא מבקש והחזירנו בתשובה כו'

But how can a person arouse so high above, in His Essence, may He be blessed, to draw down a new light from Him? But for this he asks, "And bring us back in teshuvah," etc.,

השיבנו אליך כלומר אתה תערה עלינו רוח ממרום ותשפיע עלינו רחמים רבים ממקור הרחמים מבחי' י"ג מכילין מי אל כמוך נושא עון כו'

"Bring us back to You": that is to say, You will pour out upon us a spirit from on high and bestow upon us great mercy from the source of mercy, from the level of the Thirteen Attributes (yud-gimmel mechilin), "Who is a G-d like You, Who bears iniquity," etc.,

שיהיו אנחנו יכולים לעשות תשובה וזהו ענין הארת י"ג מכילין דרחמי בחדש אלול שהוא הכנה שיהיו יכולים לעשות תשובה להיות אני לדודי כו'

so that we will be able to do teshuvah. And this is the matter of the radiance of the Thirteen Attributes of Mercy in the month of Elul: it is a preparation, so that they will be able to do teshuvah, so as to be "I am my Beloved's," etc.

ואף שבכל השנה אומרים י"ג מדות הרחמים ה' ה' אל רחום כו' הם רק הרחמנות על חיי הגוף בלבד

And although throughout the year we say the Thirteen Attributes of Mercy, "Havayah, Havayah, G-d, merciful," etc., they are only the compassion for the life of the body alone;

אבל י"ג מכילין דרחמי המאירים בחדש אלול הם הרחמים על חיי הנפש לעוררה בתשובה וז"ש [וזהו שכתוב] הרועה בשושנים פי' רועה שמפרנס את ישראל להיות יכולים לעשות תשובה הוא רועה ומפרנס אותם בשושנים כי

but the Thirteen Attributes of Mercy that shine in the month of Elul are the mercy for the life of the soul, to arouse it to teshuvah. And this is [the meaning of] what is written, "who grazes among the roses": the meaning is, the Shepherd who provides for Israel, so that they are able to do teshuvah, pastures and provides for them with the roses. For

הנה בכל השנה אנו אומרים בק"ש [בקריאת שמע] ונתתי עשב בשדך לבהמתך פי' בהמתך היינו נה"ב [נפש הבהמית] ונפש השכלית שבכדי שיהיו גם הם מסכימים שיהיה ואהבת את ה' כו'

throughout the year we say in the Shema, "And I will give herbage in your field for your cattle." The meaning: "your cattle" is the animal soul and the intellectual soul; in order that they too will agree, so that there will be "You shall love Havayah," etc.,

תקנו לומר תחלה קודם התפלה ברכת יוצר שתים לפניי' [לפניה] והאופנים וחיות כו' ופסוד"ז [ופסוקי דזמרה] שהוא בחי' האריכות בהתבוננות גדולת ה' יתי' עד שגם נה"ב [נפש הבהמית] והשכלית יסכימו שלו יאתה כו'

they instituted saying first, before the prayer, the blessing of Yotzer, the two [blessings] before it, and "And the Ofanim and the Chayos," etc., and Pesukei deZimra (the Verses of Praise), which are the level of lengthy contemplation of the greatness of G-d, may He be blessed, until even the animal soul and the intellectual [soul] agree that "to Him it is fitting," etc.

אבל בשביל התעוררות האהבה בנפש האלקית עצמה א"צ [אין צריך / אינו צריך] להתבוננות כ"כ [כל כך] שהרי נר ה' נשמת אדם שכך מוטבע בכל נפשות ישראל בטבע תולדותם ממקורם להיות חפצם ותשוקתם ליכלל באור ה' ולדבקה בו וז"ש [וזהו שכתוב] ונתתי עשב בשדך לבהמתך.

But for the arousal of love in the G-dly soul itself there is no need for so much contemplation, for "The soul of man is the lamp of Havayah": so is it implanted in all the souls of Israel, in their innate nature, from their source, that their desire and longing is to be included in the light of G-d and to cleave to Him. And this is [the meaning of] what is written, "And I will give herbage in your field for your cattle."

פי' עשב הם המלאכים שלוחי ההשפעה שבהם וע"י נמשך ההשפעה מלמעלה להיות לו כח ועוז להפך נה"ב [נפש הבהמית] וכמ"ש בזהר פ' בראשית (די"ח ע"ב)

The meaning: "herbage" is the angels, the emissaries of the flow, in whom and through whom the flow is drawn from above, so that he will have strength and might to transform the animal soul, as is written in the Zohar, Parshas Bereishis (folio 18b),

ע"פ מצמיח חציר לבהמה אלף טורין כו' ועשב לעבודת האדם כו' [ועמ"ש בד"ה כי תצא מענין שתים לפניה דק"ש [דקריאת שמע]] וכ"ז [וכל זה] הוא בכל השנה דוקא

on the verse "He causes grass to sprout for the cattle": "a thousand mountains," etc., "and herbage for the service of man," etc. [And see what is written in the discourse beginning "When you go out" on the matter of the two [blessings] before the Shema.] And all this is specifically throughout the year;

אבל בחדש אלול כתיב הרועה בשושנים שהן בחי' י"ג מכילין דרחמי המאירים ומתגלים בחדש אלול להיות עושים תשובה שימולא כל החסרונות.

but in the month of Elul it is written, "who grazes among the roses," which are the level of the Thirteen Attributes of Mercy that shine and are revealed in the month of Elul, so that they do teshuvah, so that all the lacks will be filled.

[והמשכה זו דשושנים היא צריכה גם בשביל הנה"א [הנפש האלקית] עצמה כי הגם שכך מוטבע בכל נפש כו' כנ"ל, אך הענין כי יש העלאת מ"ן [מיין נוקבין] שנמשך מצד עצם הנפש בטבעה ומאליה.

[This drawing down of "roses" is needed also for the G-dly soul itself. For although it is so implanted in every soul, etc., as mentioned above, the matter is that there is an elevation of mayin nukvin (feminine waters) that comes from the very essence of the soul, by its nature and of itself;

אבל כדי לבא לבחי' העלאת מ"ן [מיין נוקבין] דבחי' תשובה שהוא בחילא יתיר למעלה מכדי שתוכל הנפש שאת ע"ז צריך להיות המשכה מלמעלה דייקא,

but to come to the level of the elevation of mayin nukvin of the level of teshuvah, which is "with greater strength," beyond what the soul is able to bear, for this there must be a drawing down from above, specifically.

ויובן זה ממ"ש במ"א ע"פ כריח שדה אשר ברכו ה' והיינו להיות ריח בוגדיו שהוא בחי' תשובה ע"ז צ"ל אשר ברכו ה'

This will be understood from what is written elsewhere on the verse "Like the fragrance of a field which Havayah has blessed": that is, for there to be "the fragrance of his traitors (bogdav)," which is the level of teshuvah, for this there must be "which Havayah has blessed,"

שהוא סיוע מלמעלה כו' ע"ש וזהו ענין השיבנו אליך כו', ועל המשכה זו שמלמעלה נאמר הרועה בשושנים].

which is help from above, etc.; see there. And this is the matter of "Bring us back to You," etc.; and of this drawing down from above it is said, "who grazes among the roses."]

11 והנה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] א"ת [אל תקרי] שושנים אלא ששונים פי' ששונים הוא בחי' תורה מענין קורא ושונה כו'

Now, our Sages, of blessed memory, said: "Do not read shoshanim (roses) but sheshonim (who study)." The meaning: sheshonim is the level of Torah, from the expression "reads and studies," etc.

והענין כי התשובה צ"ל למלא כל החסרונות הן החסרון שנעשה בהעדר המצות שמונע ומחסיר גילוי

The matter is that teshuvah (return) must fill all the lacks: both the lack made by the absence of the mitzvos, which withholds and diminishes the revelation

אור דסוכ"ע הנמשך ע"י המצות והן החסרון שנעשה ע"י התורה שהיא מקור בחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] וז"ש [וזהו שכתוב] והחזירנו בתשובה שלימה לפניך שלימה דייקא כו'

of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), which is drawn through the mitzvos, and the lack made through [neglect of] the Torah, which is the source of the level of the light that fills all worlds (memalei kol almin). And this is [the meaning of] what is said, "And bring us back in complete teshuvah before You": complete, specifically, etc.

וז"ש [וזהו שכתוב] הרועה בשושנים שבכלל זה יש ב' המדרגות שושנה כפשוטו הוא התעוררות י"ג מכילין דרחמי שהם מבחי' סוכ"ע וששונים מבחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] כו'.

And this is [the meaning of] what is written, "who grazes among the roses": included in it are the two levels. "Rose" in its plain sense is the arousal of the Thirteen Attributes of Mercy, which are from the level of the light that encompasses all worlds; and sheshonim is from the level of the light that fills all worlds, etc.

12 וזהו ענין שמח"ת [שמחכמה תתאה] שאחר ר"ה [ראש השנה] ויו"כ [ויום כפור] שהוא בחי' המשכה שמחה של מצוה על כללות השנה

And this is the matter of Simchas Torah, which comes after Rosh HaShanah and Yom Kippur: it is the level of a drawing down of the joy of a mitzvah upon the year as a whole.

כי מאחר שבכל השנה עושים חסרון ופגם בהארת סוכ"ע ע"י שאין מקיימים המצות כהלכתן וכאשר נמשך ברי"ה [בראש השנה] ויוה"כ [ויום הכפורים] מלוי החסרון אז נעשה בחינת שמחה של מצוה כו'.

For since throughout the year one causes a lack and a blemish in the radiance of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), by not fulfilling the mitzvos as they should be fulfilled, when the filling of the lack is drawn down on Rosh HaShanah and Yom Kippur, then there comes about the level of the joy of a mitzvah, etc.

[ועוד יובן ענין שושנים ששונים ע"ד משנ"ת [מה שנתבאר] בד"ה ואכלת ושבעת וברכת בענין הזכרת ברית ותורה בברכת הארץ

[The matter of shoshanim (roses) and sheshonim (who study) will be understood further, along the lines of what has been explained in the discourse beginning "And you shall eat and be satisfied, and you shall bless," on the matter of mentioning the covenant and the Torah in the blessing for the land,

וצריך שיקדים ברית לתורה שזו ניתנה בג' בריתות וזו ניתנה בי"ג בריתות ומבואר שם דענין י"ג בריתות הם י"ג מדה"ר [מדות הרחמים].

and that one must put the covenant before the Torah, for this was given with three covenants and that was given with thirteen covenants; and it is explained there that the thirteen covenants are the Thirteen Attributes of Mercy.

13 והמשכתם הוא ע"י התורה כו' וז"ש [וזהו שכתוב] ג"כ ומל ה' אלקיך את לבבך ואת לבב זרעך. שיש בזה ר"ת [ראשי תיבות] אלול.

And their drawing down is through the Torah, etc. And this is also [the meaning of] what is written, "And Havayah your G-d will circumcise your heart and the heart of your offspring," in which there are the initials of Elul.

והיינו לבוא לבחי' פנימית הלב וכמ"ש באגה"ק [באגרת הקודש] בד"ה אין ישראל נגאלין אלא בצדקה. והמשכה זו היא מבחי' י"ג בריתות שהן י"ג מדה"ר [מדות הרחמים].

That is, to come to the level of the inner dimension (pnimiyus) of the heart, as is explained in Iggeres HaKodesh, in the discourse beginning "Israel will be redeemed only through charity." And this drawing down is from the level of the thirteen covenants, which are the Thirteen Attributes of Mercy.

אך המשכה זו הוא ע"י התורה וזהו ענין שושנים וששונים בהלכות וגם כי י"ג מדות שהתורה נדרשת בהן הם מבחינת י"ג מדה"ר [מדות הרחמים]

But this drawing down is through the Torah; and this is the matter of shoshanim (roses) and sheshonim, those who study the laws. And also, the thirteen principles (middos) by which the Torah is expounded are from the level of the Thirteen Attributes (middos) of Mercy;

ולכן נז' [נזכר] בגמרא ורחמנא אמר והיינו שבהם ועל ידם ההמשכה מתשב"כ [מתורה שבכתב] שהיא חכמה עילאה לתשבע"פ [לתורה שבעל פה] שהיא ח"ת [חכמה תתאה] וזהו והדרת פני זקן זה שקנה חכמה כי הן י"ג ת"ד [תיקוני דיקנא]:

therefore the Gemara mentions, "and the Merciful One said." That is, in them and through them is the drawing down from the Written Torah, which is the supernal Chochmah (wisdom), to the Oral Torah, which is the lower Chochmah (Chochmah Tata'ah). And this is "And you shall honor the face of the elder": "this is one who has acquired wisdom," for they are the thirteen tikkunim of the beard (tikkunei dikna).

LIKKUTEI TORAH · PARSHAS RE'EH · MAAMAR 12

ביאור ע"פ אני לדודי

An explanation on the verse "I am my Beloved's"

◇

1 ביאור ע"פ אני לדודי

An explanation on the verse "I am my Beloved's."

2 ביאור ענין מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] תלמוד גדול או מעשה גדול ונמנו וגמרו גדול תלמוד שמביא לידי מעשה

An explanation of the matter of the saying of our Sages, of blessed memory: "Is study greater, or is action greater?" And they took a vote and concluded: "Study is greater, for it brings to action."

הנה מעשה המצות הן בירורי נוגה שמעורב טוב ורע כגון אכילה יש אכילת זולל וסובא ויש שהוא של מצוה כגון אכילת קדשים

Now, the practical performance of the mitzvos consists of refinements (birurim) of nogah, in which good and evil are mixed. For example, eating: there is the eating of "a glutton and a drunkard," and there is eating that is of a mitzvah, such as the eating of holy offerings (kodashim),

וכמו סעודת שבת והמצות הן בירורים לברר מה שהוא דבר גשמי להיות בבחינת ביטול כי השבירה היתה בשם ס"ג [שם ס"ג] כולו סג יחדו כו'

and like the Shabbos meal. And the mitzvos are refinements: to refine that which is a physical thing, so that it be in a state of self-nullification (bittul). For the shattering was in the Name Sag (63): "All of it has turned back (sag), together," etc.;

ונעשה ב"ן [שם ב"ן] שנפל בשבירה להיות יש ודבר עד שנעשה עולם הגשמי והבירור הוא בשם מ"ה [שם מ"ה] בחי' ביטול.

and it became the Name Ban (52), which fell in the shattering to become a yesh (something) and a davar (a thing), until it became the physical world. And the refinement is through the Name Mah (45), the level of bittul.

3 והנה בי"ע הוא קודם התקון משא"כ אצי' הוא לאחר התיקון שכבר נתקן בבחי' ביטול איהו וחיוהי

Now, Beriah, Yetzirah and Asiyah are before the rectification (tikkun), whereas the World of Atzilus (Emanation) is after the rectification, for it has already been rectified in the state of bittul: "He and His life-forces

חד כנודע מענין התפלה שעד ב"ש [ברוך שאמר] הוא עולם העשי' [העשיה] שהתפלה היא ג"כ בירור דעקימת שפתיו הוי מעשה כו' ובי"ע הם צריכים לתיקון

are one." [This is] as is known from the matter of prayer: up to Baruch She'amar is the World of Asiyah (Action), for prayer too is a refinement, since "moving one's lips counts as an act," etc.; and Beriah, Yetzirah and Asiyah require rectification.

ולכן הנשמה א"צ [אין צריך / אינו צריך] תיקון לעצמה כי הנשמה היא מעולם האצילות שהוא אחר התיקון ואפילו נשמה דבי"ע היינו אצילות דבי"ע כי למ"ד [למאן דאמר] כלים דאצילות מתלבשים בבי"ע

Therefore the soul needs no rectification for itself, for the soul is from the World of Atzilus, which is after the rectification. And even a soul of Beriah, Yetzirah and Asiyah is the Atzilus of Beriah, Yetzirah and Asiyah, for according to one view the vessels of Atzilus are vested in Beriah, Yetzirah and Asiyah.

ולכן אמרו מעשה גדול כי אחר הבירור יהי' [יהיה] שם ב"ן [שם בי"ן] גדול משם מ"ה [שם מ"ה] אשת חיל עט"ב [עטרת בעלה].

This is why they said, "Action is greater": for after the refinement, the Name Ban will be greater than the Name Mah: "A woman of valor is the crown of her husband."

אך בבחי' אחרת תלמוד גדול שהוא בחי' מ"ה [שם מ"ה] המברר כי התלמוד הוא לבאר המצוה איך תהיה הסוכה והאתרוג כו' בחכמה אתבריו וגם ע"ד הקבלה

But in another respect, study is greater, for it is the level of Mah, which refines; for study is to explain the mitzvah, how the sukkah and the esrog are to be, etc.: "In Chochmah (wisdom) they are refined." And also, according to the Kabbalah,

הנה מעשה גדול שהוא מבחי' כתר מלשון כותרת שהוא בבחי' רצון שלמעלה מן החכמה שהיא התורה

action is greater, for it is from the level of Keser (the Crown), from the term koteres, which is the level of will (ratzon) that is above Chochmah, which is the Torah;

והוא בבחינת מקיף והחכמה היא פנימית על כל זה בבחי' אחת החכמה יותר מעולה שמהכתר אינו יורד כ"א בחינת חיצונית כנודע אבל החכמה היא בפנימיותה כו' וכמ"ש במ"א באריכות בביאור ע"פ צאינה וראינה.

and it is in the manner of an encompassing [light] (makif), while Chochmah is inner. Despite all this, in one respect Chochmah is superior: for from Keser nothing descends but the aspect of its outer dimension (chitzoniyus), as is known, whereas Chochmah is [there] in its inner dimension (pnimiyus), etc.; as is explained at length elsewhere, in the explanation on "Go forth and see."

4 ואח"כ נמנו וגמרו גדול תלמוד שמביא לידי מעשה שעם היות שהחכמה היא או"כ [אורות וכלים] והכתר הוא למעלה מהחכמה עם כל זה הרי התהוות המעשה שתהיינה המצות בבחינת כתר ומקיף הוא על ידי התורה

And afterwards they took a vote and concluded: "Study is greater, for it brings to action." For although Chochmah (wisdom) is lights and vessels, and Keser (the Crown) is above Chochmah, nevertheless the very coming into being of the action, so that the mitzvos be on the level of Keser and makif, is through the Torah;

כי היא הממשכת אור א"ס ב"ה לבחינת המעשה שתהיינה מעשה המצות בבחי' כתר כו' [ועמ"ש בביאור ע"פ ונקדשתי בתוך בנ"י [בני ישראל]. בסוף הדרוש ובביאור ע"פ מי מנה כו' רובע ישראל ע"ש].

for it is [the Torah] that draws the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, down to the level of action, so that the performance of the mitzvos be on the level of Keser, etc. [And see what is written in the explanation on "I shall be sanctified among the children of Israel," at the end of the discourse, and in the explanation on "Who has counted," etc., "the fourth part of Israel"; see there.]

5 ובזה יתורצו השני מקראות שנראים לכאורה כסותרים זה את זה כתוב א' אומר את השמים ואת הארץ אני מלא דמשמע אני ממש מהותו ועצמותו כאדם שאומר ע"ע אני כו'

With this, the two verses that at first glance seem to contradict each other will be reconciled. One verse says, "The heavens and the earth I fill," which implies "I" literally, His being and essence, like a person who says of himself "I," etc.

וכתוב א' אומר מלא כל הארץ כבודו ותרגומו זיו יקריה כו' ולא עצמותו כו' והחילוק הוא כך אני מלא היינו בבחי' המצות שהן בבחי' סוכ"ע כתר ומקיף

And another verse says, "The whole earth is full of His glory," and its Targum is "the radiance of His glory," etc., and not His essence, etc. And the difference is this: "I fill" is in the aspect of the mitzvos, which are on the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), Keser (the Crown) and makif.

ולכן שמים וארץ שוין לגבי בחינה זו [ועמ"ש בפ' עקב סד"ה ואכלת ושבעת וברכת] ומקרא דכתיב מכה"כ [מלא כל הארץ כבודו] היינו בבחי' התורה חכמה דאורייתא מחכמה נפקת כו'.

This is why heaven and earth are equal with respect to this level. [And see what is written in Parshas Eikev, at the end of the discourse beginning "And you shall eat and be satisfied, and bless."] And the verse that says, "The whole earth is full of His glory," is in the aspect of the Torah, Chochmah (wisdom), for "the Torah comes forth from Chochmah," etc.

6 והנה יש ב' בחינות מקיפים מקיף החוזר שהוא מקיף פרטי ומקיף הישר שהוא מקיף כללי שמקיף מראשו עד רגלו כו'

Now, there are two kinds of encompassing [lights] (makifim): the returning makif (makif hachozer), which is a particular makif, and the direct makif (makif hayashar), which is a general makif, encompassing from head to foot, etc.

והנה מקיף החוזר הוא ענין המצות הוא האור הנמשך ומתפשט בכלי אלא שמפני שאין הכלי יכול להכיל ולסבול האור חוזר ויוצא לחוץ ונעשה אור מקיף על הכלי

Now, the returning makif, which is the matter of the mitzvos, is the light that is drawn down and spreads into the vessel; but because the vessel cannot contain and bear the light, it turns back and goes outside and becomes an encompassing light over the vessel.

והיינו ענין שערות שהם מותרי מוחין והשערות הם בחי' לבושים שהן המצות כי המצות הן לבושים כנודע

This is the matter of hair, which is the surplus of the intellect (mochin). And the hairs are in the category of garments, which are the mitzvos, for the mitzvos are garments, as is known.

אבל המקיף הכללי הוא המקיף שלגודל אורו אינו יכול ליכנס כלל בכלי והוא ענין שמחה של מצוה שהשמחה היא בחי' מקיף

But the general makif is the makif that, because of the greatness of its light, cannot enter the vessel at all. This is the matter of the joy of a mitzvah, for joy is in the category of makif,

שהוא בהשוואה א' מראשו עד רגלו הכל בבחי' אחת ואינה בבחינת התחלקות פרטיים לפי הבחינה פרטית

which is in one equal measure from head to foot, all on one level, and is not divided into particulars according to the particular aspect,

כמו שהוא ענין לבושים שמתלבשת בכל בחינה לפי מה שהוא משא"כ מקיף הכללי כנ"ל. [ועמ"ש מענין שמחה של מצוה ע"פ אסרי לגפן ובביאור ע"פ צאינה וראינה הנזכר לעיל].

as is the case with garments, where it is clothed in each aspect according to what that aspect is; which is not so with the general makif, as mentioned above. [And see what is written on the matter of the joy of a mitzvah on the verse "Binding his foal to the vine," and in the explanation on "Go forth and see" mentioned above.]

7 והנה לכך נאמר היום לעשותם שבועה"ז [שבעולם הזה] דוקא הוא השראת המקיף שהוא בהעלם כו' [כמ"ש מזה

Now, this is why it is said, "Today, to do them": for specifically in this world is the resting of the makif, which is in concealment, etc. [as is explained on this

ע"פ צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי] וע"י מעשה המצות ממשיכים מבחי' כ"ע [כתר עליון] בחי' מקיף כנ"ל משא"כ בעוה"ב [בעולם הבא] הוא בחי' גילוי

on the verse "Command the children of Israel and say to them: My offering, My bread"]. And through the performance of the mitzvos one draws, from the level of Keser Elyon (the Supernal Crown), the level of makif, as mentioned above; whereas in the World to Come it is the level of revelation,

וצריך לילך שם ממדרגה למדרגה ותחלה צריך לירד לגיהנם כו' וזהו תכלית ירידת הנשמות לעוה"ז ירידה צורך עליה

and there one must go from level to level, and first one must descend to Gehinnom, etc. And this is the purpose of the descent of the souls into this world: a descent for the sake of an ascent,

היינו בחי' בירורים לברר להיות הכל בבחינת ביטול בהמשכה פנימית ומקיפים וכל ימי שנותינו בהם שבעים שנה לא נתנו לאדם

that is, the matter of refinements (birurim): to refine, so that everything be in the state of bittul, through drawing down inner [light] and makifim. And all "the days of our years, in them seventy years," were given to man

אלא בשביל זה כנ"ל והנשמה אינה צריכה תיקון לעצמה ואינה צריכה להמשכה ולא להתפלל כלל

only for this, as mentioned above. And the soul needs no rectification for itself, and needs no drawing down, nor to pray at all;

כי הצדיקים למה דומים בפני השכינה כנר בפני האבוקה שכלה מאליו ובא כרעא דאבוה כו'

for "to what are the righteous compared before the Shechinah (Divine Presence)? To a candle before a torch," which vanishes of itself; and "a son is his father's leg," etc.

אלא עיקר ירידת הנשמה הוא כדי להפך נפש השכלית שבנפש הבהמית ע"י המשכות התורה והמצות שהם פנימים ומקיפים כנ"ל [ועמ"ש ע"פ כי תצא כו'

Rather, the main purpose of the soul's descent is to transform the intellectual soul that is within the animal soul, through the drawings-down of the Torah and the mitzvos, which are inner [lights] and makifim, as mentioned above. [And see what is written on the verse "When you go out," etc.,

גבי ונתנו ה' אלקיך בידך דהיינו ע"י תורה ומצות שעי"ז דוקא נשלם בירור נה"ב [נפש הבהמית] ע"ש הטעם ועמ"ש מזה ג"כ ע"פ משה ידבר גבי כי הוי' אלקיך אש אוכלה הוא]:

regarding "And Havayah your G-d will deliver him into your hand," that is, through Torah and mitzvos, for it is specifically through them that the refinement of the animal soul is completed; see there for the reason. And see what is written on this also on the verse "Moshe would speak," regarding "For Havayah your G-d is a consuming fire."]

8 ב אך מי שחטא ופגם צריך לעשות תשובה להמשיך מלמעלה להשלים החסרון והפגם והיינו כמ"ש ממעמקים קראתיך הוי' הוי' הוא כללות האצי' יו"ד חכמה כו'

2. But one who has sinned and caused a blemish must do teshuvah (return), to draw down from above to fill in the lack and the blemish. This is as it is written, "From the depths I have called You, Havayah." The Name Havayah is the World of Atzilus (Emanation) as a whole: the yud is Chochmah (wisdom), etc.;

וקראתיך היניו המשכת הוי' אחרת מחדש אורות בכלים כי המשכות האורות שכבר נמשכו בכלים נפגמו כנודע

and "I have called You" means the drawing down of another Havayah, anew: lights in vessels. For the drawings-down of the lights that had already been drawn into the vessels were blemished, as is known,

וצריך להמשיך אורות מחדש והמשכה זו היא ממעמקים מעשרה עומקים שבעשי"ת [שבעשרת ימי תשובה] עומקא דחשוכא ישת חשך סתרו

and one must draw down lights anew. And this drawing down is "from the depths": from the ten depths that are in the Ten Days of Teshuvah, the depth of darkness (umka dachashucha): "He made darkness His hiding place."

וזהו השיבנו אליך מקורא דכולא כנודע שמא"ס ב"ה נעשה צמצום ומקום פנוי וחלל ואח"כ נמשך קו וחוט ומקו זה נמשכים כל העגולים ומקיפים כמ"ש בע"ח [בעץ חיים] בשער העגולים ויושר וראשית הקו הזה

And this is "Return us to You": the source of all. As is known, from the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, there came about a tzimtzum (contraction) and an empty place and a void, and afterwards a kav (line of light) and a thread was drawn; and from this line all the circles and makifim are drawn, as is written in Etz Chaim, in Sha'ar HaIgulim VeYosher (the Gate of Circles and Straightness). And the beginning of this line

היינו בחי' מלי דא"ק [דאדם קדמון] שם הוא עומקא דכולא ומשם נמשכו י"ג מדות הרחמים וזהו בחי' תשובה במקום שבע"ת [שבעלי תשובה] עומדין כו' דמשכין ליה בחילא יתיר אליך ממש

is the level of the Malchus (sovereignty) of Adam Kadmon. There is "the depth of all," and from there the Thirteen Attributes of Mercy were drawn. And this is the level of teshuvah: "In the place where baalei teshuvah stand," etc., "for they draw it with greater force": "to You," truly.

אך להיות הכח הזה בנפש חילא יתיר כו' הוא ע"י י"ג מדות הרחמים שמר"ח [שמראש חודש] אלול שנאמר עליהם ואנכי עמדתי בהר כו'

But that this power, "with greater force," etc., be in the soul comes through the Thirteen Attributes of Mercy that are from Rosh Chodesh Elul, about which it is said, "And I stood on the mountain," etc.,

כימים הראשונים הם ימי קדם כנודע שיש ימי עולם וימי קדם שנות עולם שנים קדמוניות ימי קדם הם מעומקא דחשוכא מל' דא"ק [דאדם קדמון] [וע'

"like the first days": these are the days of old (yemei kedem). As is known, there are "days of the world" (yemei olam) and "days of old" (yemei kedem), "years of the world" (shnos olam) and "ancient years" (shanim kadmoniyos). The days of old are from the depth of darkness, the Malchus of Adam Kadmon. [And see,

בענין ימי קדם באדרא דנשא די קל"ד די ודקל"ח ב' ועמ"ש בביאור ע"פ ולא אבה בפ'

on the matter of the days of old, the Idra of Naso, folio 134[b], and folio 138b. And see what is written in the explanation on the verse "But He was not willing," in Parshas

כי תצא ובפ' ויקרא בביאור ע"פ ויקרא אל משה מענין ישת חשך סתרו] ומשם נמשך להיות מקיפים וע"ז נאמר אני לדודי ועלי תשוקתו דלא כתיב ואלי תשוקתו

Ki Seitzei, and in Parshas Vayikra, in the explanation on the verse "And He called to Moshe," on the matter of "He made darkness His hiding place."] And from there it is drawn down to become makifim. Of this it is said, "I am my Beloved's, and His desire is upon me (alai)": for it is not written "and His desire is toward me (elai),"

אלא ועלי כלומר מלמעלה בחי' מקיף [ועמ"ש בביאור ע"פ כי ביום הזה יכפר גבי ענין בגדי לבן דכה"ג [דכהן גדול] ביוהכ"פ [ביום הכפורים] וע' עוד מענין ועלי תשוקתו באדרא דנשא (דקל"ב ב') מי גרם שאני לדודי משום ועלי תשוקתו.

but "upon me," meaning from above: the level of makif. [And see what is written in the explanation on the verse "For on this day He shall atone," regarding the white garments of the Kohen Gadol on Yom Kippur. And see further, on the matter of "and His desire is upon me," in the Idra of Naso (132b): "What brought it about that 'I am my Beloved's'? Because 'His desire is upon me.'"

אכן בזהר פ' לך לך (דפ"ח ב') פי' אני לדודי בקדמיתא ולבתר ועלי תשוקתו וכן משמע הפי' באדר"ז [באדרא זוטא] (דרפ"ח ע"א).

However, in the Zohar, Parshas Lech Lecha (88b), it explains: "I am my Beloved's" first, and afterwards "and His desire is upon me." And so the explanation in the Idra Zuta (288a) implies.

והיינו ב' בחי' ג"ג מדה"ר [מדות הרחמים] דאלול ודיוהכ"פ [ודיום הכפורים]. שעל י"ג מדה"ר [מדות הרחמים] דאלול שהם המשכה להיות אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] ע"ז אמרו מי גרם שאני לדודי משום דעלי תשוקתו.

These are the two levels of the Thirteen Attributes of Mercy, of Elul and of Yom Kippur. Of the Thirteen Attributes of Mercy of Elul, which are a drawing down so that there come to be an arousal from below, of these they said, "What brought it about that 'I am my Beloved's'? Because 'His desire is upon me.'"

וי"ג מדה"ר [מדות הרחמים] דעשי"ת [דעשרת ימי תשובה] ויוהכ"פ [ויום הכפורים] שהם סליחת ומחילת העוונות ע"י התשובה ע"ז אמרו ע"י שאני לדודי בקדמיתא ע"י"ז ועלי תשוקתו כו' ועמ"ש מענין ב' בחינות י"ג מדות דאלול ויום הכפורים בד"ה ושמתי כדכד ושאר דוכתי].

And of the Thirteen Attributes of Mercy of the Ten Days of Teshuvah and Yom Kippur, which are the pardon and forgiveness of sins through teshuvah, of these they said: through "I am my Beloved's" first, through this "His desire is upon me," etc. And see what is written on the matter of the two levels of the Thirteen Attributes, of Elul and of Yom Kippur, in the discourse beginning "And I will make … of kadkod," and in other places.]

וזהו הרועה בשושנים תליסר עלין דסחרין לשושנה והן י"ג מדות שאמר מיכה שהן בעתיק והן למעלה מהי"ג שאמר משה כמ"ש במ"א שמשה המשיך למטה בז"א כמ"ש באדרא (דקל"ח ע"א) והיינו

And this is "He who shepherds among the roses": the thirteen petals that surround the rose. These are the thirteen attributes that Michah spoke, which are in Atik, and they are above the thirteen that Moshe spoke; as is explained elsewhere, Moshe drew [them] down below, into Z'eir Anpin (the emotive attributes), as is written in the Idra (138a). That is,

כי היג"מ [הי"ג מדות] של משה הן לחיי העוה"ז שהיה צריך משה לכך לפי שהקב"ה אמר למשה ועתה הניחה לי כו' וע"ז נאמר במשה ויקוד ארצה וישתחו שהשתחואה הוא המשכה שהמשיך למטה כו'

because the Thirteen Attributes of Moshe are for the life of this world, which Moshe needed for this, since the Holy One, blessed be He, had said to Moshe, "And now, leave Me alone," etc. And of this it is said of Moshe, "He bowed to the ground and prostrated himself," for prostration is a drawing down that he drew below, etc.;

אבל היג"מ [הי"ג מדות] שאמר מיכה הן יג"מ [י"ג מדות] דא"א שהן לחיי הנשמות שהוא חיי אלק ות וכמ"ש בזהה"ק [בזהר הקדוש] שם (דקל"ג ע"ב)

but the Thirteen Attributes that Michah spoke are the Thirteen Attributes of Arich Anpin, which are for the life of the souls, which is the life of G-dliness; as is written in the holy Zohar there (133b):

אית חסד דלגו ואית חסד דלבר כו' חסד דאקרי חסד עולם כו' דז"א דכתיב אמרתי עולם חסד יבנה.

"There is an inner Chesed (kindness) and there is an outer Chesed," etc., "a Chesed that is called chesed olam (eternal Chesed)," etc., which is of Z'eir Anpin, as it is written, "I said: the world (olam) shall be built with Chesed."

והאי חסד דעתיק כו' לאו בחיי גופא אתמר אלא בחיי דנשמתא. (ועיין בזהר בהעלותך דקנ"ב סע"א [סוף עמוד א]).

"And this Chesed of Atik," etc., "was not said of the life of the body, but of the life of the soul." (And see in the Zohar, Beha'alos'cha, at the end of 152a.)

וזהו הרועה בשושנים שהוא רועה זן ומפרנס כי בכל השנה הוא רועה ישראל בבחי' עשב כמ"ש ונתתי עשב בשדך לבהמתך ועשב לעבודת האדם

And this is "He who shepherds among the roses": a shepherd, one who feeds and sustains. For all year round He shepherds Israel with the level of grass, as it is written, "And I will give grass in your field for your cattle," and "grass for the service of man."

דהיינו מה שישראל מקבלים בחי' האוי"ר [האהבה ויראה] הוא ע"י מלאכים בברכת יוצר אור כולם אהובים כו'

That is, Israel's receiving the level of love and awe is through angels, in the blessing Yotzer Or: "They are all beloved," etc.,

והאופנים כו' (ועיין בזהר בראשית דף י"ח ע"ב עשב דא אלין אופנים וחיות כו' ע"ש)

"and the Ofanim," etc. (And see the Zohar, Bereishis, folio 18b: "'Grass': these are the Ofanim and Chayos," etc.; see there.)

ועל ידי זה מקבלים ג"כ התפעלות אהוי"ר [אהבה ויראה] או תיקון הקדושה שלמעלה מקבלת הנפש למטה ג"כ והיינו נה"ב [נפש הבהמית]

And through this they also receive the stirring of love and awe, or the rectification of the holiness that is above: the soul below receives it too; and this means the animal soul.

כי הנפש אלקית אינה צריכה תיקון לעצמה שהנפש שבכל עולם הוא גבוה מבחי' המלאכים שבכל עולם

For the G-dly soul needs no rectification for itself, since the soul in each world is higher than the level of the angels in that world;

כי הנשמה היא מפנימית העולם והמלאכים הם מחיצוני' [מחיצוניות] אלא שנפש הבהמית היא נמשכת מפנימית האופנים [משא"כ משמרי האופנים נמשך השפעה החיצונית]

for the soul is from the inner dimension (pnimiyus) of the world, and the angels are from the outer dimension (chitzoniyus). But the animal soul is drawn from the inner dimension of the Ofanim [whereas from the dregs of the Ofanim the outer flow is drawn].

וצריך שגם נפש הבהמית תסכים לזה והיינו ע"י ההמשכה מבחי' האופנים וחיות שהן שרשה ומקורה שאין הדינין נמתקין אלא בשרשן וכמ"ש מזה ע"פ כי תצא הנזכר לעיל.

And the animal soul too must consent to this. This is through the drawing down from the level of the Ofanim and Chayos, which are its root and source, for the severities (dinim) are sweetened only in their root; as is explained on this on the verse "When you go out," mentioned above.

9 ולכך תקנו לנו אנשי כנה"ג [כנסת הגדולה] לומר בכל יום והאופנים וחיות כו' בברכת יוצר אור קודם שמע ישראל.

This is why the Men of the Great Assembly instituted for us to say every day "And the Ofanim and Chayos," etc., in the blessing Yotzer Or, before "Hear, O Israel."

ישראל היא הנפש האלקית ועליה נאמר בכל לבבך בשני יצריך ובכל נפשך אפי' [אפילו] בנפש הבהמית

"Israel" is the G-dly soul, and of it is said, "with all your heart": with both your inclinations; "and with all your soul": even with the animal soul.

והיינו ע"י ונתתי עשב בשדך שדה הוא חקל תפוחין קדישין כדי להיות לבהמתך ואח"כ ואכלת ושבעת הוא ענין אכלית יערי עם דבשי כו' וזהו כל השנה

And this is through "And I will give grass in your field": the "field" is the field of holy apples, so that it be "for your cattle." And afterwards, "and you shall eat and be satisfied," which is the matter of "I have eaten my honeycomb with my honey," etc. And this is all year round.

אבל בר"ח [בראש חודש] אלול הוא הרועה בשושנים תליסר עלין דסחרין לשושנה [וזהו קרוב למשנ"ת [למה שנתבאר] בפ' עקב ע"פ ואכלת ושבעת וברכת בענין

But on Rosh Chodesh Elul it is "He who shepherds among the roses," the thirteen petals that surround the rose. [And this is close to what was explained in Parshas Eikev, on the verse "And you shall eat and be satisfied, and bless," on the matter of

כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם שהוא בחי' לחם מן הארץ וכן בחי' עשב מזון דנה"ב [דנפש הבהמית]

"For not by bread alone does man live," which is the level of bread from the earth, and likewise the level of grass, the food of the animal soul;

כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם היינו בחי' לחם מן השמים שנמשך מבחי' טל טלא דבדולחא שבמו"ס [שבמוחא סתימאה]

"but by everything that comes forth from the mouth of Havayah does man live": that is, the level of bread from heaven, which is drawn from the level of dew, the crystalline dew (tala dibedolcha) that is in Mocha Stima'ah (the hidden brain),

שהוא מקור יג"מ [י"ג מדות] הרחמים וכמש"ש [וכמה שכתוב שם] בד"ה ויאכילך את המן כו' ע"ש ועד"ז הוא ההפרש בין בחי' ונתתי לגבי בחי' הרועה בשושנים.

which is the source of the Thirteen Attributes of Mercy; as is written there, in the discourse beginning "And He fed you the manna," etc.; see there. And in the same way is the difference between the level of "And I will give" and the level of "He who shepherds among the roses."

ובזהר פ' יתרו (דפ"א ע"ב) מאי מוצא פי ה' דא קול השופר כו' בהאי קול שופר תליא כולא.

And in the Zohar, Parshas Yisro (81b): "What is 'that which comes forth from the mouth of Havayah'? This is the sound of the shofar," etc. "On this sound of the shofar everything depends."

והיינו לפי שע"י השופר הוא התגלות יג"מ [י"ג מדות] הרחמים וגם ע"י נמשך בנין המל' שהיא פי ה'

This is because through the shofar comes the revelation of the Thirteen Attributes of Mercy, and through it, too, the building of Malchus (sovereignty) is drawn down, which is "the mouth of Havayah";

ולכן נק' השופר מוצא ומקור פי ה'] כי מר"ח [מראש חודש] אלול עד יו"כ [יום כפור] הן ארבעים יום וביוה"כ [וביום הכפורים] בו נתנו לוחות האחרונות כללות כל התרי"ג מצות והן מילוי כל החסרונות והפגמים בהמשכת פעימים ומקיפים מחדש.

and therefore the shofar is called the "coming forth" and the source of "the mouth of Havayah."] For from Rosh Chodesh Elul until Yom Kippur are forty days, and on Yom Kippur the latter Tablets were given, the general and collective expression of all the 613 mitzvos; and they are the filling of all the lacks and blemishes, through drawing down inner [lights] and makifim anew.

ובזהר פ' שמות (ד"כ ע"ב) איתא ד"א [דבר אחר] בשושנים באותם ששונים בתורה שע"י התורה נמשך מקיף היושר הכללי שמקיף בהשוואה אחת.

And in the Zohar, Parshas Shemos (20b), it is stated: "Another explanation: 'among the roses (shoshanim)': among those who study (sheshonim) Torah." For through the Torah the general, direct makif is drawn, which encompasses in one equal measure.

והוא ענין שמחת תורה שהשמחה של כל השנה בתורה ומצות נכלל ביום אי שהוא כללות כל השנה ומקיף זה נמשך ע"י התורה הגם שהיא בחי' פנימית

And this is the matter of Simchas Torah: the joy of the whole year in Torah and mitzvos is included in one day, which is the general and collective expression of the whole year. And this makif is drawn through the Torah, even though it is the level of the inner dimension (pnimiyus).

וזהו ענין גדול ת"ת [תלמוד תורה] שמביא לידי מעשה וכנודע שמא"ס ב"ה עצמו לא נמשך כלל אלא שיש הפסק צמצום ומקום פנוי וחלל

And this is the matter of "Torah study is greater, for it brings to action." And as is known, the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, Himself was not drawn down at all; rather, there is an interruption: the tzimtzum (contraction), and an empty place and a void;

רק הקו והחוט נמשך אחר הצמצום והרי הוא בחי' פנימי' [פנימיות / פנימית] ואח"כ ממנו נמשך כל המקיפים וכנודע שמקיפים א"א להיות פנימי' [פנימיות / פנימית]

only the kav (line of light) and thread was drawn after the tzimtzum, and it is the level of the inner; and afterwards all the makifim were drawn from it. And as is known, makifim cannot become inner;

רק פנימי' [פנימיות / פנימית] עליון נעשה מקיף לתחתון וכך מן פנימית עליון שהוא הקו וחוט נעשו כל המקיפים כו'. [ועמ"ש סד"ה ויקהל משה ובד"ה שרי אשתך.

only the inner of a higher [level] becomes makif for a lower one; and so, from the inner of the higher, which is the line and thread, all the makifim came to be, etc. [And see what is written at the end of the discourse beginning "And Moshe assembled," and in the discourse beginning "Sarai your wife."

10 ועמ"ש עוד מענין תורה בד"ה וידבר דעשרת הדברות. וע"פ ביום השמיני עצרת בענין גדול תלמוד שמביא לידי מעשה ועמ"ש גבי הזכרת תורה בברכת הארץ איך שעי"ז נמשך מבחי' טל ומן בברכת הארץ כו' ע"ש]:

And see what is written further on the matter of Torah in the discourse beginning "And [G-d] spoke," of the Ten Commandments; and on the verse "On the eighth day, an assembly," on the matter of "Study is greater, for it brings to action." And see what is written regarding the mention of the Torah in the blessing for the land, how through this there is drawn, from the level of dew and manna, into the blessing for the land, etc.; see there.]

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com. https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306–309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/likkutei-torah/reeh/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok